

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2021
VIII. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 83. schůze Poslanecké sněmovny

1. Vládní návrh zákona o mimořádném příspěvku zaměstnanci při nařízené karanténě /sněmovní tisk 1153/ - zkrácené jednání
2. Návrh na vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny s prodloužením doby nouzového stavu
3. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 545/ - druhé čtení

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2021
VIII. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 83. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 11. února až 7. dubna 2021

Obsah:

Strana:

11. února 2021

Schůzi zahájil předseda PSP Radek Vondráček.

Usnesení schváleno (č. 1513).

Usnesení schváleno (č. 1514).

Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	8
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	9
Řeč poslance Vlastimila Válka	9

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance František Navrkal	10
Řeč předsedy PSP Radka Vondráčka	10
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	10
Řeč předsedy PSP Radka Vondráčka	10
Řeč poslance František Navrkal	11

Schválen pořad schůze.

Řeč poslance Jana Chvojky	12
---------------------------------	----

1. Vládní návrh zákona o mimořádném příspěvku zaměstnanci při nařízené karanténě /sněmovní tisk 1153/ – zkrácené jednání

Usnesení schváleno (č. 1515).

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	13
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	15

Řeč poslance Jana Chvojky	18
---------------------------------	----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslankyně Olgy Richterové	18
Řeč poslance Martina Jiráňka	19
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	20
Řeč poslance Martina Jiráňka	21
Řeč poslankyně Olgy Richterové	21
Řeč poslance Martina Jiráňka	22
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	22
Řeč poslankyně Hany Aulické Jirovcové	23
Řeč poslankyně Olgy Richterové	25
Řeč poslance Víta Kaňkovského	25
Řeč poslance Martina Jiráňka	26
Řeč poslance Petra Beitla	26
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	27
Řeč poslankyně Terezy Hyťhové	28
Řeč poslance Mariana Jurečky	29
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	29
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	30
Řeč poslankyně Lucie Šafránkové	31
Řeč poslance Jana Chvojky	31
Řeč poslankyně Olgy Richterové	32
Řeč poslance Jana Chvojky	32
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	32

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	33
---------------------------------------	----

Usnesení schváleno (č. 1516).

2. Návrh na vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny s prodloužením doby nouzového stavu

Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	36
Řeč ministra zdravotnictví ČR Jana Blatného	41
Řeč poslance Ivana Bartoše	43
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	46
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	49

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	52
Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy	60
Řeč poslankyně Jany Černochové	62

Řeč ministra kultury ČR Lubomíra Zaorálka	65
Řeč poslance Vlastimila Válka	68
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	69
Řeč poslance Mariana Jurečky	73
Řeč poslance Víta Rakušana	78
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	83
Řeč místopředsdkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	88
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	90

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Roberta Plagy	93
Řeč poslance Lubomíra Volného	96
Řeč poslance Mariana Bojka	100
Řeč poslance Dominika Feriho	103
Řeč ministra zdravotnictví ČR Jana Blatného	107
Řeč poslance Dominika Feriho	107
Řeč poslankyně Terezy Hyťhové	108

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Radka Kotena	108
Řeč poslance Stanislava Juránka	110
Řeč poslance Romana Kubíčka	113
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	114

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	114
Řeč poslance Jiřího Miholy	115
Řeč poslance Václava Klause	117
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	117
Řeč ministra zdravotnictví ČR Jana Blatného	119
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	120
Řeč poslance Marka Výborného	121
Řeč poslance Jakuba Michálka	122
Řeč poslankyně Jany Černochové	124

Usnesení schváleno (č. 1517).

Řeč poslance Marka Výborného	130
Řeč poslance Ivana Bartoše	130

7. dubna 2021

Závěrečná řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny

11. února 2021

Přítomno: 129 poslanců

(Schůze byla zahájena v 9.01 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují 83. schůzi Poslanecké sněmovny, všechny vás tu vítám. Právě jste byli odhlášení a já vás prosím, abyste se přihlásili svými kartami, případně mi sdělili, kdo hlasuje s kartou náhradní.

Tuto schůzi jsem svolal v souladu s § 109m zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny na základě předložení návrhu vlády na vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny s prodloužením doby nouzového stavu. Pozvánka vám byla rozeslána poštou, máte ji k dispozici od 9. února 2021.

Nejprve bychom přistoupili k určení dvou ověřovatelů této schůze. Navrhuji, abychom jako ověřovatele určili poslankyni Kateřinu Valachovou a poslance Leo Luzara. Ptám se, zda má někdo jiný návrh? Nikoho nevidím. Zavolám kolegy z předsálí.

Poprosím vás všechny, abyste se už usadili na svých místech a přihlásili se, abychom mohli zahájit hlasování o ověřovatelích schůze. Už máme dostatečný počet poslanců v sále.

Zahajují hlasování. Kdo je pro navržené ověřovatele? Kdo je proti?

Hlasování číslo 1, přihlášeno je v tuto chvíli 89 poslanců, pro 85, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme ověřovateli 83. schůze Poslanecké sněmovny určili poslankyni Kateřinu Valachovou a poslance Leo Luzara.

Současně konstatuji, že poslanci, kteří nejsou přítomni ani nejsou písemně omluveni, se považují za omluvené na základě dohody předsedů poslaneckých klubů.

Z členů vlády se omlouvají: Marie Benešová z pracovních důvodů, Jana Maláčová z pracovních důvodů, Lubomír Metnar z pracovních důvodů, Miroslav Toman z pracovních důvodů.

Paní poslankyně, páni poslanci, od 5. října 2020 vláda vyhlásila v souladu s článkem 5 a 6 ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, pro území České republiky z důvodu ohrožení zdraví v souvislosti s prokázáním výskytu koronaviru označovaného jako SARS-CoV-2 na území České republiky nouzový stav na maximální dobu 30 dnů. Poslanecká sněmovna následně na své 80. schůzi dne 21. ledna 2021 svým usnesením č. 1459 znovu prodloužila na základě žádosti vlády dobu trvání nouzového stavu do 14. února 2021 do 24 hodin. Podle článku 6 odst. 2 ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, může vláda dobu pro vyhlášení nouzového stavu prodloužit jen po předchozím souhlasu Poslanecké sněmovny. 8. února tohoto roku vláda požádala Poslaneckou sněmovnu o prodloužení doby nouzového stavu v souvislosti s epidemií viru SARS-CoV-2, a to do 16. března 2021. Podle § 109m odst. 1 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny rozhodne Sněmovna o takovém návrhu ve zkráceném jednání.

Dne 6. ledna tohoto roku jsem svým rozhodnutím předsedy Poslanecké sněmovny č. 87 na základě návrhu vlády vyhlásil stav legislativní nouze. Vláda v souvislosti

s vyhlášením stavu legislativní nouze požádala, aby následující sněmovní tisky, které schválila a předložila do Poslanecké sněmovny, byly projednány ve zkráceném jednání podle § 99 odst. 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. Jedná se o vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů, krizový zákon, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 1152, zkrácené jednání, dále vládní návrh zákona o mimořádném příspěvku zaměstnanci při nařízené karanténě, sněmovní tisk 1153, zkrácené jednání.

Svým rozhodnutím č. 95 jsem rozhodl o projednání těchto návrhů ve zkráceném jednání a přikázal jsem tisk 1152 ústavně-právnímu výboru, tisk 1153 výboru pro sociální politiku a stanovil jsem nepřekročitelnou lhůtu pro předložení usnesení do 11. února 2021 do 8 hodin.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, avizuji, že navrhu zařazení těchto sněmovních tisků do návrhu pořadu této schůze. V této souvislosti je nutné ve stavu legislativní nouze před projednáním návrhu pořadu posoudit, zda stav legislativní nouze trvá, abychom dostáli § 99 odst. 4 jednacího řádu Poslanecké sněmovny. Já k tomu otevírám rozpravu. Ptám se, zda má někdo zájem o vystoupení k trvání legislativní nouze. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Pokud se do rozpravy nikdo nehlásí, přikročíme k hlasování. Já přivoluám kolegy.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna potvrzuje trvání stavu legislativní nouze."

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 2, přihlášeno je 100, teď 99 poslanců, pro 78, proti nikdo. Návrh byl schválen. Děkuji vám.

Nyní přistoupíme k vlastnímu pořadu 83. schůze, jak je uveden na pozvánce. Na základě výše uvedeného, jak jsem už sdělil, navrhuji zařadit tisky 1152 a 1153 do návrhu pořadu schůze. Teď se musíme vypořádat – mám tady do rozpravy – zatím první přihláška je od pana premiéra ještě k pořadu schůze, přihlásil se jako první. Takže pane premiére, máte slovo. Ještě pan ministr Blatný. Ostatní přihlášky jsou do obecné rozpravy.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Takže děkuji za slovo, dobrý den. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, já bych chtěl vás oslovit z titulu dramatické epidemiologické situace, kdy skutečně naše zdravotnictví je na pokraji sil. Vzhledem k tomu, že naše menšinová vláda nenašla podporu na prodloužení nouzového stavu a jeho ukončení podle mého názoru bude znamenat kolaps našeho zdravotnictví a obrovské škody, chci navrhnout, aby předsedové poslaneckých klubů odsouhlasili hodinovou přestávku, a chci požádat předsedy opozice, předsedy parlamentních stran a hnutí celé opozice, abychom zkusili najít nějaký kompromis, abychom zamezili a zabránili této katastrofě, která by podle našeho názoru nastala v případě neprodloužení nouzového stavu. Takže to je můj návrh a byl bych rád, kdyby předsedové poslaneckých parlamentních stran a hnutí to odsouhlasili a abychom zkusili v rámci hodinové přestávky najít nějakou jasnou dohodu, na základě které by mohl být za nějakých podmínek a na nějaký čas nouzový stav prodloužen. Já vám za to děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak já vám děkuji. Chtěl jsem tedy schválit pořad... (Poslanec Stanjura se hlásí o slovo.) Nebo chcete hned? S přednostním právem pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pane předsedo, já mám prosbu, abychom o programu jednali a hlasovali až po té přestávce. Děkuji. Ať teď neprodlužuji jednání, protože my k tomu máme nějaké připomínky. Já bych nerad zdržoval a myslím, že nejrozzumnější je teď vyhlásit třeba na hodinu přestávku a pak se vrátit k debatě o programu této schůze. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já tedy z pozice předsedajícího schůze na základě dohody všech, tady nikdo nemá námitku, přerušuji schůzi do 10 hodin 10 minut. Děkuji.

Já už potom nebudu u mikrofonu, tak dnes je 11. února a narozeniny má Robert Králíček. Takže Roberte, všechno nejlepší! (Potlesk, blahopřejné výkřiky.)

(Jednání přerušeno v 9.11 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 10.13 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, omlouvám se, že už vlastně jsme měli pokračovat, ale tady je dohoda, prosím, pane předsedo, že budeme ještě...

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji. Já bych jménem klubu TOP 09 požádal o hodinu přestávku na poradu klubu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já to dám tedy do té kulaté, dáme to do 11.10 – nebo do 11.12? Záleží na vás.

Poslanec Vlastimil Válek: Do 11.10. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Dobře, takže v 11.10 pokračujeme.

(Jednání přerušeno v 10.14 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.10 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády, budeme pokračovat po přestávce na jednání politického grémia. Než se vrátíme úplně do programu schůze, tak vzhledem k tomu, že s přednostním právem požádal o vystoupení ministr zdravotnictví Jan Blatný – (Ministr Blatný: Až k bodu.) Až k bodu, pane ministře? Tak to je výborné. Takže to máme jednoduché.

Můžeme se zabývat programem schůze. K programu schůze jsou přihlášení dva poslanci, František Navrkal a Jana Černochová. Nejdříve tedy pan poslanec Navrkal k pořadu schůze. Připomínám, že jsou tady pravidla. Máte slovo.

Poslanec František Navrkal: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vzhledem k tomu, že jsme včera na mimořádné schůzi k exekucím a insolvencím nestihli ty body projednat, tak bych navrhol dnes za bod k nouzovému stavu zařadit dva nové body, a to tedy druhé čtení tisku 545 a druhé čtení tisku 1073. Důvod je asi jasný. Paní ministryně včera, když tu byla, slíbila, že sem případně přijde, pokud tyto body budou zařazeny. Takže prosím o podporu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za návrh. Nyní paní poslankyně Jana Černochová. Ta rezignuje na svou přihlášku. Nyní pan předseda Sněmovny k pořadu schůze. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Já už jsem v úvodu, když jsem řídil schůzi, uvedl, že ty dva tisky ve zkráceném řízení navrhuji zařadit do této schůze. Byl jsem upozorněn, ať jenom upřesním ten požadavek. Navrhuji je jako body jedna, dva – abychom se první zabývali těmi tisky ve zkráceném jednání, poté by následovala debata o nouzovém stavu. To je můj návrh. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, tak to je k samotné pozvánce k pořadu schůze. Ostatní přihlášky, které tady mám, jsou až k samotnému bodu Návrh na vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny o prodloužení nouzového stavu. Nyní tedy, kdo dál k pořadu schůze? Nikdo. (O slovo se hlásí poslanec Zbyněk Stanjura.) Máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Omlouvám se za trošku pozdní příchod. Já se chci zeptat asi pana předsedy Vondráčka, který navrhuje zařadit novelu krizového zákona na dnešek, jak to vlastně vláda vymyslela, když tady máme senátní vratku s tím samým zákonem? Ten text novelizuje který zákon? Současně platný, nebo ten, který je před finálním hlasováním? Já myslím, že nemůžeme dělat takové zmatky. Vláda nemá většinu pro třímilionové sankce a my máme v legislativní nouzi přijímat nový zákon, kde se ty sankce ještě zvyšují. Mně to nedává legislativně žádný význam. Kdyby už ten zákon byl schválen, na který ale nemáte zatím většinu, tak by to logiku mělo. Takhle začneme projednávat zákon a druhý je před jedním jediným hlasováním, protože ten zákon byl zamítnutý. Takže Sněmovna buď řekne takhle, anebo ne. A teď ho máme novelizovat.

Já navrhuji, abychom to do toho bodu, do dnešního programu nezařadili, ať se nejdřív vypořádáme s tou senátní vratkou, a pak se případně může projednávat další změna zákona. Jinak projednáváme dvě změny téhož zákona souběžně, a ještě k tomu obě dvě ve stavu legislativní nouze. To podle mě nedává žádný smysl.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Ještě pan předseda Sněmovny k této věci. Prosím, pane předsedo.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ať je to tedy vysvětleno pro všechny. Já jako předseda v tom režimu, když je mi předložen zákon ve zkráceném jednání, nemám jinou možnost, než to předložit Poslanecké sněmovně. A teď rozhodneme hlasováním,

jestli to obsahově dává smysl, nebo ne. To znamená, navrhuji, aby se o těch bodech hlasovalo jako o návrzích na rozšíření pořadu schůze jednotlivě – 1052, 1053, nouzový stav. Poté tam ještě byl návrh pana poslance Navrkala. Pak abychom hlasovali o pořadu jako celku s tím, že o té vratce vím. Já se nedokážu k tomu vyjádřit. K tomu se musíme postavit jako Sněmovna.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, děkuji. Kolega Navrkal ještě k upřesnění svého návrhu.

Poslanec František Navrkal: Já jsem se dopustil chyby. Ten tisk 1073 není druhé čtení, ale první čtení. A prosím, aby se o těch dvou bodech hlasovalo zvlášť. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Samostatně o každém tisku, ano? Máme před sebou v podstatě dva návrhy. Jeden návrh avizoval pan předseda Poslanecké sněmovny písemně už v úvodním slově, jenom ve svém vystoupení navrhl opačné pořadí. O tom budeme hlasovat jako o prvním návrhu, protože ten tady písemně byl při zahájení schůze a padl v rozpravě. Poté budeme hlasovat o zařazení jako bod 4 a 5, tisky 545 a 1073. Ano? Má někdo námitku? Nemá. Můžeme rozhodnout nejdříve o zařazení tisků 1153 a 1152 jako první a druhý bod dnešní schůze. Jednotlivě, ano? Chápu, že tady při přerušení schůze došlo trochu k nesouladu. (Konzultace s předsedou PS a pracovníci organizačního odboru.) Každý si uvědomuje, o čem hlasujeme? (V sále je neklid a hluk.)

Já to raději přečtu, abychom věděli. Prvé hlasování, opět na požadavek z pléna Sněmovny, je, že by prvním bodem našem jednání byl vládní návrh zákona o mimořádném příspěvku zaměstnanci při nařízení karantény, sněmovní tisk 1153. Ano? Druhý bod by byl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o krizovém řízení a změně některých zákonů, krizový zákon. Ano? A protože byl požadavek na hlasování po jednotlivých bodech, tak hlasování číslo tři bude o zařazení do pořadu schůze tisku 1153 ve zkráceném jednání, o mimořádném příspěvku zaměstnanci při nařízení karantény. Jako první bod této schůze. (Žádost o odhlášení.) Já jsem vás odhlašoval, pardon. Ale jestli chcete, ještě jednou vás odhlásím a požádám vás o novou registraci. (Neklid a hluk v jednacím sále přetrvává, někteří poslanci stojí.) Přihlaste se svými identifikačním kartami. Já posečkám, až bude stabilní počet přihlášených. To už nyní vidím.

Zahájil jsem hlasování číslo 3, první bod, tisk 153 (správně 1153). Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 3, přítomno 102, pro 83, proti nikdo. Návrh byl přijat. Zařadili jsme tento bod do pořadu schůze.

Jako druhý bod této schůze by byl tisk 1152, návrh zákona o krizovém řízení.

Rozhodneme v hlasování číslo 4, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 4, z přítomných 101 poslance pro 42, proti 43. Návrh nebyl přijat, takže nebude zařazen do schůze.

A nyní tedy jako bod 4 (správně 3) by byl tisk 545, ten včera rozjednaný. (Hlasy z pléna: Bod 3.) Jako bod 3, pardon, omlouvám se.

Zahájil jsem hlasování číslo 5 a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 5, z přítomných 101 poslance pro 54, proti nikdo. Návrh byl přijat.

A druhý návrh je jako bod číslo 4 tisk 1073, což jsou insolvence, jestli se dobře pamatují.

Zahájil jsem hlasování číslo 6 a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 6, přítomných 100 poslanců, pro 41, proti nikdo. Návrh nebyl přijat.

Znamená to, že schůze bude mít tři body, a jako první budeme tedy... A teď, pokud se pořad schůze schválí, tak bychom mohli začít jednat. Doufám, že ten první návrh, budeme potřebovat mimořádný příspěvek a v tom případě paní ministryně Maláčová, případně jestli vláda určí někoho jiného. Tak.

O pořadu schůze rozhodneme v hlasování číslo 7, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 7, z přítomných 102 poslanců pro 99, proti nikdo. Pořad schůze byl schválen.

Nyní tedy budeme podle pořadu schůze jednat. Všechny přihlášky, které tady mám, jsou k bodu pořadu žádost vlády o prodloužení nouzového stavu. Já si to s dovolením do toho tisku... (Předsedající si rovná písemné podklady.)

Zahájím projednávání prvního bodu naší schůze, ale paní ministryni Maláčovou nevidím. Předseda klubu ČSSD se hlásí. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Hezké dopoledne, kolegyně, kolegové. Já bych poprosil pauzu na klub v délce 10 minut. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Rozumím tomu. Mimořádně jsme zařadili jiný bod a evidentně s tím paní ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová nemohla počítat. Takže vyhovíme žádosti klubu sociální demokracie na pětiminutovou přestávku, než se paní ministryně dostaví. (Hlasy z pléna: Deset minut.) Dobře, takže do 11.35 hodin vyhláší přestávku na poradu klubu sociální demokracie.

(Jednání přerušeno v 11.25 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.35 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády, požádám kolegy a kolegyně, aby zaujali svá místa a případné diskuze, které se nebudou týkat programu schůze, přenesli do předsálí.

Po přerušení budeme pokračovat podle schváleného pořadu schůze bodem

1.
**Vládní návrh zákona o mimořádném příspěvku zaměstnanci
při nařízené karanténě
/sněmovní tisk 1153/ – zkrácené jednání**

Abychom mohli postupovat podle § 99 odst. 5, musíme posoudit, zda jsou podmínky pro projednání zmíněného návrhu zákona ve zkráceném jednání. Otevírám rozpravu k otázce zkráceného jednání tohoto tisku. Písemnou přihlášku nemám. Hlásí se někdo z místa? Není tomu tak. V tom případě končím rozpravu a přednesu návrh usnesení:

"Poslanecká sněmovna konstatuje, že nadále existují podmínky pro projednání vládního návrhu zákona o mimořádném příspěvku zaměstnanci při nařízené karanténě, sněmovní tisk 1153, ve zkráceném jednání."

Zahájil jsem hlasování číslo 8 a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 8, přítomných 100, pro 71, proti nikdo. Návrh byl schválen.

Můžeme tedy pokračovat ve zkráceném jednání s projednáním tohoto tisku. Požádám paní ministryni práce a sociálních věcí Janu Maláčovou, aby zaujala místo u stolku zpravodajů. O totéž požádám paní poslankyni Alenu Gajdůškovou, zpravodajku výboru pro sociální politiku, která je také přítomna a připravena. Paní ministryně z pověření vlády přednese úvodní slovo. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych krátce představila vládní návrh zákona o mimořádném příspěvku zaměstnanci při nařízené karanténě. Říkáme tomu zkráceně izolačka. Cílem tohoto návrhu je motivovat lidi k testování, nahlašování kontaktů a vstupů do karantény nebo izolace, což by mělo zamezit dalšímu šíření infekce mezi lidmi.

Jen jedna třetina lidí s příznaky nebo po rizikovém kontaktu jde na testy. To považujeme opravdu za velmi nízké číslo, které komplikuje boj s pandemií. Lidé také v případě onemocnění COVID-19 nahlašují méně kontaktů, než odpovídá skutečnosti. V průměru lidé při trasování nahlašují pouze jednu osobu, se kterou byli v epidemiologicky významném kontaktu. Například za listopad až leden se průměrný počet nahlášených kontaktů při trasování pohyboval v rozmezí 0,7 až 1,3 kontaktu. V průzkumech přítomní lidé uvádějí pět šest kontaktů za týden, a to bez roušky a na více než 15 minut. Jak je to možné? Vysvětlení je nabílední. Obava z testování nebo také obava z toho, že pošlete do karantény své nejbližší, své přátele a kolegy, a tím pádem je připravíte o výraznou část příjmů.

My se právě domníváme – je to vládní návrh zákona – že propad příjmu je jedna z příčin nízké motivace. Myslím si, že se tomu nelze divit. V případě karantény či izolace dostanou lidé 60 % redukované hrubé mzdy. Například člověk s minimální mzdou přijde za deset dní v karanténě o více než 2 500 korun, u člověka s příjmem 20 000 hrubého dochází k poklesu příjmu o více než 3 000 korun atd. atd. Konkrétní částky můžu pak vyjmenovat. (V sále je velký hluk, ministryně se odmlčela.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně, já vám rozumím. Požádám sněmovnu o klid. Nenuťte mě, abych jmenoval jednotlivé kolegy a kolegyně. Pokud máte jiné téma, než je tisk 1153, prosím, zásadně v předsálení! Prosím, pokračujte.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Právě na tento výrazný propad příjmů reaguje izolačka. Naším návrhem chceme občany motivovat a zlepšit finanční situaci těch, kteří se chovají zodpovědně, zůstávají v izolaci a jsou za to dnes bohužel trestáni výrazným poklesem příjmů. Zodpovědné chování nesmíme trestat. O tom jsem přesvědčena. Díky izolačce by se lidé neměli obávat testování či nahlašování skutečného počtu kontaktů. Tento zákon je tak podmínkou pro opravdu funkční trasování. (Hluk a neklid v sále trvá.)

Teď mi dovozte, abych vám krátce představila principy. Dle našeho návrhu bude zaměstnavatel vyplácet zaměstnanci k náhradě příjmu navíc bonus v maximální výši 370 korun za každý kalendářní den karantény nebo izolace. Tento příspěvek bude zaměstnavatel vyplácet po dobu nejdéle 10 kalendářních dnů.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Takže já vás ještě jednou přeruším a požádám kolegy a kolegyně o klid. Prosím, pokračujte.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Jste tam... jak v lavicích ve škole si povídáte.

Tyto zvýšené náklady na mimořádný příspěvek nepůjdou k tíži zaměstnavatele, to považují za velmi důležité. Zaměstnavatelé si vyplacený příspěvek odečtou z pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti. Nemusíte podávat žádost, celý mechanismus je pro zaměstnavatele velmi jednoduchý. Výše bonusu 370 korun, a je to až 370 korun, vychází z dohody v rámci sociálního dialogu, velmi si toho cením a jsem ráda, že jsme se se zástupci zaměstnavatelů a zaměstnanců, to znamená s odbory, dohodli a našli jsme shodu a společnou řeč.

Bonus ve výši až 370 korun by měl dorovnat ušlý příjem všem zaměstnancům s příjmem do 28 000 korun, celkově by tak měla izolačka dorovnat ušlý příjem v případě karantény či izolace plně až 1 380 000 zaměstnanců. Ochota nechat se vytrasovat a zavřít do karantény je dnes totiž příliš malá a jsem si jista, že zavedením návrhu tohoto bonusu ji zvýšíme.

Často padají dotazy a připomínky k možnému zneužívání, velmi často to debatě dominuje, proto je důležité říci, že ani bonusem nikdo nebude mít vyšší příjem, než kdyby plně pracoval. Pro tento bonus jsme totiž nastavili strop ve výši 90 % hrubé mzdy, což je 100 % redukovaného vyměřovacího nákladu. Ani při zavedení izolačky tak nikdo nebude finančně motivován k tomu, aby nešel do práce a jen kvůli bonusu nastoupil do karantény, případně uměle nahlašoval osoby ze svého okolí.

Kolegyně, kolegové, dovozte, abych to shrnula. Tato finanční motivace má podporu nejenom v rámci sociálního dialogu, ale také mezi odborníky vládního NERVu. Náklady jsou velmi přiměřené. Pokud se často uvádí, že náklady na plošný lockdown, to znamená na plošnou uzávěru ekonomiky se pohybují ve výši 2 miliard korun denně, tak náklady na izolačku budou při současném průměrném počtu karantén stát zhruba 400 milionů korun za měsíc. To znamená, že pokud očekáváme platnost po dobu tří měsíců, tak se

pohybujeme na úrovni nákladů 1,2 miliardy korun. Nemusím asi zdůrazňovat, že izolačka tak může být relativně jednoduchým a levným řešením, jak ven z nekonečné uzávěry ekonomiky, která je několikrát, nebo několika desítekkrát násobně dražší, o škodlivosti polných uzávěr zde asi nepotřebujeme diskutovat.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, prosím vás o podporu tohoto tolik potřebného zákona, který je výsledkem nejenom jednání na politické úrovni, ale právě i v rámci dialogu se sociálními partnery, v rámci boje s pandemií byla prosazena celá řada restrikcí, proto považuji za velmi důležité, abychom přijali také tuto změnu, která jde pozitivní cestou a motivuje občany k zodpovědnému chování, nikoliv abychom pouze trestali, zakazovali a strašili. Velmi vám děkuji za podporu tohoto návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já děkuji paní ministryni práce a sociálních věcí Janě Maláčové za její úvodní slovo. Připomínám, že ve zkráceném jednání podle § 99 odst. 5 a odst. 6 se nekoná prvé čtení návrhu. Přejdeme tedy ke druhému čtení s tím, že výbor pro sociální politiku, jemuž byl vládní návrh zákona přikázán rozhodnutím předsedy, jej projednal a přijal usnesení, které vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 1153/1. Požádám zpravodajku paní poslankyni Alenu Gajdůškovou, aby nás informovala o projednání tohoto návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnila. Paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Vážený pane předsedající, vážená vládo, paní poslankyně, páni poslanci, projednávaný návrh zákona byl doručen Poslanecké sněmovně 9. 2. 2021 spolu s žádostí projednat tento návrh zákona v legislativní nouzi podle § 99. Paní ministryně již podrobně návrh představila. Já jenom připomenu, že zásadním obsahem je příplatek k čerpání nemocenské ve výši 370 korun na den pro zaměstnance k výplatě nemocenské po dobu 10 dnů v karanténě nebo v izolaci. Vyplácí zaměstnavatel a tento příplatek si dále odečítá z odvodu na sociální pojištění, jde to tedy na úkor Ministerstva práce a sociálních věcí. Toto ustanovení bude platit bude od 1. 3. do 31. 5. 2021 pro všechna infekční onemocnění. Cílem, jak už bylo řečeno, je motivovat lidi, aby se karanténám a izolacím nevyhýbali, snížilo se množství sociálních kontaktů a zamezilo se tak šíření infekcí, zejména COVID-19.

Výbor projednal tento návrh 10. 2. 2021. Debata byla v podstatě ve třech okruzích, debatovalo se o délce, po kterou se poskytuje příplatek k nemocenské, dále o zahrnutí osob samostatně výdělečně činných ve dvou variantách, těch, kteří si neplatí nemocenské a těch, kteří jsou účastníky nemocenského pojištění, a dále byla debata i o možnosti zneužívání karantény.

Po úvodním slově ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové, náměstkyně ministryně práce a sociálních věcí Dany Roučkové, zpravodajské zprávě poslankyně Aleny Gajdůškové a po rozpravě výbor pro sociální politiku Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR

- I. navrhl Poslanecké sněmovně, aby se konala obecná rozprava o návrhu zákona;
- II. navrhuje Sněmovně, aby se vedla podrobná rozprava ke všem částem návrhu zákona;
- III. navrhuje Sněmovně, aby své jednání k tomuto návrhu zákona ukončila nejpozději do 19 hodin dne 11. února 2021;

IV. doporučuje Poslanecké sněmovně, aby vyslovila souhlas s vládním návrhem zákona o mimořádném příspěvku zaměstnanci při nařízené karanténě, sněmovní tisk 1153;

V. výbor zmocnil zpravodajku výboru, aby se stanoviskem výboru seznámila schůzi Poslanecké sněmovny a ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Sněmovny provedla příslušné legislativně technické úpravy.

Toto usnesení ještě obsahuje ustanovení, respektive část, která je směřována vůči Ministerstvu práce na sociálních věcí. Výbor VI. žádá ministryni práce a sociálních věcí, aby v termínech 3. května 2021 za měsíc březen, 1. června 2021 za měsíc duben, 1. července 2021 za měsíc květen zaslala poslancům výboru informaci o počtu vyplacených mimořádných příspěvků zaměstnancům při nařízené karanténě a celkovou výši vyplacených příspěvků za příslušný měsíc spolu se srovnáním za předchozí měsíc.

Při jednání výboru byly projednávány, jak jsem hovořila o těch okruzích, pozměňovací návrhy, které předložila paní poslankyně Richterová, a bylo přijato usnesení, které jsem vám teď představila. V průběhu včerejška – dneška ještě byly do systému vloženy další pozměňovací návrhy, které, předpokládám, jejich předkladatelé odůvodní, a já se k nim vyjádřím a stejně asi paní ministryně v závěru tohoto projednávání. Zatím děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zpravodajce a poznamenávám, že Poslanecká sněmovna může upustit od obecné rozpravy, ale protože výbor navrhl, aby se obecná i podrobná rozprava konala, tedy budeme muset o tom rozhodnout.

Já zagonguji, abych přivolał ty, které jsem požádal, aby vedli jiné diskuse než k tisku 1153, mimo sál, a o tom, že povedeme obecnou i podrobnou rozpravu, rozhodneme v hlasování číslo 9, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro to, abychom vedli obecnou i podrobnou rozpravu? Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 9 přítomno 100, pro 64, proti 1. Návrh byl přijat.

Povedeme tedy obecnou rozpravu, kterou otevírám. Mám do ní v tuhle chvíli pět přihlášek. Jako první je přihlášená paní poslankyně Alena Gajdůšková, ani nemusí využít své přednostní právo jako zpravodajka, ale je to její vystoupení v rozpravě s jejím stanoviskem. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji ještě jednou za slovo. Vážený pane předsedající, dovoluji, abych se v této chvíli jako řadová poslankyně vyjádřila k předkládanému návrhu zákona.

Při jednání výboru byla i debata o možném zneužívání, o jakési nespravedlnosti v tom, že by k nemocenské, k řádné nemocenské, měl být dán příplatek. Můžeme to tak vnímat. Ale víte, já jsem nezapomněla dobu, kdy jsem měla ten běžný příjem a v té době dvě děti na vysoké škole. Já jsem si v té době být nemocná prostě nemohla dovolit, protože výpadek na 60 % příjmu prostě znamenal velké a velké problémy přesto, že člověk třeba nějakou rezervu měl. A to je ten problém. Máme dneska už analýzy, že 34 % lidí covid přechází, nehlásí se k němu, chodí mezi ostatní. Já věřím tomu, že roušky alespoň trochu zamezují přenosu infekce, ale dobře to není. A jestli se chceme vypořádat s touto infekcí, která nás všechny už skutečně ničí, tak je nutné udělat všechna možná

opatření, abychom šíření té infekce zabránili, abychom se mohli znovu vrátit k normálnímu běžnému životu.

Takže prosím, skutečně podpořme tento návrh. Věřím, že povede k tomu, že lidé budou respektovat to, že mají zůstat doma, že mají 14 nebo 14 dnů karantény, která je potřebná, vydržet tak, aby nenakazili ostatní a aby se nemoc přestala šířit.

Ještě v této chvíli velmi rychle předstávím pozměňovací návrhy, které jsem předložila spolu s panem kolegou Romanem Onderkou k tomuto návrhu zákona.

První se týká hlášení volných pracovních míst. Je to pozměňovací návrh, který směřuje spíš do budoucnosti a má za cíl vytvořit situaci k tomu, aby úřady práce uměly už v této chvíli připravovat cílenou aktivní politiku zaměstnanosti, pokud by nám pomaličku – a já doufám, že to nebude rychleji, nicméně měli bychom být připraveni – narostla nezaměstnanost. Důvodem předkládaného materiálu, ke kterému se potom přihlásím v podrobné rozpravě, je, aby měl úřad práce relevantní přehled o nově vytvořených či uvolněných pracovních místech ve svém územním obvodu, tedy aby měl k dispozici reálnou a aktuální nabídku volných pracovních míst zaměstnavatelů. V pozměňovacím návrhu se současně navrhuje automatické vyřazování volných pracovních míst po třech měsících, jejich vedení v evidenci s možností prodloužení evidence na základě žádosti zaměstnavatele, a to nejvýše o další tři měsíce.

Další pozměňovací návrh vychází z problémů, na které jsme narazili již na jaře při první vlně pandemie. My jsme si asi většinou mysleli, že většina lidí má příjmy buď jako osoby samostatně výdělečně činné, nebo jako zaměstnanci, ať už na plný, nebo zkrácený úvazek. Na jaře se ukázalo, že je spousta a spousta lidí, kteří svůj příjem mají dán tím, že skládají dohody o provedení práce nebo dohody o pracovní činnosti. A vzpomeňte si, měli jsme velké a velké problémy, jak vůbec o těchto lidech vědět, a samozřejmě s tím souvisel problém, jak jim pomoci, jak jim kompenzovat výpadky příjmů. Proto další pozměňovací návrh se týká evidence nepojištěných dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr a zaměstnání v pracovním poměru malého rozsahu. Jde o to, aby zaměstnavatelé měli povinnost tyto dohody hlásit a ve svém důsledku to určitě bude znamenat omezení šedé ekonomiky a zneužívání těchto dohod. Určitě si přejevíme a víme, že tyto dohody – a tak to bylo myšleno, proto jsou v právním řádu – byly myšleny jako možnost příjvídělku, ať to byli senioři, maminky na mateřské, studenti atd. Ale bohužel, říkám, zvrhlo se to a já mám informace z terénu, že tyto dohody jsou skutečně velmi a velmi zneužívány. Je to svým způsobem nevolnictví pro ty lidi, kteří takto jsou nuceni fungovat, a je to nekalá konkurence ze strany firem, které nezaměstnávají lidi, a tudíž jim neposkytují plnou právní ochranu tak, jak to říká zákoník práce, ale prostě jsou první na řadě, mohou je kdykoli propustit atd. K tomu tedy směřuje druhý pozměňovací návrh. Já se k nim potom přihlásím v podrobné rozpravě.

Děkuji za pozornost a ještě jednou prosím o podporu tohoto návrhu zákona a zvážení podpory těch pozměňovacích návrhů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Aleně Gajdůškové. Nyní vystoupí pan poslanec Jan Chvojka, připraví se paní kolegyně Richterová.

Podle § 19 zákona o jednacím řádu napominám kolegy Lubomíra Volného a Mariana Bojka a žádám je, aby si nasadili roušky, když jsou tady, aby respektovali nařízení vlády i hygienická opatření tady ve sněmovně.

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Hezké skoro poledne. Kolegyně, kolegové, já bych chtěl tady krátce odůvodnit pozměňovací návrh, ke kterému se potom formálně přihlásím v podrobné rozpravě. Je to pozměňovací návrh, který byl vytvořen na půdě Ministerstva práce a sociálních věcí a který už jsem načel k zákonu o zaměstnanosti, respektive k novele zákona o zaměstnanosti, nicméně tam nevíme, jak dlouho ještě bude trvat legislativní proces, tudíž si myslím, že reálnější cesta z hlediska schválení a rychlosti je pokusit se ten pozměňovací návrh ne navrhnout, to tak činím, ale schválit dnes v rámci projednávání tohoto tisku.

Pozměňovací návrh, který tímto podávám, a ještě se k němu přihlásím, ruší některá platná, ale dosud neúčinná ustanovení, která se týkají takzvaného Jednotného informačního systému práce a sociálních věcí od 1. 1. příštího roku, to znamená, od roku 2022. Tento systém měl být rušenými ustanoveními rozšířen nově především o registry pojištění a registry zaměstnavatelů, jejichž správcem je desítky let Česká správa sociálního zabezpečení. Tato změna se bohužel v čase ukazuje jako nepromyšlená, nesystémová a také nelogická a bohužel technicky komplikovaně realizovatelná.

Realizace této změny by si vyžádala značné investice a v žádném případě není technicky možné je realizovat k 1. 1. příštího roku. Reálný přínos této změny navíc v zásadě žádný není. Již nyní Česká správa sociálního zabezpečení poskytuje informace elektronicky celé řadě subjektů, a to jak v rámci resortu práce a sociálních věcí, tak mimo něj, a i nadále pracuje na rozvoji v této oblasti. Příkladem je například ePortál České správy sociálního zabezpečení, který průběžně reflektuje současnou strategii eGovernmentu v České republice.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Přeji hezké poledne. Nyní tedy požádám o vystoupení v obecné rozpravě paní poslankyni Olgu Richterovou a připraví se paní poslankyně Kateřina Valachová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Dobrý den, děkuji za slovo. Vážené kolegyně a kolegové, jsem ráda, že se na toto jednání konečně dostalo téma pozitivní motivace pro všechny, kteří jdou zodpovědně na testy a kteří se nechají nahlásit a vytrasovat. Schválně to říkám takto: se nechají, protože si lidé takto volají, ptají se, můžu tě říct? Můžu promluvit o tom, že jsme byli v úzkém kontaktu? A tohle chceme změnit. O co jde? Není možné toto zařadit pouze pro zaměstnance, pouze pro ty, kteří sice nyní mají nízkých, ale alespoň těch šedesát procent, byť to je redukováno, byť v realu to je spíše padesát procent čisté mzdy, ale pořád to něco je, a zapomenout na živnostníky.

Proto předkládám dva pozměňovací návrhy. Řešení, které tady je předloženo, určitě nějak pomůže, určitě nějak situaci zlepší, ale je to pořád snad ne ani polovičaté, ale jenom takové třetinkové řešení. Opravdu hlavní věc je, aby živnostníci, kteří nyní mají nulu, nulu kompenzací, protože i když si platí zodpovědně nemocenské pojištění – to je samozřejmě jenom část z nich, ale pořád to je významná část, pořád jsou to desetitisíce, možná statisíce lidí, co si platí nemocenské jako živnostníci – tak tito lidé dnes nemají prvních čtrnáct dní žádné nemocenské čili ani nic v karanténě.

O tyto lidi nyní jde, protože pokud nedostanou alespoň nějaký příspěvek, tak se jejich motivace zase nijak nezvedne. Pokud chceme opravdu reálně tyto poslední tři měsíce, doufejme, do proočkování podstatné části populace a zejména nejstarších seniorů zvládnout, musíme adresovat právě živnostníky. Abyste nebyli, vážené kolegyně a vážení kolegové, v morálním dilematu, zda je možné pozitivně motivovat i ty, kteří si neplatili nemocenské pojištění, tak předkládáme dvě verze toho pozměňovacího návrhu.

Jedna verze je užší, skutečně podle mě naprosto férová pro ty, kteří platili pojistně, tak ať mají také šanci dostat pozitivní motivaci. Já vám to schválně přečtu. Znamená to vlastně rozšíření nároku na kompenzační bonus pro ty osoby, které sice nemají zakázanou činnost, nejsou subjekty, které mají nárok na kompenzační bonus jako takový, ale aby na to dosáhli, pokud jim je nařízena izolace nebo karanténa. Jde o řešení, které by vyplývalo z mediálních prohlášení paní ministryně financí Schillerové a budu ráda, pokud se k tomu, paní ministryně, tady vyjádříte. Super, že se k tomu vyjádříte, jsem ráda. Jde zkrátka o to, že pokud necháme propadnout živnostníky, kteří jsou mimo kompenzační bonus, a těch je opravdu hodně – všichni víme, jak přísná je Finanční správa na to, kdo má nárok, tak v ten okamžik nám chybí faktor pozitivní motivace pro velice významnou část pracovně činných obyvatel. To je tedy užší varianta, užší pozměňovací návrh.

A pak je tady širší, který by uznával to, že situace u nás je velice napjatá, a řekla bych, kvůli boji s pandemií má smysl dát pozitivní motivaci všem živnostníkům. Prostě jsme to předložili, jsme přesvědčeni, že situace je tak objektivně napjatá, že toto má smysl, ale zvažte to, prosím, vážené kolegyně a kolegové. Ještě jednou to shrnu. Jde o to, že tak, jak je nyní navržen zvýšený kompenzační bonus podle toho, co líta médií, stále ale nepokrývá ty, kteří na něj nárok nemají v okamžik, kdy onemocní a jsou prokazatelně buď nemocní s covidem, anebo v karanténě nařízené epidemiologicky, ne že si to sami řeknou, ale nařízené. Takže to je ta klíčová věc.

A pak ještě jedna věc – to je menší pozměňovací návrh čistě pro situace, kdy reálně někdo má příznaky delší dobu, ale třeba už není tak nemocný a říká si: Já bych do té práce klidně zpátky mohl – aby, pokud to uzná lékař, mohl být doma čtrnáct dní místo deseti za zvýšenou částku. Tak to je takový drobnější pozměňovací návrh, vycházející z reálných zkušeností, že u některých lidí je průběh odlišný, a i když už nejsou vyloženi práce neschopní ve smyslu, že by jim bylo tolik zle, stále by mohli být nebezpeční svému okolí, a aby nebyli motivováni tuto situaci zamlčet, abychom je naopak pozitivně motivovali v případě, že nemůžou vykonávat práci z domova, na home office, i tak vydržet. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tady mám jednu faktickou poznámku. Na tu se hlásí pan poslanec Martin Jiránek a potom s přednostním právem je připravena paní ministryně Alena Schillerová. Pane poslanče, prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Martin Jiránek: Dobrý den, kolegyně, kolegové, děkuji za slovo. Já bych chtěl podpořit Olgu Richterovou v tom, že vhodnější pro řešení epidemie a toho cíle, který chceme dosáhnout, to znamená, aby lidé, kteří jsou nemocní, s co nejvyšší pravděpodobností zůstávali doma, dodržovali karanténu, má smysl dát finanční podporu i živnostníkům, kteří si nemocenskou neplatí, prostě všem. Pan ministr Havlíček mi před několika minutami venku řekl, že nový kompenzační bonus by se měl týkat zhruba 300 000 živnostníků a v porovnání s tím, řekněme, ten výrazně menší počet živnostníků,

kteří budou oficiálně vytrasovaní nebo nemocní, tak to finančně je opravdu drobnost, ale výsledek pro epidemii, když se nám třeba během měsíce 20 000 nakažených nedostane ven, nebudou podnikat místo toho, aby zůstali doma, tak ten vliv to má velký. Počítali jsme to s epidemiology i modeláři, a pokud by se to podařilo napříč společností zavést, tak to má potenciál snížit R až o dvě desetiny.

Takže tím jenom apeluji na to, abyste se opravdu zamysleli a podpořili pozměňovací návrh, který poskytnete dostatečnou finanční kompenzaci všem živnostníkům. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s přednostním právem ministryně financí Alena Schillerová a připraví se v obecné rozpravě paní poslankyně Kateřina Valachová. Přihlásila jste se mi podruhé, paní poslankyně, vy chcete dvakrát vystupovat? Ne. Mám vás tady teď a potom ještě čtvrtou v pořadí. (Poslankyně Valachová hovoří mimo mikrofon.) Teď jsem vás neslyšel. Dobrý. Tak prosím. Já vás tedy odměznu, to poslední, jo? Dobře. Teď jsem vás odmězl...

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Já děkuji, pane místopředsedo. Hned to bude, jen co si najdu přesný text.

Budu reagovat na paní poslankyni Richterovou. To samozřejmě nejsou jenom mediální vyjádření, já bych si těžko mohla dovolit něco říkat a něco jiného dělat. Takže my na té novele pracujeme, prochází teď připomínkovým řízením, v pondělí půjde na vládu. Není to novela, je to nový zákon, protože těch novel bylo ke kompenzačnímu bonusu už tolik, že jsem rozhodla, že to bude nový zákon. A já si nemyslím, že by byl zas tak přísný. Ta jarní vlna – dostal skoro každý kompenzační bonus. Už jenom to, že máme vyplaceno k dnešnímu dni kolem 26 miliard a zpracováno asi 1,5 milionu žádostí na Finanční správě, mluví samo o sobě. Samozřejmě, podzim byl nastaven trochu přísněji, protože jsme vycházeli z toho, že se postupně jednotlivé obory uzavíraly, a i proto jsem rozhodla, že se udělá nový zákon, že se tam dá ta větší, jak jsme se dohodli politicky na vládě, větší denní kompenzace, že se tam sníží procento z 80 na 50 %, a teď vyčytáváme se svazy, s komorami a samozřejmě i se Svazem měst a obcí a s hejtmany, kteří mně píší, celý ten zákon i formu kompenzací.

Ale teď k vaší otázce nebo k tématu, které jste tu otevřela. Samozřejmě řešíme tam i tento problém. To nebylo tak úplně jednoduché, protože máte dvě skupiny: první skupina jsou živnostníci, kteří mají zakázanou činnost nebo omezenou činnost, takže dosáhnou na kompenzační bonus. Od 1. února budeme navrhovat 1 000 korun denně. Tam se domníváme, že není třeba nic řešit. Pokud pobírají kompenzační bonus, nebudeme řešit, to se asi shodneme, to je jasné.

A pak je skupina, na kterou cílíte. To je skupina těch, kteří nemají omezenou činnost, normálně podnikají a musejí do karantény. A tam navrhujeme ustanovení, aby se jim dával kompenzační bonus za každý den v karanténě. Ale říkám, pořád ještě probíhá připomínkové řízení, za každý den v karanténě ve stejné výši, 370 korun na den tak, jak je navrhováno v tomto zákoně. Ale aby to pobírali, prokázali by to buď nařízením karantény, nebo neschopenkou, to tam ještě teď technicky dolaďujeme. Bude to v zákoně o kompenzačním bonusu. Ale navrhujeme v této fázi, aby se to týkalo těch, kteří jsou nemocensky pojištěni. Máme tam obě varianty, i těch, i těch, ale já se kloním spíš k té restriktivnější variantě, říkám to úplně upřímně, v této chvíli. Ale říkám vám, dolaďujeme to a na vládu půjde tento zákon v pondělí do Sněmovny, pokud se tady domluvíme.

Bavila jsem se s panem předsedou Faltýnkem, že by to bylo tuším 18. i s rozpočtem, 18. ve stavu legislativní nouze, ale to jsou všechno věci, které ještě nějak běží. Takže máme to nastaveno v tomto zákoně.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní opět jedna faktická poznámka a bude to pan poslanec Martin Jiránek a připravena je paní poslankyně Kateřina Valachová. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Martin Jiránek: Moc děkuji, paní ministryně, za vysvětlení vašeho pohledu. Já bych chtěl doplnit: Těch 370 korun dostane běžný zaměstnanec k již nemocenské, kdežto OSVČ – já vím, ale ta myšlenka je v tom, že my chceme, aby OSVČ opravdu zůstal doma. A pokud dostane za 14 dní karantény nebo nemoci 5 000 korun, tak vám garantuji, že velká většina z nich prostě do práce půjde, protože ty peníze potřebuje.

Vedle kolega, který je zavřený, dostane za tu dobu 15 000, a ten, kdo je nemocný a po kterém my chceme, aby o dobré vůli, protože on třeba nemá žádné velké příznaky, aby zůstal doma, tak dostane 5 000 a ještě z toho bude muset odvádět odvody. To znamená, poměrově zase něco odvede, za těch 14 dní polovinu peněz. Takže vy mu necháte 2 500 na 14 dní a chcete po něm, aby 14 dní zůstal doma, i když mu nic není. Ale on 14 dní místo toho půjde do práce a bude to roznášet.

Takže já fakt apeluji na to, abychom se zamysleli – nejsou to stovky miliard, jsou to peníze pro řádově tisíce, desítky tisíc lidí jednou za nějakou delší dobu, ten člověk nebude v karanténě půl roku. Tak pokud chceme tu epidemii nějak zvládat, zamysleme se nad pozitivní motivací komplexně, a ne takovéhle drobnosti. Opravdu, dejme jim pořádné peníze, klidně něco podobného, jako berou ti kompenzovaní zavření. A pak jim řekněme: udělejme ten obchod, stát s tebou dělá obchod, dohodu, zůstaň doma a my ti dáme dostatek peněz. Protože my chceme, abys to neroznášel. (Reakce ministryně z místa.) Ale to dostane jenom ten, který si ji platí, ano, ale tu si platí jedna čtvrtina.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Čas, pane poslanče! Klidně se přihlaste znovu. A nyní s faktickou paní poslankyně Olga Richterová. Prosím, máte slovo, paní poslankyně, dvě minuty.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Já jsem velice ráda, že paní ministryně zohlednila v přípravě zákona tuto naši klíčovou připomínku. Těší mě, že to vzali v potaz. Nicméně znovu zopakují: To opravdu důležité sdělení je, v současné době nemocenské pojištění pro živnostníky funguje tak, že prvních 14 dní nic nikdy nedostanou. Je to prostě veliký rozdíl oproti zaměstnancům. A proto platí to, co tady říkal můj kolega předřečník, že živnostník, který by dostal podle tohoto návrhu, který alespoň už zohledňuje, že i živnostník, který neobdrží kompenzační bonus z titulu zavřeného provozu, má mít nějakou pozitivní motivaci, tak dostane skutečně jenom 370 na den. Jen a pouze 5 000 za 14, 15 dní, ale z toho odvede 2 500 poměrově na sociálním a zdravotním, prostě na odvodech, zpátky. 5 000 to je za celý měsíc pro živnostníky na odvodech. A na tom chci ukázat: to je opravdu, opravdu velice málo v situaci pandemie, v té situaci, kdy lidem už došly úspory.

Já bych vás velmi chtěla požádat o zvážení, zda těch 370 by nebylo mnohem užitečnější pro naši celou zemi vzhledem k tomu, jaké jsou náklady na celkový lockdown, jaké jsou náklady na celkové zvládnání pandemie. Těch 370 dát epidemiologicky nařízeným karanténám u živnostníků všem a covidovým pacientům. A u těch, kteří si platí nemocenské, to zvednout na 500 korun, aby to bylo alespoň o něco více motivující. Prostě dát výjimečné situaci výjimečná pravidla. A říkám to proto, že potřebujeme zejména tuto skupinu obyvatel namotivovat. A peníze fungují.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní ještě jedna faktická poznámka opět pan poslanec Martin Jiránek. Tak prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Martin Jiránek: Děkuji. Olga Richterová už to částečně dovysvětlila. Tady je opravdu o tom, že já chápu, že vy chcete nějakým způsobem reagovat na ty, kteří si tu nemocenskou platí. Já to chápu, ale vždyť přece ten hlavní – a mluvila o tom paní ministryně – ten hlavní motiv je udržet ty lidi doma. A to není o tom, jestli: Ty, ty, ty, ty si si neplatíš nemocenskou, tak my ti nic nedáme. Je to přece o tom: My chceme udržet ty nemocné doma! Prostě přehodte si pohled na tu situaci a nějakým způsobem lidem řekněte: Tady máte dost peněz navíc, ještě když ti strháváme odvody, abys těch 14 dní aspoň nějak doma přežil, a fakt nechod' do práce, protože my nechceme, abys to roznesl mezi dalších 5, 10, 15 lidí. Nemá smysl to dát jedné čtvrtině živnostníků, kteří si platí nemocenskou, jako odměnu. My přece to myšlení musíme přehodit a říct to obráceně. Já už nevím.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s přednostním právem paní ministryně Alena Schillerová, prosím.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo. Pane poslanče, já se tady nebudu hrdlit o pár korun. Nebudu tady ani nic slibovat. Věřte, že to zvážíme, porovnáme, budeme hledat nějakou primární spravedlnost. Na druhé straně mám velkou pochybnost o tom, že skutečně dosáhneme toho, o čem tady mluvíte, ale nebudu to tady nějakým způsobem snižovat.

Na druhé straně věřím, že i vy zvážíte, když my tady zvažujeme i určité vaše požadavky, a to není jenom v souvislosti s tímto zákonem, tady se skutečně bavíme o poměrně nízkých částkách, ale i s jinými návrhy, které zaznívají, ať už ke kompenzačnímu bonusu, a upozorňuji na to, že bude důležité také rozhodovat o novele zákona o státním rozpočtu, takže věřím, že tato témata spojíme dohromady. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí paní poslankyně Kateřina Valachová a připraví se paní poslankyně Hana Aulická. Tak prosím. (Nesouhlasné hlasy ze sálu.) Ne, ne, ne, já jsem omylem odmázl paní poslankyni Kateřinu Valachovou, protože byla přihlášena dvakrát, a ono to v systému nejde odmáznout odzadu. Tak prosím.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Pane předsedající, jestli vás můžu jenom poopravit, paní kolegyně musela odejít na vystoupení do rozhlasu, a proto se vlastně znovu přihlásila na konec. A jinak já jsem tedy Aulická, takže jestli dovolíte, tak bych teď hovořila.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ne, to vím. Tak ještě jednou. Paní poslankyně Kateřina Valachová byla v pořadí. Naskočila mi tam ještě jednou jako čtvrtá, to znamená byla první a čtvrtá, takže já jsem ji chtěl odmáznout jako čtvrtou, což ovšem v systému nejde, takže se to odmázlo z prvního místa. Poznámka jsem si ji. Já jsem neměl od paní poslankyně Kateřiny Valachové řečeno, že se z důvodu vystoupení v Českém rozhlasu odhlašuje z prvního místa, a potom jsem viděl vás jako poslankyni Aulickou, tu znám, proto jsem vás následně vyzýval. Já o své vůli nemohu nevyzvat paní poslankyni Valachovou, pakliže tam byla přihlášená. Takže jsem ji vyzval, vysvětlilo se to, takže, prosím, teď máte slovo a paní Kateřina Valachová zůstává nyní na třetím místě. Prosím. Takže já mám řízení pod kontrolou, nebojte. (Veselost napříč sálem.)

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, pane předsedající. Věřím, že blondýny vás už nebudou mást.

Dovolte, abych přistoupila ke svému vystoupení. Každopádně, vážené kolegyně, vážení kolegové, za poslanecký klub KSČM se samozřejmě chceme vyjádřit k tomuto návrhu.

Já musím říci na rovinu, že mě dráždí přirovnání paní ministryně Maláčové k takzvané izolačce. To opravdu nevím, jak vyhovuje vám, ale mně tedy na první pohled připomíná trochu něco jiného. A zároveň bych chtěla říci, že odůvodnění tohoto návrhu, to, abychom motivovali lidi se testovat a zůstat doma v karanténách, mi přijde, že toto opatření prostě fungovat nebude. To je jedna věc.

My samozřejmě vnímáme, že v systému v praxi opravdu lidem dochází finance, lockdown je už hrozně dlouhý a bylo tady i řečeno v předchozí diskusi, že především OSVČ, lidi podnikající a samozřejmě i zaměstnanci, kteří řeší svoji situaci, opravdu trou bídu s nouzí a veškeré prostředky, které třeba měli, už dávno vyčerpali. Je pravda, že bychom se měli podívat na tuto oblast, jak to vychází v praxi a kdo je na tom opravdu v současné době nejhůře.

Každopádně si myslím, že i tato novela nebo respektive tento přístup může přinést v praxi i daleko více problémů. Neříkám, že to není možná správný pohled, jak dostat mezi naše občany peníze, ale prvotní důvod, proč to děláme, to, že budou chodit na testy, ten přínos bude téměř nula. Já si za tím stojím. My jsme to diskutovali a opravdu ti lidi to takhle nevnímají. A zároveň za nás bychom viděli, kdyby těch 370 korun bylo opravdu pro ty nízkopříjmové zaručeno, ale to tak prostě není. Ti naopak budou mít tyto dávky nebo tuto částku krácenou, a ti lidé, kteří, nechci říct, že to nepotřebují, bude to pro ně určitě milé v každém případě, ji dostanou celou. A to si myslím, že už do toho vnáší nespravedlnost. Nebo dobře, při 28 000 a výš to už taky nedostanou, ale na druhou stranu si myslím, že právě u těch, kteří nebudou plnit tu částku, u těch nízkopříjmových, tam se bude krátit. Takhle jsem to četla, takhle to vnímám. A pokud vím, paní ministryně o tom tak i hovořila. Možná nám to vyvrátí, budu dál sledovat její vystoupení.

Jsem ráda, že tady zazněla i část paní ministryně Schillerové versus zástupci Pirátů, protože i nás zajímala oblast osob výdělečně činných, kteří si hradí pojištění a kteří zároveň nemají ukončenou možnost svého provozu, protože i tam si myslíme, že by nějaký nárok opravdu měl být, i když oni to mají opravdu zcela jinak pojato. Říkáme si, jestli i 15 dní karantény, to, co navrhuje myslím paní kolegyně Richterová, by nebylo dobré také zavnímat, na druhou stranu je většinově stanoveno 10 dní.

Teď řeknu příklad. My třeba v Mostě máme mateřské školy, kde se díky špatnému průběhu nemocnosti u personálu automaticky prodlužuje karanténa, a je vidět, že ta nemoc, která nás tady provází, není taková ta jednoduchá chřipička, kterou během tří nebo deseti dnů přechodíme. Víme všichni, bavíme se o tom dennodenně, že ty následky jsou ještě dlouhodobé, nejenom únava, ale i další věci, a opravdu ty lidi to i v následujícím nástupu do zaměstnání drtí. Je to samozřejmě potom i vidět na jejich dalším zdraví.

Já si ale myslím, že bychom konečně měli otevřít téma testování, protože s těmi zaměstnavateli mluvím, bavím se s nimi a oni nemají takový problém testovat, ale když si chtějí zakoupit antigenní testy, jeden stojí tři sta padesát korun. Když se chtějí jednou za tři dny nechat otestovat, většinou je objednávací systém zahlcený dopředu na čtrnáct dní. To znamená, když mají jak střední firmy, nebo i větší, ale nebo i menší tendenci nechat své lidi testovat aspoň jednou za pět dní, tak v realu v současné situaci nemají možnost.

Proto jsem ráda, že se podařilo zařadit i na zdravotní výbor ten bod, abychom si vůbec řekli, jaké máme formy testování, nejenom antigenní, ale i PCR, a jaké jsou vlastně testy v České republice. A říkám to právě proto, že mám velké obavy, že velký tlak z Číny – to znamená ty, které se dneska používají, především PCR, jsou dováženy z Číny a dalších zemí – ale v České republice máme i společnosti, které dokážou ty testy také vyrábět, a myslím si, kdybychom s nimi dále diskutovali a debatovali, že by to možná bylo i za jinou částku, než jsou současné testy. Doufám, že na zdravotním výboru to bude příští týden takzvaný výkop, protože samozřejmě na tom záleží i třeba rozvolňování ve školách a to, co připravuje Ministerstvo školství s Ministerstvem zdravotnictví – aspoň v to doufáme – to, co chce dělat v rámci testování a pilotního programu testování dětí.

Za nás říkám rovnou, že pokud by se mělo testovat ve školách, budeme jenom pro neinvazivní způsoby. Já jsem byla se svou dcerou na testech, na PCR, je jí šest let a můžu vám říct, že už ji tam znovu nedostanu. Je to pro ně traumatizující a myslím si, že pokud to chceme do budoucna nějak řešit a opravdu testovat, tak za mě opravdu jenom neinvazivním způsobem, a proto je nutné se o tom bavit.

My dnes k tomuto tisku podpoříme pozměňovací návrhy pana poslance Chvojky a paní kolegyně Gajdůškové. Jsme s nimi ztotožnění a víceméně jsem je obhajovala i u vložení tisku takzvaného kurzorbeitu, protože si opravdu myslíme, že mají svou logiku a v systému i pro další budoucnost jsou potřebné. Jenom apeluji na to, co tady řekla paní ministryně Schillerová. Byla bych velmi ráda, kdyby to, co říkala, že se připravuje, ta legislativa, aby opravdu zohlednila i systém nějakých kompenzací u osob samostatně výdělečně činných, které pracují, které nemají uzavřenou provozovnu a samozřejmě odvádí sociální a zdravotní pojištění. Myslím si, že právě tato oblast a tito lidé patří k těm dnes nejvíce – musím to takto říct – poškozeným lidem, kterým se nedostává nebo se velmi málo pomáhá v rámci kompenzací. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní mám dvě faktické poznámky a potom s přednostním právem paní ministryně. Ale nejdřív ty faktické poznámky. Nebo jste na faktickou poznámku, paní ministryně? Ne ne. Takže faktické poznámky – nejprve paní poslankyně Olga Richterová, dále pan poslanec Vít Kaňkovský a pak s přednostním právem paní ministryně Jana Maláčová. Paní poslankyně, prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. V těch dvou minutách bych ráda argumentačně odůvodnila motivaci lidí k testování a trasování. Paní poslankyně Aulická, moje předřečnice, říkala, že si nemyslí, že finanční motivace bude fungovat. My jsme za Piráty z těch stran, které u takovýchto věcí chtějí data, chtějí tu oporu. Ráda bych ocitovala to, co je známo z výzkumu PAQ Research, co si může každý najít, je to paqresearch.cz. Tam najdete analýzu ke ztrátě příjmu a /de/motivaci k sebeizolaci a testování. Vyplyvá z toho, že právě pokud se zvýší finanční motivace, mnohem více lidí, a to 20 %, bude chodit na testy, nechá se vytrasovat.

Ještě jednou shrnu fakta. Dneska u nás testováním prochází jenom okolo jedné třetiny rizikové populace. Z trasování je průměrně hlášeno jenom, jako kdyby lidé měli okolo jednoho kontaktu, přitom očekávané by bylo, že lidé mají tři až čtyři epidemiologicky významné kontakty. A teď navíc nemocnice dlouhodobě reportují, že do nich chodí zhruba polovina lidí s těžším průběhem, kteří předtím vůbec nebyli na testu. To jsou všechno data, která dohromady ukazují, že lidé na testování nechodí.

Výzkum z PAQ Research můžu opravdu doporučit. Ukazuje, jak toto opatření může reálně zafungovat. Výzkumy v tomto směru jsou pro nás důležité, a proto to opatření tak prosazujeme a jsme rádi, že se tady konečně reálně diskutuje.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní faktická poznámka – pan poslanec Vít Kaňkovský a dále se ještě připraví na faktickou pan poslanec Martin Jiránek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Vážený pane místopředsedo, členové vlády, kolegyně, kolegové, krátce k oběma předřečnicím. My za KDU-ČSL jednoznačně považujeme za důležité motivovat lidi k tomu, aby se chovali zodpovědněji právě v rámci karantény a případně izolace s onemocněním COVID-19. Podle mého názoru příspěvek a finanční motivace v tomto směru pomoci může. Jak moc to bude, samozřejmě ukáže praxe.

Ale navázal bych na to, co říkala ještě kolegyně Aulická Jírovcová, prostřednictvím pana předsedajícího. Co se týče testování, tady jsme hodně zaspali. Upozorňovali jsme na to už v jarní vlně 2020, že je potřeba jednak více testovat a více taky stratifikovat ty formy testů. My o tom budeme diskutovat příští týden na zdravotním výboru, nicméně není to první výkop. Už jsme o tom diskutovali minulý týden velmi podrobně na zdravotním podvýboru, který vede pan profesor Válek. Pokud dneska uvažujeme o testování ve firmách v masivnější podobě, to už jsme tady také měli mít na podzim a také jsme na to upozorňovali a vyzývali k tomu. Škoda že k tomu nedošlo.

A pokud se týká škol, naprosto souhlasím s kolegyní Aulickou Jírovcovou, že je potřeba vybrat neinvazivní formy testů. Pokud chceme, aby rodiče byli v klidu a aby děti posílali do škol, musíme vybrat takové testy, které budou pokud možno co nejméně spolehlivé, ale budou bezpečné i v tom smyslu, že budou co nejméně invazivní. S tím

naprosto souhlasím. A jenom možná na margo této věci: bylo by velmi dobře, kdyby na tom spolupracovalo Ministerstvo zdravotnictví s Ministerstvem školství, protože my si sice můžeme na zdravotním výboru leccos o tom popovídat, ale je potřeba, aby to bylo propojené právě i s Ministerstvem školství. To jenom na doplnění. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní na faktickou poznámku pan poslanec Martin Jiránek a poté s přednostním právem paní ministryně Maláčová, ale s tím, že jestliže bude nějaká další faktická, tak půjdete na faktickou. (Ministryně gestikuluje.) S přednostním jste chtěla? Jo, vy jste to chtěla zrušit. Aha, já jsem nerozuměl vašemu gestu. Dobře, děkuju. Tak prosím.

Poslanec Martin Jiránek: Děkuji. Já bych chtěl k paní kolegyni Aulické info ohledně té motivace. Na státech, jako je Dánsko, a na mnoha jiných, které se zaměřily na to, že třeba v rámci opatření zvedly nemocenskou na 100 % platu, se ukazuje, že v tom státě je compliance, jak se používá to slovo, soulad s opatřeními výrazně vyšší a lidé to dodržují, protože cítí určitý férový přístup státu k sobě. Říkat, že si myslíte nebo že předpokládáte, že se procento lidí, kteří by to dodržovali, nezvýší, nebo se nebudou chodit testovat kvůli tomu, že ty peníze dostanou, nebo se hlásit, to hnedka na začátku vůbec v dané situaci nepomáhá. Naopak by bylo dobré, kdybychom se nějakým způsobem sladili a opravdu komunikovali tuto myšlenku pozitivně všichni.

A jenom k těm testům. Tam určitě souhlasím. Jenom pro představu: Dánsko, které už jsem zmínil, provedlo testů zhruba 1,4–1,5 na osobu a my jsme teď na 0,45. Takže kdyby Dánové měli stejný počet obyvatel jako my, tak už mají 15 milionů testů na osobu (správně 15 milionů testů). A proto tam mají taky – teď nevím přesně kolik – ale násobně méně nakažených a násobně méně zemřelých. Takže souhlasím s tím testováním.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí pan poslanec Petr Beitl a připraví se paní poslankyně Kateřina Valachová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Beitl: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, mně tahle diskuze připadá trochu jako debata o karenční době. Karenční doba je taky takový na první pohled velmi pozitivní krok, ale když znáte situaci a dokážete odkrýt pokličku, jak pak ta situace vypadá v praxi a jaké zatížení systému a podnikatelů znamená, že na tom nic moc pozitivního není.

Tenhleten postup pokládám za sociální inženýrství. Vycházím z vlastních praktických zkušeností podložených názory mnoha podnikatelů, kteří mi napsali po mém prvním vystoupení k tomuto tématu ve Sněmovně. Potenciál zneužití tohoto opatření totiž není nijak ošetřen. Není ošetřeno ani řetězení karantény u jedné osoby. Z tohoto úhlu pohledu je i na první pohled chvályhodná snaha kolegyně Richterové, prostřednictvím pana předsedajícího, vtáhnout do systému živnostníky, aby to bylo spravedlivé, cosí, co tomu ještě navíc dává korunu. Zneužívání ze strany zaměstnanců může vést k vážným problémům v dosud fungujících firmách. Zneužívání ze strany živnostníků prakticky nestojí v cestě vůbec nic. Posílání do karantény je formální, kontrola dodržování karanténních podmínek neexistuje. Na rozdíl od paní ministryně Maláčové, prostřednictvím pana předsedajícího, vím, že motivace zůstat doma za 90 % mzdy může

být pro mnohé velmi vysoká. K tomu všemu ještě celá administrace je přenesena opět na podnikatele, na zaměstnavatele.

Takže ještě jednou, je to sociální inženýrství. Každý pozměňovací návrh to jenom komplikuje a otevírá další cesty pro zneužívání. Nezodpovědní stejně nebudou dodržovat pravidla a doma nebudou. A abych nebyl jenom negativní, věřím, že hlavní motivací těch, co se dostali do kontaktu s infekcí, by měla být obava o vlastní zdraví, a především odpovědnost za zdraví svých blízkých.

Současně je ten návrh neřer vůči všem, kteří jsou dlouhodobě nemocní s jinými diagnózami. Je potřeba si poctivě říct, že skutečnou cestou z problémů jsou návrhy, které tady budeme probírat v rámci diskuze o prodloužení nouzového stavu, a především je to pevný systém a plán očkování.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vyzývám k vystoupení paní poslankyni Kateřinu Valachovou. Mezitím přečtu jednu omluvu. Ministr zahraničí Tomáš Petříček se omlouvá dnes od 11.45 do 13.00 z pracovních důvodů. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, kolegové, kolegyně, vážená vládo, já bych chtěla podpořit tento návrh, protože jsem přesvědčena o tom, že zvýšení příspěvku k nemocenské za karanténu nebo případnou nemoc v důsledku COVID-19 je správná cesta – samozřejmě nikoliv jediná, ale správná cesta – jak zajistit, abychom byli schopni uvést zemi zpátky do normálu a abychom zajistili bezpečí, v tomto případě zaměstnanců a zaměstnankyň.

Chci ale připomenout, že nejde jenom o to, abychom odstranili trestání za nemoc, které tedy zvláště v dobách pandemie pokládám za absolutně nepřijatelné. I když přispíváme svému předřečníkovi, že ano, souvisí to vůbec celkově s přístupem k tomu, jak máme zajištěnou v České republice nemocenskou, řekněme i mimo pandemii. Ale nechci se vracet k této debatě o obnovení nemocenské od prvního dne, ač si myslím, že tato věc nám právě v boji s pandemií pomáhá, a bylo by to určitě horší, kdyby tomu tak nebylo.

Nicméně současně chci přispědčit předřečníkům – a budu se do určité míry opakovat, nicméně to tady chci znovu zdůraznit na Poslanecké sněmovně – že samozřejmě aby fungovaly věci na tisíc procent a boj s pandemií byl účinný, jenom zvýšení nemocenské nám nepomůže. To je otázka důstojnosti v nemoci, otázka toho, aby lidé dodržovali opatření, nebáli se hlásit kontakty. Ale ruku v ruce s tím musí jít testování, bezpečí na pracovištích, zajištění ochranných pomůcek, úprava počtu zaměstnanců na pracovištích. Zkrátka tyto věci musí fungovat ruku v ruce.

Chtěla bych trochu povzbudit naše ministry, jak Ministerstvo průmyslu a obchodu, tak Ministerstvo práce a sociálních věcí, v tom, abychom po roce pandemie byli na naše provozy, podniky a firmy – protože průmysl se od jara v podstatě nezastavil – v tomto trochu přísnější z hlediska bezpečí zaměstnanců a zaměstnankyň na pracovištích. Můžeme si říkat dobré příklady, jako je Škoda Auto nebo Třinecké železářny. Jsem samozřejmě na tyto naše podniky hrdá, včetně toho, jak přistupují dneska firemní kultury k ochraně a bezpečnosti práce právě v době pandemie. Děkuji jim za to. Nicméně

nelžeme si, poslanci a poslankyně, že takto to funguje ve většině našich provozů, firem, směnných provozů, podniků. Není to tak. Bavíme se o tom při každém prodloužení nouzového stavu. Na nás jako na poslance a poslankyně se obracují lidé, kteří nám popisují, čemu čelí. Upozorňují nás na to měsíce Českomoravská konfederace odborových svazů, ale také odborové svazy zdravotníků či Česká lékařská komora. Neměli bychom se tvářit, že tyto jejich varovné signály jsou nepravdivé, a nechat se unášet pouze dobrými příklady těch našich poctivých firem, které bezpečnost práce v době pandemie nepodceňují.

Chci vám jenom přečíst komentář stran zaměstnanců, který jsem dostala právě při projednávání tohoto bodu. Byla to reakce na moje předřečníky, kteří právě na takovou praxi ve fabrikách upozornili. "Situace je ještě horší, a to včetně zastrasování, abychom nechodili na testy. Jen tři až pět dnů doma, než opadnou horečky, a pak hajdy zpátky k pásu či do pokladny supermarketu. Živnostníci krachují a velký průmysl jede dál, jako by se nechumelilo."

Chtěla jsem vám to takto přečíst, protože si myslím, že něco pravdy na tom bude. A je pravda, že týden od týdne slyším o takovýchto praktikách více a více. Proto vás chci, poslanci a poslankyně, vyzvat, abychom kromě zvýšení nemocenské v karanténě tak, jak je nyní projednáváno, a je to správný krok vlády, přistoupili také k tomu, abychom po roce dali jasná pravidla pro bezpečnost na pracovištích v době pandemie a zaměstnancům toto zaručili.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tady mám jednu faktickou poznámku. Vystoupí poslankyně Tereza Hyťhová a pak se připraví s přednostním právem předseda KDU-ČSL Marian Jurečka. Tak prosím, dvě minuty.

Poslankyně Tereza Hyťhová: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Jenom v krátkosti bych chtěla říct naše stanovisko za hnutí Trikolóra. My tento návrh nemůžeme podpořit, a to z důvodu toho, co tady již přednesl můj předřečník z ODS pan Beitl, který to v podstatě řekl naprosto přesně. Tento návrh je naprosto diskriminační. Možná může – to neříkám, že nemůže – být pro někoho motivací zůstat doma za 370 korun navíc. Neříkám, že to pro nikoho motivací být nemůže. Ano, může. Ale na druhou stranu si myslím, že to ani nikoho nezachrání, a už vůbec ne naše živnostníky a podnikatele. Protože na ty se tady úplně zapomíná.

Kdyby se otevřely provozovny, kdyby se otevřely restaurace, kdyby se mohly a dodržovaly se striktní hygienická nařízení, tento zákon tady v podstatě ani nemusíme mít. Ale stát raději zaplatí necelých 400 korun za jeden den člověka v karanténě místo toho, aby umožnil našim živnostníkům a podnikatelům pracovat, i přesto, že by dodržovali striktní hygienická nařízení.

Navíc tento návrh je naprosto diskriminační, protože se jedná pouze o lidi v karanténě s covidem. A co ostatní lidé, kteří jsou na nemocenské a mají úplně jinou nemoc, jsou nemocní, takže ti nedostanou nic. Tady se jedná pouze o lidi, kteří jsou doma s covidem.

Takže tento návrh nepodpoříme a opravdu bych šla spíše cestou toho, jak pomoci tomu, aby se živnostníci mohli postavit na svoje nohy na vlastní riziko. A věřím, že by tato hygienická nařízení dodržovali. (Předsedající upozorňuje na čas.) Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní jako poslední v obecné rozpravě, zatím přihlášený s přednostním právem, je předseda KDU-ČSL Marian Jurečka. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji, vážený pane předsedající. Pane premiére, paní ministryně obě dvě a pane ministře, kolegyně, kolegové. Musím říct, že jsem rád za KDU-ČSL, že tady konečně tento návrh je. Protože na co dlouhodobě poukazujeme je, že nelze oddělit jenom část restrikcí, omezení, a zapomenout na část motivací a určité zpětné vazby a ptát se na to, jak se lidi s restrikcemi vypořádávají. A zdali by celá situace nebyla výrazně efektivnější a celkově ve svých nákladech úspornější, kdyby takováto motivace tady byla daleko dříve.

Můžeme se bavit o parametrech, bude tady debata o pozměňovacích návrzích, jestli se to prodlouží, nebo neprodlouží na 14 dnů a podobně. To je k debatě. Ale z mého pohledu je potřeba se také bavit o tom, jakým způsobem to řešit v otázce přístupu k zaměstnavatelům. I to je důležité tady otevřít a vláda by na to měla reagovat. Protože nestačí jenom tento krok, protože ty věci spolu souvisí. Jedna věc je dát šanci člověku, rodičům, lidem, aby byli zodpovědní a zůstali doma. Druhá věc je podívat se na to, co to znamená pro zaměstnavatele.

Věřím tomu, že když se tyhle věci propojí a když vláda bude dobře pracovat s daty, ale i se zpětnou vazbou, jsme schopni daleko rychleji, efektivněji, bez nutnosti rozsáhlých restrikcí přispět k tomu, že celkové počty přenosů nakažených budou výrazně klesat. To je rozdíl v úspěchu, který vidíme v jiných státech kolem nás, že pochopili situaci těch lidí – že nemůžu chtít po rodiči, který je sám, aby zůstal doma v rámci karantény nebo v rámci toho, že mají doma covid nebo jeho děti, a ten člověk přijde o 40 % svých příjmů. Známe rodiny, že se to rozfázuje a jsou doma třeba tři čtyři týdny, protože postupně se děti mezi sebou nakažují, a mají problém tito lidé, obrovský problém. Máme i rodiny, ty příběhy mám, které covid už mají třeba podruhé za poslední čtyři měsíce. To není sranda, to není legrace.

Takže mě hrozně mrzí, že to, po čem jsme volali – a my i Piráti jsme ten návrh předkládali už dříve, aktivně jsme ho podporovali, jenom bych chtěl znát odpověď od členů vlády – proč jste tohle neudělali dřív. Vždyť to byla zkušenost i z první vlny, říkali jsme to. Proč to tady nebylo v listopadu nebo v prosinci? Myslím si, že celkové náklady, které nás každý den stojí jeden a půl miliardy korun – budeme to platit my a naše děti – mohly být daleko nižší. A mohli jsme v té situaci být už dneska, která mohla být daleko lepší.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní se rozhlédnu, zdali ještě někdo v obecné rozpravě. Nikoho nevidím, takže obecnou rozpravu končím. Táhá se, zdali je zájem o závěrečná slova po obecné rozpravě. Tak, paní ministryně. A paní zpravodajka má potom taky zájem? Nemáte, až potom, dobře. Prosím.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Tak velmi stručně, protože čas běží. Živnostníci – myslím, že je shoda, že je potřeba, aby také měli nárok na izolačku. Je to velmi důležité, a jak přislíbila paní ministryně financí, řeší to Ministerstvo financí přes kompenzační bonus.

Nechtěla jsem tady otevírat epidemiologické okénko a zmiňovat v rámci svého úvodního slova testování, trasování, prevenci a všechny tyto věci, protože si myslím, že to budeme dostatečně řešit a diskutovat v rámci nouzového stavu, ale samozřejmě že izolačka a tento návrh není samospásný. Bez všech těchto věcí nebude mít smysl a nebude fungovat.

Velmi podporuji všechny tři pozměňovací návrhy, které tady byly vysvětleny, to znamená pozměňovací návrh pana poslance Chvojky na JIS PSV, pak samozřejmě evidenci nepojištěných dohodářů od paní poslankyně Gajdůškové a také nový systém hlášení volných pracovních míst na úřadech práce, protože jsou to věci, které nám mohou také pomoci v příštích týdnech a měsících zvládnout situaci kolem nezaměstnanosti, která pravděpodobně bude ještě dále růst v důsledku pandemie.

Co se týká debaty kolem zvýhodňování covidu a jiných nemocí, jejich diskriminace, upozorňuji, že ten návrh je postaven na infekčnosti, a příspěvek, izolačku, dostanou všechny infekční diagnózy. To je potřeba mít na paměti. To znamená, že to skutečně je postavené na karanténě. I to údajné zneužívání je ošetřeno jako u každé jiné nemoci. Žádný zaměstnanec se nemůže dobrovolně sám uvrhnout do karantény, o karanténě vždy rozhoduje a nařizuje ji lékař.

Poslední dvě poznámky. Zaměstnavatelé si často protířečí a říkám to s vědomím toho, že jsem si chválila ten sociální dialog, protože chtějí více testovat – to je pravda a to chválíme, to je chvályhodné, ale zároveň očekávají, že nikdo nebude zůstat doma. To je zejména v reakci na pana poslance Beitla. Ale to nejde, to je logické, to je protimluv, to je oxymoron. Pokud chci více testovat, musím počítat s tím, že budu zachytávat nákazu, a pak musím počítat s tím, že ti lidé zůstanou doma. Zároveň s tím souvisí, že lidé nesmí mít strach z testování, nesmí mít strach, že když půjdou na testy, bude to pro ně znamenat propad příjmů.

Co se týká té dojmologie, která tady zaznívala, jestli to bude, nebo nebude fungovat. Prosim vás, pojďme se spolehnout na to, co nám říkají odborníci a co nám říkají čísla a data. Víte, že s tím návrhem je spojeno to, že to budeme pravidelně každé dva týdny vyhodnocovat, případně parametricky upravovat. A já rozumím tomu, že pro poslance je 370 korun denně navíc málo. Rozumím tomu, nicméně věřte tomu, že pro lidi s mediánovou mzdou to znamená strašně moc peněz, i pro lidi s průměrnou mzdou.

To znamená, že tento návrh, myslím si, je správná cesta, budeme ho průběžně vyhodnocovat a uvidíme, do jaké míry zafunguje. O jeho prospěšnosti pro zvládnutí pandemie jsem velmi přesvědčena. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tedy otevírám podrobnou rozpravu a připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny. Jako první se o slovo přihlásila paní poslankyně Alena Gajdůšková. Jinak ji jako zpravodajku upozorňuji, že dostanete možnost i závěrečného slova potom, i po podrobné rozpravě. Prosim, máte slovo. A připraví se poslankyně Lucie Šafránková.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji, vážený pane předsedající. Kolegyně a kolegové, v téhle chvíli jenom velmi rychle. Chtěla bych se tímto přihlásit k pozměňovacímu návrhu pod číslem 7451, který se týká hlášení volných pracovních

míst. Už jsem ho zdůvodnila krátce v obecné rozpravě a podrobné zdůvodnění je v písemném textu, v dokumentu, který je založen v systému.

Dále se chci přihlásit k pozměňovacímu návrhu číslo 7448 – evidence nepojištěných dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr a zaměstnávání v pracovním poměru malého rozsahu, to jsou ty evidence dohod o pracovní činnosti a o provedení práce. Také jsem zdůvodnila v obecné rozpravě a podrobné zdůvodnění je zase v dokumentu, který je již zaveden v systému. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní, než dám prostor paní poslankyni Lucii Šafránkové, tak jenom mám informaci, že zpracování pozměňovacích návrhů bude trvat cca 45 minut. Proto navrhuji, zdali proti tomu nic nemáte, že bychom dojeli podrobnou rozpravu, protože potom stejně je potřeba 45 minut a stejně máme polední pauzu. A potom, tedy po skončení podrobné rozpravy, by se to mezitím zpracovalo a ve 14.30 bychom začali a pokračovali bychom. Takže potom bychom stejně museli znova vyhlašovat, takže to je k ničemu... Tak jo. Takže prosím, nyní tedy vystoupí paní poslankyně Lucie Šafránková a připraví se pan poslanec Jan Chvojka.

Poslankyně Lucie Šafránková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych jenom v krátkosti představila pozměňovací návrhy poslaneckého klubu SPD k návrhu zákona o mimořádném příspěvku zaměstnanci při nařízené karanténě. Jedná se o sněmovní dokumenty číslo 7445 a 7446. V prvním pozměňovacím návrhu navrhujeme do tohoto zákona doplnit institut mimořádného příspěvku i pro osoby samostatně výdělečně činné, kterým byla nařízena karanténa a které jsou zároveň účastníky nemocenského pojištění, uzavřeného nejpozději 1. února letošního roku. Nevidíme jediný důvod pro to, aby tito řádně nemocensky pojištění živnostníci neměli v době epidemie koronaviru v situaci, kdy je jim nařízena karanténa, stejné právní a finanční podmínky jako nemocensky pojištění zaměstnanci. Bylo by to oprávněně možné vnímat jako jejich diskriminaci i jako určitý trest za jejich zodpovědné chování.

Ve druhém pozměňovacím návrhu navrhujeme, aby tento mimořádný příspěvek při nařízené karanténě byl vyplácen všem zaměstnancům ve stejné a jednotné výši, tedy 370 korun za každý kalendářní den trvání nařízené karantény bez jakýchkoliv dalších omezení. Toto opatření směřuje zejména na pomoc zaměstnancům s nižšími příjmy. Není zdůvodnitelné, aby jim byl jakkoliv krácen. V současné době by mohlo znamenat významný zásah do jejich příjmové situace riziko, že nebudou moci zaplatit všechny své povinné výdaje typu nájemného a záloh na energie. Stejně opatření je součástí i prvního návrhu, který se týká živnostníků. Děkuji vám a prosím vás o podporu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí pan poslanec Jan Chvojka v podrobné rozpravě, připraví se paní poslankyně Olga Richterová.

Poslanec Jan Chvojka: Hezké odpoledne, kolegyně, kolegové. Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já jsem svůj pozměňovací návrh již představil a odůvodnil v obecné rozpravě, tudíž se nyní k němu jen formálně přihlašuji, jak tomu velí jednací řád a naše pravidla. Můj pozměňovací návrh je v systému evidován pod číslem 1153. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí paní poslankyně Olga Richterová a připraví se pan poslanec Petr Beitl. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Moje pozměňovací návrhy jsem již představila, týkají se příspěvku pro osoby samostatně výdělečně činné. Týkají se tedy jak živnostníků s placeným nemocenským pojištěním, tak těch, kteří ho neplatili, a potom prodloužení kvůli realitě, kvůli tomu, jak to funguje v reálu, 10 dní na 14 dní. Zdůrazňuji 14. Ta čísla jsou 7397, 7399 a 7400. To jsou tedy pozměňovací návrhy, které tímto načítám, a děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Jako poslední vystoupí – předposlední vystoupí pan poslanec Petr Beitl. (Nepřeje si.) Už nevystoupíte. A vystoupí pan poslanec Jan Chvojka. Prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Ještě jednou děkuji za slovo. Omlouvám se, já jsem si tady spletl dvě čísla. Samozřejmě jde o tisk 1153. Můj pozměňovací návrh, ke kterému se přihlašuji tedy v rámci podrobné rozpravy, je evidován pod číslem 7447. Děkuji za pochopení. Díky.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, rozhlédnu se, končím sice podrobnou rozpravu, ale táži se, zdali je zájem o závěrečná slova. Paní poslankyně Gajdůšková má zájem o závěrečná slova. Teprve pak, po závěrečném slovu, ukončím druhé čtení tohoto návrhu a vyhlásím pauzu. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji. Jenom velice rychle. Nemám pocit, že zpravodaj by měl komentovat vystoupení, takže jenom konstatuji, že v obecné rozpravě vystoupilo šest poslanců a poslankyň, v podrobné čtyři. Nebyl podán žádný návrh k zamítnutí, můžeme tedy ukončit druhé čtení a pokračovat třetím čtením. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Paní ministryně, nemáte zájem vystoupit? (Ne.) Takže tím pádem končím druhé čtení tohoto návrhu. Máme za minutu, tak už bych si tedy dovolil vyhlásit pauzu a uviděli bychom se – protože stejně potřebujeme 45 minut na zpracování pozměňovacích návrhů, takže nemá smysl tu minutu už pokračovat, musel bych stejně vyhlásit pauzu – takže já ji vyhláším a budeme pokračovat ve 14.30 hodin. Přeji dobrou chuť.

(Jednání přerušeno ve 13.00 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré odpoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, budeme pokračovat v našem přerušném jednání pro polední přestávku. Stále jsme v bodě 1 naší schůze a jde o vládní návrh zákona o mimořádném příspěvku zaměstnanci při nařízené karanténě. Jsme ve třetím čtení. Byly vám rozdány pozměňovací návrhy. Děkuji paní ministryni, děkuji paní zpravodajce, že zaujaly místo u stolku zpravodajů, a můžeme zahájit třetí čtení. Očekávám, že zpravodajka výboru pro sociální politiku a poslankyně Alena Gajdůšková bude spolu se mnou sledovat u stolku

zpravodajů rozpravu ve třetím čtení, kterou otvírám. Konstatuji, že ve třetím čtení není žádná písemná přihláška. Ptám se, jestli se někdo hlásí z místa. Nikoho nevidím, mohu tedy rozpravu ukončit. Ptám se: je zájem o závěrečná slova? Není tomu tak. V tom případě požádám paní zpravodajku, aby nás seznámila s procedurou hlasování a oznámila nám, jak to budeme jednotlivě hlasovat. Paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážená vládo, paní poslankyně, páni poslanci, dovoluji mi, abych v této chvíli načetla návrh procedury, tak jak byly podány pozměňovací návrhy. Takže za prvé, nebudeme hlasovat návrhy legislativně technických úprav, protože... (Předsedající: Žádné nejsou.) ... nebyly v rozpravě předneseny, a pak tedy dále procedura začíná návrhem hlasování o jednotlivých pozměňovacích návrzích.

Pod bodem A1 bude pozměňovací návrh poslankyně Gajdůškové, volná pracovní místa, pod bodem A2 opět pozměňovací návrh poslankyně Gajdůškové o dohodách, evidenci dohod. Dále bod B1, paní poslankyně Šafránková. Bude-li přijat, budou nehlasovatelné pozměňovací návrhy D1, D2, D3 a B2, jedná se o příspěvky pro osoby samostatně výdělečně činné. Dále bod D1 paní poslankyně Richterové. Bude-li přijat, je nehlasovatelný bod D2, opět osoby samostatně výdělečně činné. Dále, pokud tedy to půjde, bod D2, osoby samostatně výdělečně činné, účastníci nemocenského pojištění. Dále bod B2, bude-li přijat, bude nehlasovatelný bod D3. Nebude-li přijat, budeme tedy hlasovat bod D3, opět paní poslankyně Richterová, to je prodloužení na 14 dnů. A jako poslední pozměňovací návrh pana poslance Chvojky, který upravuje jednotný informační systém práce a sociálních věcí – přechází na Českou správu sociálního zabezpečení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. To byl návrh procedury. Má někdo jiný návrh k pozměnění procedury? Pokud ne, tak proceduru schválíme. Ale nejdřív vás všechny odhlásím. Požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

Navrženou proceduru, kterou se nikdo nesnaží změnit, budeme hlasovat v hlasování číslo 10, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro navrženou proceduru hlasování? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 10: přítomno 94 poslanců, pro 93, proti nikdo. Procedura byla schválena.

Můžeme začít jednotlivé pozměňovací návrhy. Máte slovo s prvním pozměňovacím návrhem. Požádám vždycky paní ministryni o stanovisko. Prosím.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Ano, děkuji za slovo. První pozměňovací návrh je pozměňovací návrh můj, tedy poslankyně Gajdůškové. Týká se povinnosti hlásit volná pracovní místa.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Stanovisko paní ministryně? (Souhlasné.)

Zahájil jsem hlasování číslo 11. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 11, z 96 přítomných pro 61 poslanec, proti 14. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Další návrh je pod písmenem A2, opět můj, tedy paní poslankyně Gajdůškové. Je to návrh k evidenci dohod.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Stanovisko paní ministryně? (Souhlasné.)

Zahájil jsem hlasování číslo 12. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 12, z přítomných 98 pro 62 poslanců, proti nikdo. I tento návrh byl přijat. Další návrh.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji. Dále je to pozměňovací návrh pod písmenem B1 paní poslankyně Šafránkové. Bude-li přijat, budou nehlasovatelné pozměňovací návrhy D1, D2, D3 a B2. Tento návrh se týká příspěvku pro osoby samostatně výdělečně činné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Stanovisko paní ministryně? (Nesouhlasné.)

Zahájil jsem hlasování číslo 13. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 13, z 98 přítomných pro 32 poslanců, proti 1. Návrh nebyl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Dále je to tedy pozměňovací návrh D1 paní poslankyně Richterové. Bude-li přijat, je nehlasovatelný bod D2. Tento návrh se týká osob samostatně výdělečně činných, tedy pro všechny osoby samostatně výdělečně činné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, děkuji. Paní ministryně, stanovisko? (Neutrální.)

Zahájil jsem hlasování číslo 14. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 14, z 98 přítomných pro 32, proti nikdo. Návrh nebyl přijat.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Můžeme tedy hlasovat pozměňovací návrh D2, opět paní poslankyně Richterová, opět se týká osob samostatně výdělečně činných, ale těch, kteří jsou účastníky nemocenského pojištění.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně, stanovisko? (Neutrální.)

Zahájil jsem hlasování číslo 15. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 15, z 96 přítomných 98 pro 33, proti nikdo. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Další návrh je pozměňovací návrh pod písmenem B2. Bude-li přijat, je potom nehlasovatelný bod D3. Je to pozměňovací návrh paní poslankyně Šafránkové, který ruší zastropování na 90 % příjmu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně, stanovisko? (Nesouhlasné.)

Zahájil jsem hlasování číslo 16. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 16, 99 přítomných, 27 pro, 1 proti. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Dále tedy můžeme hlasovat bod D3 paní poslankyně Richterové. Tento pozměňovací návrh navrhuje prodloužení vyplácení příspěvku na 14 dnů.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Stanovisko paní ministryně? (Nesouhlasné.)

Zahájil jsem hlasování číslo 17. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 17, 99 přítomných, pro 18, proti 24. Návrh nebyl přijat. Poslední návrh.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji. Poslední je pozměňovací návrh pana poslance Chvojky, který upravuje jednotný informační systém práce a sociálních věcí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Stanovisko, paní ministryně? (Souhlasné.)

Zahájil jsem hlasování číslo 18. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 18, z 99 přítomných pro 68, proti 2. Návrh byl přijat.

Tím jsme vyčerpali všechny návrhy k hlasování. Je tomu tak, paní zpravodajko?

Poslankyně Alena Gajdůšková: Ano, je to přesně tak.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Můžeme přikročit k hlasování o návrhu zákona jako celku.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o mimořádném příspěvku zaměstnanci při nařízené karanténě, podle sněmovního tisku 1153, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahájil jsem hlasování číslo 19. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 19, přítomno 99 poslanců, pro 80, proti 14. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji paní ministryni, děkuji zpravodajce a končím bod číslo 1.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Já také děkuji všem, kteří podpořili tento návrh zákona.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pokračovat v jednání budeme bodem

2.

Návrh na vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny s prodloužením doby nouzového stavu

Zopakují jednací řád v této věci, tedy postup Poslanecké sněmovny při prodloužení nouzového stavu podle ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, a podle § 109m zákona o jednacím řádu. Prosím, aby kolegové a kolegyně dávali pozor, abychom přesně věděli, jaký bude postup jednání, protože jsme tady měli určité problémy.

Tak ještě jednou. Rozprava se koná pouze jedna. Nelze uplatňovat faktické poznámky. V rozpravě může poslanec vystoupit maximálně dvakrát. Sněmovna může rozhodnout o omezení řečnické doby až na pět minut, bude-li přednesen návrh. Zatím takový návrh nemám. Případné omezení řečnické doby se vztahuje i na poslance pověřeného přednést k věci stanovisko poslaneckého klubu. Vystoupení osob s přednostním právem není dotčeno. Doprovodná usnesení nejsou vyloučena. To je tedy celý návrh a zopakování postupu při jednání o prodloužení nouzového stavu.

Konstatuji, že k návrhu na vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny s prodloužením nouzového stavu vám byl doručen sněmovní dokument 7369.

Požádám předsedu vlády České republiky pana Andreje Babiše, aby přednesl úvodní slovo. Poté dám doplňující úvodní slovo panu ministru zdravotnictví. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Dobrý den ještě jednou. Vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, předstupuji dnes před vás jménem vlády se šestou žádostí o prodloužení nouzového stavu, který vláda v souvislosti s koronavirem vyhlásila 30. září 2020. Dnes vláda před vás, Poslaneckou sněmovnu, předstupuje s novou žádostí o prodloužení nouzového stavu o 30 dnů, do 16. března 2021.

Nouzový stav není výmysl vlády. Je to nutný prostředek, aby bylo možno realizovat plošná protiepidemiologická opatření, která mohou omezovat občanské svobody a plně využít pomoci Armády České republiky a integrovaného záchranného systému. Kapacita zdravotnických zařízení v některých regionech je na hraně, občas jsou nutné transporty vrtulníků do jiných regionů mimo standardní systém letecké záchranné služby za pomoci vrtulníků armády či policie.

Já jsem dostal vícero výzev z různých institucí, organizací, a hlavně od zdravotníků. Například Asociace českomoravských nemocnic varuje před okamžitým skončením nouzového stavu. Píší, že by skončila celostátní koordinace činnosti nemocnic a jimi poskytované péče. Státní, krajské, městské i soukromé nemocnice by ji poskytovaly pouze podle pokynů svého zřizovatele nebo majitele. Nutné přesuny pacientů s COVID-19 by byly možné jedině na základě dobrovolné dohody nemocnic. Skončila by organizovaná pomoc armády a možnost povolát do služby v nemocnicích další zdravotníky. Nemocnice by musely vrátit od státu zapůjčené přístroje a zařízení, zdravotníky by nebylo možné za jejich úsilí navíc odměnit, naopak by začal opět plně platit jen zákoník práce a jím stanovená pracovní doba včetně přesčasů a další. Navíc by ze dne na den byla neúčinná a nevymahatelná většina opatření státu a krajů přijatých k omezení šíření nákazy, což by vedlo k úplnému uvolnění kontaktů mezi lidmi.

Již po řadu měsíců jsou nemocnice na hranici svých možností a některé na pokraji kolapsu. Úplné rozvolnění a nekontrolované šíření nákazy včetně nových mutací viru je cestou k dalšímu přetížení nemocnic a k rychlému zhroutilí sítě. Zásadně by byl postižen nejen systém testování, ale i samotného očkovaní proti COVID-19, postavený především na nemocnicích a jejich personálních možnostech. Proto se s plnou vážností a znalostí situace obracíme na vládu, aby při jednání o prodloužení nouzového stavu postupovala způsobem umožňujícím dosažení konsenzu, i na poslance, aby takový konsenzus umožnili. Navíc hasiči by ani nemohli rozvázat vakcíny například v Moravskoslezském kraji a byla by paralyzována činnost státních hmotných rezerv.

Byl jsem obviňován, že údajně nechci spolupracovat. V neděli večer jsme měli jednání, které pořádal pan předseda Bartoš s panem předsedou Rakušanem, a obdržel jsem materiál, který jsem předal i ministrům. Domníval jsem se, že je to první krok k tomu, abychom našli pochopení pro prodloužení nouzového stavu. Bohužel, skončilo to jenom tiskovkou a nějakými vzkazy přes Twitter. Pokud mi někdo vyčítá, že nekomunikuji, tak já komunikuji. Komunikuji, když někdo mě osloví, ale ne přes média nebo přes Twitter. Komunikuji, když mi někdo napíše. Také mi napsal pan Jurečka, a proto jsem hned požádal pana ministra Hamáčka, abychom po jednání v úterý o volebním zákonu probrali řešení situace a řešení, jestli opozice podpoří prodloužení nouzového stavu. Bohužel, k nějakým konkrétním věcem nedošlo.

Ano, včera jsem byl v Srbsku, byla to dlouhodobě plánovaná cesta. Šel jsem tam hlavně proto, abych získal zkušenosti, jak Srbsko, které je dneska druhé v Evropě v očkovaní za Velkou Británií, druhé nejlepší v Evropě a sedmé nejlepší na světě, očkuje. Přitom mají tři vakcíny, Pfizer/BioNTech, čínskou a ruskou, a že si můžou srbští občané vybrat. A řešil jsem tam další věci.

Protože tady vznikla situace, kdy jsme obviňováni, že nespolupracujeme, protože nechceme schvalovat nějaké zákony ekonomického charakteru nebo nějaké zákony politického charakteru jako volební zákon, ale já si myslím, že zkrátka prodloužení nouzového stavu není o – že to má dopad na rozpočty, ano, ale že bychom se měli oprostít od politiky, a bohužel se to nedaří. A včera večer, když jsme to řešili s vicepremiérem Hamáčkem, tak jsem – a je pravda, že ten impulz přišel od pana poslance Míholy – znovu kontaktoval opoziční strany a nakonec jsem svolal dnes schůzku v půl deváté ráno, požádal jsem o přerušení schůze a jednali jsme dvě hodiny.

Navrhovali jsme, abychom dostali čas do 1. 3., abychom se mohli skutečně domluvit velice konkrétně ve prospěch našeho zdravotnictví, ve prospěch našich občanů, a já jsem to bral smrtelně vážně. Samozřejmě bohužel ta debata vždycky končí u mé osoby, a také jeden poslanec se teď – za Piráty, pan Ferjenčík – vyjádřil, že ukončení nouzového stavu bude znamenat, že boj s epidemií budou řídit místo premiéra hejtmani. To je samozřejmě dobrá zpráva, protože to je systém v Německu, kde v podstatě Sasko, Bavorsko a další kraje fungují. Pokud to nastane, tak samozřejmě budeme kraje podporovat, ale je potřeba si uvědomit, že potom naše možnosti budou omezené. A není to o Babišovi, který všechno řídí. Máme radu pro zdravotní rizika, máme integrovaný centrální řídicí tým, máme klinickou skupinu, máme epidemiologickou, laboratorní atd., a já se soustředím hlavně na to, abychom získali vakcínu co nejdřív, protože to je jediné řešení pandemie – očkovaní. My jako všechny ostatní země v Evropské unii dostáváme vakcínu se zpožděním a dodavatelé stále mění termíny, jako Moderna, na začátku i Pfizer atd., takže to je moje práce. A také se snažím získat antibody, takzvané koktejly, ty protilátky, které pomůžou v první fázi, když člověk je nakažený, aby neměl těžký průběh nemoci, aby

neskončil hned na jipce. O to také bojujeme, to jsem také řešil, od firmy Lilly, a bojujeme i o protilátku od firmy Regeneron, to je moje práce.

Samozřejmě jsem se v minulosti aktivně nezapojoval do řešení a tolerance prodloužení nouzového stavu, samozřejmě byla to hlavně záležitost ministra zdravotnictví nebo dalších kolegů, ale hlavně Ministerstvo zdravotnictví musí zdůvodnit ty důvody pro prodloužení nouzového stavu. Určitě pan ministr dnes vystoupí, pan místopředseda Hamáček vystoupí s konkrétními informacemi, co to bude znamenat, když skončí nouzový stav.

Bohužel jsem se naivně domníval, že když mě někdo osloví, tak samozřejmě reaguji a snažím se domluvit, a také jsme dneska navrhovali, dejte nám dva týdny čas. Dokonce byl dneska ráno návrh, že uděláme usnesení vlády. Já jsem řekl ano, uděláme vládu, vláda se zaváže vůči opozici, že přijmeme konkrétní závazky ve třech blocích.

Epidemiologická situace: vy stále říkáte, že máte nějaké návrhy, tak je řekněte konkrétně, sem, když už bohužel nedošlo k dohodě, co konkrétně navrhuje. Velice konkrétně, ne jenom nějaké teze.

Legislativa, ano, pandemický zákon. Jeden tady z kolegů mi říkal, že to mám řešit, že to mám přečíst. Nejsm schopen číst zákony. To je zákon, který předkládá Ministerstvo zdravotnictví, a ano, už asi měl být dávno připraven. Ale jestli nám to vyřeší – a pokud vím, tak nám to nevyřeší situaci, že bychom se zbavili schvalování nouzového stavu, tak ani to nebude řešení.

A potom samozřejmě je to o tom, že jsou tady návrhy ekonomického charakteru. Jsme schopni tyhle návrhy řešit v rámci rozpočtu. V pondělí 15. února vláda projedná novelu zákona o státním rozpočtu a budeme chtít co nejdřív ji projednat ve Sněmovně. Samozřejmě budeme vnímat návrhy opozice a všech, návrhy, které mají přímou souvislost s pandemií, a jsme na to připraveni. Myslím to vážně. Rozhodně odmítám to, že bych nechtěl jednat. Když jsem osloven, tak jednám. Jednali jsme dvě hodiny a byl jsem obviňován, že moje slovo neznamená nic, že je potřeba usnesení vlády. Tak já jsem řekl: fajn, tak uděláme usnesení vlády. Ale k dohodě nedošlo, protože bylo potřeba souhlasu všech. A mě to strašně mrzí. Jsme stále připraveni s opozicí to řešit.

Ano, vy se ptáte: proč jste nepřišli předtím? No protože, a nebudu lhát, protože zkrátka jsme měli vždycky dohodu s jinou politickou stranou, a tu poslední dohodu jsme nebyli schopni splnit. Kolegové z vlády potvrdí, že když začal klesat počet hospitalizovaných a počet nakažených a počet lidí na jipce, tak jsme už připravovali usnesení vlády, že pustíme vleky v lyžařských střediscích a budeme řešit maturitní ročníky a ještě myslím poslední ročník. Zkrátka situace se vyvinula úplně naopak, počty hospitalizovaných začaly stoupat a nebyli jsme schopni dostát našemu příslibu, protože to nikdo neočekával a predikce profesora Duška šly úplně jiným směrem.

A pokud dneska je někdo schopen říct jasné predikce, když ten vir mutuje – on mutuje, on stále útočí – my se bráníme očkováním, ale nemáme dost vakcín. Ten vir – ano, máme tady britskou mutaci. Je jasné, že ta britská mutace za chvíli převládne z hlediska nákazy a je to o 40 % nakažlivější. V Rakousku už mají jihoafrickou mutaci a to nejhorší, co je, je zjištění, že v Portugalsku přišla brazilská mutace. A to je velký problém.

Takže ano, můžete nám vyčítat, měli jsme tolikrát nouzový stav a co jste udělali. A proč to tak je a proč to tak není. Nechci se tady samozřejmě obhajovat. Vždycky jsme říkali: ano, máme za to odpovědnost. Pokud teď opozice tvrdí, že to máme předat krajům

a kraje to budou řešit líp, tak samozřejmě nám nic jiného nezbude a bude to ten německý systém.

My samozřejmě se budeme starat hlavně o vakcínu. Budeme se starat o to, aby když už té vakcíny budeme mít podstatně víc, protože na první kvartál máme jenom 1,7 milionu a na druhý kvartál 8,4, takže pětkrát víc. Na to se samozřejmě budeme připravovat, budeme samozřejmě řešit kapacity v nemocnicích a uděláme maximum pro to, abychom krajům pomohli. Ale je potřeba si uvědomit, že skončením nouzového stavu některá plošná opatření již nebudou moci být přijímána.

Jsou plné nemocnice. My se skutečně snažíme, je tam ten dispečink. Já jsem opakovaně, opakovaně navrhoval – a ještě včera večer jsem mluvil s koordinátorkou Karlovarského kraje doktorkou Dagmar Uhlíkovou, jestli nepotřebuje pomoci. Včera mi volal saský premiér. Není problém, my zabezpečujeme ten dispečink, a pokud bude potřeba, samozřejmě požádáme Sasko i Bavorsko o pomoc. Ale musí to říct ten koordinátor.

Ano, z hlediska situace například v tomhle regionu... Souhlasím asi s tím, že naše hygiena měla reagovat rychleji. Pokud jsme minulý rok v první vlně – ale to ještě nebyl komunitní přenos – skvěle reagovala olomoucká krajská ředitelka, uzavřela Litovel a vyřešila to a potom jsme řešili Karvinou a OKD. Tak je pravda, že u Trutnova, Chebu a Sokolova máme zpoždění a hygiena měla reagovat dřív.

Není to o tom, že jsme říkali, že zakážeme pohyb občanů mezi kraji, je to okres. Zase to někdo interpretuje, že jsme něco říkali a děláme něco jiného. Ne, je to okres. Je to okres a my tam chceme skutečně poskytnout pomoc, ale ukončením nouzového stavu to bude pro nás velice složité. Je tady velké riziko. Německo oznámilo, že lockdown prodlužuje do 7. března. Já komunikuji se zástupkyní pendlerů Zuzanou Vintrovou a je tady vážná obava, že v případě, že nebude prodloužen nouzový stav, Německo bude reagovat tak, že to bude mít velice negativní dopad na naše pendlery. Může se stát, že budou pouštět pendlery jenom do infrastruktury, a co potom budeme s tím dělat? Jak pomůžeme těmto lidem?

Takže jenom upozorňuji na to, že – a chci znovu požádat – pokud jsme se nedokázali domluvit za zavřenými dveřmi, tak můžeme tady na mikrofon. Řekněte, co máme udělat, abychom prodloužili nouzový stav, abychom zabránili riziku kolapsu našeho zdravotnictví. Já si myslím, že je to strašně, strašně důležité. A myslím si, že nejsme sami. Mluvil jsem s některými hejtmany a nevím, jestli oni skutečně chtějí – vlastně by to bylo poprvé od začátku pandemie, že by převzali odpovědnost, že každý kraj by fungoval samostatně a my jako vláda bychom v rámci možností jim pomáhali. Nasazení armády, když máme nasazených 900 vojáků.

Takže mě mrzí, že to naše více než dvouhodinové jednání nedopadlo. Zkuste ještě o tom přemýšlet. My jsme připraveni tady na mikrofon vyslechnout – ale vaše konkrétní návrhy, nejenom... Já mám z toho vždycky pocit, že my se setkáme, vy jdete na tiskovku, dáte tweety, že to vlastně ani nemyslíte vážně. Já jsem nechodil na tiskovky, já jsem to vůbec nekomentoval, ani jednání v neděli, ani dnešní jednání. Nedávám k tomu tweety, nemám ani čas. Nedělám to proto, abych se nějak zviditelňoval, ale nejsem si jistý, že máme k tomu stejný přístup.

Byl bych rád, kdybyste to skutečně ještě promysleli. Protože ano, ono se to jednoduše říká, že to nezvládneme. Nechci tady polemizovat, co jsou hlavní důvody, myslím, že to i komunikují, v neděli. Já můžu jenom požádat všechny občany České republiky, aby

když skončí nouzový stav, aby ještě více dávali pozor sami na sebe a pečovali o svoje zdraví. A je to, znovu opakují, relativně jednoduché. Je to o přenosu viru, je to o dodržování těch tří R, o kontaktech.

Samozřejmě, když skončí nouzový stav, dojde k podstatně vyšší mobilitě našich občanů. My to budeme respektovat a budeme samozřejmě dělat opatření, abychom ochránili životy našich spoluobčanů v rámci možnosti a kompetencí Ministerstva zdravotnictví. Takže já pevně doufám, že i potom, co vláda rozhodla o té izolaci, nebo jak jsme to nazvali ve vládě, o té podpoře, aby se lidi nebáli indikovat kontakty.

Teď jsem četl absurdní rozhovor paní Jágrové, která říká, že manželka zatajila kontakt s manželem při trasování při rozhovoru s hygienickou stanicí. To jsou věci, které bychom chtěli, aby si lidi uvědomili, že ten vir se skutečně změnil a je strašně agresivní. Dneska je stále vysoká úmrtnost a umírají podstatně mladší ročníky než předtím. Do této chvíle nikdo ani pořádně nezjistil, na základě čeho ten zabíják útočí a zabíjí lidi. To nikdo nevyzkoumal, ani vědci.

Takže vás chci požádat ještě znovu, jestli byste to nepřehodnotili, tu vaši pozici, a nedali nám šanci dva týdny, dva týdny. A znovu opakují, že vláda v každém případě zítra musí zasednout bez ohledu na to, jak to dopadne. Buď nouzový stav skončí a musíme připravit úplně jiné usnesení vlády, nebo si to rozmyslíte a dáte nám ještě dva týdny možnost, abychom vás přesvědčili, že to myslíme vážně. Já nemám problém i veřejné kontroly.

Ono je jednoduché navrhovat nějaké věci. Ale pokud nepracujete ve státní správě, pokud nepracujete na ministerstvu, pokud nevíte, jak to všechno funguje, pokud nemáte nějaký aparát, který nějak funguje... A to se nechci vmlouvat, protože skutečně musím poděkovat všem, kteří hlavně na Ministerstvu zdravotnictví jedou vlastně od března neustále, a naši vojáci a všechny další ozbrojené složky, integrovaný záchranný systém a naši zdravotníci. Tak není to tak jednoduché říct, tohle navrhujeme a ono to všechno potom jednoduše dopadne. Je tam obrovský rozdíl mezi tím něco navrhovat, a potom to zrealizovat.

Já bych chtěl ještě k té vakcině. Samozřejmě nemáme dostatek vakcín. Ano, teďka byla nějaká polemika, přišla AstraZeneca v sobotu, nebyla rozvezená, protože některá očkovačí místa neočkují v sobotu a v neděli, ale nebyl ještě vybrán distributor. Ano, všechno je velká byrokracie, všechno trvá. Samozřejmě, dneska máme málo vakcín a určitě není problém, že by někde nějaká vakcína byla navrch nebo byla někde v mrazáku, to určitě nenastane.

Velká debata je samozřejmě o tom – já jsem navštívil Maďarsko a Srbsko a v Srbsku mají občané na výběr. Srbsko si objednalo 4 miliony vakcín z Číny, 2 miliony vakcín z Ruska a objednalo si Pfizer/BioNTech, každý si může vybrat. Samozřejmě mimo evropské státy používají tyto vakcíny a samozřejmě všude jsou lékařské agentury. My jasně říkáme – já jsem to opakovaně říkal a znovu mě tady jeden antibabišovský pořad v České televizi zkoušel, jestli chci, aby tyhle vakcíny byly u nás nabídnuty lidem bez schválení Evropské lékové agentury. No, nechci to. Nechci to. Samozřejmě že to nechci. Ale tady jde o čas. A samozřejmě pokud by byla šance získat takovou vakcínu a Evropská léková agentura, ta, která schvalovala všechny vakcíny, to schválí, tak proč to našim lidem nenabídnout. My nevíme, jestli by byl zájem, nebo by nebyl zájem. Ale pokud některé jiné státy to dělají a budou úspěšní, tak potom nám samozřejmě každý bude nadávat, proč jsme to taky neudělali. A tady si myslím, že ty geopolitické zájmy, jak

u Dukovan, by neměly být. Měli bychom se podívat na tu vakcínu z hlediska bezpečnosti, z hlediska zdraví našich lidí. A já nikomu nic nenutím. My potřebujeme samozřejmě tu vakcínu co nejdřív, ale proč se o to nezajímat, proč se na to neptat.

Tady včera pan Jurečka měl velký projev, že jsme měli v nabídce nějakou vakcínu. Ano, v čase, kdy AstraZeneca odmítala dodávat Evropské unii 80 miliónů vakcín, jsme dostávali opakovaně – a nejen já, ale další tři premiéři v Evropě – nabídky té vakcíny, ještě před začátkem těch dodávek. Někáká firma, nějaký prostředník z Dubaje. Platba 50 % dopředu. Samozřejmě certifikace vakcíny musí být z Velké Británie. AstraZeneca se vyrábí taky v Indii. Takže máme taky nějaké procesy. Věřte mi, kdyby to bylo reálné, tak bychom takovou možnost určitě využili, ale nemůžeme si dovolit. Dneska už na trhu jsou i různé fejkky, je plno zprostředkovatelů, kteří to nabízejí. Samozřejmě my máme nějaké dohody a musíme ty dohody respektovat. Takže ty informace, které tady byly, že mně to dokonce leží někde na stole, jsou nesmysl. Kdyby to bylo reálné, věřte mi, že bychom to určitě využili. Stejně jak bojujeme za ty antibody látky. Děláme pro to maximum.

Takže nechci dlouho zdržovat. Určitě ministr Blatný a ministr Hamáček to řeknou líp než já. Já se chci jenom obrátit na naše občany a požádat je, aby dávali pozor na svoje zdraví, na svoje kontakty, protože ten vir skutečně je agresivní, je to zabiják. Pokud teď nebude schválen nouzový stav, tak samozřejmě mobilita bude podstatně větší. A já doufám, že reakce veřejnosti bude opačná, že se lidi zase semknou a budou společně s námi, protože žádná vláda to bez spolupráce s lidmi nezvládne. Budou a vydrží ještě těch pár měsíců, až když budeme schopni naočkovat podstatně větší počet našich spoluobčanů. Takže já za to moc děkuji, a pokud by se přece jenom opozice rozhodla tady na mikrofon nám jasně říct, za jakých podmínek jsou ještě ochotni nám dát dva týdny na to, abychom vyhověli konkrétně těm třem blokům, to znamená epidemiologická situace, legislativa a ekonomické věci, tak jsme samozřejmě připraveni. Děkuji. (Potlesk z řad ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji předsedovi vlády České republiky Andreji Babišovi za jeho úvodní slovo. A tak, jak bylo avizováno, nyní vystoupí ministr zdravotnictví vlády České republiky Jan Blatný s doplněním tohoto úvodního slova. Prosim, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Jan Blatný: Děkuji. Vážený pane předsedající, milé dámy, vážení pánové, stojím zde před vámi opakovaně, opakovaně vás žádám o podporu nouzového stavu a opakovaně mě to trápí. Dnes je ale situace přece jen jiná. Víím, že jsme všichni unaveni délkou trvání pandemie i délkou trvání patření, která s ní souvisí. Víím, že bychom všichni chtěli žít normálně, a to pokud možno hned. Určitě se toho dočkáme, ale hned to nebude. Očkování, jak jsme se asi všichni shodli, je tím, co věc nakonec vyřeší. Možná jsme nyní v cílové rovince. Koncem března bude proočkována většina populace nad 80 let a v létě většina celé populace. Byla by tedy škoda v cílové rovince upadnout. Ten, kdo v ní upadne, buď vůbec nedoběhne, anebo doběhne poslední. Využiji zde své role nestraníka a odborníka a přednesu vám důvody, proč podpořit nouzový stav zcela pragmaticky tak, aby byly pochopitelné všem, jako lékař.

Díky tomu, že šíření viru nabralo opět na síle, budeme muset od pátku přijmout významná omezení pro oblasti s největší koncentrací nákazy. Díky tomu, že stále větší

část viru je tvořena jeho rychleji se šířící variantou, je pro něj snadnější naše opatření překonávat. Stačí tedy menší míra nedodržování k tomu, aby se šířil dál a rychle. Jedinou možnou reakcí je tak nikoliv stejné, ale daleko vyšší dodržování nastavených opatření. Jakékoli jejich uvolnění je jako otevřít stavidla velké vodě. Můžeme jistě jít na břeh řeky a demonstrovat za to, že velkou vodu nechceme, že máme právo na život bez velké vody. Ale velká voda nás smete a bude jí úplně jedno, jakou jsme měli politickou příslušnost.

Co se tedy stane, když nebude nouzový stav dnes prodloužen, od pondělí přestane platit? Bez nouzového stavu, podle expertiz, které mám k dispozici, se otevřou obchody, služby, muzea, galerie, výstavy, možná i posilovny a bazény. Nebude omezeno shromažďování osob.

Vypadá to velmi hezky, v principu se na to určitě všichni těšíme. Nicméně jestli to bude znamenat, že polevíme v dodržování opatření, tak během krátké doby – a podle našich odhadů zhruba dva týdny – se situace, která je nyní například v Karlovarském a Hradeckém kraji, nejspíše rozšíří na celou zemi. Postupně se naplní většina našich nemocnic tak, že nebudou moct přijímat žádné pacienty. Tím pádem se zhroutí dispečink lůžkové péče, protože nebude kam pacienty mezi jednotlivými nemocnicemi převážet.

Pravděpodobně nepůjdou ani žádné děti do škol, protože to situace nedovolí. Okolní země se nás začnou bát a zavřou hranice. Postupně s největší pravděpodobností hejtmani v jednotlivých krajích vyhlásí stav nebezpečí a nakonec si zde opět všichni odsouhlasíme, že je potřeba nouzový stav. Mezitím ale přijde řada našich příbuzných o život. Ať už kvůli koronaviru, nebo kvůli jiným nemocem. Lékaři a sestry nápor nezvládnou fyzicky ani psychicky.

Anebo nouzový stav dnes společně ještě prodloužíme. Do 14 dní předložíme Sněmovně po konzultaci s poslaneckými kluby návrh pandemického zákona, který bude – a pevně tomu věřím – o něco lepší právní úpravou, než je stávající situace. Budeme dále pracovat na tom, aby se mohly děti v březnu vracet do škol. Zapomeneme na rozpory, společně se dohodneme na rozpočtu a budeme dále kultivovat systém kompenzací a opatření. Mezitím budeme dále očkovat a pokračovat v běhu cílovou rovinou. Uděláme všechno pro to, aby se z nynějších ohnisek nákaza nešířila do celé země, a budeme bedlivě monitorovat případné nové mutace. Nebudeme tedy ještě nějaký čas chodit do obchodů ani ke kadeřníkovi, ale nadále budou místa pro překlady pacientů. Lidé budou umírat méně a hranice nebudou zavřené.

Zvažme proto, prosím, dnes velmi dobře, kterou cestou se společně vydáme. Je to naše společná odpovědnost a myslím si, že bychom lhali sami sobě i těm, kteří nás do této Sněmovny jako své zástupce vyslali, kdybychom říkali něco jiného. Děkuji vám a věřím, že se rozhodnete podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. Já vám za sebe slíbím, že budu i nadále dělat všechno pro to, aby se situace zlepšila, abychom spolu všichni uměli a chtěli mluvit a abychom tak udělali skutečně to nejlepší pro občany této země. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi zdravotnictví Janu Blatnému a otevírám rozpravu. Jako první se do ní přihlásil s přednostním právem Ivan Bartoš a po něm se připraví Tomio Okamura. Zatím mám devět přihlášek s přednostním právem. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Ivan Bartoš: Já vám děkuji. Dobrý den, dámy a pánové, vážený pane premiére, vládo, pane předsedající, já bych začal možná tím, co jako první zmínil zde ve svém projevu i pan premiér Babiš. Já jsem mu v sobotu napsal, že bych se s ním rád spolu s Vítkem Rakušanem sešel. Proč jsem to udělal? Abych s ním diskutoval nouzový stav? Ne. Sešel jsem se s ním, protože jsem viděl, co se chystá na pondělní jednání vlády, že čísla stále rostou a že vláda nehodlá s tímto trendem nic jiného v danou chvíli dělat.

Pan premiér tady říkal, jak nikdo nepřináší konkrétní návrhy. Když se podívám zpětně na ten rok, co jsme strávili s covidem, tak každý jeden návrh, který přišel od Pirátů, ale věřím, že i od dalších lidí z opozice, byl vždycky v kontextu projednávaných věcí, byl vydiskutovaný a vládě předložený, aspoň za nás, vždy kompletní. Uvedu pak třeba jeden příklad, pandemický zákon, a kdybychom se chtěli bavit, co kde zaznělo, o tom dneska pan premiér řekl, že moc neví, co ten zákon vlastně má řešit, ale to nechme stranou.

Já jsem se s premiérem sešel. Vezmu si jednu věc, kterou jsem s ním chtěl řešit, abych ilustroval, jak to funguje. Byl bych strašně rád, kdybychom ty věci mohli řešit s konkrétními ministry, což jsme se doposud snažili, ale ministři vám toho hodně slíbí, možná i mají dobrou vůli, ale jakmile ta věc přistane na vládě, tak asi nějakou výrazně špatnou koordinací to zapadá. Já jsem za panem premiérem přišel s jednou věcí, která tíží občany České republiky a která má významný vliv na šíření pandemie v České republice. Přinesl jsem mu k tomu analýzu, kterou jsme poslali panu ministrovi Blatnému, která se opírá o tvrdá data a fakta. Ta otázka byla jednoduchá: proč, ačkoliv Česká republika je v lockdownu, v tvrdém lockdownu, který se skládá z řady opatření vyhlášených v nouzovém stavu – některá ta opatření nemusí být pod nouzovým stavem, ale k tomu se asi dneska dobereme – a říkám mu, pane premiére, podle této studie a podle tohoto návrhu Češi nemohou chodit do karantény a nechtějí chodit do karantény, protože jsou solidární k sobě navzájem. Tady od vás zaznělo, jak manželka nenahlásila manžela na hygieně. A víte, proč ho nenahlásila? Protože když skončí doma dva lidi v karanténě a každý má fakticky padesát procent platu, když jsou zaměstnanci, anebo jeden z nich je ičař, co po vašem dnešním hlasování nemá stále nic, tak ti lidi na konci měsíce nezaplátí nájem. Nezaplátí... tady za mnou mluví... nezaplátí nájem, nezaplátí proud. Já mám souseda, kterého po dvou měsících neplacení nájmu... mu normálně rozvázal smlouvu a ten senior skončil na ulici. Bydlel vedle Riegráků, teď bydlí v charitě. Aspoň že ta charita existuje, kde z důchodu těch sto korun – nebo kolik tam stojí přenocování – může dát a nemrzne venku.

Tohle řešíme. To jsou rodiny, které normálně fungují, co mají třeba doma dítě na distanční výuce. Z čísel z Rakouska, kde je covidová nemocenská na vysoké úrovni, na sto procentech – ani to jsme nechtěli, chtěli jsme devadesát procent – tak tam lidé jdou do karantény, protože vědí, že je to nezlíktivuje, zatímco průměrný kontakt člověka v České republice je tři až pět kontaktů na člověka při běžném provozu – tady v Poslanecké sněmovně je těch kontaktů asi více – tak celorepublikově vykazujeme po shledání toho člověka covid pozitivního 0,8 a v Plzeňském kraji 0,2. Tolik oficiálně v průměru člověk nahlásí kontaktů. Takže když vám ten den vyjde 7 000 pozitivních testů nebo 10 000, tak byste měl očekávat, že do karantény půjde zhruba 20 000 lidí, a ono jich chodí 5 000.

Takže ačkoliv máme zavřené školy, máme zavřené obchody, to zásadní, že lidé prostě nenastupují do karantény, protože by neměli za co žít, jste řešit nechtěl nebo jste to tam ode mě slyšel poprvé. Přitom paní ministryně Maláčová vládní návrh už tam předkládala,

my jsme tohle probírali už před pěti měsíci, že jste si to poslechl teď od nás poprvé, já tomu nevěřím.

A teď abychom věděli, jak to pokračuje. Paní ministryně Maláčová tento návrh přinesla do Sněmovny. Je tam konsenzuální návrh, že s tripartitou vyjednáno 375 korun. To je dobře. Většina lidí v České republice nemá... má plat třeba do – teď nevím, kolik je průměr, ale abych řekl – pokud bychom řekli, že nějaká hranice bude 25 000 hrubého, potom tedy čistého 375 korun za 10 dní to tak nějak do existenčních nákladů dorovná. To ten člověk nosí domů.

Ale když je rodina, co nosí domů peněz víc, bydlí v dražším pronájmu, mají leasing na auto. Protože to není vypočítané z jejich příjmu, ta nemocenská, tak oni stejně peníze na konci měsíce dohromady neposkládají. Ale procentuální varianta neprošla. Dnes jsme mohli schválit – a v České republice je milion lidí pracující na IČO, my jsme jim v té první vlně tady horko těžko... a děkuji Mikulášovi Ferjenčíkovi, Olze Richterové a děkuji paní ministryni Schillerové a asi paní ministryni Maláčové – tak jsme se tedy dohodli, že těm lidem aspoň ošetřovné dáme, když už doma hlídají děti, které nemohou do školy. V tomhle návrhu dnes Sněmovna mohla schválit ty ičaře, to se nestalo. Faktem je, že to tedy paní ministryně Schillerová navrhne na vládu, vláda to sem předloží příští týden a budeme o tom hlasovat ve čtvrtěk.

Takže to je ta spolupráce, ta nutnost řešit ty věci teď hned: dejte nám ještě čtrnáct dní. A my prostě neděláme handl za nouzový stav. My devět měsíců... my jsme vám dali tenkrát plán, budoucnost řešíme teď. Když jsem k vám přijel v neděli s Vítkem Rakušanem, tak jsem vám položil pět rozpracovaných věcí, týkajících se zdravotnictví, týkajících se návratu do škol, bavili jsme se o možnostech testování, to jsou všechno konkrétní věci, to nejsou nějaké nahozené věci na tiskovku. Já jsem vám dneska ráno dal, ještě tedy našim ministrům, zase nějakou strategii, kde třeba je i strategie očkování, kde jsou parametry pandemického zákona v bulletech, abyste to nemusel číst celé, já tady nechci, abyste studoval paragrafy každého zákona do posledního detailu, to jsou všechno konkrétní návrhy.

Takže tu bramboračku – a já to slovo použiji – z toho děláte, pane premiére, nejčastěji vy. Já bych byl rád, kdyby ministři, kteří když si s vámi sednou ke stolu a řeknou: Dobře, to se nám jeví jako rozumné – my s nimi třeba strávíme několik odpolední na ministerstvu nebo telefonicky nebo jako na setkání s panem Blatným – tak pak nezvedli takhle ruce: No jo, my víme, ale nic z toho nebude. Takže ta komunikace, o které vy tady hovoříte a já čekám, kdy většina lidí uvidí, že prostě tak, jak vy to rýsujete a jak to vykládáte, to není, bude skutečná, že to nebude: Doteď jsem měl tady partnera, proto jsem se s vámi nemusel bavit, ale teď vám za 14 dní vše splním.

Vy jste hovořil o tom, že se zaručíte svým slovem. Tak já jsem slyšel před x měsíci, kdy se dařilo dobře, protože virus přes léto ustoupil, kdy jste říkal: Já, já jsem zachránil, za všechno přebírám zodpovědnost. V momentě, když šlo do tuhých, tak už před sebou tlačíte jednotlivé ministry.

Chtl bych říct, že důležité je skutečně dělat opatření, která mají efekt, která jsou lidi ochotni dodržovat. Řada opatření, která byla vyhlášena už v nouzovém stavu a byla taky komunikována, byla krátkodobá. Teď na chvíli zavfeme maloobchody, lidé si odloží nákupy. Ale ono to trvá měsíce. Já si pamatuji ještě za pana ministra Prymulu, že školy otevírají. Aby neotevřely, to by musela vybuchnout nějaká elektrárna, určitě to bude! Proč

vysíláte takovéto sliby, když vše záleží jenom na tom, jaká data vám druhý den vylezou? To nemáte datové predikce na měsíce dopředu?

Musím říci, a my jsme už čtyřikrát nepodpořili prodloužení nouzového stavu, že pokud vláda deklaruje, že myslí na lidi, tak to není otázka toho, jestli pokles HDP České republiky v daném měsíci nebyl dvouciferný, jak někteří predikovali, což říká třeba paní ministryně. O tom to přece není. Vy musíte vzít komplexní chování lidí, ekonomické důvody, sociální aspekty, ale i srozumitelnost toho, jakým způsobem postupujete a co lidem slibujete. Plané sliby jsou nejhorší rozčarování těch lidí.

Školy měly být krátkodobě vyřešeny – jsou v tom nejhorším stavu celou dobu. Je to otázka dostupnosti úřadů. Nemůžou být najednou hodiny na úřadech a na poštách dlouhodobě zkráceny, ti lidi si tam někdy prostě už dojít musejí. A každý měsíc tady o tom hlasujeme a za ten měsíc fakticky kromě toho, že vyjednáváte vakcíny, se nic zásadního z pohledu toho, jakým aparátem disponuje vláda jako celek, kolik úředníků mají jednotlivá ministerstva, směrem k běžným občanům toho zas tak příliš neděje.

Vy jste nám ráno říkal, jak nám můžete ukázat dopisy. Myslíte si, že poslancům v Poslanecké sněmovně za jejich regiony nechodí stovky e-mailů? Že nechodí – ne případy do médií, kde pak někdo vykládá, tady ta paní mi napsala – že mi nechodí konkrétní požadavky od lidí: Pane Bartoši, kde bychom si mohli půjčit peníze? Já jsem matka samoživitelka, nemám na nájem, já jsem ičař, musel jsem prodat firmu. V měsíci lednu v České republice zavřelo podnikání, zrušilo 25 000 lidí, ičařů. Jenom v lednu. Protože furt to vypadalo, že někde je světlo na konci tunelu. To světlo na konci tunelu není a rozhodně není v nouzovém stavu.

My jsme přesvědčeni a mám k tomu opět právní analýzy, že řada opatření, která jste vyhlásili, nebyla odůvodněna a nedávala smysl ani v momentě jejich vyhlášení. A to nehovořím o kávě do kelímku u okénka, odnést ano či ne. Řada opatření, o kterých hovoří i pan ministr Blatný, pokud budou dobře vyhlášena, se dají řešit v rámci zákona o ochraně zdraví. Spoustu řešení přináší pandemický zákon, který předložil 20. 1. v paragrafovém znění panu ministru Blatnému Jakub Michálek za Piráty. My jsme se s ním včera bavili na té schůzce, už se to zase rozjelo, ale ten jeho člověk se tomu mohl věnovat v rámci hodin. My se věnujeme věcem v rámci stovek hodin, když nám sem pošlete zákon, o kterém máme druhého dne hlasovat. Podle mě zásadní problém je, že nouzový stav neřeší kvalitu života v zemi, neřeší funkčnost jednotlivých opatření. Je to skutečně – já to slovo nepoužívám rád – bianko šek, který vládě umožňuje z hodiny na hodinu měnit nějaké parametry chování, ale ty parametry chování se týkají desítky milionů lidí, kteří žijí v České republice. Proto, a já to znovu zopakuji, důležité je ty věci dělat odůvodněně v rámci strategického plánu, neřešit jenom finance nebo jenom zdravotní otázku, protože ekonomika a finance jsou úzce propojeny.

Vrátím se k tomu prvnímu příkladu. Je to ten příklad nemocenské, je to příklad Rakouska. Čeští lidi nejsou horší a já vím, že vy možná zastáváte názor, na lidi musí být přísnost, ale jsou zoufalí, nevěří vládě a na konci měsíce vy musíte položit peníze na stůl, zaplatit složenky, koupit jídlo, zaplatit dětem – přes internet je to výrazně dražší, protože do obchodu pro boty nemůžete – zaplatit třeba zimní oblečení, a lidi ty peníze nemají. Takže беру to, co tady říkal pan Blatný: my se musíme soustředit na podporu zdravotních zařízení. Já si myslím, že přehození povinnosti pomoci v nemocnicích pro poslední ročníky, že ti lidé jsou obětaví. Naopak kdyby tam byla finanční motivace – když jsem viděl, že nabíráme do nemocnice za 75 korun, přišlo mi to smutné. Tam si myslím, že je

cesta, skutečně dobře zaplatit zdravotníky i ty v uvozovkách dobrovolníky, a spousta věcí se dá řešit napřímo dobrým managementem. Ten já ve vládě jako celku nevidím.

Z tohoto důvodu si myslím, že nouzový stav jako institut, který vláda používá pro svá rozhodnutí, není vhodný, a nemohu ho podpořit s tím vědomím, že spousta věcí, které zde zazněly, včetně pomoci armády, která byla povolána poprvé v červenci nebo v červnu, bylo to 68 vojáků, teď jich je tam 900. Nebylo to pod nouzovým stavem, takže armádní pomoc je stále možná. My budeme nápomocní vládě pomoci toto řešit i mimo nouzový stav. Pan premiér ráno řekl, že nehladě na to, zda se nouzový stav schválí, či ne, bude s námi jednat ne o těch pro Piráty zajímavých tématech, ale o těch pro společnost důležitých tématech. A toto bude nějakým způsobem pokračovat, protože společná cesta z krize vede přes konsenzus a umožnění vybrání těch nejlepších nápadů, které jsou prospěšné pro lidi.

To je moje prosba a na závěr bych se také chtěl obrátit na občany. Ať nouzový stav dnes bude schválen, či ne, pandemie tímto rozhodnutím v neděli nekončí. Je důležité dbát na hygienu, dodržovat pokud možno přirozená hygienická opatření a používat lidský rozum pro to, co je bezpečné. Věřím, že Češi jsou zodpovědní, a že pokud jim vláda dá i pomocnou ruku zejména v ekonomické otázce a bude se zajímat o to, zda můžeme umožnit nějaký způsob jiné než distanční výuky, která je pro děti drtící a pro rodiče už velmi těžko udržitelná, tak že se nám podaří to zvládnout i bez institutu nouzového stavu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. To byl pan poslanec Ivan Bartoš. Nyní s přednostním právem pan místopředseda Poslanecké sněmovny Tomio Okamura. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, máme tady další žádost vlády o prodloužení nouzového stavu. Hned na začátku řeknu, že hnutí SPD nepodpoří prodloužení nouzového stavu, a hned podrobně vysvětlím proč a jaké jsou konkrétně naše návrhy řešení.

My v hnutí SPD jsme situaci nikdy nebagatelizovali a od počátku navrhujeme konkrétní konstruktivní řešení situace. Opakovaně vládě již od loňského jara navrhujeme, aby provedla novelu zákona o ochraně veřejného zdraví, aby bylo možné zajistit ochranu ohrožených skupin občanů a fungování zdravotního systému bez nutnosti plošného vyhlášení nouzového stavu. Spolu s tím je třeba novelizovat další dva zákony, aby Správa státních hmotných rezerv mohla nakupovat zdravotnický materiál a vojáci mohli pomáhat i ve zdravotních a sociálních zařízeních. Příslušné námi navrhované novely zákonů lze ve stavu legislativní nouze přijmout v podstatě během jediného dne. Je to ale, jako když hrách na zeď hází. Vláda je jako hluchá a slepá a raději vyhláší nekonečný plošný lockdown. Nakonec i pan ministr zdravotnictví Blatný minulý týden veřejně přiznal, že vládou aplikovaný způsob opatření "přestal fungovat", cituji pana ministra zdravotnictví Blatného.

Za hnutí SPD znovu opakujeme a vyzýváme vládu, aby se soustředila na ochranu ohrožených skupin, kterých je v naší populaci kolem 20 %, a tu většinu občanů, tedy cca 80 %, kteří nejsou ohroženi, nechme žít a pracovat jen při základních opatřeních.

Hnutí SPD také požaduje co nejrychlejší návrat žáků do škol, neboť škody, které zanechává absence prezenční výuky na našich dětech, jsou obrovské. Dlouhodobé distanční vzdělávání nemůže nahradit vztah učitel–žák–spolužáci a zároveň dochází k celkovému snížení úrovně vzdělání. Je potřeba také odlehčit rodičům, kteří jsou s dětmi již dlouhodobě doma.

Pokud budou před nástupem do škol na žácích prováděny testy na COVID-19, trváme za SPD na tom, že tyto testy mají být dobrovolné. Zároveň musí být zvolena taková neinvazivní metoda, aby dětem odběry nezpůsobovaly trauma a bolest, a zároveň aby testy byly státem plně hrazeny. Takových testů je dnes na trhu již celá řada. Je třeba, aby takové testy byly na dobrovolné bázi k dispozici i pro občany, aby nemuseli odstupovat bolestivé testy.

Žádáme také otevření skiareálů, protože naopak pobyt na čerstvém vzduchu zvyšuje imunitu. Dále je možno i na těch vlečích, když je to dvousedačka, tak tam může jet jenom jeden člověk, když je čtyřsedačka, na každé straně jeden – lze dodržet i vzdálenosti.

Chtělo to čas, ale myslím, že už většina lidí tady vidí, že nouzový stav, plošná opatření a vládní omezování svobod občanů a firem fakticky nic nepřináší. Nepřináší fakticky viditelné změny. Situace kolem covidu naopak poukázaly na to, že nemocnice trpí nedostatkem personálu dlouhodobě, nikoliv jen kvůli covidu. Vládní zákazy a nařízení pouze některé problémy prohloubily, oslabily imunitu obyvatel, oslabily ekonomiku a ozebračují velkou část nejzranitelnější živnostenské a zaměstnanecké sféry a přímo přispěly ke smrti minimálně pěti a půl tisíce lidí, kteří neměli covid, ale omezení jim omezila přístup ke zdravotní péči. To je velmi střízlivý odhad, kdy v něm jsou započítána pouze ta úmrtí, která nezpůsobil covid, a 10 % těch, kteří umřeli takzvaně s covidem, a u nich Ministerstvo zdravotnictví přiznalo, že určitě neumřeli vlivem covidu.

Ale podívejme se na ta čísla podrobněji. V roce chřipkové epidemie roku 2018 u nás zemřelo zhruba 113 000 lidí. Podle předběžných údajů loni zemřelo 129 100 lidí, to je o 16 000 lidí více. S covidem zemřelo údajně něco okolo 12 000 lidí. Pan ministr zdravotnictví Blatný říká, že na covid zemřela jen třetina lidí vedených ve statistice mrtvých na covid. Zkusme být vstřícnější vůči koronačísłům a řekněme, že na covid zemřela polovina, tedy 6 000. Co to znamená? Že oproti roku 2018 u nás zemřelo 10 000 lidí navíc, avšak nikoliv na covid. Oproti loňsku to je dokonce o 11 000 lidí více.

Co ty lidi tedy zabilo, když se ukazuje, že to nebyl covid? Odborníci, kteří se nebojí být nekorektní a nepopulární, to říkají zcela jasně. Zabíla je panika z covidu a restriktivní opatření. Statistika je neúnosná. Omezování svobod a hysterie vraždí daleko více než virus. Když omezíte lidem pohyb, radikálně jim zamezíte přístup k čerstvému vzduchu a naopak je denně stresujete jak hysterií a strachem z covidu, tak ekonomickými restrikcemi a strachem ze sociálních problémů, tak zcela jednoznačně likvidujete přirozenou lidskou obranyschopnost, která si s koronavirem umí všeobecně poradit nejlépe. Pochopitelně se tím zhoršuje průběh jakékoliv nemoci včetně nákazy koronavirem. To nejhorší je, že čím víc lidí vláda oslabí a dostane do nemocnic, tím je to pro vládu lepší argument, aby likvidovala ještě více svobody a přirozené imunity. Nerostou jen úmrtí nezpůsobené covidem, ale také ostatní běžná onemocnění, jelikož jsou lidé nuceni odkládat zdravotní péči. Raketově na trojnásobek vzrostl také počet psychických obtíží.

Od počátku vládních opatření kolem koronaviru jsme žádali vládu a ministry zdravotnictví o analýzu stavu, kdo na co umírá, kdo je ohrožený, abychom poté uměli rozhodnout, jaká opatření a kde jsou nejlepší, a to tak, abychom neudělali více škod než užítku. Na naše slova došlo až po mnoha měsících a není to dobrá zpráva. Místo aby vláda cílila na ochranu ohrožených a rizikových skupin, což je přibližně 20 % obyvatel, dělá již téměř rok plošná opatření a výsledkem je několik tisíc mrtvých lidí nikoliv na covid, kteří vůbec nemuseli zemřít, statisíce ožebračených, zadlužená země o stovky miliard, likvidace školství, kultury a dalších velmi důležitých oblastí našich životů.

Situace ve společnosti dospěla do situace, že média pronásledují a ostrakizují občany za covidové prohřešky a vystrašení lidé udávají ze zoufalství své sousedy, že chodí bez roušky nebo že někde pijí společně pivo. Je tohle země, je tohle stát, který chceme? Dodnes nemáme analýzy, které by nám řekly, koho vir ohrožuje nejvíce. A to je přece zásadní, aby se sami ohrožení na podnět a pod dohledem lékařů mohli aktivně chránit, případně aby potřebný stupeň ochrany nastavila sociální a zdravotní zařízení. Ukazuje se totiž, že ne všichni staří lidé jsou ohrožení, a dokonce ani ne všichni takzvaní polymorbidní, ale naopak umírají i lidé ve středním věku zdánlivě zdraví, u kterých se teprve při pitvě prokázal pokročilý stupeň diabetes. Osobně vím o případu pacienta, který byl na preventivní prohlídce, která konstatovala, že je údajně zdravý, následně byl infikovaný koronavirem a zemřel. Pitva pak prokázala zanedbanou smrtící fázi cukrovky. Tohoto pána nezachránily ani roušky, ani zákaz vycházení, ale fakticky ho zabilo to, že preventivní prohlídka neodhalila smrtící nemoc, která jej v kombinaci s virovou nákazou zabila.

A to je přesně jeden z problémů. Lidé jsou v této době v situaci, kdy se zanedbávají důkladná vyšetření a prevence a vláda také pořád ani po téměř roce nemá data a analýzu, do jaké míry restrikce a jaké pomáhají a od jaké míry už naopak škodí. Analýza přínosů a rizik, to je přece základ každého manažerského rozhodování. Myslím, že vláda, média a my všichni bychom si měli nalít čistého vína. Každý den, kdy vláda zamyká občany a firmy, každý den, kdy média a někteří politici šíří strach, každý takový den zabijí. Řešení je jediné – vrátit zemi do normálu a současně klást důraz na ochranu ohrožených skupin obyvatel. Proč například vláda již dávno nezařídila, aby ohrožení lidé dostávali alespoň to nutné minimum, tedy na recept zdarma respirátory, dezinfekci a vitamíny? Mnoho měsíců k tomu hnutí SPD vládu vyzývá a nic se neděje.

Nyní se zastavím u očkování. Hnutí SPD trvá na dobrovolnosti a odmítáme diskriminaci těch, kteří se nechťejí nechat očkovat. Ale pro ty občany, kteří se chtějí nechat dobrovolně očkovat, by měla vláda zajistit rychlou možnost a výběr bezpečné vakcíny. Už dnes se ukazuje, že vládou řízené očkování pod taktovkou planých slibů z Bruselu nezvládne ani za mnoho měsíců proočkovat ani ty občany, kteří se chtějí nechat dobrovolně očkovat. V té době, za rok, nejspíše za dva, tu ale budou naprosto jiné mutace virů, na které už stávající vakcíny nebudou stačit, takže se při stávajícím přístupu vlády kolečko rozběhne zase od začátku. Bezsporu je moudré, když konečně po našem dlouhém volání začala vláda zvažovat nákupy jiných vakcín než těch, které milostivě povolil, ale nezajistil Brusel. Máme tady také ze strany vlády nevyřešenou otázku, kdo z těch, kteří se chtějí nechat dobrovolně očkovat, by měl být naočkován první. Nejstarší lidé, nebo ti, kteří se o ně starají? Zdravotníci, nebo také lidé z takzvané kritické infrastruktury, kde nejde jen o hasiče, ale nikdo se neobejde bez tepla, vody a světla. Lidé, kteří se nám o základní infrastrukturu starají, jsou také naprosto nezbytní. Když nebude elektřina nebo voda, tak republika nebude fungovat.

Ted' krátce okomentuji dnešní dopolední jednání, které svolal pan premiér Andrej Babiš a jeho vláda hnutí ANO a ČSSD, dosud s podporou KSČM. Jednání bylo svoláno ve formátu, že jsme se tam účastnili předsedové všech devíti politických stran, které jsou v Poslanecké sněmovně. Všechny politické strany kromě SPD navrhly prodloužení nouzového stavu, chtěly jednat o prodloužení nouzového stavu. Navrhly to všechny politické strany kromě SPD. Ale tyto ostatní opoziční strany, kterých je tady pět, nebo ten takzvaný demoblok, to znamená Piráti, KDU-ČSL, TOP 09, STAN a ODS, měly podmínku – a můžete se to teď dočíst i například na titulní straně serveru Seznam, je tam o tom hezký článek na Novinkách – že s prodloužením musí souhlasit všechny politické strany včetně SPD, protože se samy bojí. To znamená buď všichni, nebo tyto politické strany nebudou pro jednání o prodloužení nouzového stavu. Já jsem za hnutí SPD jako jediný toto odmítl, protože SPD má konzistentní stanovisko a říkáme, že nebudeme pro prodloužení nouzového stavu, a zároveň navrhujeme pozitivní alternativní řešení a navrhujeme ho již od loňského jara. To znamená, aby se vláda soustředila na ochranu ohrožených a rizikových skupin, udržení zdravotního systému bez plošného nouzového stavu. Jasně mluvíme o třech novelách zákonů. Už jsem je říkal i ve svém projevu konkrétně, jasně. Dali jsme to na stůl. Ale vláda to nechce slyšet a chce dělat nekonečný nouzový stav.

Ale to, co mě zaujalo na tom jednání, že si ostatní všechny strany – jasně, hnutí ANO a ČSSD navrhují prodloužení nouzového stavu, ale všechny ostatní opoziční strany – si podmínily to, že chtějí jednat o prodloužení nouzového stavu, souhlasí s tím, když se bude prodloužovat nouzový stav, ale musí s tím souhlasit prý všichni včetně SPD. A to jsem teda koukal a překvapilo mě to, že když dojde na lámání chleba v zásadní otázce, tak tyto opoziční strany nechtějí jednat samy za sebe, nechtějí, nemají odvalu říct samy za sebe stanovisko, ale musejí se opřít o hlas SPD, aby měly odvalu se samy rozhodnout. Tak to jsem tedy opravdu koukal.

My jsme samozřejmě odmítli prodloužení nouzového stavu, protože navrhujeme pozitivní alternativu, jak to řešit bez vyhlášení nouzového stavu. Nevím, proč bychom měli měnit stanoviska. Hnutí SPD má jasné a pevné názory a neděláme politiku stylem kam vítr, tam plášť. A hlavně, SPD má odvalu říkat pravdu.

Co říci na závěr? Vážené kolegyně a kolegové, nebuďme hlouzí a slepí a zachovejme si zdravý rozum. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byl pan předseda Tomio Okamura. Nyní vystoupí ministr vnitra a místopředseda vlády Jan Hamáček. Ještě než mu udělím slovo, omluvil se ministr zahraničních věcí předsedovi Poslanecké sněmovny od 15.45 do konce jednacího dne. Pane místopředsedo vlády, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, dámy a pánové, dobrý den. Je to poněkolkáté, co se zde scházíme a projednáváme prodloužení nouzového stavu. Jsme všichni čím dál tím víc unavení. Jsme všichni čím dál tím víc podráždění. Stejně tak jsou unavení a podráždění i naši občané. Prostě už nás to nikoho nebaví. Nebaví nás to, že nemůžeme žít tak, jak jsme byli zvyklí. Nebaví nás to, že nás tady pořád někdo omezuje. Prostě chceme zpátky svůj normální život. To platí jak pro nás tady v Poslanecké sněmovně, tak pro posledního našeho občana kdekoli v České republice. Chceme všichni to samé.

Jenomže ono to nejde, protože se tady objevila nemoc, se kterou jsme neměli žádné zkušenosti a už rok s ní bojujeme, tu s většími, tu s menšími úspěchy. Ale bojujeme s ní my v České republice, bojují s ní naši sousedé v Německu, bojují s ní v Brazílii, bojují s ní v Izraeli, bojují s ní všude na celém světě. Bojují s ní všichni stejně, za použití stejných či podobných opatření. Nikdo na světě, možná s pár výjimkami, které jsou ale dány velkými specifiky, nevymyslel jiný způsob boje s epidemií než ochraňovat ty nejzranitelnější. Snažit se o to, aby co nejméně těch, kteří na tu nemoc umírají, se jí nakazili. Snažit se o to, aby se ta nemoc co nejméně šířila – s tím se nedá dělat nic jiného, než že se omezují mezilidská setkání. Snažit se o to, aby v žádném momentě se stát nedostal do situace, že nebude schopen se starat o své občany. Všichni čekají na to, co může vypadat jako světlo na konci tunelu, to je vakcinace, očkování, které by tu nemoc mělo zkrotit a největší problém vyřešit. Každý stát s tím bojuje po svém, ale metody jsou stejné. Všude ve světě to vzbuzuje tenze, vzbuzuje to napětí, vzbuzuje to problémy, protože ta opatření jsou nepopulární, ničí zaběhnuté stereotypy, ničí věci, jako je rodinný život, sociální život. Ale je to všude stejné.

Každý stát má nějaký právní řád a každý stát v kritických okamžicích postupuje podle něj. Svůj právní řád má i Česká republika. Máme ústavní zákon o bezpečnosti, máme krizový zákon. Je naprosto logické, že v situaci, jako je tato, a já věřím, že se všichni shodneme, že ta situace není normální, že není zvladatelná standardními silami a prostředky a standardními způsoby, že prostě ta věc je mimořádná a vyžaduje mimořádná opatření, tak aplikujeme zákony, které k tomu jsou a které za tím účelem byly napsány. To dělá i vláda České republiky a čas od času musí přijít do Poslanecké sněmovny s žádostí o prodloužení mimořádných opatření, protože prostě ta situace je stále mimořádná. V tom se všichni shodneme.

Bohužel Česká republika, pokud vím, je snad jediná, minimálně v Evropě, nevím, jak na světě, kdy prostá konstatace faktů, že situace je vážná, že je natolik vážná, že není zvladatelná standardními prostředky, a tudíž vyžaduje aplikaci krizových zákonů, je předmětem takto zuřivého politického boje. Pokud se podíváte do Německa, Německo aktuálně prodloužilo karanténu do 7. března, platí to už rok. A nevšiml jsem si, že by v Bundestagu probíhaly takovéto souboje. Portugalský parlament – jednou za 14 dní se sejdou, všichni to tam odhlasují, jdou pryč a nechají vládu pracovat, protože vědí, že čelí obrovské zkoušce. U nás je z toho politický boj. Jeho důsledkem je to, že spojení nouzový stav je dneska sprosté slovo a ze spojení nouzový stav se stalo něco, co je viník. Nouzový stav je viník a vláda je viník, protože nouzový stav drží. A až nouzový stav zmizí, tak nám bude všem dobře. To je ta zkratka, kterou tady vysíláme našim lidem. To není pravda! Lžeme si do kapsy a lžeme lidem.

Když dneska nouzový stav neprodloužíme, ta nemoc nezmizí. Ta nemoc tady stále bude, akorát ti, kteří s ní bojují, přijdou o prostředky, se kterými s ní efektivně bojovat mohli, a začnou přemýšlet, jak cíle a jak schopností bojovat s epidemií dosáhnout jinak. Začneme tady kutit. Budeme přemýšlet, jestli rychle nepřijmout nějaký jiný zákon – pandemický, epidemický – který víceméně bude krizový zákon a nouzový stav, akorát se bude jmenovat jinak. Ale všichni už budou spokojeni, protože ten ošklivý nouzový stav, ten viník toho všeho, prostě zmizí. Tak budeme kutit a budeme vymýšlet, jak to udělat. Když nevykutíme, tak budeme doufat, že to za nás udělá někdo jiný, a budeme doufat, že hejtmani, kteří budou čelit té katastrofě a té apokalypse, která se na ně řítí, využijí vše, co mohou z krizového zákona, a vyhlásí stav nebezpečí, což je mírnější verze mimořádného stavu. A jak jsem s některými hejtmany mluvil, je to otázka asi hodin, než to první kraj

vyhlásí. A budeme v situaci, že tady většina krajů vyhlásí stav nebezpečí, čímž konstatuje, že tady je problém, který není zvladatelný standardními silami a prostředky. A stát se bude tvářit, že ten problém není, protože na státní úrovni žádný takovýhle stav nemáme. Jen ať si s tím v těch krajích poradí. A stát, který to má celé koordinovat a nese za to taky odpovědnost, bude stát, koukat se na to, jak se v tom hejtmani plácají, bude se jim samozřejmě snažit pomoci, protože to je naše povinnost, ale ve spoustě věcí nebude mít jak.

Nevím, jak v pondělí budeme odpovídat na žádosti hejtmanů na dodávky ze státních hmotných rezerv. Máme, ale nedáme, protože nemůžeme. Potřebujete ventilátory ze státních hmotných rezerv? Kupte si je. Sněmovna neodhlasovala nouzový stav. Potřebujete nějaká nová lůžka, která se odvezla z Letňan a naskladnila do státních hmotných rezerv? Máme, nedáme, nemůžeme, kupte si je. Potřebujete, aby vám hasiči rozváželi vakcíny nebo respirátory? Zavolejte si taxislužbu, nemůžou, nemáme nouzový stav. A mám pokračovat?

Když zákonodárce formuloval krizová opatření, myslel na to, aby státu dal do ruky tu nejsilnější zbraň v boji s takovýmihle věcmi, jako je koronavirus. My jsme snad jediný stát na světě, který když je epidemie nebo krize na vrcholu, a to objektivně je – ještě se nám nikdy nestalo v historii, ani na jaře, ani na podzim, že by tady létaly vrtulníky po České republice a převážely pacienty, že by pražská záchranka zapůjčila toho Fénixe, nebo jak se to jmenuje, a vozili jsme lidi mezi nemocnicemi, že by nám tady ve dvou krajích přetékaly špitály, to tu ještě nebylo.

To znamená, my jsme v nejhorší situaci za celou dobu pandemie, a my vypneme krizové řízení. Proč ho vypneme, jak to tady někde padlo? Protože to nefunguje, protože nám čísla neklesají. Přitom používáme stejná opatření jako v Rakousku, stejná opatření jako v Německu. Můžeme se bavit o míře compliance nebo dodržování, ale my neděláme z hlediska opatření o nic méně než rakouská vláda, akorát jsme na tom tak třikrát, čtyřikrát, možná pětkrát hůř, a teď, v tom nejhorším momentu, to vypneme. A vypneme to z důvodu, že opozice říká: No, nám se zdá, že to nefunguje, tak to budeme dělat jinak. Jak, když tu nejsilnější zbraň strčíme do skladu? Počkáme, že to za nás udělá někdo jiný? To je z mého pohledu strašně nezodpovědné a strašně nebezpečné.

Proč to nefunguje? Já jsem vždycky byl zastáncem ostřejších nebo tvrdších metod a ukázalo se, že když vláda nasadila opravdu vyvážený komplex opatření, epidemie začala klesat. Začala klesat na jaře, začala klesat potom někdy na podzim, a teď potřebí, když jsme nasadili obdobná opatření, epidemie nejdřív klesala a pak začala stagnovat. Proč? Protože se změnila. My už nebojujeme se stejným virem jako na podzim. Teď jsem mluvil s hejtmanem Půtou. Mají nějaký experimentální způsob testování na britskou mutaci – 75 % v Liberci, 60 % v Trutnově. Ten virus je prostě jiný! A pokud se říká, že je o 40 % agresivnější, tak je logické, že v uvozovkách starý virus jsme těmito opatřeními byli schopni tlačit a tlačit dolů, ten agresivnější držíme aspoň na aktuálních číslech, ale logika by říkala, tak musíme přitlačit nebo musíme najít něco, jak ten virus ještě víc přiškrtnit. Ne ne, my to vypneme! Ono to nějak dopadne. Dopadne to strašlivým průšvihem! A já nevím, jestli si toto chcete – vy, co hlasujete nebo chcete hlasovat proti prodloužení nouzového stavu – vzít na svědomí.

Vláda se s tím bude muset nějak popasovat, hejtmani se s tím budou muset nějak popasovat. Já vám povím svůj odhad scénáře, jaký bude. V horizontu týdne většina krajů v ČR zjistí, že má plně špitály, že nemůže povolávat lidi na pracovní povinnost – mediky atd., vyhlásí stav nebezpečí a pak už je to jenom o tom, který z hejtmanů bude první

a požádá vládu, aby vyhlásila nouzový stav, a jsme tady za týden zase. Jaký bude rozdíl? Několik desítek, možná stovek zbytečně nakažených a zbytečně mrtvých.

Já tomuhle uvažování prostě nerozumím. Nerozumím tomu, proč hledáme něco, co má fungovat, ale nevíme co, když tady máme standardní krizový režim a standardní krizové zákonodárství, které se dá upravit, ale v principu funguje. Ale protože to zavedla tahle vláda, která je nepopulární a my ji nemáme rádi, tak to radši vypneme. A děj se vůle boží! To přece nemůžete myslet vážně!

Já bych pochopil: tak svolíte schůzi a vyslovte vládě nedůvěru, to je politický soubor. Ale brát to hákem přes krizové zákonodárství a tvářit se, že tím, že nouzový stav neprodloužíme, to vyřešíme? Nevyřešíme! Dostaneme zemi do neuvěřitelných problémů. Německo nám zavře hranice, pravděpodobně Polsko, Slovensko a Rakousko také, a budou na nás koukat, ať si to tady nějak vyřešíme. Budeme zářný příklad toho, jak se to dělat nemá, a vejdemo do dějin krizového řízení jako stát, který uprostřed války demobilizoval. To je totiž to, co uděláme. My tu armádu rozpustíme. Jsme uprostřed války, tak vojáky pošleme domů a budeme doufat, že to nějak dopadne!

Já nechci to nějak eskalovat. Už jsem své řekl xkrát a vím, že když tady budu mluvit hodinu jak Fidel Castro, tak nic nezměním, ale já bych jenom poprosil všechny ty, kteří o tom rozhodují, aby ještě jednou vzali rozum do hrsti. Chápu, že nesouhlasíte s tím, kdo je premiér a jak to dělá, nesouhlasíte s tím, kdo sedí ve vládě a jak to dělá, fajn, ale tu vládu vyměnit neumíme. Respektive vy ji umíte vyměnit, možná za nějakou úřednickou, ale to nic nezmění na tom, že ta epidemie tady je, bude a musí se s ní efektivně bojovat. My děláme všechno pro to, abychom v tom boji zvítězili. Mně přijde naprosto absurdní a do jisté míry smutné, že ve chvíli, kdy jsme si prošli všemi těmi etapami: jaro, podzim, před Vánocemi, kdy opravdu špitály byly na hraně, a já jsem tehdy říkal, že tu zatačku vyberáme po dvou kolech – a zvládli jsme to. Zvládli jsme to proto, že zdravotníci ze sebe vydali maximum, a podařilo se situaci stabilizovat. Na ten podzim jsme říkali: ještě musíme vydržet, než přijde vakcína. Tak vakcíny jsou tady. Sice ne tak rychle, jak jsme chtěli, očkujeme. Někdo tady říká, že jsme v cílové rovině, a my se v té cílové rovině střelíme do hlavy! To přece není možné! Takhle se přece nedá stát řídit!

Já vám podepíšu X výhrad, které můžete mít vůči kompenzačním programům vlády, k tomu, že se má něco nastavit jinak. Tak se o tom pojdme bavit, ale panebože, nevypínejme nouzový stav a v té nejkritičtější situaci neberme těm, kteří s epidemií bojují, tu nejsilnější zbraň! To nedává smysl a je to šílenství! (Potlesk poslanců ČSSD a ANO 2011.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Dobré odpoledne všem. Budeme pokračovat. Jako další je přihlášen s přednostním právem pan poslanec Ondráček se stanoviskem klubu KSČM. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi před vás předstoupit se stanoviskem klubu KSČM k žádosti vlády o prodloužení nouzového stavu. Stále platí, že důvody pro posouzení žádosti jsou v podstatě stejné: zdravotní, právní, ekonomické, sociální a ty politické.

Ještě než se dostanu k posuzování pro a proti prodloužení nouzového stavu, musím se vyjádřit k předchozímu prodloužení a nesplnění podmínek čili požadavků a dohod mezi

KSČM a hnutím ANO. KSČM mými ústy předložila hnutí ANO jako nejsilnější parlamentní straně pět požadavků na jednání o prodloužení nouzového stavu. Pro připomenutí: návrat dětí do škol, otevření maloobchodu a služeb, otevření skiareálů za nastavení jasných pravidel, zrušení zákazu nočního vycházení a projednání potřebné legislativy, která by umožnila fungování státu i bez nouzového stavu.

Po jednání s panem premiérem a ministrem zdravotnictví jsme museli ustoupit od úplného otevření maloobchodu a služeb a zákazu nočního vycházení. Na ostatní byla uzavřena nějaká dohoda, alespoň jsme tak jsme ji vnímali. Už z jednání, která následovala, a pak zde i při projednání ve Sněmovně bylo zřejmé, že nás vláda chce nějakým způsobem obejít.

Náš požadavek otevření škol, pokud se epidemiologická situace výrazně nezhorší, byla prezentována jako otevření škol za předpokladu, že se epidemiologická situace výrazně nezlepší. Všichni jsme ale věděli, že se nezlepší. Máme zde tedy situaci, kdy děti prvních a druhých tříd základních škol chodí do školy, ale děti třetího a čtvrtého ročníku – popřípadě pátého ročníku, abychom měli celý první stupeň – do škol nechodí.

Ptali jsme se několikrát, jaký je rozdíl mezi tím, kdy tyto děti mají odklad, jestli tam je rozdíl v tom věku, co se týká nákazovosti těch dětí, jestli nám to může někdo nějakým způsobem čísly potvrdit, nějakým způsobem doložit, protože jsme chtěli vědět, proč se někdo rozhodl: první a druhá třída, ale už to nemůže být třetí a čtvrtá třída, když bylo zároveň řečeno, že pokud jsou to školy malotřídky, tak že tam budou moct chodit celé první stupně. Z materiálu, který mám k dispozici z Ústředního krizového štábu, je napsáno, že děti do 10 let věku – do 10 let věku, to znamená celý první stupeň – mají nákazovost 4,1 %. Čtyři celé jedna procenta! Pokud bychom vzali všechny děti řekněme až do dospělosti, do 18. roku věku, tak je ta nákazovost 14,4 %, pokud si to takhle pamatují z hlavy, u všech dětí. Pokud bychom je ještě považovali za děti. Dokonce u maturantů, 16 až 19 let, je ta nákazovost ještě menší, 3,6. Přitom bychom očekávali, že zrovna tento pubescentní věk bude některá pravidla nedodržovat.

Otevření, respektive neotevření skiareálů vedlo k tomu, že se pan ministr Havlíček na tiskové konferenci provozovatelům veřejně omluvil, že v nich vyvolal falešné očekávání. Doufám, že se provozovatelé budou se státem soudit o náhradu škody, která jim vláda tímto svým způsobem způsobila. O tom, kde je vyšší pravděpodobnost přenosu nákazy, zda venku na svahu, vleku či v lanovce, či v autobusu MHD či v nákupním středisku, si štěbetají snad už i vrabci na střeše. Jen naše vláda a naši odborníci to neví. Jen pro informaci, skiareály teď jsou otevřeny v Bulharsku, v Rakousku, zítرا se otevírají v Polsku a podle svých informací také ve Slovinsku. Mají v těchto zemích snad jiného bacila covidu než my u nás? Pochybuji. Já si... jen mají možná lepší vládu než my tady.

No, a potřebná legislativa? To si nechám na pozdější, do právních argumentů.

Vláda tedy z požadavků, ale hlavně dohod s KSČM nesplnila vůbec nic. Nezajímají mě v podstatě ani výmluvy, že hnutí ANO je pouze jednou ze stran vládní koalice. My tolerujeme – raději bych hovořil v minulém času – tolerovali jsme vládu jako celek, a to i někdy se skřípěním zubů. Někteří ministři jsou opravdu výkvět politických stran, které je nominovaly.

Teď už k jednotlivým důvodům. Důvody zdravotní. Vždy jsem tyto důvody nechával pouze na ministru zdravotnictví. I dnes nám pan ministr zdravotnictví popsal situaci a řekl některá čísla. Jaký je stav a vývoj však vidíme všichni sami. Ministerstvo zdravotnictví říká, že není dobrá. Ale proč není dobrá? Již minule, pro připomenutí, bylo

to ve čtvrtek 21. ledna, jsem řekl, že bychom měli požadovat statistická a odborně podložená vysvětlení, proč, když je všude vše zavřené, je tento vývoj. Evidentně byla a je někde nějaká chyba.

Ano, ta chyba je v celém systému nastavení případných opatření. Systém PES nesestavují virologové a epidemiologové, ale IT pracovníci na základě matematického modelu předpokládaného vývoje. Pak do něj na ministerstvu vloží nějakou výjimku a celý model se jim rozpadne. Mluvíme o "psovi", tak řekněme: začne kulhat. Původní PES tak už má mnoho štěňátek, a jak se vývojem zdegeneroval, přestal i štěkat.

Veškeré informace Ministerstva zdravotnictví jsou popisného charakteru, obyčejný sběr dat. Jediné opatření, které Ministerstvo zdravotnictví nabízí, je z mého pohledu to nejhlupejší, a to plošné omezování mobility nás všech. Předpokládám, že to už v neděli skončí. Jako člen Ústředního krizového štábu dostávám denní svodky hlášení a za to děkuji, protože pouze díky tomu můžeme vidět vývoj a na to navazující bezradnost nejen Ministerstva zdravotnictví, ale v podstatě celé vlády.

Uvedu několik případů, převzatých právě ze situačních zpráv Ministerstva zdravotnictví: 4. 2., Pardubický kraj, Věznice Pardubice, 333 nahlášených případů, nákaza se do věznice dostala 16. 1., kdy onemocněl technik kontroly externí firmy, který pracoval s odsouzenými z různých bloků; 5. 2., Moravskoslezský kraj, Domov Slunovrat, Ostrava–Přívoz, 35 nahlášených případů, výskyt covid nákazy u 19 pacientů a 16 osob z řad personálu; LADA Senior, 28 nahlášených případů, nákaza se týká 10 zaměstnanců, 18 klientů; Domov Přívoz, Frýdek–Místek, 41 nahlášených případů; Středočeský kraj, Věznice Vinařice, 104 nahlášených případů, 99 odsouzených a 5 zaměstnanců; Domov Modrý kámen, 90 nahlášených případů, 17 zaměstnanců, 73 klientů; 6. 2., Kraj Vysočina, Domov pro seniory Humpolec, 45 nahlášených případů; Středočeský kraj ten samý den, SeneCura Kolín, 39 nahlášených případů, 36 klientů, třikrát personál; 7. 2., Kraj Vysočina, Domov pro seniory Humpolec, 82 nahlášených případů, 69 klientů, 13 lidí personál; 8. 2. – už jsem skoro u konce – Karlovarský kraj, Věznice Horní Slavkov, 442 nahlášených případů, 415 odsouzených, 27 zaměstnanců; Věznice Stráž pod Ralskem, 93 nahlášených případů; Olomoucký kraj, 9. 2., Psychiatrická nemocnice Marianny Oranžské, Bílá Voda, 48 nahlášených případů, 43 klientů, 5 zaměstnanců. A takto by bylo možné pokračovat každý den.

Všimli jste si na tom výčtu něčeho společného? Ano, jedná se o zařízení nějakého druhu, kde jsou klienti a personál. Tímto se omlouvám kolegům z vězeňské služby, že je nazývám jako personál. Ano, a právě tento personál nebo externí pracovníci do uvedených zařízení tu nákazu nejspíše zavlekli a ta se tam uvnitř lavinovitě šíří. Proč není schopna vláda zajistit pravidelnou kontrolu personálu, aby se to nedělo? A netvrďte mi, že o tom nevíte, když to jsou denní svodky Ministerstva zdravotnictví. Selhává příslušný ministr, selhává vláda jako celek. Až nám tady, ale hlavně do médií, to pan ministr má nejraději, bude pan ministr vnitra a předseda Ústředního krizového štábu tvrdit, že my komunisté, kteří se již odmítáme podílet na tomto chaosu, budeme zodpovědní za životy a zdraví budoucích nakažených, tak se ptám: A kdo může za životy a zdraví nakažených v různých domovech důchodců, domovech s pečovatelskou službou, stacionářích a také ve věznicích? Také komunisté? Vážený pane ministře vnitra, s vaší rétorikou... No, ti nakažení nemocní a bohužel i mrtví jdou za vámi. Vy jste předseda Ústředního krizového štábu a vy máte navrhnout a realizovat potřebná opatření. Jenže pro vaši řečně neschopnost si můžeme jen číst čísla v denních svodkách a v podstatě dostávat pouze tyto informace. Já samozřejmě chápu, že vy z minulosti máte blíž spíše k občanské

společnosti, a pokud byste zrovna nebyl ministrem vnitra, tak byste možná spíše demonstroval za některá ta opatření, ale teď se vám asi možná i funkce předsedy Ústředního krizového štábu zalíbila, začala vám chutnat, a možná, že spíše budete mít blíž k represí, kterou tak s úsměvem a oblibou poměrně často přisuzujete mně. Věřte, že já nemám problém a u policie jsem toho pro ochranu společnosti a potrestání různých zločinců coby vyšetřovatel udělal rozhodně více než mnozí zde v poslaneckých lavicích. (Poslanec Ondráček se odmlčel.)

Budu pokračovat trochu smířlivěji. Před měsícem jsem byl s kolegy z delegace OBSE, vrátil jsem se z monitoringu voleb v Kyrgyzstánu. Kyrgyzstán je středoasijská republika, cirka šest a půl milionu obyvatel, předpokládám všichni tady znáte nebo aspoň tušíte. Samozřejmě jsme se zajímali i o covid. Takže velkou vlnou si prošli vloni na jaře, podzimní ani zimní vlna jako u nás však již nebyla. V době naší přítomnosti všechny obchody otevřené, lidé mohli do kina, na sport, tržnice otevřené, dokonce jsme si jeden večer zašli i do pivnice na pivo. Zakrývání dýchacích cest není nařizováno, ale pouze doporučováno. Tímto doporučením se lidé řídí podle místa a koncentrace lidí. PCR test nás stál necelých 600 korun, u nás v republice 2 400 korun před odletem a myslím 1 900 korun po přeletu. Někdo na tom má zřejmě slušný byznys. Co, pane ministře zdravotnictví, neříkám, že konkrétně vy, ale když jsme u toho zdravotnického byznysu, podívejme se i trochu na něj. Proč máme tolik pacientů v nemocnicích? Musí tam opravdu všichni být? Já často slyším, že ne, že je to zase jenom ten byznys a že se jedná o pacienty, kteří v podstatě nemají kde být. A příkladem toho jsou klienti pobytových zařízení. A já se ptám: co rodina? To se rodina není schopna na těch 10 až 14 dní postarat o svého seniora? Bohužel toto je fenomén české populace. Odkládáme své rodiče do pobytových zařízení a zapomínáme, že to byli právě ti rodiče, kteří nám věnovali cirka dvacet let svého života, než jsme se my byli schopni postavit na vlastní ekonomické nohy. Toto třeba v Kyrgyzstánu vůbec neznají. Tam se rodina o svého seniora postarat umí a byla by hanba rodiny, pokud by tomu tak nebylo.

Vraťme se k ekonomice. Myslím, že by bylo dobré a možná i žádoucí, pokud by NKÚ provedl kontrolu některých vybraných fakultních nemocnic a zjistili bychom stav jejich pokladny před a po covidu. Kolik nemocnic se díky covidu dostalo z červených čísel do černých? Možná je ten covid celkem dobrý byznys. Jen trochu čísel pro představu. Kompenzace za jedno lůžko na den nejvyšší stupně intenzivní péče je 59 064 korun. U ostatních intenzivních lůžek je bonifikace 39 960 korun za lůžko a den. V této částce jsou za lůžka JIP odměny personálu, a to ve výši 200 korun za hodinu péče o pacienta na standardním lůžku a 500 korun za hodinu o pacienta na lůžku intenzivní péče. Za standardní lůžko dostane nemocnice kompenzaci ve výši až 2 331 korun.

Byla zde zmíněna zaplněnost nemocnic. Ve svodkách z Ministerstva zdravotnictví jsou každý den čísla. Volná lůžka, úplná plicní ventilace, volných lůžek 803, 35 % celkového stavu. Lůžka ECMO 41, volná kapacita 48,8 % celkového stavu. Lůžka JIP celkově pro pacienty covid 486 lůžek a standardní lůžka, kde by mohli být covid pacienti, je 4 360 v současné době volných lůžek.

Už jsem zmínil cenu PCR testování, pojďme se ještě podívat na antigenní testování. Podle mých informací – pokud tomu tak není, tak mě, pane ministře zdravotnictví, opravte – je cena jednoho antigenního testu cca 160–240 korun, kolegyně říkala možná i vyšší, podle výrobce a dodavatele. Testy dovážíme, světe div se, z Číny. Pokud tomu tak není, zase mě můžete, pane ministře, opravit. K datu 10. 2. bylo v České republice provedeno 1 929 926 antigenních testů a týdně se jich udělá něco málo nad 200 000. Data

z denního hlášení Ministerstva zdravotnictví. Vynásobme toto číslo cenou za kus a jsme na částce cca 400 milionů korun. Moje otázka na ministra zdravotnictví, popřípadě na vládu jako celek: To opravdu neexistuje v nabídce něco levnějšího, českého, kde by se to třeba dalo provádět formou samotestování? Odpovím si sám a zde děkuji kolegyni Aulické Jirovcové za dodání podkladů. Na trhu je i český výrobce, který nabízí jednu testovací sadu řekněme do 100 korun. Ptám se, proč není osloven, proč nedodává? Jednal tento výrobce s někým z vlády? Konkrétně třeba s vámi, pane premiére, nebo s ministrem zdravotnictví, a s jakým výsledkem? Můžete samozřejmě tvrdit, že tento výrobek není prověřen, není homologován. Podle informací, které jsem si o tomto výrobcí dohledal, má ale tento výrobce dodávat svoje antigenní testy pro olympijské hry v Japonsku. Pro olympioniky v Japonsku zřejmě stačí, pro českého občana dovážíme testy z Číny. Slušný kocourkov.

Já za tím vším zase vidím něčí byznys, a zatraceně výnosný byznys. A takto bych mohl pokračovat i pro nákupy ochranných pracovních pomůcek a dalšího zdravotnického materiálu. Dovolím si říci, možná buďte rádi, že už nejsem policejním vyšetřovatelem, protože pokud bych jím byl, tak bych to tady možná rozebral na šroubečky a některým by bylo zatraceně horko. Jen se divím, že to ještě nikdo neprověřuje, ale třeba pro to existují překážky na straně zaměstnavatele, zaobaleně řečeno, asi tak jako v dobách, když jsem testně stíhal a úspěšně odstíhal prezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu.

Víte, kdyby se antigenní testování inteligentně používalo na těch místech, která jsem před chvílí zmínil, kde dochází ke komunitnímu šíření, tak předejdeme stovkám a tisícům nakažených a nemocných. Toto testování by mohlo být u dětí ve školách. Věřím, že i za cenu 100 korun by si je sami a dobrovolně kupovali lidé, kteří by chtěli konečně jít jako diváci na sport či kulturu. Vy ovšem pořád nabízíte jen to jediné řešení, a to omezení mobility nás všech. A pak se divíte, že už toho mají lidé dost a nařízení ignorují. A to buďte rádi, že zatím jenom ignorují, protože český člověk dokáže i podstatně více.

Ještě krátce se vrátím k vakcínám a k vakcinaci. Do včerejšího dne bylo vykázáno 399 896 očkovaní. O tom, že chybí jakákoliv smysluplná a logická strategie zařazování do skupin, není třeba diskutovat, když stejně není v podstatě čím očkovat. My komunisté vám, pane premiére, prakticky při každém setkání říkáme: Nespoléhejte pouze na EU a vakcínu Pfizer. Samozřejmě, teď jsou ve hře ještě vakcíny od AstraZeneca a BioNTech. Říkáme vám: podívejte se, jak to řeší Maďarsko, Izrael a jiné země. Jenže to je jako mluvit do dubu. Nemůžeme, není to schváleno EMA, nemají to Němci a podobně výmluvy. Když vás, respektive nás, celou ČR, pak zařídili a zkrátili dodávky o třetinu, padala slova, která jsou nekomentovatelná. A když začali Němci, respektive Bavoři, otevřeně mluvit o ruském Sputniku, najednou jste se probral i vy. Zaletěl jste do Maďarska, sháněl informace. Včera také do Srbska, super dobrý, ale Sputnik se vyrábí v Rusku. Chápu, že po těch všech vyjádřeních vašeho – záměrně říkám vašeho, protože já ho neuznávám, divím se, že jste toho odborníka ještě nevyhodil – takže vašeho ministra zahraničí Petříčka se vám do Ruska nechce. Samozřejmě, můžete tam poslat ministra zdravotnictví, popřípadě profesora Prymulu, ale obávám se – a oba asi víme – že jednáni musí mít nějaký protokol. Takže teď nám nezbude nic jiného než spoléhat na Frau Merkel a čekat, zda Sputnik nezačnou licenčně vyrábět v Německu nebo někde jinde v Evropě. Občané zase budou občané druhé a třetí kategorie a budou čekat, až se naočkují Germáni. Super práce, pane premiére, páni ministři!

Víte, když ten řečneme Absurdistán člověk vidí v přímém přenosu, tak někdy přemýšlím, jestli do toho Ruska nezajedu sám a několik desítek vakcín pro sebe a své příbuzné nepřivezu. Pomoci od této vlády by se totiž už ani nemuseli dožít.

Pojďme přejít k právním důvodům, k právní oblasti. Této oblasti jsem se vždy věnoval nejvíce. Dnes budu podstatně stručnější. Vždy jsem řekl svá pro a proti. V minulém vystoupení 21. ledna jsem řekl, že si umím představit chod státu i bez vyhlášení nouzového stavu, pokud budou vyřešeny některé překážky.

Nařizování práce studentům je již v podstatě vyřešeno. Nařízením vlády nařizovaná nyní nikde není. Studenti pracují v mnohých nemocnicích a zařízeních dobrovolně na základě dohody. Potřeba vyřešit výši možného měsíčního výdělku a jeho zdanění se myslím řeší. Pokud se pletu, je to apel na vládu a příslušné ministerstvo, aby konečně něco dělali.

Stav legislativní nouze máte vyhlášený do konce března, prostor je zde i pro poslance z příslušných výborů. Do toho nijak zasahovat nebudu.

Legislativně vyřešeny, alespoň zatím zde u nás v Poslanecké sněmovně, jsou i nákupy pro Správu státních hmotných rezerv. Ještě jednou děkuji všem kolegyním a kolegům, kteří jste hlasovali pro přijetí sněmovního tisku 908, který to řeší. U tohoto hlasování se ukázala nebývalá shoda, že když při řešení konkrétního problému dokážeme potlačit svoji politickou předpojatost a mezistranickou řevnivost, tak to jde. Ještě jednou děkuji.

Zrušení polní nemocnice v Letňanech – z větší části vyřešeno, i užívání či navrácení zapůjčeného materiálu, jakým jsou třeba plicní ventilátory nebo lůžka. Ostatní, doufám, dokáže vyřešit Správa státních hmotných rezerv a vláda operativně usnesením.

Problém zůstává u nasazení vojáků. Z jejich nasazení si vláda udělala beranidlo formou mediálního tlaku na poslance. Kdo nebude hlasovat pro prodloužení nouzového stavu, stahuje armádu do kasáren a vystavuje lidi ohrožení života a zdraví. Podobné podpásové výlevy nejčastěji používá pan ministr vnitra a předseda Ústředního krizového štábu. Zde bych předpokládal, že by mohl vědět, nebo nějakým způsobem by nemusel alespoň fabulovat, že tomu tak je, nebo možná že se mu funkce předsedy Ústředního krizového štábu natolik zalíbila, že to je potřeba takto říkat. Bohužel smutné je, že to po něm opakuje pan premiér. To je úplně někde jinde. Všichni víme, že vojáci mohou i bez nouzového stavu vypomáhat Policii České republiky. Vyplývá to z § 14 odst. 1 písm. b) zákona 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky a § 22 zákona 273 o Policii České republiky. V § 14 odst. 1 písm. c) zákona o ozbrojených silách je však také uvedeno – a teď mě pořádně poslouchejte – že armádu lze použít i k záchranným pracím při pohromách nebo při jiných závažných situacích ohrožujících životy, zdraví, značné majetkové hodnoty nebo životní prostředí, k likvidaci následků pohromy. Není potřeba nasazení vojáků v nemocnici nebo sociálních službách právě tou jinou závažnou situací, ohrožující životy a zdraví? Já si myslím, že ano.

Při osobním jednání s panem premiérem Babišem dne 20. ledna jsem jej požádal o právní rozbor nasazení vojáků mimo nouzový stav. Pan premiér přímo přede mnou zadal toto k vyřízení, ale dodnes, dodnes!, jsem žádný právní rozbor nedostal. Proč? Ptám se proč.

V rámci rozpravy k tomuto jsem panu premiérovi také navrhl, aby vláda využila vyhlášeného stavu legislativní nouze a předložila návrh, který by v případě potřeby ustanovení § 14 zákona o ozbrojených silách precizoval explicitním uvedením, že armádu lze využít k výkonu práce ve zdravotnických a sociálních zařízeních, pokud jejich síly

a prostředky nebudou dostatečné k zajištění ochrany života a zdraví hospitalizovaných a klientů pobytových zařízení, a to na dobu nezbytně nutnou. Proč vláda legislativně v této oblasti nic nedělá? Aby jí zůstalo alespoň to pomyslné mediální beranidlo o zlých poslancích a statečné armádě.

Pojďme si ale nalít trochu čistého vína. Není to nic proti těm klukům a holkám v zelených uniformách. Je to proti některým nepravdám, které se kolem nich šíří a věcem, o kterých se v podstatě nesmí mluvit. V rámci boje s covidem pan premiér říkal, že je nasazeno 900 vojáků. Já podle informací z Ústředního krizového štábu mám informaci, že aktuálně je nasazeno 449 vojáků. To je o polovinu méně, než jste řekl, pane premiére, vy. Opakuji číslovku 449. Jsou to informace z ústředního krizového štábu k datu 9. 2., dneska je jedenáctého.

V přímém výkonu, tedy v nemocnicích a sociálních službách, je jich však nasazeno ještě o něco méně, protože v celkovém počtu je i výpomoc při trasování. Pokud by tedy došlo k ukončení nouzového stavu, pokud by došlo, a muselo k tomu dojít, k jejich stažení do kasáren – a znovu říkám, že si nemyslím, že by to vláda neuměla zařídit nebo že to nemohla už dávno vyřešit – budou muset být někým nahrazeni. To je pravda. Pro úplnost informací však je třeba dodat, že při trasování vypomáhá – poslouchejte i ta čísla – 380 policistů, 72 hasičů a několik desítek celníků. V odběrových týmech včetně logistické podpory mimo vojáky působí také hasiči, a to v počtu 501 chlapů, 37 policistů a 73 hasičů pomáhá přímo v nemocnicích, 63 hasičů pomáhá zdravotnickým záchranným službám a 52 jich zajišťuje logistiku pro některá přetížená krematoria, 222 hasičů potom provádí dezinfekci objektů všeho druhu. To jsou ti, kterým je třeba každým dnem děkovat za jejich odvedenou práci. Tím nechci snižovat, že by nebylo třeba poděkovat Armádě České republiky, to v žádném případě ne. Ale čísla mluví za počty nasazených.

Jaká jsou na to řešení? Pokud ukončíme nouzový stav, dojde i k žádoucím návratu dětí do škol. V tom případě zde máme nějaký počet, který neznám a nebyl mi ho schopen nikdo poskytnout, počet zaměstnanců, kteří kvůli zavřeným základním školám ve 3. a 4. třídách museli zůstat doma na ošetřování. Tito se vrátí do pracovního procesu a nebude potřeba je nahradit – a bude potřeba potom je nahradit nebo nahradit jen několik jedinců nebo desítek jedinců, kteří jsou sami nemocní nebo v karanténě. Operativně tyto mohou nahradit dobrovolníci, pokud jim za to zaplatíme, a příznějme, že vláda na to prostředky vyčleněny má. A kdyby šlo jenom o peníze, tak se dá ušetřit i na testech a na testování. V nejhorsím je také mohou nahradit příslušníci bezpečnostních sborů a armáda by i za současného zákona mohla být povolána k plnění úkolů policie do smíšených hlídek. Určitě by šlo zapojit i dobrovolné hasiče a zajistit refundace mezd jako při požárech nebo likvidacích živelních katastrof.

Milá vládo, kdo chce, hledá a nachází řešení. Kdo ne, má zásoby výmluv, pomluv a lží.

Posledním právním problémem je chod klíčové infrastruktury státu. Znovu opakuji, ta funguje na základě odpovědnosti a obětavosti jednotlivých zaměstnanců, a za to je znovu potřeba jim poděkovat. Víc o tom raději nebudu mluvit, aby nějakého chytrého politika nezapadlo se v tom nějak šťourat.

Ekonomická a sociální oblast. Znovu opakuji, dopady na ekonomiku, ale zejména na psychiku obyvatelstva jsou obrovské, dlouhodobě neudržitelné a stále se prohlubující. Totální uzavření všeho je nesmysl, tvrdit, že se nakazím na vleku či otevřené lanovce je stejně stupidní jako tvrdit, že se nemohu nakazit v přeplněné tramvaji nebo obchodním

centru. Vláda sama přiznává, že maloobchody diskriminuje údajně ve veřejném zájmu. No, to bych ten veřejný zájem opravdu chtěl vidět. Prostě likvidujete české živnostníky a firmy a nahráváte nadnárodním obchodním řetězcům. Ono je obecně známé, že na každé krizi chudí chudnou a bohatí bohatnou. Víte, že já jsem z našich nejkrásnějších hor, to znamená z Krkonoš, z okresu Trutnov, který bude od zítřka zavřený. Tam jste se, vážená vládo, podepsali dokonale. Již dnes tam jezdí tajemní muži s kufříky plnými peněz a říkají zbědovaným boudařům: Víme, za kolik jste koupili, a my vám teď tady nabízíme, berte, protože příště už tato nabídka nepříjde. Trestuhodné, zavrženíhodné a doufám, že jednou za to někdo ponese i politickou odpovědnost.

Vláda nejen že není schopna vydávat smysluplná opatření, ale ani vymáhat úmyslná porušování vládních opatření, ale předkládá další, viz sněmovní tisk 1152, který jsme měli dnes projednávat, ale nebyl do této schůze zařazen. To vše vede k oslabování role státu a jde to jen a pouze za touto vládou. Vláda, která není schopna zajistit si ani účast potřebného počtu vládních poslanců k přijetí vládní legislativy, abych byl spravedlivý, toto se týká zákona z dílny Ministerstva vnitra a nepřítomnosti jeho poslanců z ČSSD, včetně ministra samotného. Pak ale nezapomeňme kritizovat práci policie, že nic nedělá a jen tomu všemu přihlíží. Dokonce docela bývalé kolegy obdivuji, že se v této změti příkazů, zákazů a nařízení ještě vůbec orientují. A to nemluví o hledání nějaké logiky v nich, což v podstatě ani nelze. Mohl bych zmínit několik příkladů. Nákupy obuvi, ale nemožnost koupit si tkaničky, nákupy v papírnictví, kdy kupuji omalovánky, ale nemůžu si koupit papírovou tašku. To by bylo na dalších pět minut, tak to potlačím, ať můžeme pokračovat dál.

A pak jsou zde poslední důvody, a to jsou důvody politické. Ty jsou přímo spojeny se všemi výše uvedenými, vyjma těch právních. Komunistická strana Čech a Moravy vždy vystupovala konstruktivně s jedním cílem, a tím je ochrana obyvatelstva, ochrana nejen života a zdraví, ale i ekonomických a sociálních práv člověka. Dlouhodobě jsme vyvíjeli tlak na vládu, aby konala. Často to bylo marné a je to marné doposud. Po posledních jednáních jsme konečně přišli na to, že tato koaliční vláda nás už nepotřebuje, o naše rady nestojí a naše připomínky ignoruje, či se jim dokonce mediálně vysmívá. Vzhledem k tomu, že nemáme žádnou vládní odpovědnost a toleranci máme uzavřenu pouze s hnutím ANO, dospěli jsme k rozhodnutí, že tentokrát žádost vlády o prodloužení nouzového stavu už nepodpoříme. Ve svém stanovisku jsem se vám snažil objasnit, že jsme v žádném případě neustoupili z našeho cíle ochrany obyvatel ani se nejedná o žádný politický truc něco si vymoci, jak říkají sociální demokraté, něco s hnutím ANO vyhandlovat. Nyní jsme již přesvědčeni, že existuje takové právní prostředí, které umožňuje nouzový stav ukončit. Menšinové vládě tak dáváme šanci, aby se nemusela vždy opírat o hlasy KSČM, aby mohla lépe komunikovat s ostatními opozičními stranami. Přeji vládě, aby prokázala schopnosti své moci výkonné, a pokud je nemají, tak aby je radši přenechala hejtmanům na krajích. Ti se na to již jistě těsou.

V samém závěru mi dovoluňte vyslovit jedno varování - pro informace, které zde přišly, slyšel jsem je od pana ministra vnitra, ale možná i od dalších ministrů. Pokud byste nerespektovali parlamentní demokracii a chtěli okamžitě vyhlásit nový nouzový stav, to znamená hned od pondělí, osobně, osobně na každého z vás podám trestní oznámení pro podezření z trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby. KSČM navrhne usnesení, které předložíme v závěru obecné rozpravy. Zatím děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji, pane poslanče, to bylo vaše první vystoupení v rozpravě. Chtěl bych se vás otázat, jestli byste byl ochoten stát se zpravodajem Sněmovny k tomuto – musíte odejít, dobře, rozumím. V tom případě dalším přihlášeným s přednostním právem je pan předseda Petr Fiala. Prosím.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, nemám ve zvyku komentovat obsáhle to, co kdo řekl na uzavřených jednáních, zpravidla jsem zvyklý, že všichni sdělují pouze výsledek toho jednání, a asi to neudělám ani teď. Jenom snad řeknu, že to, co zde říkal místopředseda Poslanecké sněmovny Tomio Okamura o průběhu ranního jednání a o postoji ostatních politických stran k SPD prostě není pravda. Tak ta jednání neprobíhala, a bohužel se to už píše v různých médiích. Myslím si, že k dohodě jsme blízko nebyli a že SPD nehrála tak klíčovou roli, jak se snažil veřejnosti pan předseda sdělit. To, co je podstatné – a to je myslím všem jasné: ta jednání k žádnému výsledku nevedla.

Ale já jsem sem k tomuto řečnickému pultu přišel nikoliv proto, abych komentoval, co kdo řekl dopoledne na jednání, a dokonce ani ne proto, abych vyčítal jiným, popřípadě i vládě, jejich kroky. O tom jsme mluvili dostatečně v minulých dnech a mluvíme o tom opakovaně. Já jsem teď přišel proto, abych nabídl cestu, abych ukázal nějaké řešení, ke kterému je možné v této kritické situaci dospět.

Vycházím i z jednání, která jsme v úterý a dnes dopoledne, všechny politické strany, měli – bohužel na výzvu opozice, a také z toho, co zaznělo ve veřejném prostoru prakticky od všech nebo od většiny politických stran zastoupených v této Sněmovně. Kdybych měl ty pozice shrnout, tak bych asi mohl mluvit o těchto šesti bodech.

Za prvé existuje nějaká většinová shoda v Poslanecké sněmovně, že většina nechce prodlužovat nouzový stav takovým způsobem, jak se to tady děje v posledních 200 dnech, co trvá nouzový stav, jak se to tady dělo už x-krát. Většina nechce v tomto pokračovat.

Za druhé existuje většina v Poslanecké sněmovně, že vláda má podporu pro nezbytná protiepidemická opatření. Vláda však zatím nebyla schopna uvést a zdůvodnit taková opatření, která by nebylo možno udělat bez nouzového stavu.

Za třetí tu existuje v Poslanecké sněmovně většinová shoda, že nouzový stav by měl být mimořádný institut, který je používán výjimečně, na krátkou dobu, a že to, co nyní zažíváme, by mělo být ošetřeno jiným zákonem, podle jiných pravidel nebo jiným legislativním způsobem. Proto tady mluvíme o úpravě krizové legislativy. Myslím, že i na tom se většina z nás shoduje.

Za čtvrté existuje většinová shoda v této Poslanecké sněmovně na tom, že chceme postupně vracet děti do škol, chceme je tam vracet bezpečně, chceme je tam vracet natrvalo. Chceme chránit učitele, chceme je chránit prostřednictvím respirátorů, chceme je chránit očkovaním. Existuje také většinová shoda, většinový názor v této Poslanecké sněmovně, že dosavadní vládní záměry v této věci jsou pro nás všechny, nebo pro většinu z nás, nedostatečné a neurčité.

Za páté existuje většinová shoda, i když ne v detailu, ale rámcově v Poslanecké sněmovně, že ekonomická pomoc zavřeným nebo omezeným činnostem a provozům je nedostatečná a není ani dost systémová.

A za šesté, zdá se mi také, že existuje většinová shoda v této Poslanecké sněmovně, že pokud jde o očkování, tak ještě dnes, v polovině února, nejsme plně připraveni na situaci, kdy přijdou větší zásilky vakcín. Nemáme systém dobře nastavený a je tady potřeba udělat mnohem víc.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. To bylo nějakých šest okruhů, o kterých jsem přesvědčen na základě toho, co od vás poslouchám, že v nich existuje většinová shoda v Poslanecké sněmovně. Netvrdím, že v každém detailu, netvrdím, že vždycky v konkrétním řešení. Ale zásadní, obecná, většinová shoda v těchto šesti tématech, v těchto okruzích existuje.

Nazval bych to jakýmsi společným jmenovatelem. Myslím, že ten společný jmenovatel je celkem rozsáhlý a že nabízí příležitost. A jaká je na tuto většinovou pozici odpověď vlády? No, zatím její jedinou odpovědí je nouzový stav. Zatím vláda jenom opakuje, že se všechno od neděle zhroutí, když neprodloužíme nouzový stav, že to bude katastrofa a tak dál, a že za to budeme odpovědní my ostatní. Ale to prostě není pravda. Hroučí se jenom představa vlády, že bude chodit pořád do Sněmovny, vždycky hodí na stůl žádost o prodloužení nouzového stavu, premiér většinou u toho vynadá opozici. Pak někdo cukne – komunisté – a jdeme dál.

V tuto chvíli jdeme dál takto už zhruba 200 dní a za sebe říkám: takto se dál jít nedá. Máme příležitost to obrátit, máme příležitost to udělat jinak. Pojďme se bavit o něčem jiném, a ne pořád dokola o té jediné odpovědi na všechny problémy, kterou nám dává vláda – nouzový stav, nouzový stav, nouzový stav. Pojďme se bavit o tom a pojďme řešit to, co lidé považují za důležité, co považují za nedostatečně vyřešené a co v souladu s nimi považuje za špatně nastavené, nepřipravené, nepromyšlené, nedostatečně vyřešené, i většina této Poslanecké sněmovny. A nespokojme se tentokrát s nějakými přísliby, ale chtějme a pojďme společně dosáhnout změn.

My jsme to v naší koalici – to, co je potřeba dělat – v naší koalici SPOLU, ODS, KDU-ČSL, TOP 09, shrnuli do šesti kroků, které jsme zveřejnili, které jsme nabídli vládě k jednání, se kterými jsme seznámili veřejnost. Já je tady nebudu číst a nebudu je tady znova v konkrétnosti připomínat, protože chci překonat všechny stranické bariéry. A protože se zde vytvořila podle mého názoru většina, je tu většinová shoda na tom, co je i z našich návrhů podstatné, tak jenom připomenu ty klíčové věci.

Abychom nouzový stav zastavili a abychom nezbytná opatření řešili pomocí úpravy krizového zákona, krizové legislativy. Na tom tu existuje většinová shoda. Abychom stanovili termíny a podmínky pro postupné, bezpečné a trvalé otevření škol. Pro toto tu existuje většinová shoda. Abychom přijali jasná pravidla, jednodušší odškodňovací pravidla pro živnostníky, malé podniky, ty, které jsou zavřené nebo mají omezenou ekonomickou činnost. Existuje tu také shoda na tom, aby se vláda domluvila s kraji, městy, lékaři, zveřejnila definitivní projekt očkování na období, kdy vakcíny začnou chodit do České republiky ve větších množstvích a kdy se to očkování otevře pro statisíce – a doufáme, že miliony – lidí v relativně krátkém časovém úseku. Myslím, že tady platí slova, která řekl jeden z význačných českých vědců, biochemiků: každý týden amatérské improvizace může stát lidské životy. Ano, tak to je. Každý další týden amatérské improvizace může stát lidské životy a my máme šanci to změnit.

Dámy a pánové, na této schůzi podle mého názoru nejde o to, kdo chce a kdo nechce nevyhnutelná opatření proti covidu, protože to chceme všichni, my všichni chceme opatření proti covidu. Na této schůzi nejde o to, kdo si uvědomuje a kdo si neuvědomuje

vážnost situace. Většina z nás si to uvědomuje, možná až na dva, ale naprostá většina z nás si vážnost situace uvědomuje. Nejde o to, kdo chce například pomoci zdravotníkům, aby měli všechno, co potřebují. To chceme doufám všichni. Na této schůzi jde o to, jestli společně využijeme příležitost a zastavíme nouzový stav jako jedinou odpověď vlády: prostě to udelejme, prostě s tím teď skončujeme – a nahradíme tuto jedinou odpověď sérií rozumných opatření, takových, pro která, jak jsem říkal, tady existuje většina a která si přeje většina lidí.

Samozřejmě by bylo ideální, kdybychom k tomuto kroku vládu nenutili, kdyby se vláda k většině, která se tu vytvořila, kdyby se k ní prostě přidala. A mně se zdá, že vláda i v tuto chvíli pořád ještě ukazovala tato jednání, spoléhala na to, že nakonec se někdo najde, že nakonec někdo jakoby uhne, že se někdo k tomu přidá a půjde se dál tak, jak to šlo dosud. A proto vlastně žádné skutečné seriózní jednání o věcech, o kterých jsem tady mluvil, nebylo možné a vlastně ani nezačalo.

A já tady navrhuji, abychom místo prodlužování nouzového stavu jako jediné odpovědi na všechny otázky, které tu jsou, začali společně všichni jednat o něčem jiném, o nahrazení nouzového stavu rozumnými účinnými řešeními, která budou mít důvěru lidí, budou založena na faktech, budou se těšit širšímu konsenzu a budou skutečně fungovat. Dneska je čtvrtek, nouzový stav končí v neděli, můžeme jednat dál a máme možnost v příštích dnech toho spoustu udělat. Za Občanskou demokratickou stranu říkám, že jsme k takovým jednáním připraveni, jsme připraveni hledat řešení, a myslím si, že na takové řešení je připravena a volá po něm i většina lidí v České republice. Je na vládě, jestli toto volání uslyší. Znovu opakuji, my jsme k tomu připraveni. Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní s přednostním právem pan předseda Jurečka. Než případně dorazí, tak jenom seznámím Sněmovnu s pořadím. Pak je přihlášen pan předseda Rakušan, pak paní předsedkyně Adamová, pak se stanoviskem klubu paní poslankyně Černochová, pak pan ministr Zaorálek, pak pan předseda Válek. Pokud pan poslanec Jurečka není přítomen, jeho přihlášku odsunu na konec bloku. Nyní by tedy došla řada na pana předsedu Rakušana, ale toho také nevidím, na paní předsedkyni Adamovou, kterou také nevidím. Takže v tom případě poprosím paní poslankyni Černochovou, aby přednesla stanovisko poslaneckého klubu. Vidím, že pan předseda Rakušan již... (Poslankyně Černochová se dotazuje předsedajícího mimo mikrofon.) Ano, ano, s přednostním právem. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. V úvodu mi dovolte, abych pouze ve stručnosti reagovala na své dva předřečníky, konkrétně na pana ministra vnitra, který v Poslanecké sněmovně řekl, že v případě zrušení nouzového stavu hrozí uzavření hranic okolními státy a Česko vejde do dějin jako země, která uprostřed války demobilizovala. Kdybych připustila, že jsme ve válce, což je dle mého skutečně velice přestřelené přirovnání a v této souvislosti nelze nezpomenout nedávné srovnání, také velmi absurdní, paní ministryně Maláčové s druhou světovou válkou, tak tady můžu s čistým svědomím konstatovat, že ČSSD ty paralely skutečně vůbec nejdu. Pak bych tedy musela i připomenout, že naše vláda je ve svém chaosu a ve své neschopnosti asi pátou kolonou nepřítele, a možná o tom ani ještě neví. Česko vejde do dějin naopak tím, jak neschopnou vládu má, jak byla arogantní, jak zpronevěřila důvěru lidí a jaký chaos

byla a je schopna vytvářet. Takže jinak, kolegyně, kolegové. Jsme země, kde generálové střelí za války do vzduchu salvu zákazů a příkazů, salvu vyhrožování a osočování jiných za své vlastní chyby bez ohledu na vedlejší škody. Pane ministře Hamáčku, nezkoušejte přehazovat vaši neschopnost a chyby na ostatní.

K dalšímu předřečníkovi, panu Ondráčkovi, bych jenom možná uvedla na pravou míru rozpor v číslech, která tady zmiňoval a která se týkají nasazení našich vojáků. Zmiňoval číslo 440. Za rok 2020 bylo celkem nasazeno 15 707 vojáků a příslušníků Armády České republiky – tím je myšlena i Vojenská policie, byli nasazováni i studenti středních a vysokých vojenských škol, Univerzity obrany v Moravské Třebové, střední školy, mohla bych tady zmiňovat i studenty medicínských oborů na vojenských školách. Podle informací, které jsme dostali před týdnem na výboru pro obranu, v tuto chvíli je každý den nasazováno v průměru 700 příslušníků. Takže to číslo 440 nesedí a já si to vysvětluji tím, že možná od toho byli odpočteni ti vojáci, kteří drží hotovost anebo jsou v rámci desetidenních cyklů, rotačních cyklů, v tu chvíli, kdy jim končí služba, v takové jakoby karanténě, než zase na ně dojde řada. Ale skutečně v průměru těch vojáků je nasazováno kolem 700. Tím končím svoje entrée, které se týkalo armády a vojáků, a jak nás tady vyzval pan premiér, začnu řešit věc, která mně je také blízká, která se týká školství.

Vím, že tady už řada mých předřečníků zmiňovala různé problémy, které musíme a budeme muset řešit, tak dovoluji, abych k tomu i já tady řekla svůj pohled na tuto věc. Neumím si představit, že bez ohledu na výsledek dnešního jednání a hlasování zůstane situace ohledně zavřených škol i po roce vlastně stejná a budeme všichni neustále přihlížet tomu, jak je rozvrácena vzdělanostní úroveň společnosti, jak jsou přetěžováni rodiče, z nichž mnozí mají v tuto chvíli úplně jiné starosti, mají i existenční problémy.

Všichni víme, v jak složité situaci jsou naši učitelé a ostatní pedagogičti pracovníci. Tato krize bude mít nedozírné materiální a finanční důsledky. Ale vůbec největší újmou je kromě dlouhotrvající ztráty svobody společnosti propad vzdělanosti nastupující generace. Bez vzdělání nemá naše společnost žádnou budoucnost. Vzdělání je podmínkou pro to, abychom se dokázali v budoucnu rychle vyrovnat i s materiálními dopady pandemie a abychom byli úspěšnou společností. Nejsem si však jistá, že si to naše vláda dostatečně uvědomuje, protože mám pocit, že se již smířila s tím, že on-line výuka vyřeší vše. To je obrovský omyl.

Vím, že se scházíme ještě do konce února v tomto polovičním formátu, na druhou stranu se dalo předpokládat, že právě oblast školství tady bude dnes nejdělejší skloňovanou agendou. Velmi mě mrzí, že se tohoto jednání dnes neúčastní ministr školství, mládeže a tělovýchovy a že vlastně i lavice za mnou velmi prořídly. Děkuji paní ministryni Schillerové, panu ministrovi Zaoarálkovi, že tady s námi ještě sedí a že oni nedávají najevo aroganci toho, že tady skutečně snad jsme déle, než jste předkládali, protože jste si mysleli, že prodloužení nouzového stavu bude i dneska brnkačka.

Všichni chápeme, že za současné situace je prakticky nemožné, aby se okamžitě vrátily všechny děti do školních lavic. Nicméně i přesto bych chtěla velmi apelovat na vládu, ministra zdravotnictví, ministra školství, aby bezodkladně zpracovali reálnou koncepci návratu dětí do škol. Mám totiž neblahý pocit, že již oba zcela rezignovali na hledání řešení naléhavé situace v oblasti vzdělávání a nechávají věci plynout, jako by si ani neuvědomovali odpovědnost, kterou v této oblasti jako vládní činitelé mají.

Jako starostka a radní pro oblast školství městské části Prahy 2 neustále komunikuji se školami a je mi jasné, že s obdobnými problémy se potýkají i jinde. V posledních týdnech naši ředitelé zaznamenávají všeobecnou a stále narůstající apatii nebo možná až letargii ze strany žáků, a to i třídních premiantů. Nemůžeme po dětech chtít, aby fungovaly jako na klíček a dlouhé nekonečné měsíce stále soustředěně seděly hodiny a hodiny u počítače a plnily zadání, aniž by měly možnost jakékoliv normální sociální interakce se svými vrstevníky. Žádný WhatsApp, Microsoft Teams nebo Google Classroom obyčejnou velkou přestávkou se spolužáky ve škole nenahradí. Požaduji tedy, aby vláda poskytla dětem a jejich rodinám nějaké světlo na konci tunelu, aby vypracovala koncepci návratu k normálu, která bude nejen reálná, ale také realizovatelná. Koncepce, kterou mám na mysli, by měla samozřejmě zahrnovat konkrétní datum, nejenom prázdné floskule o případném návratu. Pakliže Ministerstvo školství nějakou konkrétní koncepcí má, nechť nám ji tedy, prosím, všem okamžitě představí. Vyřídte to, prosím, panu ministru Plagovi.

Jak jsem řekla, chápu, že není možné pustit do škol všechny děti najednou. V tomto smyslu tedy žádám, aby byli do škol neprodleně vpuštěni alespoň nejen žáci devátých tříd, o kterých se často mluví, ale také žáci třetích tříd. Vzpomeňme si, prosím, že těmto dětem nebylo umožněno chodit do školy prakticky celé druhé pololetí druhé třídy, nyní jsou také již dlouhé měsíce doma a v tomto věku opravdu urgentně potřebují zpátky do školních lavic. Stejně tak to potřebují i jejich rodiče, kteří s nimi také celé ty dlouhé měsíce sedí doma a snaží se zoufale načítat učivo alespoň o krok, jeden, dva napřed, aby své děti mohli úspěšně doučovat a látku jim vysvětlit.

V souvislosti s devátáky bych také ráda požádala ministerstvo, aby urychleně vypracovalo a zveřejnilo systém přijímacích řízení pro tento rok. Možná se vám zdá, že duben je daleko, máme půlku února, ale řada z vás jistě také dělala zkoušku na střední školu a možná si ještě vzpomenete, jak jste byli nervózní. Koneckonců tato zkouška determinuje další čtyři roky studentského života a pro mnohé celého života. Nejen že současní devátáci nemají možnost se pořádně připravovat se svými učiteli a jsou nepochybně oproti minulým ročníkům v učivu pozadu, ale ani neví, za jakých okolností a jakým způsobem budou zkoušky probíhat. Určitě by bylo pro ministerstvo možné připravit několik variant pro různé epidemiologické situace a tyto varianty zveřejnit. Vystresovaným dětem a i vystresovaným rodičům by se alespoň na chvíli ulevilo, kdyby měli alespoň v tomto jasno a zaslíbilo by světlo na konci tunelu.

Před závěrem svého vystoupení bych ráda upozornila i na vysokoškoláky. Zde, podobně jako na základních a středních školách, nejvíce trpí první ročníky, protože nástup na vysokou školu je obrovskou změnou nejenom systémem výuky, ale také co do utváření vazeb mezi spolužáky. Každý z nás, kdo si to absolvoval, ví, že to není jenom o tom, vyměňovat si knížky, sdělovat si věci, které souvisí s výukou, ale je to i o tom obyčejném chození na pivo. To současní spolužáci v prvním ročníku vysokých škol ještě nezažili. I zde je tedy nezbytné co nejdříve nalézt způsob, jak obnovit normální výuku a dát studentům prostor, aby si zvykli na odlišné metody studia a samostudia a dokázali také spolupracovat, protože dosud se mezi sebou ani neznají.

Vážený pane premiére, vážená paní ministryně, pane ministře, ráda bych vás upozornila na skutečnost, že plošná online výuka není v žádném případě vhodný způsob, jak vzdělávat a vychovávat nadcházející generace. Vy to samozřejmě víte. Je možné, že jste i vy předmětem různých mailů nebo respektive že jste adresáty mailů, kde vás rodiče žádají o to samé, o co žádám já. Pětina žáků ani po roce pandemie nemá dostatečné

technické vybavení či připojení pro to, aby mohli absolvovat výuku, kterou jim jejich škola nabídne. Pokud žáci mají tyto technické prostředky, ani tak není možné tímto způsobem zcela plnohodnotně nahradit prezenční studium, které je plně pod kontrolou pedagoga, kdy není třeba neustále řešit nějaké technické potíže nebo problémy s pozorností jednotlivých žáků a studentů. V žádném případě nepatřím k těm, kteří by se domnívali, že on-line výuka je plnohodnotná, a takřka po roce jejího praktikování si dokonce myslím, že už se musí její důsledky na dětech negativně projevit, i na rodičích.

Budeme bohužel svědky úpadku vzdělanosti a budeme narážet na možné oslabení naší konkurenceschopnosti a životní úrovně. Proto chci na vládu apelovat, aby se v tomto směru konečně probrala a našla nějaký způsob, jak lze co nejvíce žáků a studentů vrátit do učeben. Moc o to prosím. Celá řada evropských států umožňuje svým žákům chodit do škol i přes nastalou situaci. Česká republika však bohužel patří na evropskou špičku v počtu dní, které děti strávily na online výuce. Nemusíme být nutně best in covid i v tomto ohledu. Apeluji na vás a prosím vás, pojďme pracovat na tom, jak děti do škol vrátit – postupně, systematicky, s rozmyslem, ale pojďme vrátit děti zpátky do škol. Pro náš stát a pro náš národ je to podmínka přežití. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Já se paní poslankyně zeptám, jestli byste se nechtěla stát zpravodajkou k tomuto bodu? Stanete se zpravodajkou k tomuto bodu, děkuji. Vzhledem k tomu, že nám nastaly nějaké propady v pořadí, nyní vyzvu pana ministra Zaorálka, připraví se pan poslanec Válek. Prosím, pane ministře.

Ministr kultury ČR Lubomír Zaorálek: Dobré odpoledne. Dámy a pánové, kolegové, tady zaznívá hodně slov, ale já si myslím, že celou tu situaci nejlépe osvětluje jedna historka a jedna událost, která nám umožní porozumět, co se tady vlastně děje. Ta událost, kolem které se to dneska trochu točí a víckrát už tady byla zmíněna, je setkání parlamentních politických stran, na kterém jeden z představitelů jedné z klíčových silných opozičních politických stran řekne: My jsme ochotni podpořit hlasování o nouzovém stavu za předpokladu, že to učiní všechny opoziční strany. Tohle je strašně důležitý moment, přátelé. Já vám vysvětlím, proč je tak důležitý, protože řekneme tomuhle byl asi leckdo nakloněn, nicméně pak se našel jeden představitel opoziční strany, který řekl ne! Řekneme takový ten neodpovědný, který řekl: Ne, já na tuhle dohodu nejdu.

A dovolte mi, abych se teď zamyslel nad tím, co se tady vlastně stalo. Já bych chápal to, že každá opoziční strana přijde s nějakým návrhem a s nějakým požadavkem a my se o něm budeme bavit. Ale co to je za postoj: Jestliže všechny opoziční strany, tak do toho půjdeme. Já bych rád všem připomenul, vážení kolegové, že všichni jsme tady skládali poslanecký slib, ve kterém jsme říkali, že se v této Sněmovně budeme rozhodovat podle svého svědomí a vědomí. Zvláště v situaci, ve které jsme dnes, kdy máme skoro 18 000 mrtvých, bych předpokládal, že se rozhodujeme podle svého svědomí a vědomí při hlasování, že nemáme teď vůbec čas a že není situace na to, abychom se schovávali za někoho druhého, abychom používali takovýto typ argumentů.

Podívejte se, co si budeme tady namlouvat – podstata je úplně jasná. Tady panuje přesvědčení, že v této zemi řada lidí toho už má plné zuby. Řada lidí, řekneme 30, 40 %, říká: Proboha, ať už to skončí! To jsou taky samozřejmě voliči. A protože tohle všichni posloucháme a slyšíme, tak se jim vyjde vstříc. Ale jde o to, aby tyhle voliče nesklidil

jenom někdo. Chápete, to znamená: kdybychom se dohodli, že to uděláme všichni, tak na tom nebude těžit nikdo. Ale když na tom někdo hodlá získávat hlasy, tak se prostě nedohodneme. Takhle probíhá ta debata: bavíme se o voličích. Já to chápu, jsou před námi volby. Tak se bavíme, jak to udělat, abychom měli voliče.

A já se na vás obracím, jestli tento typ debaty, který se tu vedl dneska v této Sněmovně, na schůzce politických stran, jestli odpovídá situaci, ve které jsme. Je teď to, na co máme nejvíc myslet, aby nám proboha někdo neukradl nějaké voliče? Dovoluje ta situace takhle uvažovat? Nezlobte se na mě, mně tohle připadá úplně klíčové, ten moment, protože pro mě je absurdní to, aby opozice přišla s tím: Když všichni, tak do toho půjdeme. To potom zní opravdu jenom jako záminka. To je přesně to Werichovo Fimfárum, které je nedosažitelné. A proto se to prostě nepodpoří.

Tak to tady samozřejmě nikdo z vás nepřizná, ale já bych rád, aby to bylo jasné. Vlastně tu jde o hlasy, pořád jde o hlasy. Všichni tady mluvíme o zájmech lidí, mluvíme tady různé argumenty, to tady zní jako proud. Ale nakonec podstatný byl tento moment. Tady nebyla ochota, aby se řeklo: Vzdáváme se těch hlasů nespokojených, protože víme, že teď je důležité držet basu. Jsme jako oddíl, který postupuje džunglí, má za úkol přežít. Jakmile se začne rozpadat, tak to půjde do háje. A všechny ty vaše řeči jsou, přátelé, zbytečné!

Ve chvíli, kdy skončí nouzový stav, tak to bude pro lidi signál: vlastně to skončilo. A do deseti dnů to poroste na lůžkách intenzivní péče. To se může klidně stát, to přece víte. A já vám potom říkám, přátelé, pane předsedo Bartoši, pane předsedo Rakušane, pane předsedo Fialo, pane předsedo Filipe, Okamuro, Jurečko, paní předsedkyně Pekarová – ti lidé na jipkách, to, jak to půjde nahoru, to jde na vaše hlavy! A půjde to na vaše hlavy! A já tady budu vystupovat a budu vám to opakovat! Až ta situace se bude takto zhoršovat, tak vám to budu opakovat, že jsem vám to řekl. Protože každý, kdo se tím zabývá, ví, jak je situace vážná. Nebo jste to nikde neslyšeli, nebo to nečtete? Nebo vám to uteklo? Já nejsem lékař a přečetl jsem si zásadní věci: situace se změnila. Jestliže ještě v polovině roku 2020 se říkalo, že ten virus nemutuje nebo že nemutuje víc než ostatní, že to není nebezpečné. Tak dneska víme, že se to změnilo! To je úplně nová situace. Máme tady úplně nové typy mutací, britská, jihoafrická, máme tady mutaci brazilskou. A nemusíte chodit ani do zahraničních časopisů, protože i v našich si najdete, že se ukazuje, že jsou nakažlivější, a dokonce se mluví o tom, že mají horší průběh v případě té brazilské a jihoafrické.

Včera ve Financial Times psali přece, že AstraZeneca nefunguje, že ji vysazují, protože nemá účinnost. Podívejte se na akcie AstraZenecy a Pfizeru! Proč asi padají? To přece není legrace! Ta naše technokratická představa: vyrobíme mutace (?) a všechno vyřešíme – to není tak jednoduché. Jan Hamáček tady řekl, že jsme na vrcholu epidemie. Vy jste řekli, že to nefunguje, ten systém. Jak to víte? Vždyť to, když se říká, že tady máme britský a jiný ten..., když to takhle stagnuje, tak je to možná právě to brzdění. Možná že brzdíme málo, možná je to nedostatečné. Ale kdybychom to pustili, tak to poletí! A vy říkáte, brzdí to málo, tak ty brzdy vyřadíme úplně. Vždyť to je šílenství!

Chápete, já nejsem epidemiolog, ale jenom z toho, co dneska čtu, vidím, že tohle je skutečně vážná situace. A vy v téhle chvíli se chováte takto. Tomu říkám opozice, která ztratila u mě důvěru. Já bych nechal hlasovat důvěru opozici, nedůvěru opozici za to, že v této situaci vy mluvíte o hlesech. Ano, vy se zabýváte tím, aby se neztratili hlasy. A ani vám nepřijde, že to je v téhle situaci nepřijatelné takhle uvažovat.

Mám strašnou lítost z toho, že v nějakém Německu vedle se klidně schválí – (Obtížně vyslovuje.) – pardon, špatně se mi v tom mluví – schválí se až do 7., 8. března, klidně se schválí takovýto nouzový stav. Všude kolem v Evropě tohle probíhá normálně, všude se na tomhle dokážou dohodnout. A tady v Česku se přetahujeme tímhle způsobem, a dokonce dneska se tady smutně konstatuje, že to zřejmě neprojde. A ještě se nám tady vyhrožuje, že kdybychom proti tomu něco dělali, tak na nás podají trestní oznámení.

No to je vrchol, tohle. Opovažte se s tím něco dělat! My vás pošleme k soudu všechny za to! (Hovoří hlasitě, důrazně.) A proč bychom to asi dělali, kdybychom něco dělali? To děláme proto, že nechceme ty lidi, do prdele, na jednotkách intenzivní péče! A to mi tady někdo vyhrožuje, že chceme něco dělat? Kde jsme se to octli?

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pane ministře, já rozumím vašemu rozhořčení, ale musím vás volat k pořádku.

Ministr kultury ČR Lubomír Zaorálek: Nemusíte rozumět mému rozhořčení. Já bych byl rád, kdybyste se vy zamysleli nad rolí, kterou tady sehráváte. Tohle je prostě šílenství! A já opakuji a obracím se na předsedy opozičních stran: Je možné, že tady někoho nemáte rádi, že tady někoho nesnášíte z téhle vlády, máte ho plné zuby. Já to všechno chápu, tomu rozumím, to k politice patří. Ale v této situaci to nemůžeme promítat do toho, že rozbijeme dohodu, která by tu měla být, že vůči lidem v nemocnicích a na jipkách máme jednu společnou odpovědnost. A teď prostě zapomeňme na to, kdo na čem vydělává nebo nevydělává. To nevíme. Nevíme, co bude za měsíc, nebude za dva měsíce. Ale nemůžeme to prostě pustit! Nemůžeme to teď odbrzdít.

Vy opravdu nemůžete vědět, co se přesně děje. To znamená, jestli ten systém, který tady máme, ve skutečnosti nedělá maximum pro to, aby zabránil tomu dramatickému nástupu. Že držíme řekněme hladinu lidí pořád zhruba na stejné úrovni. To je možná maximum, čeho se dá dneska dosáhnout v situaci, kdy tu přibývají nové mutace. To znamená, vy nemůžete tvrdit, že tohle je k ničemu, co tady dneska zaznívá, že je to nefunkční. A nemůžete jenom tak to teď vyhodit do povětří.

A jestli se to stane, tak to opakuji ještě jednou: Pane předsedo Bartoši, pane předsedo Rakušane, paní předsedkyně Pekarová, která říkáte, že vašim voličům záleží víc na tom, jak si stojí ekonomicky, než na covidu. Protože až nepřežijí, tak jim budou jedno i ty ekonomické záležitosti. Pan předseda Fiala, který říká, že tato situace je velká příležitost. Jestli se budete takhle chovat, tak je to příležitost hlavně umřít.

A vy všichni, kteří vedete dneska opoziční strany, vám připomínám, že vaše jména tady budu připomínat každých čtrnáct dní, až se začnou naplňovat důsledky uvolnění, které vy tady dneska připravujete tím, že nepodpoříte nouzový stav, ze kterého jste si udělali jakousi floskuli, protože nouzový stav není nic než nástroj, kterým bráníme nejhoršímu tak, jako to dělá celá řada zemí Evropy. Vy jste z toho udělali problém, dneska na něj útočíte úplně nesmyslně.

Já vás vyzývám, abyste se probrali a aby se zabránilo nejhoršímu! (Potlesk z vládních lavic.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Budeme pokračovat. Nyní pan předseda Válek, připraví se paní poslankyně Valachová. Prosím.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji. Já jsem chtěl mluvit o něčem jiném, ale nedá se nereagovat, a protože mám přednostní právo, tak toho využiji.

Já bych vás, pane ministře Zaorálku, chtěl ujistit, že vás mám rád. Pokud vám pomůže, že vás obejmu, abych vás o tom ubezpečil, rád vás obejmu. Mám vás rád. Ale fascinuje mě, jak někdo, který v té místnosti nebyl, ví naprosto přesně, co se tam dalo, co kdo řekl a o čem jsme jednali. Musím říct, že to je obdivuhodné. Já v té místnosti byl, já tam seděl u celého toho jednání a je naprosta lež, lež, že bychom navrhovali, nebo že bychom se bavili o schválení nebo neschválení nouzového stavu. (Velmi důrazně.)

My jsme pouze chtěli, protože si uvědomujeme vážnost situace, aby nám pan premiér a ministr zdravotnictví jasně řekli, jaký mají plán do dalších týdnů, jaká opatření chtějí dělat a co chtějí realizovat – já se také zdravě rozčiluji jako pan ministr – a my jsme se to nedozvěděli. Byli jsme připraveni tento plán diskutovat a to, o čem jsme se bavili, jestli všechny politické strany jsou ochotny spolupracovat a diskutovat o tomto plánu, protože pokud nejsou, tak je to problém. My chceme, aby se to týkalo všech občanů, my chceme, aby se na tom podíleli všichni poslanci a abychom opravdu vytvořili něco, protože si uvědomujeme vážnost té situace, co bych nazval Marshallovým plánem pro zoufalou situaci zoufalé země se zoufalou vládou. Ano, jsme v džungli. Bohužel ten, co ten oddíl vede, nemá buzolu, neví, kam jde, neví, co je to za džungli, ale pořád chce, aby mohl kráčet dál, a my nevíme kam, tak jsme se ho na to ptali. A on řekl, že taky neví, ale že teď už je připraven být v čele té skupiny, která tou džunglí jde. Doposud, byť je premiér, v čele té skupiny nebyl.

A teď to, co jsem chtěl říct původně: celý AntiCovid tým je připraven, a kdykoliv připraven, oponovat odborné návrhy Ministerstva zdravotnictví a diskutovat o nich. Já jsem chtěl říct a nechtěl jsem být emotivní a nechtěl jsem vyvracet to, co ví někdo, kdo tam nebyl, a ví to stoprocentně a rozčiluje ho to, chtěl jsem se bavit opravdu o faktech a objektivních datech. Tak jsem si našel mapu šíření koronaviru v České republice z dnešního dne a našel jsem si ty dva okresy – my s touto mapou pracujeme od minulého schůze zdravotního výboru, kdy zaznělo, že problém jsou hory. Je to nahrané, zaznělo to z úst profesora Duška, kterého – a já to tady rád řeknu do mikrofonu – si nesmírně vážím, zaznělo to z tvrdých dat a zaznělo tam jasně, že problém je, že lidé jezdí na hory, porušují zákony, a proto na horách, nebo v těch regionech, kde jsou hory, je největší výskyt koronaviru. Zaznělo tam, pokud se správně pamatuji, že samozřejmě i britská mutace může za to, že to šíření tam probíhá rychleji. Tak my jsme samozřejmě začali ta data analyzovat, protože v našem AntiCovid týmu nejsou jenom poslanci, jsou tam různí odborníci, a snažili jsme se jednak zjišťovat, proč ne Šumava a ostatní hory ano a proč tedy, když hory, je to kraj Karlovarský. Já nejsem dobrý v zeměpisu, myslím si, že je nás tady víc v této Sněmovně, kteří máme určité problémy se zeměpisem, ale přesto si myslím, že tam hory nejsou, a kraj, kde hory jsou.

Hledali jsme pomocí multifaktoriálních analýz důvody, co tyto dva kraje mají společného. Jediné, co jsme našli, že je společný faktor a dnešní informace v novinách o tom, kolik je nemocných dělníků ve fabrice JUTA, kolik je nemocných lidí v těchto regionech, diskuse s některými komunálními politiky z těchto regionů nás vedla, že jediný společný faktor – a já nevím, jestli je to ten důvod – je, že v obou dvou těchto krajích je poměrně vysoká koncentrace pendlerů a těch, co cestují přes hranice buď z Polska k nám a od nás do Polska, nebo naopak v tom Karlovarském do Německa. Tím se tyto dva regiony poměrně hodně liší. My jsme si to dohledali v dalších statistikách, snažili jsme se to nějakým způsobem poměřit. Vysvětlovalo by to, proč se to šíří,

řekněme, v těch fabrikách, proč se to šíří v tom místě, protože představa, že lyžaři, kteří jedou řekněme do toho kraje, kde je Trutnovsko, kteří tam jedou a zalyžují si, že nakazí obyvatele toho regionu, kteří pracují ve fabrice JUTA nebo v nějakých jiných závodech, mně přijde přitažená – ne jako politikovi, ale jako člověku, který pracuje s daty, který dělá studie – hodně za vlasy.

Naše prosba byla, a je to jenom takový ždibíček té prosby – a to je to vysvětlení, co mně vadí a co si myslím, že vadí celé opozici, pane ministře, pane premiére – jaké vy máte vysvětlení, že se to šíří zrovna v těchto dvou krajích? To nemůže být britská mutace. Já chápu, že ty mutace jsou záluďné, ale že by si zrovna vybraly tyto dva regiony, to mně přijde hodně divné. Navíc ta mutace je v dalších krajích. Tak že by to bylo kvůli horám? To je taky divné, když v jednom kraji nejsou hory a ve druhém jsou. A pokud neumím na tyto otázky odpovědět, tak je to problém, protože pak všechna ta opatření jsou velmi necílená. Je to stejné, jak když používám stále větší síť, které mají stále menší oka, abych chytil ryby, a přitom v tom rybníce žádné ryby nejsou. A to je to, co na té strategii považuji za špatné, co mně na ní vadí, proč ta diskuze není odborná a pořád ji tady někdo – a nezlobte se, nejsou to opoziční politici – obrací do diskuze politické. To opravdu není politická diskuze. To je diskuze o tom, aby opatření, která vláda zavádí, byla smysluplná, měla efekt a ten efekt měl opravdu ten výsledek, že se situace začne zlepšovat. Vzpomeňme si před několika měsíci pravidlo 10 dnů. Zavedeme opatření, po 10 dnech vyhodnotíme, zda jsou, nebo nejsou účinná. Kam to pravidlo zmizelo? Co se s ním stalo? Je to jedno z těch, které mělo přijít a nepřišlo?

Takže, pane ministře, opravdu vás mám rád, věřte nebo nevěřte. Kdykoliv se na mě obrátíte o pomoc, rád vám pomohu, ale nezlobte se říkat něco o něčem, o čem nic nevíte, nebyl jste v té místnosti, a hodnotit něco, co není vaším šálkem kávy, to je velká škoda. To opravdu nepovede ke konstruktivní debatě, jak tuto situaci řešit. To je úplně jiná cesta.

A dovolím si připomenout na závěr jako člověk, který je tady dramaticky kratší dobu než vy: vláda je menšinová s podporou komunistů. Chápu, že ji teď ztratila. Já nevím, jaká je další fáze tohoto děje v normálním politickém světě, ale tak já vidím realitu. Vy máte s podporou komunistů většinu. Ptejte se, čím jste je opakovaně zklamali, že vám odmítají podporu dát. A to je ten stejný důvod, s čím zklamáváte opozici jako celek. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní paní poslankyně Valachová se stanoviskem poslaneckého klubu ČSSD. Prosím.

Poslankyně Kateřina Valachová: Děkuji, pane předsedající. Kolegové, kolegyně, vážená vládo, dovoluťe mi, abych se vyjádřila k návratu dětí do škol. Je nepochybné, že si toto všichni nikoliv pouze přejeme, ale také chceme a žádáme, aby se v této věci začalo, byť postupnými kroky, ale konat a aby návrat dětí do škol byl pečlivě připraven.

Většina našich škol je v tuto chvíli uzavřená a děti, žáci, studenti se vzdělávají distančním způsobem. Podotýkám, to není totéž, co on-line. Jenom část dětí, žáků a studentů má zajištěnou výuku on-line, to znamená to, co si všichni asi představíme po laicku z hlediska vzdělávání, tedy u počítače skrze video a zvuk, tak toto samozřejmě stále, byť je to rok, na území celé České republiky neplatí. Jsou regiony a obce a školy, které se i po roce spoléhají na prostou výměnu písemného zadávání úkolů.

Je jasné, že situace z hlediska uzavření škol a práva na vzdělání dětí je absolutně odlišná od jara a že rok výpadku prezenčního vzdělávání už má a musí mít zásadní vliv na kvalitu vzdělávání našich dětí, nemluvě o absenci sociálních a běžných lidských, kamarádských kontaktů a samozřejmě klimatu třídy a školy, to, co všichni víme, že dělá školu školou, a na rovinu, přičteno k tomu vědomostí naplňuje to, čemu říkáme vzdělávání.

Důležité je také říct, že zcela vynulováno je neformální vzdělávání nebo také volný čas a pedagogika v rámci volného času. Ani v tomto ohledu neexistuje nějaký konkrétní plán, jak vrátit naše školy, vzdělávání našich dětí k normálu.

Ačkoli za chvíli představím návrh, jak bychom měli a museli podle mého soudu již začít postupovat pro postupný návrat dětí do škol a obnovení vzdělávání prezenční výuky, pokládám za poctivé, aby na půdě Poslanecké sněmovny při debatě o prodlužování nouzového stavu po pravdě zaznělo, jaká je situace v doposavad otevřených školách, zejména tedy v mateřských školách a ve speciálních školách, ale také v případě základních škol, které jsou doposavad otevřeny, ať se jedná o první nebo druhé třídy nebo malotřídní školy, to znamená malé základky, chcete-li, do 15 dětí maximálně v rámci prvního stupně základní školy.

Pokládám za důležité poctivě uvést z dostupných statistik ÚZISu, tedy renomované a bezpochyby kompetentní instituce, že grafy, které jsou tímto ústavem zpracovány, jasně ukazují, že u dětí navštěvujících mateřské školy, tedy většinou věk do pěti let, je aktuálně největší počet nových případů nákazy koronavirem za celou dobu epidemie. Obdobná je situace u žáků základních škol, které v současnosti mají prezenční výuku. Počet nových případů je sice menší než v mateřských školách, ale rovněž aktuálně roste a dosahuje maxima za celou dobu epidemie. Naopak u starších žáků základních škol, které mají v současnosti distanční výuku, je situace stabilizovaná, v grafu ÚZISu, který je tady zveřejněn, je uveden příklad žáků ve věku 13 let.

Co z toho plyne? Plyne z toho to, že chceme-li být poctiví z hlediska návratu našich škol a práva na vzdělání našich dětí do normálu, musíme za prvé z hlediska aktuální epidemiologické situace zareagovat na situaci v otevřených školách jak z hlediska bezpečnosti pedagogických i nepedagogických pracovníků, tak samozřejmě dětí a zajistit systémově na území celé republiky dostatek ochranných pomůcek, také dostatečné kvality, nikoli pouze, jak bylo dnes avizováno v rámci tří nejpostiženějších okresů, v rámci území republiky, v rámci regionů Královéhradeckého a Karlovarského. Toto je podle mého soudu dluh. A je jasné, že toto musí být napraveno. Ruku v ruce je potřeba začít už krok po kroku se znovuotevíráním škol, které, jak říkám, po roce samozřejmě je nutné otevřít a vrátit vzdělávání do normálu.

Mám obavu, že zcela zbytečně se opomíjí řečně vlastní iniciativa našich škol, to znamená ty, které v tuto chvíli otevřené jsou, samy ze své iniciativy hledají cesty po komunikaci s žáky, s rodiči, s učiteli, jak zajistit vyšší bezpečnost, snížit riziko karantén, opakování karantén, výskytu COVID-19 a opravdu udržet prezenční výuku v kvalitě a způsobu, jak jsme všichni zvyklí a jak si samozřejmě jako rodiče či prarodiče přejeme. Tyto iniciativy jsou ovšem dílčí. Týkají se nějaké části, například soukromých škol. Jiná situace je v Praze, jiná situace je v okrajových regionech republiky. Jsou tedy zde malotřídní školy, které v rámci iniciativy, kde se organizují již několik měsíců, zahajují testování, šetrné testování, jak říkám, po komunikaci a souhlasu rodičů v domácích podmínkách na základě testů, které v tuto chvíli používá Rakousko.

Chci samozřejmě všem těmto školám, ředitelům, učitelům i žákům poděkovat za tuto jejich snahu. Nicméně se domnívám, že my jako stát a Sněmovna bychom měli zareagovat tím, že všechny tyto dobré příklady, které v praxi fungují a zajišťují prezenční bezpečné vzdělávání dětí a otevření škol, bychom měli přenést na celostátní úroveň a zajistit systémové obnovení prezenční výuky nejprve na základních školách, potom u závěrečných ročníků středních škol a učilišť a potom dále.

Dovolím si tedy přednést z debat s malotřídními školami, učiteli, řediteli škol, rodičovskými iniciativami, ale také organizacemi studentů, se školskými odbory, zástupci učitelských spolků, občanskými výzvami plán, který je diskutován, který nalézá u nich podporu a kterým bychom se mohli inspirovat v nejbližších krocích a už na nic nečekat. Nejvíce totiž všechny unavuje a táhne do deprese to, že se nic neděje a že nejsou součástí žádného řešení, že by se věci, v tomto případě vzdělávání, vracely k normálu a mohly se vrátit k normálu.

Podle iniciativy malotřídních škol nic nebrání tomu, aby od 15. února tyto malé školy – podotýkám základní školy na prvním stupni, které mají průměrně 25 dětí a ne více jak 75 dětí a je jich pod tisícovku na území celé republiky – postupně obnovily prezenční vzdělávání za předpokladu pilotního testování. Podotýkám, řada těchto škol je už zahájila nebo je zahajuje v nejbližších dnech. Je to systém, kde ředitelé pravidelně komunikují s rodiči a jde o malé obce.

Na této skupině škol je možné vyladit citlivost testování vůči dětem, komunikaci s rodiči, učitelkami a učiteli. Malotřídky dokončují v těchto dnech anketu mezi rodiči, podle návrhu rodiče udělají test doma, ve speciální obálce ho dítě odevzdá před vstupem do školy. Tím je vyřešena i citlivost osobních údajů i maximální pečlivost a opatrnost v bránění šíření koronaviru. COVID-19 je tu totiž bohužel stále s námi a mutuje. Tak postupují i na školách v Rakousku.

Naše epidemiologická situace je aktuálně horší. Umožňuje alespoň zahájení pilotáže testování u menšího počtu škol a nový návrh pro přístupnost škol vzhledem k již ročnímu výpadku prezenčního vzdělávání dětí. Otevřením malotřídních škol současně zpřístupníme spravedlivé vzdělání dětem, které leckdy i po roce, jak už jsem ostatně hovořila, kolegové a kolegyně, v malých obcích a okrajových nebo horských částech republiky nemají zajištěnou konektivitu nebo technické vybavení pro on-line výuku nebo mají objektivně ekonomicky horší podmínky. Právo na vzdělání dětí nesmí být jen na papíře, zvláště když se ten papír jmenuje Listina základních práv a svobod.

Do 15. února je možnost zajistit ochranné pomůcky, respirátory a další, vhodné a šetrné testovací sady a další potřebné materiály pro první fázi nejen směrem k dětem, ale také pedagogickým a nepedagogickým pracovníkům ve školách.

Přednostní pozornost z hlediska pátého kroku je třeba věnovat v podstatě od jara otevřeným mateřským školám. Učitelky zde píší na všechny strany - myslím, kolegové a kolegyně, že také vás oslovují, ale nikoho ho to už v tuto chvíli příliš nevzrušuje, a ten cynismus mě až děsí - diagnostickým a výchovným ústavům, dětským domovům, školským poradenským zařízením a také speciálním školám a samozřejmě také později otevřeným prvním a druhým třídám.

Šestý krok. Soustavně sledovat a analyzovat statistiky o výskytu nemoci v jednotlivých věkových skupinách dětí, jak těch, které již docházejí do školy, a rozhodnout o otevření třetích tříd základních škol i v nejvyšším stupni PES – první až třetí třída základní školy je absolutně klíčová pro úspěch dětí ve vzdělávání, jde

o takzvanou elementaristiku, je tady řada kolegů a kolegyní s pedagogickým vzděláním a zkušeností, jistě to potvrdí – tak postupně nově otevíraným školám podle plánu, i ve skupinách pedagogických a nepedagogických pracovníků.

Šedý krok. V součinnosti s rodičovskými iniciativami připravovat šetrné a citlivé testování, uskutečnit podpůrnou a informační kampaň mezi rodiči, dětmi a studenty. Připravit řešení vzdělávání pro ty děti, které se testovat nemohou. Tady podotýkám, že o svobodě těch cest a o to, aby každý svou cestu našel – to je velmi důležité, aby existovaly a aby každé dítě takovou cestu mohlo využít a každý rodič takovou cestu našel.

Za osmé. Zajistit do 1. března ochranné pomůcky, testovací sady a další nutné materiály pro druhou fázi.

Za deváté. 1. března po vyhodnocení stavu v malotřídkách zahájit výuku u závěrečných ročníků učňovských škol, u maturantů a u žáků devátých tříd základních škol, a rozšíření o malotřídní školy a třetí třídu základní školy.

Za desáté. Zajistit ostrou fázi testování dětí, žáků a studentů ve školách. Testy musí být vyhodnoceny okamžitě a výsledky mohou být zpracovány v již nyní existujících systémech a databázích. U studentů středních škol a učilišť jít také cestou sebetestování doma šetrnými testy.

Za jedenácté. Obsah vzdělávání u devátých tříd základních škol a u závěrečných ročníků středních škol a učňovských zařízení zaměřit na klíčové vzdělávací oblasti pro následnou praxi či pro pokračování ve studiu na vysoké škole, což se přirozeně kryje s předměty, ze kterých učni a studenti skládají závěrečné či maturitní zkoušky. Umožnit školám pracovat s počty hodin a s dotací jednotlivých předmětů.

Za dvanácté. Do 1. března připravit masivní národní plán dorovnání rozdílů ve vzdělávání v tomto školním roce i pro roky následující, Absolvent 2021+. Připravit základní obrysy plánu včetně financování projektu, a to se zaměření především na: posilování doučování, individuálního i v menších skupinách; posílení neformálního vzdělávání s pomocí školních družin, středisek mládeže, mládežnických organizací a sportovních klubů; zajištění mimořádných škol v přírodě či letních vzdělávacích kempů; kurzů u mateřských, středních škol a učilišť, případně zaměstnavatelů, pro nové pracovníky, absolventy oborů. Zajistit pro výše zmíněné kroky finanční krytí: hodiny navíc, nadúvazky, odpolední, víkendové vyučování, praxe a další. Další krok: kurzy na vysokých školách zaměřené na dorovnání znalostí. Podotýkám, že už při posledním prodloužení nouzového stavu jsem varovala, že rektori univerzit a vysokých škol upozorňují, že výpadky ve vzdělání v minulém roce vedou k tomu, že složitější předměty vysokoškoláci přesouvají na další semestry a jsou v nich neúspěšní při nynějším skládání. To znamená, zvyšuje se počet neúspěšných studentů a studentek, kteří vysokou školu nezvládnou a odcházejí. Finančně a organizačně podpořit případné úpravy semestru. Řada těchto opatření může mít příznivý sekundární ekonomický efekt, především ale je třeba učinit maximum pro zabránění neúspěchu dětí a případné vyšší nezaměstnanosti generace.

Třináctý krok. Zajistit skutečné přednostní očkování pedagogických i nepedagogických pracovníků, dobrovolné, ve školství od mateřských škol až po vysoké školy včetně základních uměleckých škol, speciálních škol a dalších zařízení. Cílem je nejen ochrana zdraví pracovníků a bezpečnost práce, ale splnění jedné ze základních podmínek pro bezpečné znovuotevření a zpřístupnění škol.

Za čtrnácté. Novelizovat školský zákon tak, aby ředitelé mohli reagovat na změny situace v místech a regionech kombinací prezenční, distanční a individuální výuky. Volají po tom speciální školy, různé specifické potřeby dětí a nadání dětí vyžadují různé přístupy, i střední školy. Tam zejména u praxí. Zákonem upravit dostupnost k internetu a technickému vybavení k on-line výuce pro děti z ekonomicky slabších rodin.

A poslední, patnáctý krok. Dále již využít upraveného školského "psa" na základě posledních informací Ministerstva zdravotnictví pro co nejrychlejší otevření škol při respektování vývoje epidemiologické situace a učinit zásadnější opatření pro bezpečné pracovní podmínky na pracovištích v provozech podniků a firem a k zabránění šíření COVID-19, včetně podmínek dopravy do a ze zaměstnání i snížení výpadku financí u lidí a rodin z důvodu karantény či onemocnění, takzvaná vyšší covid nemocenská.

Ty poslední věci vlastně naplníme už během tohoto dne, kolegové a kolegyně, protože je jasné, že návrat dětí do škol je možný pouze tehdy, pokud na dalších částech naší ekonomiky, v tomto případě pracovištích, zavedeme bezpečné prostředí a také odvrátíme to, čemu samozřejmě čelíme, a to je zhoršování epidemiologické situace zejména v některých částech republiky. Těchto patnáct kroků, byť je to dlouhý seznam, dává podle mého soudu naději, jak vrátit děti do škol. Je konzultován se všemi klíčovými aktéry – jak učiteli, tak řediteli, rodiči i studenty – a každý z nich tam nachází část svého stanoviska a názoru. Věřím, kolegové a kolegyně, že jako Poslanecká sněmovna zajistíme naplnění těchto kroků a pomůžeme z hlediska změn a jednotlivých pravidel včetně zákonů, tak jak jsem to zmiňovala, k tomu, aby se naše děti mohly co nejrychleji vrátit k normálnímu vzdělávání, obnovili jsme vzdělávání ve školách, znovu jsme se mohli nadechnout a učinili jsme tak bezpečně. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a nyní se vrátíme k těm, kteří nebyli přítomni, takže nyní předseda Marian Jurečka, připraví se pan předseda Rakušan, poté paní předsedkyně Adamová s přednostními právy. Prosím.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji, vážený pane předsedající. Paní ministryně, dva páni ministři, ostatní členové vlády tady nejsou, milé kolegyně, kolegové. Já se přiznám, že po vystoupení pana kolegy ministra Zaorálka trochu změním koncept svého vystoupení. On tady velmi plamenně mluvil o tom, že v pondělí všechna opatření vlastně padnou, že nebude moci vláda dělat to, aby chránila lidi před šířením COVID-19, že za to budeme zodpovědní my atd.

Já jenom připomenu, že my tady čtyři měsíce v rámci druhé vlny COVID-19, této pandemie, při každém prodlužování stavu nouze, ale i mimo něj, žádáme vládu: Změňte některé parametry, změňte některé nesmyslné parametry omezujících opatření, nebo je doložte čísly. Žádáme, aby vláda podpořila chování lidí i finanční motivací, aby nenechávala lidi padat do brutálního propadu příjmů, rodiče, samozivitele, živnostníky. Jsou tady desetitisíce lidí, kteří od začátku druhé vlny nedostali ještě ani korunu pomoci. Bohužel nikdy na tyto naše náměty, prosby, výzvy k jednání nikdo z členů vlády nereagoval. Já bych čekal před 14 dny, když komunisté řekli, že nepodpoří prodloužení stavu nouze, že premiér, normální, soudný, zodpovědný, příčetný premiér zvedne telefon v ten okamžik a požádá všechny předsedy všech stran: Pojďte jednat. Pojďte jednat o tom, jak tu situaci budeme řešit. Já budu mít nějakou představu, vy mně řeknete vaši a pojďme hledat řešení. Nic takového se nestalo.

V neděli dopoledne jsem o to požádal e-mailem premiéra Já. V úterý tedy svolal to jednání. Včera večer nám třem předsedům stran psal esemesku a opět jsem odpověděl: Jsem připraven jednat. Smysl mně to dává za účasti všech předsedů stran. Ale že by premiér sám od sebe přišel v minulosti, v minulých dnech a řekl: Chci nalézt společné řešení, to se nestalo ani jednou! Bohužel. Takže říkám i členům vlády, i vy jste ten tým a i vy nesete zodpovědnost společně s premiérem za to, jakým způsobem se v té situaci komunikuje a hledá řešení.

A teď věcně k tomu, co říkal pan ministr Zaorálek. To, co budu říkat, je důležité pro všechny občany, kteří to sledují. Jaké jsou konkrétní možnosti vlády od pondělí, když nepojedou v režimu vyhlášeného stavu nouze, ale pojedou podle zákona o ochraně veřejného zdraví či podle jiných zákonů?

Dovolím si tady vzít přímo některé části toho zákona. Takže zákon o veřejném zdraví, § 68, jasně dává kompetenci k tomu, aby se řešila otázka ochrany před zavlečením infekčních onemocnění ze zahraničí, a tady má vláda nástroje k tomu, aby vytvářela parametry, jaká opatření má vláda udělat při tom, když budou cestovat lidé ze zahraničí do České republiky. Takže v této oblasti neprodoužení stavu nouze nebude mít vůbec žádný vliv.

Paragraf 69 stejného zákona, omezení kontaktů: opět zde výslovně umožňuje vydávat Ministerstvu zdravotnictví, respektive krajským hygienickým stanicím zákaz nebo omezení styku skupin fyzických osob podezřelých z nákazy s ostatními fyzickými osobami, zejména omezení cestování z některých oblastí a omezení dopravy mezi některými oblastmi, zákaz nebo omezení slavností, divadelních a filmových představení, sportovních akcí, jiných shromáždění a tak dále a tak dále. Takže opět v této oblasti setkávání lidí je tady zákonný nástroj, který může vláda použít i mimo stav nouze. To znamená, vláda může od pondělí omezit zákaz či provoz hotelů, ubytoven, restaurací, barů, zakázat či omezit cestování z určitých oblastí, zakázat či omezit konání slavností, zakázat či omezit sportovní konání, trhy, uzavřít či omezit provoz zdravotnických zařízení, uzavřít či omezit provoz zařízení sociálních služeb a tak dále a tak dále včetně regulace návštěv v nemocnicích.

Otázky vyčlenění lůžek, koordinace a podobně, která tady také zazněla z úst pana ministra Zaorálka. Opět § 69 odst. 1 jasně hovoří o tom, že toto lze dělat mimo stav nouze. Nošení roušek, ochranných pomůcek je opět možné dělat podle tohoto zákona.

Takže když to budu procházet, tak si musí každý soudný člověk položit otázku, co tedy vlastně by vláda nemohla od pondělí dělat? Nemohla by plošně říct, že bude všechno zavřeno, musela by ty věci velmi dobře zdůvodnit, nemohla vydat noční zákaz vycházení.

Ale položme si otázku: Jsou tyto činnosti prokazatelně spojené s vyšší mírou rizika šíření COVID-19? Paní ministryně Schillerová říká: To vy víte, že jo, tady za mými zády. Já řeknu: nejčastější místo přenosu COVID-19 z dat Ministerstva zdravotnictví jsou kontakty na pracovišti. Přes 30 % šíření se odehrává na setkávání lidí při práci. Jak vláda reaguje na toto zjištění, na toto statistické zjištění? Jaké opatření udělala vláda, jak podpořila zaměstnavatele? Jak řešila to, aby v zaměstnání lidé měli ochranné pomůcky? Jakou podporu poskytly hygienické stanice zaměstnavatelům z hlediska metodického vedení? Žádnou, vůbec žádnou. Do této oblasti šíření COVID-19 vláda nevrhla žádnou energii, žádné opatření, nezlobte se na mě.

Já bych velmi rád slyšel a prokázal na základě dat od vlády, co znamenalo třeba, když jsme pustili první a druhé třídy, co znamená, že běží školky. Jak je podložené daty, zdali

se ta situace zhoršila? Protože když jsme tady pustili v době druhé vlny první a druhé třídy, tak na těch datech, když to vidím po týdnech, nevidím žádný rozdíl, do dnešních dnů nevidím žádný rozdíl. Tak to prosím vás pěkně zdůvodněte. Já se nechám tady podrobit kritice na základě dat, bude uvěřitelná i vůči lidem a bude potom pochopitelné, když se řekne: Ta opatření děláme proto a proto, protože to máme změřeno, takhle a takhle to funguje. A lidé to potom budou chápat.

Posunu se dál. Zazněla tady z úst pana ministra Zaorálka otázka využití armády, ozbrojených sil. Zákon o ozbrojených silách jasně říká, že armádu lze použít mimo jiné k záchranným pracím při pohromách nebo při jiných závažných situacích ohrožujících životy, zdraví a tak dále. Ano, přímo se tady nezmiňuje situace COVID-19, ale lze ji dovodit. Tady může mít velmi silnou kompetenci a možnost využít těchto kompetencí náčelník generálního štábu, takže ta vláda tam může být. Byla tam i o prázdninách, kdy tady nebyl stav nouze. Obdobně to můžeme také říci v případě Hasičského záchranného sboru.

Co je ale důležité a co si myslím, že se v debatě prakticky vytratilo, a my jsme na to upozorňovali, apelovali, říkali jsme to. Soudná vláda nemůže dělat opatření a řešení pandemie pouze na základě restrikcí. Tady chybí motivace, apelování a uvěřitelná fakta, která tyto věci podpoří. Chybí tady třeba obecně diskuze v oblasti, jak zvýšit imunitu lidí – to se úplně vytratilo v té debatě. A když se podíváte na jiné státy, Rakousko, Německo, kolem nás, kde ta čísla jsou výrazně jiná. Oni nezapomněli právě na tu otázku, že se spojí restriktce, abychom nedohnali lidi do kouta, nedohnali je na kolena, aby ti lidé, když zůstanou doma, zodpovědně vůči svému zdraví, vůči svému okolí, protože mají buď COVID-19, nebo jsou vytrasováni v rámci karantény, tak ti lidé nepropadnou tak brutálně ve svých příjmech. To není jenom o 10 dnech. Jsou rodiny, rodiče, u kterých se to rozfázuje a oni jsou třeba celý měsíc doma, přijdou o čtyřicet procent příjmů a mnoho z nich nemá už vůbec žádné rezervy. To je potřeba si uvědomit, že jsou tady nástroje, kterými tu situaci lze řešit, a je otázka, jestli se ty nástroje chtějí rozumně využít. Protože co tenkrát řekl soud, ten mimo jiné řekl: Je potřeba tyto nástroje velmi podrobně odůvodnit, nevyužívat je paušálně, nenadužívat je, ale užívat je přiměřeně a s dobrým odůvodněním.

Tedy si dovolím přiblížit to, jaký byl vývoj v posledních zhruba 11 měsících.

Leden 2020: O ničem jednat s opozicí nebudeme, jsme na covid připraveni, všeho máme dost, bude to běžná chřipka. To zaznívalo tady od tohoto pultíku v situaci, kdy opozice žádala, ať se tím COVID-19 tato Sněmovna a vláda začne zabývat.

Březen 2020: Já jako premiér země samozřejmě osobně odpovídám za všechna krizová opatření a beru na sebe plnou politickou odpovědnost. Jestli někdo nemá respirátor či roušku, osobně mu ji ještě dnes dovezu. – Naprosto odtržené od reality v situaci, kdy jsme tehdy jako představitelé opoziční strany – a já osobně – vyzývali členy vlády, ať neotálejí s ustanovením Ústředního krizového štábu v tehdy vyhlášeném stavu nouze zavedením opatření a výzvou vůči veřejnosti: Šijte si roušky. Lidé to tehdy pochopili dříve než vláda.

Červen 2020: Plošná omezení vláda už nikdy nezavede a není namístě strašit druhou možnou vlnou epidemie koronaviru. Tehdy jsme tady na půdě Sněmovny prosili, ať si vezmeme poučení z první vlny a začnou se připravovat revize potřebných zákonů, aby se tady nemuselo jet v institutu stavu nouze.

Červenec 2020: Všechna rozhodnutí ohledně viru dělali epidemiologové, dělali hygienici, nedělala to vláda. Vláda to schvalovala, takže pokud někdo teď říká, že my jsme měli zasahovat v OKD, tak pokud někdo měl, tak to byli hygienici. To jsou slova pana premiéra.

Červenec 2020: Jak říkám, utrácete peníze doma, jedme na dovolenou v Česku. A pak přišlo: Čau, lidi, kookám do křišťálové koule a vidím, že musím na dovolenou. A jel pan premiér na Krétu. Říkám to proto, že i příklady táhnou.

Srpen 2020: Plošná omezení vláda už nikdy nezavede a není namístě strašit druhou možnou vlnou epidemie koronaviru. Neměli bychom se nechat strašit, stát je připraven sledovat epidemii v jejích ohniscích. Plán je takový, že každý den to sledujeme, chytrá karanténa to sleduje, nechápu, co od nás opozice chce, už to nebude nikdy plošné patření. Premiér tehdy odmítl i návrh epidemiologa Maďara. To byla druhá polovina srpna.

Září 2020: Já tu situaci nepovažuji za vážnou, odpověděl premiér na dotaz, zda nenastal čas si přiznat závažnost stoupajících počtů nakažených. Chtěl bych poprosit všechny, abychom už konečně přestali covidem strašit, tolik, co my testujeme, nikdo netestuje.

A jak dopadl podzim, to všichni víme. Jsme v situaci, kdy za loňský rok skončil své podnikání, svoji obživu největší počet lidí v historii. Prakticky 100 000 lidí buďto skončilo, nebo přerušilo svoje podnikání. Je to o 43 % víc, než to bylo v roce 2019, a o 65 % víc než v roce 2018. A jenom za leden – jenom za leden – to bylo 25 534 lidí. To znamená, víc než 120 000 lidí, tátů, mám od rodin, přišlo o svoji práci, hledá si ji někde jinde. Kdyby platila slova o bombastické podpoře a skvěle fungujících opatřeních a o tom, jak pan premiér říká, že mu posílají živnostníci e-maily, že jsou překompenzováni, to by určitě tyto statistiky neplatily.

Ano, stojíme tady v konfrontaci s tím, že potřebujeme chránit životy lidí. Já si to plně uvědomuji a pro nás, pro KDU-ČSL, je toto velmi důležité. Ale ukázal jsem tady jasně na kompetencích jiných zákonů, že je možné tu situaci od pondělí řešit. Lze ji řešit rozumně, vláda o tom musí více přemýšlet, nastavovat to inteligentně a umět to dobře odůvodnit, proč to opatření je. A to je možná ten rozdíl, protože v materiálech, které jsme tady měli pětkrát na stole, když jsme měli prodlužovat stav nouze, jsme žádné detailní podrobné odůvodnění vyhodnocení nemohli najít.

Teď si dovolím ještě to, co jsem slíbil mnoha lidem – protože jsme se tady přeli o tom, jak na tom živnostníci jsou, a já jsem tady z e-mailové pošty a z toho, co mi lidé psali v komentářích na Facebooku, a jsou jich tam stovky, paní ministryně, můžete se na ně podívat – připomenout situaci mnoha lidí.

Začnu příběhem člověka, který podnikal v oblasti taxislužby tady v Praze a s poklesem turistů v loňském roce přišel o svých jedenáct aut, musí zaplatit celou zbývající částku společnosti Škofin a je v situaci, kdy mu hrozí to, že přijde se svou rodinou o bydlení. Dostal se do situace, kdy ve druhé vlně díky vašim podmínkám neměl nárok ani na korunu kompenzačního bonusu. Jak těmto lidem jsme schopni pomoci? Vůbec nijak. Zatím vláda těmto lidem není schopna pomoci vůbec nijak.

Vezmu tady jiný příběh. Příběh předsedy retailové asociace, zastupující retaily v obchodních centrech a retailních parcích. Ten jasně poukazuje na to, že dodavatelské řetězce trápí druhotná platební neschopnost. Rostou dluhy obchodníků vůči pronajímatelům a situace je výrazně nevyvážená. Z celkového pohledu jsou pronajímatelé zásadně zvýhodněni proti nájemcům, kteří mají také své závazky. Doposud všechny

programy COVID – Nájemné jsou plněny platbou části nájemného a podpisem prohlášení pronajímatelů, kteří situaci zneužívají k vyjednávání nových podmínek. Dotace, které jsou určené českým firmám a podnikatelům, končí v celém rozsahu na účtech nadnárodních firem pronajímatelů a také obchodníkům se kupí obrovské množství sezonního zboží. Jak těmto lidem máme odpovédět, jak jsme schopni jim pomoci? Tito lidé mají zavřené obchody, ale když jdete dnes do jakéhokoli řetězce koupit si potraviny, potkáváte se tam se stejným množstvím lidí jako dříve. Proč by za podmínek nějaké koncentrace lidí na plochu, za dodržení všech hygienických opatření, dezinfekce, roušek, respirátorů, nemohly být tyto malé obchody postupně otevřeny?

Další příběh je od tolik zmiňovaných skiareálů. Upozorňují na to, že nejvíce je zasáhlo to, že vláda se celý začátek zimní sezony tvářila, že vleky pojedou, že se najdou podmínky, za kterých vleky budou fungovat. Ti lidé v průběhu konce listopadu a prosince tomu uvěřili a dali milionové částky do toho, že investovali do zasněžení. Ti lidé mají areály, kdy nemohou čekat na to, kdy bude sněžit, ale kdykoliv mrzne, musí zasněžovat. Mám tady příběh skiareálu z Vysočiny, kde investovali 1,3 milionu korun do toho, aby vytvořili podmínky pro zasněžování, pro výrobu sněhu, protože věřili slovům vicepremiéra Havlíčka, který říkal, že vleky se rozjedou. A jaká je situace teď? Žádat mohou až od pondělí 15. 2. a výpočet se stanoví dle nákladů dvou předchozích uzavřených účetních roků, ale ve výši poloviny z nich. Ve výši poloviny nákladů předchozích let. Jak ti lidé to mají zvládnout? Jak mají zaplatit zaměstnance, kteří jsou tam navázáni?

Paní ministryně, uměla byste fungovat a podnikat, kdyby vám jiná vláda řekla: Zaplatíte vám polovinu vašich nákladů z loňských let? Já jsem byl živnostník – OSVČ dvanáct let, začal jsem na vysoké škole, ale tohle je likvidační skoro pro každého, komu by se tak brutálním způsobem zasáhlo do způsobu podnikání. Ano, podnikatelská rizika dobrý podnikatel umí nést, ale počítal někdo s takovým zásahem v rámci svých podnikatelských rizik? Asi těžko.

Další je tady příběh zaměstnanců z gastronomie, kteří tento týden v pondělí dostali suprovou zprávu, že vláda zvýší kompenzační bonus a jak to bude skvělé. Ale teď budu citovat: "Bohužel, při bližším prozkoumání mediálních výstupů jsme dospěli k závěru, že pan Havlíček chce zrušit i tak dobře fungující program, jako je COVID – Nájemné, jehož úspěšnost sám pan ministr Havlíček prezentoval na svém twitterovém účtu, čímž by se situace rázem naprosto změnila a podpora by dostala úplně jiný rozměr, bohužel v záporném slova smyslu."

Dovolím si ještě další příběh, kdy tady upozorňuje podnikatel, který říká: Před lety jsme zavedli EET, jedeme podle EET, tak proč česká vláda není ochotna odškodňovat na základě dat EET? Byl by to první moment, kdy by EET opravdu mohlo plošně být použito pozitivně. Bylo by to objektivní, racionální. Takže prosím, paní ministryně, dávám vám tady podnět od tohoto pána, abyste zvážila, aby kompenzace byly i podle EET, daňových příznání. Jistě to experti na Ministerstvu financí budou vědět spočítat, aby to bylo spravedlivé více než teď, aby to bylo na základě reálné praxe.

Pan ministr tady zmiňoval výzvu Odborového svazu zdravotnictví a sociální péče ČR. Já jsem ji dostal také. Jsou tady konkrétní body, které samozřejmě apelují na vládu a také na poslance. I tady se hovoří o tom, že je potřeba rozhodnout o ekonomické podpoře, která by zbavila lidi existenčních obav z nahlášení rizikových kontaktů a následné karantény. Jedině tak lze omezit šíření koronaviru. Kdybyste do tohoto investovali úsilí, testování, trasování, finanční podpora lidí a finanční podpora zaměstnavatelů, už jsme z té

situace mohli být dávno výrazně lépe venku. Až dnes se přijal návrh, který to řeší alespoň částečně. Ale my jsme to tady jako opozice říkali před několika měsíci.

Mám tady další příběh. Firma, která historicky neměla provozovnu, a popisuje tady situaci: "V této situaci nám chce Ministerstvo financí odepřít nárok na kompenzační bonus, který je pro nás jediným příjmem, jelikož na ostatní bonusy nemáme nárok. Nemůžeme čerpat Antivirus, nemáme zaměstnance. Nemůžeme čerpat bonus COVID – Nájemné, nemáme provozovnu, pracujeme od začátku ve vlastních prostorách. Na bonus COVID – Cestovní ruch, Cestovní kanceláře stále ještě čekáme, ale tento bonus je spíše k smíchu. Je pouze ve výši 2,5 % tržeb roku 2019. To je pouze špatný vtip.

A mohl bych pokračovat. Jsou tady lidé, kteří jsou opravdu zoufalí. Zoufalí zaměstnanci, jejich rodiny, jak tu situaci mají řešit. Nebudu to číst celé. Já vám to tady, paní ministryně, rád předám. Můžete si to pročíst, je to vaše. Budu rád, když se k těm věcem postavíte, vaše ministerstvo i vaši kolegové.

Když to s dovolením shrnu, je evidentní, že lze nalézt řešení pro ochranu zdraví lidí v České republice především na základě zákona o ochraně veřejného zdraví. Znamená to vyšší nárok na to, aby to vláda uměla od pondělí dobře zdůvodnit, a znamená to šanci, že tam, kde míra rizika přenosu COVID-19 není větší než v současných provezech, které jsou otevřené, tak ti lidé tam budou moci začít postupně fungovat. Dává to naději a šanci na postupné otevírání škol.

Byl bych rád, aby se vláda ještě vrátila k otázce formy kompenzací a změně legislativy. Takže prosím pěkně vládu, nestrašte tím, že od pondělí se to dramaticky zhorší a všechno se rozvolní, protože je potřeba si položit otázku, kdyby ta opatření, která popisujete, jak mají skvěle fungovat, tak kdyby skvěle fungovala poslední čtyři měsíce, tak jsme nebyli v téhle situaci, ve které jsme. Proč to v Rakousku, proč to v Německu funguje jinak? Proč to úplně jinak funguje na Tchaj-wanu? Proč na to neumí nikdo z členů vlády odpovědět? Co se udělalo v České republice pro to, abychom se dokázali inspirovat těmito příklady země kolem nás? My žádáme vládu, aby udělala revizi přehodnocení těchto podmínek, aby dávaly logiku, aby byly postaveny na základě dat, aby jim lidé mohli věřit. Jsme připraveni bez ohledu na to, jak dnes nebo zítra jednání dopadne, s panem premiérem a jeho týmem, jak nám dnes přislíbil, i v příštím týdnu jednat a hledat řešení, jak té situaci pomoci.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nejdříve pro zápis uvedu na pravou míru jednu informaci. Paní poslankyně Valachová nevystupovala se stanoviskem klubu, ale vystupovala s přednostním právem jako první místopředsedkyně klubu v zastoupení za předsedu klubu.

Nyní prosím s přednostním právem pana předsedu Rakušana. Připraví se paní předsedkyně Adamová. Prosím.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji vám, vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, přítomní členové vlády. Mně vadí ta atmosféra a ten narativ, v kterém se tady pohybujeme. Včera zahájil pan premiér Babiš, který nám, opozici, vzkázal: Budete přímo odpovědní za smrt stovek a tisíců lidí. Dnes nám tady pan ministr Zaorálek emotivně, jak on to umí, s tím, že akcentoval jména jednotlivých předsedů, říká. Bude to

vaše odpovědnost, až křivka nemocnosti v dalších týdnech poroste. Já opravdu nemohu uvěřit svým uším. My máme 336 dní od vyhlášení prvního nouzového stavu. To, co je teď okolo nás, je výsledek práce této vlády. Je to výsledek práce všech ministrů té vlády v čele s panem premiérem.

Prosím, neházejte uměle odpovědnost v této chvíli na opozici. Máte pocit, že jste ty dlouhé měsíce nouzového stavu skutečně vyplnili tak, aby to přineslo nějaký konkrétní prospěch lidem v České republice? Skutečně máte pocit, že ta situace, protože teď máme nouzový stav, okolo nás je uspokojivá, že lidé dodržují opatření, že lidé jsou motivováni dodržovat opatření, s kterými jste přišli? Máte pocit, že zdravotnická zařízení teď v tom nouzovém stavu zvládají tak, jak zvládat mají, a že jste lékařům a celému personálu nemocnic vytvořili dostatečný komfort a prostor pro jejich práci? Co třeba rozhodnutí v Karlovarském kraji pana ministra Blatného nepřijmout pomoc z Německa? To je to vytváření toho komfortu v rámci nouzového stavu, o kterém vy mluvíte? Nesvádějte odpovědnost na nás, protože nouzový stav je jenom nějakým rámcem, rámcem pro to, aby se děla konkrétní práce, abyste ji vyplnili konkrétními opatřeními, která budou fungovat. A tak se prostě nestalo.

Pan premiér tady hovoří, že měl jednání s opozicí. Já vám řeknu, jak vypadalo to jednání s opozicí. Zpráva o tom, že nějaká schůzka bude, přišla v 7.13 hodin. Schůzka se měla konat za hodinu. Nevěděli jsme ani, jaký formát to bude, neměli jsme dopředu naplánovanou ani žádnou agendu, a bylo to jednání několik hodin před tím, než se má hlasovat o prodloužení nouzového stavu. Na tomto jednání nám pan premiér říká: já jsem připraven vyjít vstříc vašim návrhům, garantuji silou své osobnosti, že se tak stane v co možná nejkratší době. Kde byl pan premiér poslední týdnů a měsíce nouzového stavu? Kdy nás pan premiér pozval k jednacímu stolu? No, nepozval. A on sám explicitně na dnešní schůzce přiznal jednu věc: proč bych to býval dělal, když jsem se do té doby mohl opírat o hlasy KSČM? Tak se pracovalo s opozicí, Tak se komunikovalo s opozicí. Spoléhalo se na jednoduchou parlamentní většinu, která najednou není. Pak se několik hodin před samotným jednáním o prodloužení nouzového stavu svolá opozice k jednání.

My si samozřejmě uvědomujeme, že situace v současné není jednoduchá. My známe, jak vypadá realita v nemocnicích, ale my se ptáme, co je cestou k nápravě? A není cestou k nápravě právě to, aby lidé byli motivováni dodržovat opatření, která mají reálný smysl a která jsou zcela prokazatelně aplikovatelná i bez instrumentu nouzového stavu?

Dlouhodobě jsme upozorňovali, že základní filozofií je testování, trasování, motivace být v karanténě, investice do výzkumu, očkování. Zastavme se u karantény.

Zůstávají lidé dobrovolně v karanténě? V Plzeňském kraji, kde hlásí nějakých 0,25 svého kontaktu? Proč to ti lidé dělají? Jsou tak nezodpovědní? Jsme natolik odlišní od našich sousedních zemí, anebo to dělají proto, že odchod mnoha lidí do karantény by znamenal ohrožení jejich holé existence? Prostě nenahlásí svého souseda, protože je o to ten soused prosí. Kde je motivace, kterou jsme už dlouhodobě navrhovali, nějakých 90, 80 % příjmu pro ty, kteří zůstávají v karanténě? Adresnou pomoc i podnikatelům, kterým vlastně žádné prostředky za pobyt v karanténě neplynou. To jsou přece ta řešení. My musíme lidi motivovat, ne neustále ukazovat jenom restriktce, utahování šroubů, vyhrožovat jim, za co je ještě budeme pokutovat, pokud to nebudou dodržovat. Vedlo to k něčemu? Vedlo to k tomu stavu, který máme teď, a vláda nás staví před falešné dilema – buď podpoříte nouzový stav, nebo se budou dít hrozná věci.

No, ono jde také o to, jestli s námi vláda v případě neschválení nouzového stavu bude dále spolupracovat. Mnohokrát si tady členové vlády brali do úst hejtmány. My máme čtyři hejtmány, jednoho společně s pirátskou stranou. A bavili jsme dnes s nimi a oni vydali své společné prohlášení, které nazvali Zvládneme to. Ta situace pro ně není jednoduchá, rozhodně ne.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pane předsedo, já se omlouvám, dovolím si vás přerušit, ale nedávno jsme na předsednictvu Sněmovny řešili, že tady budeme více dbát na schválená hygienická opatření a pravidla vlády, takže já bych vyzval všechny kolegy, aby se případně vyhnuli tomu, že budou v sále se pohybovat bez roušky nebo zde konzumovat. Děkuji.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji, pane předsedo. Já budu pokračovat dále. Hejtmáni to určitě zvládnou, a vy tady říkáte, pokud jim neschválíte nouzový stav, vy uvrháváte vlastní hejtmány do stavu, který je pro ně nekomfortní. My? Co jste pro ty hejtmány udělali za ty poslední měsíce vy? Vy jste na ně dali odpovědnost za očkování, mediálně jste je očerňovali, že oni to logisticky nezvládají, vyvíňovali jste se z vlastních chyb. To byl váš přístup k hejtmánům! Mnohým hejtmánům jste dokonce svojí dosavadní prací házeli klacky pod nohy. Já si uvědomuji, že ta situace pro ně nebude jednoduchá. Budou muset třeba vyhledávat lokálně nouzové stavy a podobně. Na druhou stranu napříč politickým spektrem mám pocit, že právě hejtmáni jsou lepšími manažery, než jste vy. A myslím si, že finálně jsou dokonce schopni tu celou situaci ve svých regionech, jak dnes prohlásili ve společném prohlášení, dokonce zvládnout.

My jsme dnes představili jasný plán: odstranit strach z testování a karantény, motivovat lidi, aby v ní skutečně zůstávali. Férově je finančně kompenzovat, 50 % nákladů pro podnikatele v této době, kteří mají dlouhodobě zavžené živnosti, už teď sahají na své úspory, kde mají vzít těch zbylých 50 % nákladů? Kde mají vzít peníze na prostý život, na placení svých účtů? To je hra na kompenzace, ne skutečná pomoc. Umožnit fungování škol, začít připravovat plány k otevírání a dát do toho plánu i místní zodpovědnost. Jsou regiony, kde pandemický průběh, třeba Zlínský kraj, v současné době už není tak vážný jako v Karlovarském kraji. Proč nemůže mít zřizovatel škol v součinnosti s ředitelem pravomoc za přesně daných podmínek školské zařízení pomalu začít otvírat? Začneme pandemickou krizi řešit lokálně, začneme ji řešit tam, kde skutečně vzniká, a dejme kompetence lidem, kteří do regionů a místních problémů skutečně vidí.

To, co my vidíme, je selhání státu. Je to selhání státu, který místo aby té lokální sféře účinně pomáhal, tak komunikací od začátku život komplikuje. Komunikací se starosty, kteří se vládní usnesení, vládní opatření dozvídali z televizní obrazovky, komunikací s hejtmány, na které byla přenášena odpovědnost, aniž by jim vláda dostatečně pomáhala. Ukazuje se, že mnohokrát naopak vláda v nouzovém stavu házela těm, kteří se o něco v regionech snažili, klacky pod nohy.

Nouzový stav není žádným jediným řešením této situace. Tím je odpovědnost.

Já bych chtěl samozřejmě na občany České republiky apelovat, aby byli zodpovědní, aby plnili hygienická opatření, aby nosili roušky, aby stále byli obezřetní, aby respektovali karanténu, aby hlásili své kontakty. Ale k tomu všemu jim vláda musí vytvořit podmínky, odstranit strach o holou existenci a dát lidem šanci, dát jim naději, dát

jim světlo na konci tunelu. A to nesouvisí s tím, jestli bude nebo nebude prodloužen nouzový stav. To je prostě umělý konstrukt.

Nám tady pan premiér říká že "My jsme zodpovědní". Prosím, kdo nesvolal Ústřední krizový štáb, když začala epidemie? Která vláda za celé léto nesvolala zasedání Ústřední epidemiologické komise jako v jediné zemi v Evropské unii? Byla to tato vláda. Kdo na konci srpna a na začátku září pohrdal čísly, která měla vláda k dispozici, a možná v rámci toho, že se blížilo volební klání, jsme prostě zaspali nástup té podzimní vlny?

To jsou čísla, která jsme konzumovali na podzim a která nás ve statistikách dostala k těm vůbec nejhorším zemím na světě. To přece není vina opozice. Jak si můžete dovolit po tom, co tady rok předvádíte v managementu celé pandemie, svádět odpovědnost na někoho jiného než na sebe? Selhali jste v opatřeních, která jste zaváděli, ale selhali jste přece tragicky v komunikaci.

Pan premiér jedná a sám řekne větu: "Já se nikomu vnucovat nebudu, ale když se ke mně někdo objedná, tak ho rád přijmu." On je premiérem této země, on odpovědnost z logiky své funkce nese. A jestli to nechápe, tak je to prostě neštěstí. Přece on nám měl dávat nějaké návrhy, my jemu, měli jsme poslední tři týdny nouzového stavu spolu sedět každý týden a o našich návrzích se konkrétně bavit, a ne tak činit několik hodin předtím, než máme dojít k hlasování, které nás dnes ještě čeká. Prostě zmatek, chaos a hluchota ze strany vlády. Bohorovnost toho, že vždycky nějaké hlasy v té Sněmovně najde, nás vedou do té situace, ve které jsme.

Ale já chci vládu k něčemu vyzvat. Já ji chci vyzvat k tomu, aby nezávisle na tom, jak dnešní hlasování dopadne, popřela egoistický přístup k věci, že v této chvíli, když jste nám to neodsouhlasili, tak ať si to hejtmani vyzkouší, jak to bez nouzového stavu zvládnou. Ne, já naopak vyzývám pana ministra Hamáčka, abychom okamžitě zahájili jednání o tom, jak krajům v té situaci metodicky, finančně i technicky pomoci. Abychom ukázali, že jsme schopni tu nepřijatelnou situaci řídit a nenecháme v tom lokál napospas.

To je ukázka vlády, která má odpovědnost. Potom se dá předejít i všem těm tragickým koncům, o kterých tady hovořil pan ministr Zaorálek. A já chci jenom upozornit, že v logice pandemie, pokud nám porostou během 14 dnů čísla, tak ta čísla jsou ještě z této doby, pane ministře. To nejsou čísla, která naskočí tím, že se od pondělka případně zruší nouzový stav. Pandemie má nějakou setrvačnost. Takže operovat někdy za týden, za 14 dnů čísla, že to je to, co zavinila ta zlá opozice, to je prostě velmi falešné. A to je argument, který určitě neobstojí a nebude fungovat.

Využijme, už bez nouzového stavu, těch 14 dnů k tomu, abychom společně našli řeč. Ano, jednejme dál, dneska, zítra, v sobotu, v neděli, v pondělí. Jednejme dál a přijmeme taková opatření, která pomohou. Máme tady napsaný pandemický zákon, vždyť ho můžeme během týdne projednat. Ten může mnohými svými paragrafy nahradit nouzový stav, ten extrémní právní instrument vytvořený zákonodárcem k tomu, aby platil krátkou dobu, a ne rok, ne rok a půl, omezující základní ústavní práva.

Pojďme si za tu dobu vyhodnotit, která z opatření reálně měla smysl a která byla od začátku nesmyslná, protože takové vyhodnocení jsme od vás, od vlády, nikdy nedostali. Pojďte se s námi bavit. Nikdo nechce, aby ta situace byla v České republice vážnější, tragičtější, dramatičtější, než je teď. My pouze tvrdíme, že práce na tom, aby se situace zlepšila, se dá při dobré součinnosti nás všech – vlády, opozice, ale i lokální úrovně, hejtmanů, komunálních politiků – tak ta situace se dá řešit. Dá se řešit velmi prakticky a dá se řešit dokonce na půdě Poslanecké sněmovny ve výrazné shodě.

Jenom prostě nechci, aby ta schůzka, která dneska byla, byla tou finální. Oni nás nepodpoří, ta zlá opozice, může za to ona, tak už se s ní scházet nebudeme. Pojdte to změnit, pojdme se spolu prosím začít bavit jinak. Prostě všichni se bavíme o tom, aby lidé v České republice žili lépe, aby nebyli omezováni více, než musí být, a zároveň abychom je ochránili. Abychom je motivovali k tomu, aby spolu s námi tu epidemii a pandemii zvládli. A v tom vy jste selhali. V tom, abyste lidem vysvětlili, že ta opatření mají smysl.

Přirovnáváte nás k Německu a k Rakousku. No, to je ten rozdíl. V těch zemích se podařilo vládním elitám lidi motivovat a přesvědčit o tom, že vláda si důvěru zaslouží. Samozřejmě ne všechny, to je v každé zemi, ale většinu ano. A proto to tam funguje. Není to tím, že jsou Češi nějakým jiným národem. Ale vy jste prostě tím chaosem a hluchotou k potřebám lidí nezbudili důvěru a motivaci.

A naposledy, nesvádějte na nás odpovědnost za to, jak tady rok vládnete, jakým způsobem řídíte to pandemické, epidemické riziko. Myslím, že lidé moc dobře vědí, jak se vám to daří, potažmo nedaří. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. (Poslanec Rakušan se vrací k řečnickému pultíku.)

Poslanec Vít Rakušan: Já se ještě omlouvám, jednu procedurální věc. To nepotěším kolegy, protože možná budou muset běžet do sálu. Chtěl jsem jenom poprosit procedurálně, pane předsedající, k bodu číslo 3 dnešního programu, jménem klubu STANu a Pirátů požádat, abychom mohli o daném bodu meritorně jednat a hlasovat i po 19. hodině. Můžu děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Ano, děkuji. To je procedurální návrh. Už jsem svolal kolegy do sálu. (Gong.) Vidím, že přicházejí. Samozřejmě ještě chvíli vyčkám, než se všichni shromáždí. Ostatně máme jasnou dohodu. Slyším žádost o odhlášení. Takže vás poprosím, abyste se přihlásili. Pro ty, co přicházejí, tak je poprosím, aby se přihlásili. Zopakují, že budeme procedurálně hlasovat o tom, že budeme meritorně i procedurálně jednat i hlasovat i po 19. hodině.

(Vyčkává příchodu poslanců z předsálí.) Zvyšuje se počet přihlášených, nicméně to ještě nedosahuje počtu, který je potřeba pro to, abychom mohli hlasovat. Ještě stále nemáme dostatečný počet, takže samozřejmě posečkám. Vidím, že se blíží další skupina poslanců z předsálí, tak počkáme, až dorazí. To by mělo potom stačit. Ještě vidím přicházet nějaké kolegy.

Pro všechny, kteří dorazili nebo právě přicházejí, zopakují, že proběhlo odhlášení a že bylo navrženo, abychom dnes jednali věcně i procedurálně a hlasovali po 19. hodině. Týká se to zejména toho třetího, tedy posledního bodu této schůze. Protože to je zákon, tam bychom nemohli pokračovat, co se týče toho bodu. Samozřejmě můžeme pokračovat, dokud nepadneme.

Myslím, že máme dostatečný počet a můžeme hlasovat. Věřím, že je jasné, o čem budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování číslo 20. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji.

V hlasování číslo 20 je přihlášeno 73 poslanců a poslankyň, pro 45, proti 2. Návrh byl přijat.

Děkuji vám. Budeme pokračovat v jednání. Nyní byla s přednostním právem přihlášena paní předsedkyně Adamová. Poté je na řadě paní ministryně Schillerová, poté pan místopředseda Filip, poté pan ministr Plaga. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, k nouzovému stavu už jsme tady měli dlouhé hodiny debat, už se možná počítají i na stovky, a ta situace se periodicky opakuje, protože vždy se ptáme při prodlužování... (Odměluje se pro hluk v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já vám rozumím, paní poslankyně. V sále je teď velký hluk, protože kolegové, kteří dorazili, zase odcházejí, čemuž rozumím. Posečkáme, až se situace v sále zase uklidní. Prosím ty, kteří chtějí odejít, aby odcházeli v klidu, a ty, kteří chtějí poslouchat, aby se ideálně usadili a věnovali pozornost projevům... Tak, myslím, že můžeme pokračovat. Prosím.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: No, já tomu tedy příliš nerozumím, protože si myslím, že tady nejednáme o úplně banalitu, nicméně vždycky při těch jednáních probíhala debata o konkrétním plánu vlády, co s nouzovým stavem chce činit. Jedna strana, tedy opozice, se ptala, druhá strana, tedy většinou vláda, zastoupená v lepším případě jedním z ministrů, panem ministrem zdravotnictví, tu a tam na něco odpověděla, ale na celou řadu věcí odpovědi nenachází. A takto podobně, velmi podobně vypadalo i jednání, které jsme iniciovali. Opravdu to je důležité zdůraznit, že jsme jej iniciovali my jako opozice, s panem premiérem a zástupci vlády, abychom se o dnešním prodlužování nouzového stavu bavili včas.

První jednání proběhlo v úterý, nevedlo k žádnému výsledku. To druhé, které proběhlo dnes nadvakrát, na dva pokusy, nevedlo opět k žádnému výsledku, přestože už z úterý bylo zřejmé, že se opět budeme ptát na plán. Tak ani dnes, dva dny poté, nebyl představen záměr, co vlastně vláda přesně hodlá dělat, jaká konkrétní řešení nabízí na tu – alespoň dle čísel – zatím beznadějně se tvářící situaci. Proto s tím plánem přicházíme my.

Tato vláda je příčinou celé řady těch věcí, ve kterých se dneska nacházíme, tudíž asi nemůže být řešením. Vy jste před krajskými volbami dali životy a zdraví lidí všanc místo toho, abyste včas zavedli účinná opatření. Dali jste zkrátka nad životy a zdraví právě své volební zisky. Roušky a respirátor byly asi zhruba na použití během jednoho týdne maximálně pro nejrizikovější skupinu zranitelných seniorů, jak paní ministryně Schillerová ráda říká, babiček a dědečků, tak ty jste poslali také před volbami, pak už nikdy. A to přesto, že se situace rapidně, ale opravdu rapidně zhoršila.

Pan ministr Zaorálek tady dneska říkal, ať se probereme. My jsme také volali a křičeli – i tady – vládo, prober se! Připomenu, že to bylo začátkem září a byli jsme před druhou masivní vlnou epidemie. Co udělala vláda? Vláda se nejenom že nehodlala bavit s námi, tak jako to předvádí celé měsíce, ale zejména neudělala důležité kroky, které měla, a které dělala, tak ty dělala jen na oko právě proto, aby nepříznala závažnost situace. A to se s námi veze od té doby až doteď a ten průběh všichni vidíme.

Legendární výroky ze září, že je třeba konečně schválit zahrádkářský zákon, to už snad v téhle zemi slyšel úplně každý. A jaká je realita? Že zákon, který nám na září byl slíben, nejenom slíben, ten byl dokonce usnesením této Sněmovny, i vašimi hlasy, vyžadován, tedy krizový zákon, jeho novelizace, abychom pořád nemuseli opakovat debatu o prodlužování nouzového stavu, ale mohli jsme se bez něj obejít, tento zákon doposud ještě neschválila ani samotná vláda, kdežto ten zahrádkářský už jsme tady posunuli Senátu a ten už schválený máme. To jsou priority, skutečné priority této vlády.

Od té doby jsme se tady sešli nesčetněkrát. Od té doby jsme tady měli i mnoho mimořádných schůzí, které jsme často vyvolávali my jako opozice. Od té doby bylo dost času na to, tuto legislativu nejenom dobře připravit, projednat, ale zejména tady schválit. Realita je taková, že se to nedaří. Stejně tak si neumíte poradit s kurzarbitrem, stejně tak si neumíte poradit s tím, že tady je od opozice pandemický zákon. Nehodláte o tom jednat. Je tady odškodňovací zákon, opět z pera opozice. Nehodláte o tom opakovaně jednat. Nehodláte se ani bavit, nastartovat tu diskuzi. To vám neustále vyčítáme a snažíme se, opravdu velmi se snažíme vám vysvětlit důležitost těchto kroků, ale jste hlouzí a slepí.

Dnes na jednání zaznělo hned několik důležitých věcí a já, byť nemám ráda vynášení informací ven z interních jednání, považuji to za ne úplně korektní, tak vzhledem k jaké situaci se vyjadřujeme a o čem tady jednáme, si myslím, že je důležité některé věci zmínit.

Zaznělo z úst pana ministra vnitř, že z nouzového stavu se stal jakýsi fetiš. Souhlasím s vámi. Skutečně jste z něj fetiš svým způsobem udělali právě proto, že se odmítáte bavit o jednotlivých opatřeních, o jejich vyhodnocení, na základě jakých fakt je činíte, jaká data vás k tomu ponoukají, ale bavíme se pořád jenom o tom, jestli ještě 30 dní, ještě dalších 30 dní atd. Před čím bychom tady stáli za další měsíc nebo třeba 28. února, pokud by došlo ke kratšímu prodloužení? Před úplně tím samým jednáním a tou samou debatou: nouzový stav, na jak dlouho, ale ne o jednotlivých opatřeních. To jsou ty klíče k řešení situace. To, jestli je lidé dodržují, nebo nedodržují, závisí ve velké míře na tom, jestli jim rozumí, jestli umíte vysvětlit, proč je důležité je dodržovat, jestli umíte říci, na základě čeho jste dospěli k tomu, že zrovna tohle bude funkční řešení. Ani k tomu nedochází, i když vás o to opakovaně vytrvale žádáme.

Víte, to jednání, které dnes probíhalo – a pan premiér se na něm v mnohých ohledech možná i snažil dle jeho mínění odpovídat na otázky – bylo vlastně takovou diskuzí, paralelní diskuzi o úplně dvou rozdílných věcech – my o voze, on o koze. Bylo to úplně přesně v tomhle duchu. Těžko se to vysvětluje a moc bych vám přála – nejenom vám poslancům, i vládním poslancům zejména, protože vy tady často pak kroutíte hlavami, když k vám promlouváme, krčíte rameny a tak různě se pochichtáváte pod rouškou, ale i občanům bych moc přála, aby viděli, jak takovéhle jednání o takhle závažné věci, kde se jedná o životy lidí, kde se jedná o ekonomické přežití, kde se jedná o skutečně krizovou situaci, jaká tady nebyla, jak takové jednání probíhá.

Za prvé to, že jsme ho vůbec museli vyvolat my z opozice, to je samozřejmě něco, co je zcela nepochopitelné. Vláda potřebuje nouzový stav, ale opozice se domáhá toho, aby se o tom s ní vůbec někdo bavil. Z toho plyne jediné, že vláda nemá zájem o to, aby kdokoli podpořil nouzový stav. Když už tedy se nám podaří dobyt do těch dveří, tedy jsou na několik zámků zamčené, tak ta debata není v tom smyslu: pojďme tedy konstruktivně řešit, jak dál, ale je ve smyslu: dejte nám aspoň dalších čtrnáct dní, ano, situace je vážná, ano, udělali jsme nějaké chyby – dojde sice k uznání, posypání si hlavy

popel, ale nejde o to, bavit se opět o tom, o čem chceme – opakují, že to je diskuze nad jednotlivými opatřeními.

TOP 09, ODS a KDU-ČSL už několik měsíců pracuje v rámci takzvaného AntiCovid týmu na tom, aby nejenom oponovala a snažila se o vylepšení vašich návrhů, ale sama přicházela proaktivně s našimi návrhy řešení. My plán máme. My ten plán neustále nabízíme, každý týden, s pravidelností, která je už železná. Jsme zkrátka těmi, kteří se snaží situaci pro občany této země řešit ku prospěchu nás všech. Ne opozice, nás všech. Ale k tomu jste neustále skeptičtí, hluší a slepí. A dochází ke standardním a velmi periodicky se opakujícím problémům, které jsme znali z jara.

Ještě dokážeme pochopit, že na jaře docházelo k velkým chybám. Byla to nová situace a asi všichni by ve vládě nějaké takové chyby udělali. Nikdo nejsme bezchybný, ale k tomu, abychom se z nich poučili, už u vás nedochází. Typickým příkladem – komunikace. Nejenom komunikace směrem k lidem, ale třeba ke starostům, viz příklad uzavření tří měst do karantény, ale neinformování dotčených starostů. To je něco nepochopitelného. To je něco, co se stalo i na jaře minulý rok a vy to zopakujete po několika měsících, téměř roce, znovu. Ti starostové – a jsou i z vašeho hnutí – si pak stěžují, že se to dozvídají až z tiskové konference vlády, že sami bližší informace o něčem takovém nemají. To je neuvěřitelné.

Vy necháváme rozložit Ministerstvo zdravotnictví, to se personálně prostě rozkládá. Odcházejí postupně odborníci, kteří spolupracovali s vládou, už s vámi mnozí nechtějí nic mít. Odcházejí tací, kteří ještě před tři čtvrtě rokem byli dáváni za ty, kteří jsou největšími kapacitami v oboru, kteří nás z té situace pomohou dostat. Vy jste neustále jenom vršili jednu chybu za druhou a tím jste nás do té situace, bohužel, celou zemi dostali. A teď chodíte a říkáte – v tom jste mistři – ti za to můžou. Jednou za to můžou ti, kteří nepřišli, když měli přijít. Pak za to můžou občané, protože nedodržují, co dodržovat mají. Pak za to může opozice, protože kritizuje, nebo cokoli, dosaďte si, znáte to, říkáte to vy.

Těchhle viníků jste označili tolik, ale sami na sebe, na sebe, kteří máte zodpovědnost, v té vládě sedíte, rozhodnutí vy činíte, tak na sebe se neobracíte. Když už, tak jenom opravdu v menších detailech, ale schopnost říct: Ano, potřebujeme pomoc třeba od Německa v případě chebské nemocnice, protože je to prostě blíž než převážet lidi po celé zemi vrtulníky, sanitkami – všichni jsme viděli ty záběry, jak v mrazu tam pacienta do sanitky tlačí, protože jej potřebují převézt do nějaké jiné nemocnice. Ale místo toho, abychom využili pomoc našich spojenců, našich sousedů, tak úpěnlivě děláme všechno pro to, abychom nemuseli tímhle přiznat – nebo vy jste nemuseli přiznat – že ta situace je až takhle vážná, protože to by to přiznání bylo.

Pak je slib tří lékařů naplněn až se skoro týdenním zpožděním, ještě k tomu ne naplněn zcela. A takovýchto věcí, takovýchto konkrétních příkladů jednotlivých selhání tady můžeme snášet spousty, včetně vakcinace, toho jediného světla na konci tunelu, které máme, protože opravdu nikdo nechceme žít v trvalém lockdownu. Na to si opravdu nikdo nechce zvykat, věřím, že ani vy ne. A přesto tady leží několik dní na skladech již dovezená vakcína místo toho, aby byla aplikována těm nejohroženějším, těm, kteří mají mít teď na ni nárok, seniorům nad osmdesát let, rizikovým skupinám. Ti čekají, mnozí se obávají, jestli na ně vůbec ještě vakcína vyjde, mají z toho opravdu obavy. Běžte se jich zeptat, jak to je.

Řekněte i třeba pracovníkům seniorských linek, s jakými dotazy jim lidé volají v posledních týdnech. Tyto obavy tam vyjadřují a pak se dočtou a vědí, že tady je několik

dni ta vakcína na skladě nevyužita, není aplikována, nedostane se k nim. Já pro tohle mám a těžko nacházím slov. Mně je vlastně strašně líto, že jsme se do téhle situace museli dostat. Skutečně mě to velmi mrzí, protože my se snažíme o to, abychom zamezili takovýmto scénářům, takovýmto katastrofám, které tady právě teď probíhají.

A to, že jste nebyli ochotni a následně ani schopni si získat podporu pro nouzový stav, vlastně vypovídá o tom, že už tato vláda neexistuje, nemá tady svoji většinu. Na jednání zaznělo, že také je důležité, když už my chceme řešit i kompenzace postiženým živnostníkům, podnikatelům, těm, kteří teď krachují, kteří jsou na dně, tak že musíme zvednout ruku také pro změnu rozpočtu. To tam opakovaně vznášel jak pan premiér, tak pan ministr Hamáček. Ale tady to je zase další taková past a já bych se jí chvíli ráda věnovala, protože to je přesně vaše logika uvažování – pojdte nám pomoci, když už nám teče totálně do bot, ale nekoukejte nám příliš pod prsty a nechte na nás, jak to všechno v detailu bude vypadat.

Proč to nemůžeme udělat, je logické. My nemáme možnost ovlivnit, kam všechny výdaje státního rozpočtu půjdou. Kdyby totiž v situaci, kdy už jsme zadlužení až po uši a ještě zadlužování bude zcela jistě pokračovat, jsme měli možnost a vy jste akceptovali, třeba při projednávání rozpočtu, naše pozměňovací návrhy, tak je to trochu jiná věc. Ale k tomu samozřejmě nedochází a nedošlo. Kdybychom viděli vaši snahu přehodnotit, kam výdaje mají jít, tak by to také bylo o něčem jiném. A vy byste mohli udělat ta gesta.

Například stále máme slevy na jízdné v situaci, kdy pro seniory, nejohroženější skupinu, nejste schopni třeba zajistit zdarma respirátory FFP tak, aby se nemuseli obávat nákazy, tak, aby mohli být třeba ve styku s nějakými dalšími lidmi, aby si mohli jít nakoupit, ale slevu na jízdné, to tam stále v tom rozpočtu máme. Proč už dávno není stopstav na státní úředníky? Proč nabíráme další? Proč prostě neděláte kroky k tomu, abyste ty rozpočty také stabilizovali? Jak můžete vlastně v únoru říct, že nemáme peníze, pojdme se bavit o změně rozpočtu? To by mě velmi zajímalo, jak tahle situace vůbec mohla nastat, když jsme teprve začátkem, v druhém měsíci tohoto roku.

Víte, dnes na tom jednání – a je to otázka na pana ministra, už tady zrovna není, pan ministr Zaorálek se tady... á, tady jste – pan ministr Zaorálek tady dnes jmenoval, horlivě se rozčiloval, jak bude každých čtrnáct dní připomínat, že my máme na rukou tu krev, tak toto avizoval a taktó si nás tedy vzal do úst, lidově řečeno. To bychom mohli otočit i tak, že těch více než 17 500 obětí, které máme doposud a které jdou na vrub této vlády, tady začneme vyjmenovávat. Máme to taky dělat? To snad nemůžete myslet vážně, že my budeme nést podle vás, jste v rétorice pana premiéra, odpovědnost za všechno, co se od teď stane.

Já vám tady vrším jeden příklad vaší neschopnosti za druhým, jeden příklad toho, kdy jste neochotni se poučit z chyb, které děláte, neochotni se vůbec bavit, s kýmkoliv včetně nás, ale to, že jsme vůbec to jednání vyvolali – já bych vám moc přála, abyste na něm dneska všichni byli. Opravdu bych vám to moc přála, nebylo to příjemné. Nebylo to příjemné zjištění, že jsme v rukou lidí, kteří jsou bezradní, kteří už nic jiného než to, že prodlouží nouzový stav, ale nebudou řešit, jaká konkrétní opatření v něm budou používána, tak vlastně to jim stačí. Za tři týdny bychom tady byli úplně ve stejné situaci, úplně ve stejné debatě.

A když už se tedy zaklínáme tím fetišem, jak to bylo nazváno, nouzovým stavem, tak si pojdme říct, co lze i bez nouzového stavu. Občas se zase mystifikuje, používají se informace, které nejsou úplně pravdivé, a je potřeba si tedy uvést věci na pravou míru, co

lze na základě naší platné legislativy. My bychom byli rádi, kdybychom měli legislativu, a jak jsem říkala, krizový zákon novelizovaný, který by umožnil některé věci právě bez nouzového stavu ještě navíc, ale to jste nestihli, neudělali, tak se pojďme bavit jenom o té legislativě, kterou tedy máme. Bylo by možné i nadále uzavírat školy, mateřské, základní i střední, anebo omezovat jejich provoz. Bylo by možné nařizovat ochranná opatření, jako jsou roušky a dezinfekce. Bylo by i nadále možné omezovat provoz ubytovacích a stravovacích služeb, omezovat divadelní, filmová představení a sportovní akce.

Co se týče armády, nejčastěji skloňovaného argumentu: v létě jsme byli bez nouzového stavu a armáda vypomáhala, protože náčelník Generálního štábu může na žádost měst a obcí uvolnit vojáky i bez nouzového stavu. To legislativa umožňuje.

Hejtmani a primátor hlavního města mohou vyhlásit stav nebezpečí s jistými omezeními. Krajsí hygienici mohou přijímat mimořádná opatření, jako jsou například zákazy návštěv v sociálních zařízeních a nemocnicích, omezování počtu osob na hromadných akcích, rozestupy osob, atd. Co možné není, to je fér dodat, je omezení volného pohybu osob a jejich pobytu na území České republiky. Ano, v 21 hodin už by nemohl být omezený pohyb až do rána. Ale je toto skutečně to, co tak strašně zásadně potřebujeme? Co tak pomůže vyřešit mobilitu lidí, situaci? Jsme si jisti, že tím, že tohle platí, tak situace se zlepšila? Já se to nedomnívám.

Ano, uložení pracovní povinnosti, například medicům a žákům zdravotních škol, by možné nebylo, ale podle mých informací už nejsou využíváni ve zdravotnictví tolik, jako bývali dřív. A tady je možné využít je na dobrovolnické bázi. Je potřeba je vhodně motivovat.

Plošné nasazení vojáků a hasičů, to jest jiného charakteru, než jsem zmiňovala, je samozřejmě o něco složitější, ale řešení už jsem zmínila, existuje.

Omezení vstupu cizinců na území České republiky: ale v situaci, kdy jsme jedni z nejhorsích, stabilně, dlouhodobě, jedni z nejhorsích vůbec v celé Evropské unii, jsme spíše my rizikem pro ostatní. Takže já si myslím, že tady tohle opatření skutečně není to, na čem závisí vývoj epidemie do budoucna.

Suma sumárum, proč je důležitý dle mého názoru společný postup všech stran ve Sněmovně, je to, že největší problém v této zemi máme s tím, že rapidně klesá důvěra lidí. Je to tady často skloňované. Důvěra lidí je velmi klíčová, v to, aby věděli, proč ta opatření jsou důležitá, že je mají dodržovat a že je to i na nich. Lidé na jaře minulého roku ukázali obrovskou solidaritu, obrovskou schopnost zodpovědnosti. Jenže s délkou pandemie samozřejmě narůstá únava ze všech těch omezení a u obrovského množství lidí se také jedná o ekonomické přežití. Jde o to, jestli zkrátka budou mít z čeho platit své složky, budou mít z čeho žít.

Je potřeba, abychom je všichni společně požádali o důvěru, abychom všichni společně řekli, že to, co je dnes potřeba dodržovat, prostě dodržovat mají. A proto mi přijde zcela logický požadavek na to, aby – když už i byť jenom na kratší dobu – došlo ke shodě úplně všech. Protože to nejhorší, co se pak může stát, to nejhorší, co se pak může stát, je, že kdokoliv využije situaci pro politizaci a v tom duchu, jak se to dá očekávat, řekne: Podívejte, nedodržujte to, to je nesmysl, často ještě přizíváno různými dezinformacemi, které někteří bohužel i z této komory Parlamentu šíří, tak se vlastně na té situaci bude vymezovat. A to považují za obrovské riziko.

Zkrátka je důležitá obnova důvěry a v tom evidentně vláda není schopna pokroku, zlepšení. Nebyla toho schopna a situace je naopak čím dál horší. A proto na místě vlády

bych činila následující: Snažila bych se vést dialog, ale skutečný dialog, a vést ho se všemi, kdo jsou zastoupeni v této komoře, natolik, abychom společnými silami se za to postavili a dali stranou všechno to ostatní, co podle mě teď opravdu není namístě. Nebyli jste toho schopni, ochotni a neděláte to. To není na nás, my jsme vás k tomu vyzvali, opakovaně s vámi na naše přání jednali. Vy nikoli. Tak se situace zkrátka má a to je konstatování faktů.

Na závěr bych chtěla požádat a vyzvat vládu k tomu, abychom ta jednání vedli, abychom je vedli o konkrétních opatřeních, o tom, zda je možné je revidovat, v čem konkrétně zbavit opatření šikanózních prvků, buzerace s prominutím, v čem se pokusit o zlepšení, a to třeba i formou právě toho, co jsem zmínila – respirátory zdarma pro určité skupiny lidí. My jsme to navrhovali, mimochodem, začátkem září. Ale opakovaně, nikoliv jednorázově tak, jak jste učinili jenom před volbami. Celá řada takových konkrétních věcí: zlepšení ve vakcinaci, jednání s firmou AstraZeneca – už jsme zmínili, jak se to má s několika miliony dávek, které nám byly nabídnuty. Zajímala by mě odpověď pana ministra zdravotnictví, jak se to s tímhle má, jaký je pokrok v této věci.

Pojďme o těchto věcech dál jednat. K tomu jsme dnes na konci toho jednání, byť jsme nedošli ke shodě ohledně nouzového stavu, opakovaně vyzývali. Vyzývám k tomu tedy i zde, z tohoto místa, znovu. Pojďme se neupínat neustále jenom na řešení nouzový stav 30 dní, dva týdny, jeden týden, ale na ta opatření, to, co lidi omezuje v jejich životech, ale to, co také pomáhá případně zvládat tu situaci. Takže k těmto jednáním jsme připraveni. Vždycky jsme byli a věřím tomu, že každý zodpovědný politik, vládní politik takovéto nabídky musí využít.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Budeme pokračovat. Nyní paní ministryně Schillerová s přednostním právem. Připraví se pan místopředseda Filip. Prosím.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já nebudu mluvit dlouho, ani jsem si nic nepřipravovala. Já jsem jen tak poslouchala a vždycky, když mě něco napadlo nebo motivovalo něco z toho, co řekli předřečníci, tak jsem si udělala poznámku, pak jsem si ji zas škrtla a udělala jsem si jinou poznámku, takže řeknu vám, co mám upřímně na srdci.

Nouzový stav se nařizuje podle ústavního zákona o bezpečnosti. To znamená zákona, o kterém kdysi tato Sněmovna rozhodla ústavní většinou. To znamená, že byla na něm shoda, ten zákon se určitě projednával dlouho, diskutoval a dává smysl. Připravoval se právě na takové situace, ve kterých jsme. Protože my jsme, ať tady padlo to jakkoliv, my jsme v určité formě válečného stavu, o to horšího, že to je válečný stav s neviditelným nepřitelem.

Takže diskuze na téma, co by se, předčítat paragrafy, které by se měly, co se může nahradit tím či oním ustanovením, si myslím, že jsou úplně liché. Nebo to, že se tady sejdeme a budeme diskutovat o pandemickém zákonu – tak o něm diskutujeme, ale nedělejme to na pozadí takového obrovského problému, ve kterém se teď nacházíme.

Jenom pro připomenutí, co se stane od pondělka, kdy končí, tuším, že končí v neděli nouzový stav, jestli se nemýlím. Od pondělka se stane to, že se otevrou maloobchodní

prodejny, otevřou se všechny služby a zruší se zákaz vycházení. Určitě z toho celá řada lidí bude mít radost, celá řada lidí vám zatleská, ale když se podíváte na názory odborníků, a já skutečně nejsem epidemiolog, nejsem lékař, nerozumím těmto věcem, jenom naslouchám, čtu, respektuji lidi. Dnes třeba pan profesor Konvalinka, náš známý biochemik, prorektor Univerzity Karlovy, řekl, že pokud dojde ke zrušení nouzového stavu – cituji dnes z médií – tak to, co je dnes na Chebsku, bude v celé zemi. To říká renomovaný odborník a já nemám důvod mu nevěřit. Nakonec říkají to i naši experti z Ministerstva zdravotnictví nebo z Národní rady pro zdraví.

Já jsem to tady poslouchala těch několik hodin a tu nemoc vnímám, a teď promiňte, teď nebudu možná mluvit úplně jako ministryně financí, trochu ji vnímám jako lekci pokory. A tu pokoru jsem tady tedy v žádném případě dnes neslyšela. Ať jsem chtěla, jak jsem se snažila. Slyšela jsem obrovské vystoupení plné patosu, plné prázdných slov, prázdných gest, jak jsme připraveni, jak bychom to dělali lépe. Ale má to jednu velkou vadu. Vy jste nebyli nikdy v té situaci, v jaké jsme my. A my si nestěžujeme, já to naopak беру s pokorou. A беру to tak, že jsem tady teď a musím udělat – a mí kolegyně to samé – udělat to nejlepší pro tuto zem. A kdokoliv podá pomocnou ruku, a já neříkám, že děláme všechno dobře – neděláme. Určitě bychom mohli zlepšit komunikaci, určitě celou řadu věcí bychom teď udělali jinak a lépe. Ale prostě už se staly a snažíme se táhnout tu káru dál a přizpůsobovat se té situaci.

Vy říkáte, jak byste to vyřešili ve školství, ale teprve teď jsou na trhu ty testy, kde to budou moci žáci brát ze slin. Popisovala tady, tuším, paní poslankyně Aulická, jak její šestileté dítě mělo trauma z odebrání přes štětečky a tak dále. Ono to není ani dospělému člověku moc příjemné a tak dále a celou řadu takovýchto příkladů bych vám mohla dát. Prostě se to odvíjí v nějakém čase a my se snažíme přizpůsobit reálné situaci a dělat to co nejlépe. Víte, vy si vždycky vyberete, jak to dělají perfektně v Rakousku, a pak mi zase říkáte, jak to dělají v Německu. Určitě dělají řadu věcí lépe, ale také řadu věcí hůře. Setkávají se a potkávají se se stejnými problémy, jako se setkáváme my, takže já si prostě myslím, že ani vy nevíte, jak to tam dělají do detailu, nejste tam, jsme tady a tady to zažíváme, takže si myslím, že to jsou takové řeči pro mě o ničem.

Já jsem zažívala – jsem téměř tři a půl roku ministryní financí, předtím jsem dva roky byla náměstkyní pro daně a cla na Ministerstvu financí, takže mám už tady v těch vysokých patrech pětiletka za sebou, to si troufnu, že už mohu něco hodnotit, doufám s velkou, velkou pokorou – a já si vzpomínám, jak se zpolitizovalo EET. Nechápala jsem to, protože jsem jako letitý berní úředník říkala, že to je takový dobrý nástroj v sedmnácti zemích Evropy, ale ještě jsem to nějak byla schopna akceptovat, stejně jako jsem byla schopna akceptovat zpolitizování nějakých daňových věcí, bojovala jsem tady za výjimku vylobovanou pro pojišťovny a tak dále, stravenkový paušál, mohla bych to tady vyjmenovat, jenom 40 % covidových zákonů napsalo Ministerstvo financí, takže máme tu zkušenost za sebou obrovskou. A tohle všechno jsem dokázala, byť těžce, ale nějak akceptovat a nějak pochopit.

Teď už mi rozum zůstává stát, protože my tady už hrajeme o zdraví lidí, o zdraví našich spoluobčanů, a my tady místo toho řešíme, co by se mělo, citujeme paragrafy, pandemický zákon, tamhleto, tam ono, to se podívejte. A jde nám skutečně o zdraví? Kde padly, prosím vás, a kdyžtak mě poučte, nebo pojd'te zpátky k tomu mikrofonu a řekněte to znovu, konkrétní návrhy? Kde padlo něco naprosto jasného, co bude dál? Takže to otevřeme, nic se neděje, nevadí vám to, jsme všichni spokojeni, nic se nám nestane. A kde to bylo, nějaký tento názor? A já ještě přidám jednu věc, možná to bude zajímavé

pana předsedu Jurečku – jinak já budu velmi ráda, on tady není, já ty problémy prostuduji, kdybych měla jména, tak se těm lidem ozvu, tak jako se denně ozývám s kolegy stovkám lidí.

Ale ještě vám připomenu jednu věc: s nouzovým stavem končí kompenzační bonus, který tady debatujeme, to víme. Tamhle pan poslanec kýve hlavou. Samozřejmě že mám připravený nový zákon, který dám v pondělí na vládu, který přijde sem do Poslanecké sněmovny, kde už to máme nastaveno jinak, ale teď skončí, než se ten zákon projedná, a já to samozřejmě, říkám druhým dechem, svážu s novelou zákona o státním rozpočtu, protože na to taky někde musíme brát. Ale neslyšela jsem, že byste se tady bavili o tom, jak se zajistí logistika v nemocnicích, co uděláme, jestliže budeme mít přeplněné nemocnice, jestli budeme mít dostatek personálu. Jenom slyším 90 % nemocenské, 80 % nemocenské, ale to je všechno o penězích. A kdybych i ty peníze nechala být stranou a řekla: ano, zadlužíme se, teď je to důležité, uvědomujete si třeba takovou praktickou věc, že ohrozíme i zaměstnanost, ohrozíme třeba personál v nemocnicích? I to jsou témata, která musíme řešit, že proti tomu stojí zaměstnavatelé, že musíme pořád vyvažovat všechny tyto věci a brát je na mísky vah. To prostě není ta praxe a ten praktický život. A realizace těch problémů, to není o prázdných gestech, to není o patosu, to není o tom, že se tady budeme ukazovat, kdo co by jak udělal a udělal to lépe.

Nechci mluvit dlouho. Já vám řeknu jednu věc. Vy teď, mnohdy zaslepení, promiňte mi ten výraz, už jednoznačně vedete volební kampaň a bohužel chcete za tuhle cenu vzít obrovskou kompetenci této vlády. Ale ta vláda ji nechce proto, aby si uzurpovala nějakou moc – aby tady prostě dělala opatření, která se z povahy naší... Já když to vezmu sama za sebe, to byla nejtěžší rozhodnutí v mém životě zvedat ruku pro omezení základních lidských práv a svobod lidí, nejtěžší. A vždycky jsme vyvažovali a dávali na mísku vah, jestli to stojí za to, abychom sáhli k těmto drastickým opatřením, a řekli jsme si: ano, stojí, protože proti tomu jde zdraví našich občanů.

Já si velmi vážím čtyř hejtmanů za ODS a říkám to tady: pan Kuba, pan Červíček, paní Mauritzová a pan Schrek, tuším, jestli se nemýlím, toho posledního neznám. Vážím si toho, že vyzývají a dnes veřejně vyzvali poslance této Poslanecké sněmovny, ať sedí na kterékoliv straně lavice a této místnosti, ať prodlouží nouzový stav, že se dostanou do bezvýhodné situace. Nesmírně si jich vážím a myslím si, že ti, kteří říkají, že to zvládnou – já jim budu moc držet palce, upřímně držet palce, protože toto by neměl být politický boj, tady by se opravdu mělo vždycky v každé chvíli zvažovat, co je ve hře. Já bych jenom chtěla říct opozici, aniž bych vyhrožovala, aniž bych používala silných výrazů, to je k ničemu, já bych jenom chtěla říct, že jde do obrovského rizika a vydává se na cestu, ze které není návratu. Děkuji vám. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní pan předseda Filip, poté v tuto chvíli s poslední přihláškou s přednostním právem pan ministr Plaga. Prosím, pane předsedo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedající, členové vlády, paní a pánové, budu poměrně stručný, nechci prodlužovat naše jednání, a tak, jak bylo avizováno, předmětem mého vystoupení je zejména návrh usnesení Poslanecké sněmovny.

Komunistická strana Čech a Moravy projevila velkou trpělivost a dobře si uvědomuje, jak dlouho trvá nouzový stav. Požádali jsme při posledním jednání v lednu vládu o poměrně jednoduchá řešení, která se potom mediálně zúžila na to, aby byl nástup dětí do škol. A znovu opakují: byl to nástup od 1. února, kdy začínaly jarní prázdniny, a ten postup byl tedy odstupňován tak, že to nebylo zatížení pro všechny a najednou. Druhý bod se týkal zejména organizovaných návštěv na venkovních sportovištích, zase se to mediálně zúžilo na skiareály, ale to už je ta mediální zkratka, která je součástí našeho současného života. Když si vezmeme ty ostatní věci, o kterých hovořil Zdeněk Ondráček, tak je jasné, že ani jeden z těch požadavků neměl žádný vliv na státní rozpočet, naopak mohl mít pozitivní vliv na státní rozpočet. Samotný nástup dětí do škol prvního stupně by znamenal, že část těch rodičů, kteří byli vázáni na to, aby byli s dětmi do deseti let doma, mohla jít znovu do práce, a tak nahradit ty, kteří momentálně byli na jejich pracovních místech, například z řad vojáků, policistů, hasičů nebo jiných složek IZS.

Také jsme věděli, že to nemůžeme brát absolutně. A když jsme nedospěli, respektive když jsme dostali příslib, že tak vláda učiní, nečekali jsme, že si to vláda vyloží tak, že nám vyhovět vůbec nemusí a že nebude nic jiného hledat. Dlouhodobým požadavkem Komunistické strany Čech a Moravy bylo právě to, že v době nouzového stavu, který je skutečně vážným zásahem, tak jak říkala paní vicepremiérka a ministryně financí Alena Schillerová, budou předloženy některé zákony. A musím říct, že jsem velmi, ale velmi zklamán postupem zejména Ministerstva vnitra, protože návrh zákona, ústavního zákona o bezpečnosti jsme diskutovali od léta, respektive podzimu loňského roku.

To, že nepostoupilo to jednání, není vinou Komunistické strany Čech a Moravy. Dokonce si troufám říct, že není vinou ani žádné jiné politické strany, zastoupené v této Poslanecké sněmovně. Ale neochota v tom čase, který byl poskytnut pro nouzový stav, mě fascinuje, s jakou lehkostí to Ministerstvo vnitra vzdalo.

Naše dobrá vůle, pozitivní přístup byl dán také tím, že jsme neustále bojovali o to, jakým způsobem bude využívána vládní rozpočtová rezerva, jestli skutečně bude využita pro boj s pandemií COVID-19. Věděli jsme a říkali jsme to při projednávání státního rozpočtu, že část prostředků, které jsou ve vládní rozpočtové rezervě, bude vrácena do rozpočtu obrany. Ovšem nečekali jsme, že dojde k návratu, který se vůbec netýká toho, co je odpracováno na jiných úsecích, než je úsek Ministerstva obrany. Prostě ta řečl bych svěhlatost některých mi připadá tím skutečným hazardem se životy a zdravím lidí.

My jsme dlouho uvažovali o tom, jestli máme čelit tomu ataku, který tady byl mediálně spuštěn, že my snad budeme odpovídat za zdraví a životy lidí. Já už jsem řekl na jaře loňského roku při prvním parlamentním jednání o prodloužení tehdy nouzového stavu, na jaře 2020, že v ten moment za ten nouzový stav odpovídá nejen vláda, ale i Poslanecká sněmovna. Uvědomuji si to, že to je naše rozhodnutí, kterým to prodlužujeme. Ale očekával jsem, že když máme tu odpovědnost unést, že se k ní budeme všichni chovat tak, že to je naše společná odpovědnost a že pro to něco uděláme.

Ale ta činnost nesměřovala k tomu, abychom společně tu odpovědnost nesli. Část opozice to využila, promiňte mi, jako součást předvolebního boje. Vláda neplnila úkoly, které tam byly jednotlivě při prodlužování stavu dány. A myslím si, že – a teď nechci citovat žádné paragrafy a nejsou ani součástí návrhu na usnesení – že vláda má možnosti.

Komunistická strana Čech a Moravy by nikdy neriskovala zdravím a životy občanů České republiky. Proto jsme si po důkladné právní analýze řekli, že pokud vláda není ochotna dobrovolně na základě dohody naplňovat usnesení, naplňovat své úkoly v rámci

nouzového stavu, tak že nezbyvá nic jiného, než aby byla postavena před nutnost využití jiné právní předpisy, aby zajistila boj proti pandemii COVID-19 a přitom byla schopna najít větší pochopení u mnohem širší skupiny obyvatel, ale i u těch, kteří momentálně nesou odpovědnost v jednotlivých krajích. Výzva k decentralizaci zapadla zcela, a dokonce pokus centralizovat hygienickou službu tak, že se bude rozhodovat o hygienických požadavcích v nějakém koutu republiky přímo z Prahy, mi připadal absurdní.

Takže nakonec jsme my byli donuceni, abychom vládu vystavili tomu úkolu, který dobrovolně plnit nechtěla. Rozhodli jsme se po zralé úvaze, že už nebudeme prodlužovat nouzový stav. Chápeme, že to znamená pro vládu velké zatížení, ale také chápeme, že bez toho, aby akceptaci jednotlivých povinností prosazovalo více lidí, není možné dosáhnout. Proto bereme na vědomí, že vláda předložila návrh na prodloužení nouzového stavu, ale chceme, aby Poslanecká sněmovna přijala usnesení, kterým uloží – nebo požádá vládu o plnění konkrétních úkolů.

První konkrétní úkol je, aby předložila novelizaci pandemického plánu. Ne tedy pandemický zákon, ten nepožadujeme, ale pandemický plán. To znamená, aby přesně specifikovala nové infrastrukturní podniky, které jsou podstatné pro další plnění úkolů boje proti pandemii. Není to žádný návrh zákona, není potřeba, abychom to projednávali jako zákon například ve stavu legislativní nouze, ale je to plán, který bude mít vláda k dispozici, aby jasně jmenovala podniky, které jsou součástí kritické infrastruktury, kterou na boj s pandemií potřebuje.

Druhý úkol, o který žádáme vládu, aby na svém nejbližším zasedání projednala a předložila Poslanecké sněmovně návrh zákona o bezpečnosti, protože ten návrh tady, promiňte mi, opravdu leží půl roku. Já chápu, že je momentálně v Legislativní radě vlády. Ale to není naše věc, kde je. Je to věcí vlády a je potřeba, aby ho projednala co nejdříve a předložila nám ho, a abychom ho byť ve stavu legislativní nouze tady projednávali co nejdříve.

Za třetí, žádáme ministra zdravotnictví, aby stanovil obecné podmínky pro opatření jednotlivých krajských hygienických stanic k vyhlášení opatření podle zákona o ochraně veřejného zdraví. Víím, že to má připravené, a děkuju mu za to, co odpracoval ve své funkci. Jsem přesvědčen, že krajské hygienické stanice jsou schopny se toho zhostit. Ne všechny... ne všechny pracují podle mého soudu na úplné profesionální úrovni. Ony řekly bych ne úplně promyšlené změny ve struktuře hygienické služby České republiky jsou poznamenány už od roku 2008/2009, kdy vláda Mirka Topolánka zrušila okresní hygienické stanice, ztratili jsme například laboratoře a další věci. Ano, byla to hrubá chyba, kterou žádná vláda potom už nenapravila. A je tedy potřeba, aby to, co zbylo z hygienické služby, abychom udělali tak, aby to bylo možné. Osobně jsem přesvědčen, že rozdíly v jednotlivých krajích ukazují na to, že primárně odpovědný přístup v jednotlivých krajích byl mnohem účinnější než centrální rozhodnutí, protože konkrétní krajská hygienická stanice bude reagovat na konkrétní situaci v tom kterém kraji a to konkrétní opatření bude také lépe akceptované občany toho kraje a měst, kterých se to dotýká.

Za čtvrté, žádáme ministra obrany, aby projednal s náčelníkem Generálního štábu opatření, které může ve své velitelské pravomoci učinit ve prospěch setrvání příslušníků Armády České republiky ve zdravotnických zařízeních a zařízeních sociální péče. Je to jeho pravomoc. Kolega Ondráček tady dokonce citoval paragrafy zákona. Takže nemyslím si, že je potřeba to mít v usnesení. Ale obecný požadavek Poslanecké

sněmovny vůči ministru obrany je zcela namístě. Je to v jeho pravomoci, je to možné. Nemusíme ztratit kapacitu těch, kteří tam momentálně jsou, a také to může udělat.

Za páté, žádáme ministra vnitra, tedy Poslanecká sněmovna, aby přijal opatření, která může učinit v rámci integrovaného záchranného systému pro zajištění realizace, a zejména kontroly přijatých opatření podle zákona o ochraně veřejného zdraví. Protože jsem přesvědčen o tom, že část těch věcí není dotazena do konce, není jasné, některé složky integrovaného záchranného systému jsou přetížené a jiné nefungují.

Nechápu ani soustavu státního zastupitelství a nechci, abychom do toho zasahovali, aby to nebylo vnímáno jako zásah moci zákonodárné do moci výkonné ani soudní. Jak je možné, že na demonstraci je výzva na otevřeném plakátu, že má jít ministr vnitra do plynu? Ještě jsem nezaznamenal – a ptal jsem se na to včera ministryně spravedlnosti – jestli už státní zastupitelství podle zákona o státním zastupitelství z moci úřední zahájilo trestní stíhání proti neznámému pachateli. O tom nenapsal nikdo nic! Přitom je to výzva k fyzické likvidaci ministra vnitra. Jestli to je ministru vnitra a místopředsedovi vlády jedno, tak mně to jedno není, protože výzva k násilí, výzva k fyzické likvidaci kohokoliv by nás měla znepokojovat, měli bychom se k tomu vyjádřit, neměli bychom to nechat být. Ale ta neochota jít do střetu s těmi, kteří nemají v úmyslu respektovat své nejzákladnější povinnosti podle zákona, respektovat dokonce i nejzákladnější etická pravidla, mě zaráží a je mi vážně proti myslí.

Jsem přesvědčen, že jenom to, že budeme schopni nejen říct, co má kdo dělat, ale také budeme kontrolovat, jak je to plněno, je tím nejzákladnějším postupem, kterým můžeme dosáhnout změny. Rád bych, aby ten tlak, který teď vytváříme jako Poslanecká sněmovna na vládu, vedl k tomu, že vláda začne plnit věci, které jsou tady dlouhodobě nesplněny, a že občané budou více akceptovat opatření, která budou přijímána jak jednotlivými ministerstvy, vládou, ale také na úrovni krajů, na úrovni krajských hygienických stanic, na úrovni například armády apod.

Návrh usnesení jsem vyhotovil pro každý klub po jednom tak, abychom se jím mohli zabývat. Paní zpravodajce ho odevzdám teď hned. Děkuji vám.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane místopředsedo, a s přednostním právem vystoupí ministr školství Robert Plaga.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Vážený pane předsedo, děkuji za slovo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, doba je hektická a trvá to už řadu měsíců. V koloběhu jednotlivých událostí je dobré se na chvíli zastavit a připomenout si, ve chvíli, kdy se tady častokrát argumentuje tím, že ve školství se nic neděje, vláda se nesnaží dělat žádná opatření, tak je dobré se na chvíli zastavit a zrekapitulovat, aby bylo vidět, že ty kroky se dějí, aby také bylo vidět, že když tady minule padl slib pana ministra zdravotnictví o tom, že se bude snažit, dovolí-li to epidemiologická situace, vrátit žáky do škol, tak že to nebyl žádný podraz. Ale když si vezmete stenozáznam, od začátku to bylo deklarováno tak, že pokud se situace zlepší. A situace se v té době... ten plán skutečně byl takový, že bude klesat počet lidí na jednotkách intenzivní péče, že budou klesat covidoví pacienti tempem, jaké se odhadovalo, a pak by ten plán byl realizovatelný. To znamená, ve vztahu k požadavkům komunistické strany nedošlo k žádnému podrazu, ale k tomu, že epidemie, kterou ani vy, ani my, ani nikdo jiný ve světě nedokáže ovlivnit, byť by chtěl – dokážeme ji ovlivnit my

všichni svým chováním, ale ne žádným politickým rozhodnutím – se začala vyvíjet jinak. A proto nedošlo k těm uvažovaným krokům – k návratu maturitních ročníků, devětááků, nejmenších dětí. To jsou všechno věci, které já jako ministr školství, a nejenom já, ale většina lidí v téhle republice by si přála.

A když se bavíme o tom, jestli jsou nebo nejsou stanoveny priority a jestli je nemáme jako Sněmovna nebo jako tato společnost stejné, tak priority návratu do škol, které se tu objevují v různých modifikacích, máme stanoveny od 30. 10. Poté, co jsme zavřeli školy a museli jsme přistoupit kvůli dynamice vývoje epidemie k tomu, že jsme zavírali i první stupně základních škol, tak ty priority jsme stanovili, jsou stále stejné a každý z vás, kdo tady vystoupí, je má veskrze podobné: návrat prvního stupně, závěrečných ročníků základních a středních škol, návrat praktického vyučování na středních školách. O důvodech se nemusíme bavit, každý z vás je zná. Ten výpadek je dlouhý a každý z nás by chtěl, aby ty děti už byly zpátky.

Když se podíváme na to, co se podařilo za tu dobu odpracovat: Vláda 9. 11. schválila krizovou novelu vysokoškolského zákona, která upravuje podmínky a termíny přijímacího řízení, výuky, zkoušky včetně státních umožňuje konat distančně na vysokých školách. Vy jste ji tady ostatně schválili, schválil ji Senát.

Co se týká toho, jakým jiným způsobem v této pandemické krizi uspořádat přijímací zkoušky na středních školách, tak bylo vyhlášeno na podzim tohoto roku, to znamená ještě v listopadu. Zároveň vláda upřednostnila pedagogické pracovníky a dobrovolné a bezplatné antigenní testování začalo 4. 12. a trvalo do 18. 12. pro kategorii zaměstnanců škol, pro pedagogické pracovníky. Dneska máme antigenní testování po třech dnech bezplatně, ale nejdřív jsme se skutečně snažili postarat o pedagogické pracovníky, o ty, kteří jsou v našich školách.

Co se týká vakcinační strategie, ve vakcinační strategii už 29. 12. 2020 v rozpracované verzi 2.0. byli v 1B kategorii a jsou tam doteď uvedeni pedagogičtí a nepedagogičtí pracovníci. Takže zase, spousta těch věcí, které říkáte, jsou již dávno zapracovány. A já chápu, že v těch informacích, které se mění po hodinách, už možná vám to z toho vašeho fokusu vypadlo, ale je to tak. Je to tam propsáno a na ty pracovníky myslíme. To znamená, návrat do škol celou dobu je prioritou. Z pohledu Ministerstva školství stoprocentně, z pohledu Ministerstva zdravotnictví to také patří mezi ty věci, kterým se věnují, ale samozřejmě na jejich bedrech leží celá pandemie z pohledu medicínského.

5. 10. bylo rozvezeno, respektive vláda rozhodla o tom, že téměř 3 miliony respirátorů budou zavezeny do mateřských, základních, středních škol a do škol speciálních. Ne že by to stačilo. Nikdo neřekl, že to bude stačit, ale uvědomte si, že v rámci rozpočtového určení daní jde 14 miliard korun na provozní výdaje škol jejich zřizovatelům – krajům a obcím. A toto je ta část rozpočtu, ze které se tyto prostředky mají pořizovat. Ale je to jasné, je to nestandardní situace, a proto vláda přistoupila už na začátku října k tomu, že tam poslala téměř 3 miliony respirátorů.

Co se týká úprav maturitních zkoušek, na konci ledna jsme vzhledem k situaci, k tomu výpadku přistoupili k úpravám maturitních zkoušek – a zveřejnili jsme po projednání s asociacemi – k tomu, jakým způsobem přistoupíme k této oblasti maturitních, ale i závěrečných zkoušek. Takže pokud tady jsou dotazy na to, jestli máme koncepci návratu, máme priority návratu od začátku podzimní vlny.

Co se týká přijímacích řízení, zveřejnili jsme, jakým způsobem přijímací zkoušky na střední školy budou probíhat. A co se týká debaty o vysokých školách, tak samozřejmě že tam je distanční výuka nejjednodušší v porovnání třeba s nejmenšími dětmi, ale to klíčové je, že i tam jsou věci, které vzdáleně řešit nejdou. Proto jednáme s Českou konferencí rektorů, s Radou vysokých škol o nějakých scénářích návratu.

Epidemická situace není dobrá. Ano, najdete na té cestě, kterou vláda prochází, spousty chyb – komunikačních i věcných. Ano. Ale když se podíváte do jakékoliv evropské země, najdete je tam také. A stejně jako jsou pochybení na straně vlády, jsou pochybení na straně každého z nás, protože všichni můžeme něco dělat lépe. Ale máte pravdu, vláda má tu největší odpovědnost.

Ale teď k tomu důležitému. Když jsme se bavili o antigenním testování, když jsme se bavili o testech, které se vyvíjí, tak musím říct s plným vědomím k vědeckému světu a vysokým školám, že i sami vědci jsou překvapeni, jak rychle došlo k vývoji vakcín, jak se posunula diagnostika a jak se objevily nové typy testů. Díky tomu dnes můžeme vést debatu o neinvazivních typech antigenních testů, ale i PCR testů třeba české provenience, které nejsou tím méně příjemným způsobem odběru odebrány, ale jsou neinvazivní, jsou přátelské v uvozovkách a umožňují nám uvažovat o návratových scénářích za použití antigenního testování a PCR testování ze slin na našich školách. Tedy to testování, které nyní řešíme na Ústředním krizovém štábu.

A jedna poznámka: není to pozdě. Podívejte se, Rakušáci otvírají školy za čísel, kterých ještě v tuto chvíli zdaleka nedosahujeme. Takže je tu čas na přípravu návratových scénářů, které určitě uvítá každý z vás. A všichni z vás, co uvažujete o nepodpoření nouzového stavu, argumentujete otevřením škol. Já chci říct jednu důležitou věc, která tady zazněla. Zaznělo tady, že když se zruší nouzový stav, otevrou se školy. Ne, školy podle judikátu mohou zůstat zavřené i bez nouzového stavu.

Cestou k otevření škol je testování. Pro rychlý nákup testů, pro zajištění logistiky přes integrovaný záchranný systém je klíčové, abychom měli k dispozici nouzový stav. Tedy zrušení nouzového stavu, přestože si to levá část myslí a říká to tady u pultíku, neznamená návrat dětí do škol, ale jeho oddálení. Cestou k návratu dětí do škol je prodloužení nouzového stavu a zajištění, logistické zajištění testování na našich školách včetně vysokých.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak, já vám děkuji, pane ministře. A jestli jsou poznámky, které jsem zdědil od svých předchůdců, správné, tak to bylo poslední vystoupení s přednostním právem, a budou tedy vystupovat poslanci, kteří jsou přihlášení řádně do rozpravy. (K řečnickému pultíku přichází poslanec Volný bez roušky.) Tak, pane poslanče Volný, jak to máme s tou rouškou? Můžu vás poprosit, abyste si ji nasadil při vystoupení? Pane poslanče Volný, já vás prosím, žádám, abyste si nasadil roušku. Vy si ji asi nenasadíte, tak já vás tímto napomínám v souladu s § 19 jednacího řádu. A teď vás... (Poslanec Volný reaguje mimo mikrofon.) No to je něco jiného, tady jsme podle jednacího řádu. My spolu budeme diskutovat když tak na mikrofon, nechte mě prosím dokončit. Já mám pro vás špatnou zprávu. My jsme se na grémiu dohodli, že vás víceméně budeme ignorovat, takže já vás nevykážu ze sálu, my to potom zase po vás nějak vydezinfikujeme. Takže, prosím, hovořte.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji, že jste pochopili, že v právu jsem tady já a vy ne. Vy nemáte pravdu, pravda byla na mé straně a vám nezbylo nic jiného, než se podle toho zachovat. A já se teď vyjádřím k tomu, co tady zaznělo za pláč ze strany vlády i opozičních poslanců. (Většina poslanců opouští jednací sál.) Ve své podstatě je prakticky v každé straně, snad s výjimkou komunistů, u SPD nevím, existuje nějaký člen Aspen Institutu, anebo někdo, kdo studoval nějakou školu, na jejímž financování se podílel někdo ze známých globalistů. (Hluk a neklid v jednacím sále.) Takže si myslím, a jsem si tím prakticky naprosto jist, že v případě, že by v současné vládě seděli současní opozičníci, tak by ta situace probíhala úplně stejně. Současní opozičníci, kteří kritizují vládu, by dělali stejná opatření, jako dělá dnes vláda, a dnešní vláda by stejným způsobem kritizovala opozici. Protože všichni tady pracují dle pokynů z vyššího centra, z centra, které pro ně má větší váhu a pro jejich rozhodování je důležitější než vůle občanů České republiky.

Náš tým při své práci vycházel z informací nikoliv Lubomíra Volného nebo pana Mariana Bojka, protože my nejsme opravdu vzdělaní v oboru epidemiologie. Mohl bych poprosit o klid? Je tady strašný hluk. Děkuji. Ale vycházeli jsme z práce profesora doktora Jiřího Berana, kandidáta věd, doktora magistra Ctirada Musila, docenta doktora Martina Balíka, Ph.D., profesora doktora přírodních věd Omara Šerého, Ph.D., doktorky Soni Pekové, Ph.D., docentky doktorky přírodních věd Ireny Koutné, Ph.D., České statistické společnosti, JUDr. Aleny Schillerové, Ph.D., a Jaroslava Mangla, šéfa Pohřební asociace. Zatímco my jsme vycházeli z těchto odborných stanovisek profesionálů ve svém oboru, mnohdy tak špičkových, že nám je závidí celý svět, ano lidi, kteří dostávali Čestné uznání Mensy ještě za rok 2020, tak vládní ministři a poslanci pořádali tajné párty, premiér není v karanténě, přestože by měl být, protože i přes očkování může být infekční, a ministr Blatný šíří jednu dezinformaci za druhou.

Já začnu od pana profesora Berana, který zjišťoval, jaké osoby vytvářely systém PES. Protiepidemický systém, který byl představen veřejnosti 13. listopadu, vytvářelo široké portfolio odborníků: čtyři inženýři, čtyři magistři a pět doktorů přírodních věd. Tedy nikdo z nich není lékařem, natož epidemiologem, píše profesor Beran. Protože se mu to zdálo podivné, vyhledal si v databázi publikační aktivitu autorů a čekalo ho nemilé překvapení. Nikdo z autorů systému PES nemá vůbec žádné lékařské vzdělání a nikdy se nezabýval infekčními nemocemi. Pan profesor Beran byl kritizován některými tvůrci systému PES. Pojďme si tedy říct, jakou kvalifikaci má jeden z jeho největších kritiků, Jan Kulvejt.

Pan profesor k tomu uvádí: Jen velmi nerad se vyjadřuji k tomu, co o mně napsal někdo, koho neznám, nevím, jak vypadá, nikdy jsem s ním nemluvil. Nejsem na žádných sociálních sítích a nebudu na nich, protože to považuji za ztrátu času. Dozvěděl jsem se jen, že pan magistr studoval na Matematicko-fyzikální fakultě a ukončil studia prací Studium nukleace kvantových teček v roce 2010. V témže roce začal studovat Ph.D. v programu v jednom z ústavů Akademie věd, který dokončil až po devíti letech, v září 2019, prací Nukleace jako komplexní systém. Jeho první publikace v medicíně vyšla v polovině prosince 2020. Nevím, jestli měl někdy nějaký student-lékař možnost studovat Ph.D. program celých devět let, a udivuje mě to, že již za šest měsíců od obhajoby Ph.D. práce na výše uvedené fyzikální téma je expertem na modelování infekčních nemocí a podílí se na řízení epidemie v celém státě. V medicíně se neposuzuje dosah toho nebo onoho experta podle toho, na jaké univerzitě studoval, ale především dle počtu zahraničních publikací a dle toho, kolik dalších expertů ho v jeho oboru citovalo. Takže

systém nebo i život v této zemi určuje již několik měsíců systém PES, na jehož vývoji – a opakují – se nepodílel ani jeden lékař, natož epidemiolog.

Další na seznamu odborníků, ze kterých jsme čerpali, je docent doktor Martin Balík, Ph.D., který měl teď rozhovor v Prostoru X, a jak už to tak bývá v našem mediálním prostoru, nenapsali tam, jaké má vzdělání a jaké má tituly, ale ten článek nazvali Lékař Balík. Nicméně tento pan profesor tvrdí, že tři miliony lidí mají imunitu a pětina testů, tedy 20 %, je falešně pozitivní, je třeba rozumně rozvolnit, jsme na dně. To je jeden z těch odborníků, kteří nebyli touto vládou ani nikým z opozice navrženi, aby se účastnili tvorby systému, který ovládá naše životy již po mnoho měsíců.

Další, od koho jsme čerpali, byla paní docentka doktorka přírodních věd Irena Koutná, Ph.D. Ta opět uvádí, že paměťová imunita chrání po prodělání covidu nejméně rok. Vědci z brněnských laboratoří Centra buněčného a tkáňového inženýrství Fakultní nemocnice u svaté Anny a Lékařské fakulty Masarykovy univerzity ukončili první fázi klinické studie, ve které testují paměťovou T-buněčnou imunitu pacientů, kteří prodělali covid. Paní docentka je přesvědčená o tom, že pacienti, kteří prodělali covid, jsou imunní rok, rok a půl, možná i déle. Opět to je člověk, který se žádným způsobem nepodílel na žádných vládních opatřeních.

Potom tady máme vyjádření České statistické společnosti, a já sice říkám, že vláda, ale zopakují – pokud by tady současná opozice seděla za mnou ve vládních křeslech nebo ve vládních funkcích, chovala by se naprosto stejně, jako se dnes chová vláda ANO a ČSSD, protože pocházejí ze stejné líhně – vláda zavádí restriktce na základě emocí, nepracuje s daty, kritizuje boj s koronavirem. Česká statistická společnost. Vyšlo to na dezinformačním serveru Hospodářské noviny. Vláda řeší covid jen podle emocí, s daty neumí pracovat, zazněla kritika, vyšlo na dalším dezinformačním severu iDnes.cz.

Co je klasickou ukázkou pokrytectví této doby a neschopnosti správně interpretovat výsledky, je fakt, že děti by měly jít do škol na základě testování. Ale i při uznávané chybovosti testů by to při 1 369 000 dětí, testovaných každý den, znamenalo 21 950 falešně pozitivních. A pokud má pravdu pan profesor Balík a chybovost těch testů je až 20 %, znamenalo by to každý den 260 000 falešně pozitivních nebo falešně negativních dětí. Takže testování dětí je jenom další cestou k tomu, aby se nouzové stavy prodlužovaly nebo obnovovaly, abychom se z nich nikdy v životě nedostali.

Přitom Ministerstvo zdravotnictví velice neochotně, ale ve finále podle zákona prostřednictvím paní magistry Daniely Koblíkové odpovědělo na otázku, proč mají školy Ministerstva spravedlnosti výjimku z nošení roušek. A teď prosím všechny rodiče, kteří nás poslouchají, aby poslouchali velmi bedlivě a zeptali se svých poslanců, proč je to tak jak to je, protože ta odpověď zní: Výjimka pro školy zřízené Ministerstvem spravedlnosti je stanovena z toho důvodu, že se jedná o ucelené a neproměnlivé kolektivy stále stejných lidí, v jejichž případě nepoužívání ochranného prostředku v rámci takového kolektivu nepředstavuje vážné riziko. Poprosím všechny rodiče, kteří nás nyní sledují, aby se zamysleli nad tím, jak velmi proměnlivý je jejich kolektiv nebo kolektiv jejich dětí, které chodí do školy. A chtěl bych vidět statistiku, která prokazuje, že na školách Ministerstva spravedlnosti je ta fluktuace statisticky významně nižší než na jakémkoliv jině škole.

Přikročíme k největšímu skandálu dnešního dne. Já tady stojím před prakticky prázdnou Poslaneckou sněmovnou, protože všichni kolegové na znamení svého nesouhlasu s tím, že nemám nasazenou roušku, odešli z této místnosti. V pořádku, je to jejich právo, ale jak to, že tady seděl dnes pan premiér, pan premiér, který byl v kontaktu

se skutečně nemocnou osobou, která má příznaky COVID-19? Pan premiér se vmlouvá na to, že má již obě dvě dávky očkování, ale jak už bylo řečeno, vakcinace nechrání před infekcí a nezaručuje bezinfekčnost, takže podle tiskové mluvčí hygieny Středočeského kraje očkování nutnost karantény neruší. Nemůžeme s určitostí říci, že člověk po očkování se už nikdy nemůže nakazit a nemůže být infekční. V tuto chvíli tedy platí, že i když je někdo očkován, tak stejně po kontaktu s pozitivním, a ne pouze pozitivním v tomto případě, ale s příznaky, do karantény musí, uvedla tisková mluvčí. Takže my jsme tady dneska byli svědky flagrantního papalášství a porušování právních předpisů této země člověkem, který je premiérem této země, vyskytl se v okolí nemocného člověka, a přestože nemůže zaručit svou bezinfekčnost, tak dneska tady zasedal téměř celé jednání Poslanecké sněmovny.

Druhý největší skandál dnešního dne není o nic menší. Pan ministr zdravotnictví, který drží basu s ostatními, a proto odešel, opět lhal lidem na tiskové konferenci, šířil hoaxy a dezinformace, fejky a strašil lidi v této zemi, že v hradecké nemocnici pacienti leží na chodbách, aby to vzápětí hradecká nemocnice vyvrátila s tím, že se o pacienty stará, podle sdělení ředitele. Například v hradecké nemocnici se pacienti musí ukládat mimo klasické pokoje, třeba i na chodbách této nemocnice, nemocnice je velmi přetížená, podobně jsou na tom i ostatní nemocnice v tomto kraji, uvedl ministr. Nemocnice tyto informace popřela, takže pan ministr zdravotnictví opět lhal. Já nevím, jestli to je hra, kdy on už tu funkci nechce dělat, a proto dělá všechno pro to, aby se nemusel na covidovém šílenství podílet a pro jistotu se chce nechat z té funkce vyhodit, anebo jestli už je tím lhaním tak přepracovaný. Nicméně nemocnice odpověděla, že pacienti v žádném případě neleží na chodbách a je pro ně zajištěna péče odpovídající jejich zdravotnímu stavu, vyvrátil ministrova slova mluvčí Fakultní nemocnice v Hradci Králové Jakub Sochor. Takže bohužel máme vládního ministra, který systematicky a úmyslně šíří fejky a hoaxy. Otázka je proč. Odpověď na tuto otázku zná zřejmě pouze pan ministr.

Dneska tady pan Zorálek říkal, že akcie AstryZenecy a Pfizeru šly dolů. Tak já nevím, kdo z vás sleduje tyto pohyby na burze, nicméně řekl bych, že tady někdo asi investoval do těchto akcií a dneska je zklamaný tím, že ty akcie klesají, a ptá se tady, proč. No, ty akcie klesají, protože ty vakcíny jsou šmejdy, nefungují, nikdy nefungovaly a nikdy fungovat nebudou tak, jak nám bylo tvrzeno. Takže lidé, kteří si nechali ty vakcíny aplikovat, se stali něčím jako obětí podomních prodejců hrnců, protože asi zhruba stejnou kvalitu má to zboží, které jim vstříkli do jejich těla.

Ne že bych to panu ministrovi počítal, ale řekl bych, že se dotkl svého respirátoru v průběhu svého vystoupení zhruba dvacetkrát, takže dosáhl toho, že pokud prošel kontaminovaným prostorem, tak má dokonale kontaminované jak ruce, tak respirátor, tak všechno, čeho se dotkl. Ale opět, pan ministr drží basu se všemi poctivými poslanci a ministry, kteří tak poctivě dodržují všechny vládní předpisy a nařízení, že já z toho mám na Facebooku dneska video s padesátitřicetým dosahem.

Proč jsem citoval paní ministryni financí? Protože paní ministryně financí v jednom z minulých jednání uvedla, že 184 miliard bylo vyplaceno pouze jako kompenzace velkým, středním a malým firmám k 31. 12. loňského roku. Za prvé by bylo zajímavé, pochopitelně, se podle IČO dozvědět, kam ty peníze šly a u koho skončily, nicméně když těch 184 miliard vydělíme ohroženou skupinou, kterou tvoří zhruba 3 miliony lidí, tak nám to vychází na 60 000 pro každého. Při námi navrhovaném řešení, to znamená dobrovolné sebeizolaci lidí, kteří se cítí ohroženi, i kdyby se sebeizolovali úplně všichni, je to dost peněz na to, aby deset měsíců v kuse dostávali šestitisícový bonus k tomu, aby

si mohli nechat nakupovat, dovážet potraviny, hotová jídla, nakoupit FFP tři filtry a dokonale se izolovat od společnosti, pochopitelně s přihlédnutím k doporučení pana profesora Berana, že půlhodinová návštěva příbuzných, kteří budou také vybaveni respirátory, které by si mohli za tyto peníze zakoupit, by neměla nakazit ani jednu stranu. Takže bychom mohli těch 184 miliard darovat lidem, kteří by je utratili a roztočili by kola ekonomiky. Místo toho jsme těch 184 miliard zaplatili za to, aby ta ekonomika nefungovala. Záchrana ekonomiky tím, že do ní nalijete skoro 200 miliard a přinutíte ekonomiku ke krachu místo toho, aby se do ekonomiky těch 184 miliard nalilo a lidé, kteří se necítí ohroženi nebo ohroženou skupinou opravdu nejsou, mohli dál vytvářet hodnoty, platit daně, sociální a zdravotní.

Žijeme v situaci minimálně polototalitního státu, propouštějí se odborníci, lékaři, zdravotníci, kteří si dovolí upozornit na pravý stav v jejich nemocnicích. Poslední takový křiklavý případ je pan doktor magistr Ctirad Musil, který jenom za to, že popsal dle svého nejlepšího vědomí a svědomí stav ve své nemocnici, byl zbaven funkce na udání Seznamu Zprávy, který se tím ještě pochopitelně pochlubil na svém serveru.

Také vyskočila informace o tom, že Agrofert se podílí na testování v rámci České republiky. Víme, že za testování v České republice se utratily desítky miliard Kč. Kolik procent těch trestů dělají firmy, které jsou ekonomicky nebo personálně propojeny s Agrofertem? Ve veřejném prostoru je číslo 75 %. Já si myslím, že by bylo fajn, kdyby se pan premiér, který porušuje vlastní nařízení tím, že není v karanténě, tady k tomuto vyjádřil a řekl nám, jestli nějaký správce Agrofertu, který pochopitelně není vůbec pod jeho kontrolou, by mu mohl říct, kolik z těch desítek miliard skončilo v Agrofertu.

My budeme pochopitelně hlasovat proti prodloužení nouzového stavu, nikdy nepodpoříme žádný plošný nouzový stav, vždy budeme mířit na cílená opatření, tak jak je provedli v těch nejúspěšnějších severských zemích, nebo na sílu přírody a imunitního systému, jak na to vsadili v Bělorusku, a ve své podstatě Bělorusko je vítězem tohoto závodu v globálním měřítku.

Sauny, bazény, vleký, děti do škol bez podmínek, bez testování, které je vytvoří falešně pozitivní, bez roušek, které jim snižují imunitu a mění jejich život v peklo.

A proč ten nouzový systém ještě nemá cenu? Nemá cenu proto, protože nikoli 30, 40 %, jak tady optimisticky zaznělo, ale takových 60, 70 % lidí už nemá sílu na to, ta vládní opatření dodržovat. A pokud tady dnes předseda komunistické strany pan Filip vyzýval k větším represím a k důslednějším represím, prosím vás, co může být důslednějšího, než když vyženete děti, které si sáhnou a bobují na kopečku, co může být důslednějšího? Přitom tento národ se schází tajně v hospodách, tento národ se schází v tajných kadeřnictvích, pedikérnách, děti se navzájem navštěvují, protože nemají co dělat, navštěvují se v absolutně nekontrolovatelném prostředí, nebo nekontrolovaném. Tato společnost je podle těch nejnižších odhadů promořená z 1,5 milionu, podle pana doktora Balíka ze 3 milionů, podle pana profesora Berana z 5 milionů. Není žádný důvod pro plošná opatření, je čas na to, ty peníze, které se vrážejí do toho, aby ekonomika umírala, investovat do ohrožených skupin, a ty z nás, kteří se nebojíme touto pandemií projít čelem, nechat čelem projít.

Situace ve společnosti se blíží výbuchu, a já proto doufám, že dnes nebude nouzový stav schválen, a doufám, že tato vláda, která tady, zde není, ani svá vlastní nařízení porušující premiér nebo ministr vnitra v sobě nenajdou odvahu poslouchat rozkazy svých nadřízených jak z Evropské unie, tak z různých fondů nebo Světového ekonomického

řora a že nenabudou odvahy ve jménu globálního světového resetu zničit poslední zbytky svobody a fungující ekonomiky v této zemi. Protože pokud se o to pokusí, tak já si opravdu nemyslím, že by si to národ nechal líbit. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další je do rozpravy přihlášen pan poslanec Marian Bojko. Také vás, pane poslanče, potom vyzvu, až budete ve vzdálenosti menší než dva metry, abyste si nasadil roušku, teď vám to vyšlo, nikdo tu není.

Poslanec Marian Bojko: Dobrý den, vážení televizní diváci, kteří nás sledujete. Já už víceméně k otázce dětí do škol, otevírání a tak dál nebudu hovořit, protože tady už bylo řečeno vše, tady všichni řečníci s přednostním právem, můj kolega Volný si k tomu řekl své. Já bych naopak čerpal a budu hovořit dneska ze zdrojů, které byly v médiích.

Dne 8. 2. 2021 vyšel článek na Aktuálně.cz s názvem Konečně po 10 měsících zpět v medicíně? Světová zdravotnická organizace WHO zveřejnila 20. ledna 2021 zdánlivě nenápadný dokument. Je tu zdroj v angličtině – je to přeloženo, zde je překlad pro naši vládu – kdy poměrně zásadně přehodnocuje doporučení při vyhodnocování PCR testů, která jsou klíčová pro stanovení počtu případů COVID-19, a tedy i podkladem pro drakonická opatření, jimž čelíme. Pozitivita testu PCR tak, jak ji tvrdošijně do dnešního interpretuje naše vláda, automaticky znamená, že je člověk označen jako potvrzený případ onemocnění COVID-19. A právě tomu je věnován výše uvedený dokument WHO, který nyní, po 10 měsících od vyhlášení pandemie, přichází s tím, že je třeba při interpretaci výsledků testů vzít v úvahu stav pacienta a další faktory. Doslova říká, cituji: "Většina testů PCR je indikována jako pomocné vyšetření pro stanovení diagnózy, a proto poskytovatelé zdravotní péče musejí zvažovat jakýkoliv výsledek v kombinaci s načasováním odběru vzorků, typem vzorku, specifiky stanovení, klinickými zjištěními, anamnézou pacienta, potvrzeným stavem jakýchkoliv osob, jež byly s pacientem v kontaktu, a epidemiologickými informacemi." A dále uvádí, že v případě pochybností je třeba provést druhý test – tam, kde výsledky testu neodpovídají klinickému projevu, je nutné odebrat nový vzorek a provést opakovaný test za použití stejné nebo jiné technologie NAP. Tento dokument nás teoreticky vrací znovu na začátek, tedy k běžné lékařské praxi, která se na 10 měsíců někam vytratila. V EU však nadále platí definice případů COVID-19 Evropského centra pro prevenci a kontrolu onemocnění ze 3. prosince 2020, která stanoví, že potvrzený případ COVID-19 je definován splněním – teď je tu odkaz – splněním laboratorních kritérií, to je pouze pozitivitou testu PCR nebo antigenního testu. Takže zde máme v rozporu definici Evropské unie, která stanoví potvrzený případ pouze na základě pozitivního testu, a pak máme nové doporučení WHO, které říká, že je potřeba pohlížet k celkovému stavu pacienta, a tedy každého řádně vyšetřit. Tedy konečně návrat k lékařské praxi, kdy nemoc opět určuje lékař. A co na to naše vláda? Dneska, když zavoláte lékaři, že máte teplotu, tak vám řekne: Vemte si paralen, zůstaňte doma a vyležte to, a nechodte ke mně.

V tom kontextu vám přečtu jiný článek, který vyšel 10. února v iDnes. Nové mutace covidu značně komplikují vyhlídky na rychlý konec pandemie. Podle odborníků se lidé budou muset smířit s tím, že budou kvůli mutacím viru chodit s odstupy několika měsíců či let na přeočkování. Během něj dostanou jiný typ vakcíny než při prvním očkování, nebo zcela nový, který bude reagovat na mutace viru. Nebývá to příjemné a bude se to opakovat. Musíme se smířit s tím, že budeme chodit na přeočkování, a to možná

i inovovanými variantami vakcíny, které budou reagovat na nové mutace. Možná bude zajímavé třeba po dvou letech přejít na alternativní vakcíny, řekl například ředitel Biologického centra akademie věd Libor Grubhoffer v České televizi. Vědci v současnosti rozlišují dva hlavní typy vakcín proti koronaviru, vektorové, AstraZeneca či ruský Sputnik 5, a vakcíny na bázi RNA, BioNTech Pfizer a Moderna.

Člověk již očkováný jedním typem vakcíny by tak při přeočkování obdržel ten druhý. Podle Grubhoffera je účinnost jednotlivých druhů vakcíny odlišná u každého člověka. Je to nepochybně individuální záležitost. Každý z nás je originální bytost. Imunologové a alergologové samozřejmě dobře rozlišují, zda konkrétní typ může být zdravotním stavem daného jedince kontraindikován, vysvětlil. Myslím si však, že obě vakcíny jsou srovnatelně kvalitní, dodal. V následujících letech podle něj budou vznikat nové typy vakcín, které budou reagovat na další mutace viru. Stávající vakcíny by na ně totiž v budoucnosti nemusely stačit. Například jihoafrická mutace viru již nyní značně snižuje účinnost očkovací látky od firmy AstraZeneca. Jihoafrická vláda prozatím v zemi distribuci této vakcíny zastavila.

Na nutnost přeočkování populace vakcínami, které budou účinné i na další mutace COVID-19, v pondělí upozornili také vědci z iniciativy Snih. Podle imunologa Zdeňka Hela už na nich výrobci pracují. Riziková jihoafrická mutace podle něj zatím do Česka nedorazila. Vzhledem k tomu, že byla již zjištěna například v Tyrolsku, je to však jen otázka času. V takovém případě by mohlo pomoci omezení cestování mezi regiony. Podle Hela je riziková tím, že protilátky po prodělání jsou asi desetkrát až třicetkrát nižší a po očkování zhruba šestkrát až osmkrát. Dá se očekávat, že bude docházet k reinfekcím pacientů, vysvětlil. Bude třeba přizpůsobit vakcíny, aby působily proti více variantám viru, protože současné vakcíny budou mít sníženou schopnost. V létě nebo na podzim by podle něj bylo třeba začít s přeočkováváním. Mutace jsou pojmenovávány podle místa, kde vědci poprvé sekvenovali gen viru čili stanovili jeho strukturální parametry. Neexistuje způsob, jak bychom ji mohli zastavit. Stane se dominantní v řádu několika dnů nebo týdnů, dodal Hel. Podezření na tuto mutaci odhalí některé sady na PCR testování, potvrdí ho jen sekvenace genu, tedy podrobná genetická analýza viru.

Podle vyjádření exministra zdravotnictví Romana Prymuly z minulého týdne kvůli rozšíření nakažlivějších mutací koronaviru, jako je ta britská, už neplatí, že rizikovým kontaktem je setkání lidí bez roušky na vzdálenost méně než dva metry po dobu 15 minut a více. Lidé se mohou nakazit i za několik sekund. Tak to by mě zajímalo, z jakých údajů a dat čerpal, to by mě fakt opravdu zajímalo.

Podle Světové zdravotnické organizace laboratoře britskou mutaci odhalily v 37 zemích Evropy. Zatímco kontinentální Evropa řeší tuto mutaci, Britům dělá těžkou hlavu vedle jihoafrické například i brazilská. I ona vzbuzuje obavy, že by mohla způsobovat zrychlení šíření viru nebo být odolnější proti protilátkám.

Takže to byly dva články, oba naprosto odlišné. Jeden říká, že bychom se měli vrátit k léčbě. My jsme tady asi před půl rokem říkali, že všechno spěje jen a jen k vakcinaci. Takže za mě, tenkrát jste se nám tady smáli. Takže já vidím, že jsme se k té vakcinaci opravdu dostali, že už nikdy nic jiného nebude, jenom vakcíny, vakcíny, vakcíny, už doživotně.

A teď vám přečtu článek se souhlasem člověka, který ho napsal. Můžu ho přečíst, protože se tam jedná o jeho maminku. Tento článek napsal pan Matouš Bulíř, kterého si velmi vážím, je to moc a moc chytrý člověk. Píše velmi dobré články. "Tak mohu

bohužel konečně poskytnout informace o očkování z první ruky. Naše rodina je v názoru na očkování rozdělena. Já a táta jsme proti, byť táta patří věkem mezi ohrožené skupiny. Máma byla původně proti také, ale pak podlehla tlaku a možná trochu i strachu. Máma pracuje jako zdravotní sestra, díky čemuž se dostala k tomu, mít to úžasné privilegium a dostat vakcínu. Za sebe říkám, že jsem názorově tolerantní člověk, a proto jsem její rozhodnutí respektoval, poněvadž neexistují žádné důkazy o tom, že vakcína škodí, ale zároveň neexistují ani důkazy pro to, že dlouhodobě neškodí. Z toho důvodu vždy předkládám svůj názor na očkování proti koronaviru jako subjektivní. Zpět k tématu. První vakcinace proběhla, myslím, v pohodě. Žádné vedlejší účinky nebo alespoň ne takové, na které by si máma stěžovala. Myslím, že jen ta klasická zmiňovaná chvilková bolest v ruce, do které byla vakcína aplikována. Problém přišel s druhou dávkou, kterou máma dostala asi před 13 dny. To ji okamžitě totálně sundalo – horečky, zimnice, absolutní únava, malátnost. Osobně bych to popsal jako těžší průběh onemocnění COVID-19. Zde je to ovšem po něčem, co vás od tohoto mělo chránit. V nemocnici prý bylo informační embargo, jelikož se vědělo, že standardně vás druhá dávka očkování většinou sundá minimálně na dva dny. Nemocnice se bála zcela oprávněně, že pokud lidem řeknou, co je po očkování čeká, tak i zdravotní personál odmítne druhé očkování podstoupit, takže se jim raději nic neřeklo. Vzpomínáte, když ministerstvo z ničeho nic rozhodlo, že okamžitě zastavuje celoplošné očkování lékařů? Teď už asi chápete proč. Jelikož by tímto způsobem došlo k odstavení veškerého zdravotního personálu v republice. Nechci vás odrazovat od očkování. Jenom vám chci zprostředkovat validní informace o tom, co vám očkování může přinést."

Já zastávám pevný názor, že lidé mají právo znát všechny pozitiva a negativa ohledně očkování, a čím více se cenzurují nevhodné pohledy na očkování, tím více jsem na pozoru. Dobré a veskrze pozitivní věci totiž kritiku ustojí i bez cenzury, jednoduše proto, že jsou dobré a pozitivní. Cenzura přichází vždy v momentu, kdy oficiálně povolený názor nemá šanci obstát před kritickým pohledem a z toho vyplývajících otázek. Kde nejsou otázky, tam nemusí padat odpovědi.

Takže já ještě jednou říkám, že my určitě prodloužení nouzového stavu neodsouhlasíme, nebudeme pro to hlasovat. Já věřím, že nejen mně, že i vám ostatním, i ministrům, chodí maily od zoufalých lidí, kteří přišli o všechno, kteří si po dlouhá léta budovali nějaké podniky, penziony. Teď jsou na mizině, někteří nedostali vůbec z druhé vlny ještě žádné kompenzace nebo prostě na ně nemají víceméně nárok.

A to, co se děje s dětma, to je to nejšilenější, co jsem si myslel, že nikdy nezažiju. Aby děti nemohly chodit do kroužků, aby nemohly zpívat, aby nemohly sportovat, aby jediné, co mohou dělat, bylo sedět doma na zadku, tloustnout a nedělat vůbec nic. A já to vidím dneska na těch 15letých klucích – mám i takového vnuka – kteří už ani do školy nechťejí. Dědo, my nechceme do školy. Na co, vždyť každý den se vidíme s kamarádama. Já nepotřebuju jít do školy. Takže takový názor u 15letého kluka je docela už za hranou. A ty děti nám v takovém případě budou hloupnout všechny. A o to možná i jde. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. S přednostním právem pan poslanec Dominik Feri, ale já poprosím o krátkou přestávku do 20.08 hodin kvůli vydezinfikování prostoru řečníka. (Dezinfikuje se řečnický pultík a mikrofon.) Je 20.08 hodin. Pane místopředsedo, máte slovo. Přítomen je i pan ministr. On akorát nesedí v lavici, on tam stojí u dveří. Takže můžeme pokračovat.

Poslanec Dominik Feri: Pane předsedo, děkuji vám. Vážený pane ministře, vážená kolegyně, vážení kolegové, já bych rád – a vždycky jsem tak činil, když se jednalo o prodloužení, o žádosti o prodloužení nouzového stavu – shrnul některá témata, na která se po mém soudu zapomíná.

Tak v prvé řadě. Pane ministře, pojďme prosím hledat cesty, jak umožnit individuální amatérské sportování, otevření sportovišť a fitek. Ta výzva směřuje k vám z toho důvodu, že všichni tady víme, že se jednalo o vytvoření nějaké alternace systému PES, že by se to individuální sportování umožnilo, což jsme kvitovali s povděkem, ale bohužel se to nevedlo v život.

Systém PES aktualizovaný není. Původní PES, kdo si na něj ještě vzpomene. O tom, že jsme už měsíc v jiném stupni, ale vlastně se to nedodrží, byť samozřejmě vím, že to je otázka jenom doporučení pro vládu, že má přejít do nižšího stupně. Pojďme hledat ty cesty. V zahraničí zkušenosti s tím jsou a myslím, že by ministerstvo mělo zohlednit specifika jednotlivých sportů a umožnit jejich vykonávání na sportovištích.

Konkrétní příklad. Já jsem hovořil se zástupci Českého tenisového svazu a nevím, proč by nemohli třeba tenisté hrát v halách, když jsou od sebe 20 metrů. Proč by nemohli hrát? Proč by nemohli lezci lézt vevnitř, třeba v rámci boulderingu? Proč ne? To jsou konkrétní příklady. Česká komora fitness si dovede představit například to, že by se omezila kapacita ve fitkách. Ano, jsou s tím spojené otázky výměny vzduchu, dezinfekce prostor, nějakých režijních opatření, ale to se dá všechno vyřešit.

Proč je sport důležitý? Já vím, že v rámci covidové krize má každý nějaké – (Před řečníkem se zastavila ministryně financí a oslovuje řečníka.) Prosim? Že jsem vám chyběl? Já vás mám strašně rád, opravdu (s úsměvem.) Já jsem rád, že jste přišla zpátky tedy, to je skvělé, díky.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám všem děkuji. Je tady příjemná atmosféra. Prosim vás, nemluvte na sebe jinak, než když máte prostor u mikrofonu.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji. Proč je sport důležitý. Já jsem si vědom toho, že každý má v rámci covidové krize nějaký svůj zájem, a vždycky když třeba opozice říká: otevřete něco nebo snažte se otevřít něco, tak se zase ozve někdo jiný a řekne: no ale tady zase třeba kultura, proč řešíte jenom sport, proč neřešíte kulturu. Ale myslím si, že sport je velmi důležitý, protože to je jedna z možností, jak to zvládnout psychicky. Už je to tady s námi rok, dá se to zvládnout těžko. Samozřejmě, sportovci také se obrací s tím, že ztrácejí formu, chtějí cvičit. Pojďme prosím ty cesty hledat, budeme vám v tom naprosto nápomocní.

Signály vlády za poslední dobu jsou takové spíš tedy – výlety do přírody a sport v přírodě, běhování atd. – spíš se na to dívat skrz prsty a objevily se snahy to nějakým způsobem omezit přes omezení volného pohybu osob a cest do hor. Nepokládám to za správné, a neměřím nikomu dvojím metrem. Když například pan ministr Havlíček jel lokálkou po jižních Čechách, tak jsem k tomu řekl, že je to úplně v pořádku, protože komu uškodí, když půjde sám po lese se svým psem? Nikomu. Tak to má podle mého soudu být. Pojďme umožnit sportovcům sportovat.

Mrzí mě, že tu není pan ministr školství, ale rozumím, jednání dneska je trochu nepředvídatelné. Ale co mě tedy velmi mrzí jako čerstvého absolventa vysoké školy, je

to, že veškerá pozornost se směřuje k otevírání buď prvního stupně, anebo závěrečných ročníků. Rozumím tomu, že je na tom velký společenský zájem z důvodu uvolnění nebo řekněme zlepšení podmínek rodičů, protože distanční výuka má svá specifika, zároveň to je taky asi náročné být všichni doma a nějakým způsobem se z toho nezbližnit. Ale vysokoškoláci jako by snad zůstávali bokem zájmu. Co se řeší, když se podíváte do médií? Řeší se maturanti. Furt maturanti, maturanti, maturanti. Ale neřeší se otázky otevírání vysokých škol, možnost aspoň pro některé obory fungovat v rámci prezenční výuky. Pokládal bych to za dobré, vhodné a pokládám to také za velmi důležité. Myslím si, že by si to svoji pozornost zasloužilo.

Vládu musím pochválit v jedné věci, respektive ve dvou, i pana přítomného pana ministra, že velmi aktivně vyslyšel podnět, který jsem mu před pár dny dával, aby se umožnilo otevření knihoven v režimu výdejních oken. Je to velmi důležité, blíží se státnice a zároveň také studenti píšou své závěrečné práce. Děkuji velmi za to. Děkuji panu ministru kultury, že se podařilo dojít k dohodě s autorskými svazy, respektive se Svazem knihkupců a nakladatelů, a bude fungovat dál digitální přístup. Je to velmi důležité. Nezapomínejme na vysokoškoláky. Nejsou to jenom středoškoláci a první stupeň, jsou to i vysokoškoláci.

Přijde mi rovněž, že se zapomíná na kulturu. Znovu zopakují, že co je pro jednoho zábavou a volnočasovou aktivitou, to, že jdete do divadla po práci v běžných časech, tak je pro druhého živobytí. Víím, že divadla zkoušejí, snaží se využít jiné způsoby, jak fungovat, ať už jsou to nějaké on-line streamy nebo něco takového, ale nový PĚS počítal s nějakými režijními opatřeními, počítal s využitím antigenního testování, a tam bychom měli směřovat. Situace je těžká, politicky se řeší jiné záležitosti, jestli nouzový stav vůbec bude, nebo nebude, ale řešíme konkrétní případy. Dotýká se to mnoha lidí, ať už těch, co na tom pódiu stojí, anebo těch, kteří jsou v hledišti a na pódiu se koukají.

Nedovolím si opomenout opatření. Jakožto člen ústavně-právního výboru jsem se opakovaně vyjadřoval k charakteru opatření, typu a zákonnému zmocnění, podle kterého jsou opatření vydávána. V této záležitosti bych se rád zeptal pana ministra, zdali ministerstvo předpokládalo tuto situaci a je připraveno hned, až o půlnoci nouzový stav velmi pravděpodobně nebude schválen a prodloužen, začít psát mimořádná opatření a začít se přizpůsobovat tomu, že se bude muset fungovat v režimu zákona na ochranu veřejného zdraví.

Je určitým politickým špilcem, že jsme ze strany pana předsedy vlády opakovaně osočováni jako opozice, že se snad s koncem nouzového stavu zřítí nebesa a všechno se rozvolní. Není tomu tak. Kdo to tvrdí, tak lže, protože zákon o ochraně veřejného zdraví podává poměrně široké zákonné zmocnění pro to, aby se některá opatření dala zrealizovat plošně, dokonce je to konstatováno i judikaturou. Uvedu rozhodnutí městského soudu v Praze, že třeba uložit povinnost nosit roušky lze. S ohledem na různé právní výklady lze například také uplatnit podle tohoto zákona omezující opatření na otevření restaurací. Ale jsou k tomu samozřejmě různé právní stanoviska.

To by mě zajímalo, jaký je názor Ministerstva zdravotnictví, legislativního odboru, protože například Ministerstvo vnitra, zdá se mi, má trochu jiný výklad, než je ten právně převažující. Tak jestli je shoda ve vládě, jestli se prostě ví, co bude dál, nebo se tady bude jen apelovat na city a vydírat, že opozice má div ne krev na rukou, ale není tam plán B, co bude vláda dělat. Mě by nepřekvapilo, kdyby nebyl, protože opozice opakovaně usvědčuje vládu z toho, že plán B prostě nemá, že tu situaci vždycky dobíhá, je reaktivní, není proaktivní. Zajímalo by mě, jestli je nějaký plán, jak ta opatření držet dál, jaká

opatření nepůjde držet dál, abychom věděli, na čem jsme. A to je myslím zájem každého z nás zákonodárců, na čem jsme, jaká opatření budou fungovat a do čeho se v naší republice v pondělí probudíme.

Co je na celé věci velmi důležité a co osobně pokládám, když se snažím tu otázku, proč nepodpoříme nouzový stav, vysvětlovat. Po roce, co v nouzovém stavu žijeme, tak se myslím shodneme - protože i paní ministryně financí předkládá kompenzační návrhy, kritizujeme je, ale něco se předkládá a značí to, že je zjevné, že v této věci jde o životy a zdraví lidí, ale jde taky o živobytí lidí. To je ten důvod, to je to, co nám na tom tak velmi vadí. Mě třeba velmi udivuje, že tady plédujeme za zvýšení kompenzací, za zjednodušení kompenzačních programů; absurdní je to, že místopředseda vlády Hamáček přidá na Facebook příspěvek, kde říká: Je to složité, pojďme to zjednodušit. To tedy nevím, jaké jsou vztahy mezi ANO a ČSSD ve vládě, proč si to nedokážou ve vládě říct – když jsou to složité programy, proč se to tedy nezjednodušilo už předem. To nemůže pan Hamáček říct panu Havlíčkovi: Udělejte to jednodušší, ať se v tom někdo zorientuje, ať to není taková zkušenost, jako třeba s COVID – Nájemné. To si každý podnikatel rval vlasy. To znamená, otázka kompenzací je citlivá a je naprosto zvláštní a absurdní, že se najednou podaří dojít k politické dohodě, že se zdvojnásobí kompenzační bonus, že se to začne zjednodušovat. Teďka. To by byla skvělá informace třeba v dubnu 2020 nebo ještě na podzim. Ale teďka – vláda to zase dobíhá.

A na závěr: My to tady dnes nemáme k projednání, protože si myslím, že si vláda uvědomila, jak strašně vedle šlápla. Tak je to návrh, tisk číslo 1152, který umožňuje uložit podnikatelům správní trest zákazu činnosti při opakovaném porušování opatření. Vytýkám před závorku, že podporuji to, aby bylo právo vynucováno, aby byla opatření dodržována, ale je nutné také, aby podnikatelé věděli, že je po právu a co po právu není. Velmi dobře si vzpomínám na nemilou zkušenost, kdy se opatření měnila ze dne na den, chaoticky, nepředvídatelně, usnesení vlády se zveřejňovala s velkým, s velkým zpožděním a podnikatelé nevěděli, na čem jsou. Hraniční situace nebyly vyjasněné, to znamená, že jste třeba nevěděli, jestli tu vaši živnost můžete provozovat, nebo nikoliv. A za toho stavu vláda chce zpřísňovat opatření? To je pro naši vládu typické, že pomáhat jí moc nejde, ale v trestání, v tom je naprosto prvotřídní.

Důvod, proč se domnívám, že bychom měli vyhodit z návrhu zákona možnost uložit zákaz činnosti až na dobu jednoho roku, je následující. Prostě když máte zoufalou situaci nebo jste v zoufalé situaci, jste třeba hospodský, to je asi ten nejkřiklavější případ, a propadnete tím systémem, což je naprosto běžné, to nejsou žádné složité opoziční výmysly. Máte hospodu, máte ji ve vlastní nemovitosti, na kterou jste si vzali hypotéku. Dosáhnete na něco? Zaměstnáváte zaměstnance třeba na dohodu o provedení práce nebo na DPČ. Dosáhnete na něco? Nedosáhnete. Kompenzační bonus, dobře, ale hypotéku vám nikdo nezaplátí, s tou vám nikdo nepomůže, protože opatření jsou prostě takto... kompenzační bonusy jsou – nebo kompenzační opatření jsou – takto špatně nastaveny.

Kdyby někdo, kdo v této zoufalé situaci otevře, měl po druhé, třetí výzvě v správním řízení, mohl by dostat správní trest zákazu činnosti až na dobu jednoho roku, uvědomuje si vůbec vláda, co to znamená? Nebo to vymýšlelo Ministerstvo vnitra na Letné z pohodlí kanceláře od stolu? Já si myslím, že to vymýšleli od stolu, protože co to znamená? Když na vesnici zavřete jedinou hospodu, uložíte jí zákaz činnosti – a já jsem si vědom a znám zásady správního trestání – ale když k tomu dojde v nějakém excesu, tak je to likvidační. Je to likvidační pro kulturní život na té obci.

Zároveň také když zavřete tu jedinou hospodu – a to nejsou jenom hospody, to se může týkat vlekářů, to se může týkat kadeřnice, dalších služeb – tak to dopadne na ty podnikatele, na jejich rodiny, na jejich zaměstnance. Když dostanete zákaz činnosti, tak ty zaměstnance okamžitě propustíte, protože z čeho je zaplatíte? Proč byste si je drželi? Uvědomuje si tedy to vláda? Chovejme se racionálně. V trestání je vláda opravdu prvotřídní, když si vezmeme, že tu je tisk 1111, vrácený ze Senátu, – vláda nemá naštěstí stojedničku, aby to prohlašovala – kde je pokuta až 3 miliony korun. V dnešní době je likvidační pokuta i 20 000 tisíc. I 20 tisíc pro ty podnikatele, a ještě není možná. Ale ne, vláda chce 3 miliony maximálně a vláda chce ještě ukládat zákaz činnosti až na jeden rok.

Prosím, vzpamatujte se. Má se pomáhat, nemá se trestat. My jsme to projednali na ústavně-právním výboru a jedna vládní poslankyně, není tu přítomna, říkala: Ty lidi je potřeba prostě vystrašit. Já si to nemyslím. Já si myslím, že teď, v tomhle stavu, kdy jsme v takové společenské křeči, že se lidi mají podpořit těmi kompenzacemi, když jsme jim zakázali podnikat nebo vláda jim zakázala svými krizovými opatřeními podnikat. Je potřeba dát jim nějakou perspektivu toho, že to bude lepší, dát již možnost konečně aspoň trošku žít život podle svého, nezbláznit se z toho, umožnit jim třeba sportovat, žít nějak kulturněji, třeba se i trochu potkat, ale ne, že je budeme strašit a dělat: Ne ne, když otevřeš, ze zoufalosti, z naprosté zoufalosti třeba, to je jedno, tak dostaneš zákaz činnosti až na dobu jednoho roku.

My nouzový stav, prodloužení nouzového stavu nepodpoříme a pokládám za ostudné, že jsme opakovaně atakováni panem premiérem, že máme krev na rukou a že všechno další půjde za námi. Tak to není. Sněmovna v rámci krizového řízení má jenom to derogační slovo nebo možnost to prodloužit. Buď řekne, že už nouzový stav není potřeba, nebo že je potřeba, tak ho prodloužíme. Nemůžeme se vůbec vyjadřovat aktivně do podoby těch krizových opatření, to je prostě take or leave it. To znamená, buď s tím souhlasit můžeme jako s celkem, s tím nouzovým stavem, ale jestli se nám nelíbí nějaké krizové opatření, tak s ním prostě nic nedokážeme udělat.

Kdybych to měl nějak připodobnit, premiér sedí za volantem v autě, opozice sedí na zadní sedačce, nemůže do toho vůbec mluvit a to auto jede proti zdi. A do té zdi narazí. (Ministryně Schillerová mimo mikrofon: Pásky musí mít.) Pásky musí mít, ano. To je pravda. Pásky musí mít. A to bylo přece v popojždění na parkovišti, není-liž pravda?

To, co se stane – a že se to asi pravděpodobně stane – jde jenom a jenom za premiérem. Kde je pan premiér? Proč tady není? Proč tady nesedí? Nebyl to náhodou on, který se státnicky prsil a říkal, že politickou odpovědnost přijímám a nesu ji jenom já? A najednou se z toho premiéra, který tak státnicky před vlajkou toto říkal, stal srab, který ukazuje na opozici a říká: Ona za to může. Ne, ministerstvo má mít plán na to, co se stane, když nouzový stav nebude pokračovat, má vědět, co se bude dál dít, jaká opatření budou moci fungovat.

To, kam se to teď dostalo, to, že se vedou frustrující jednání s opozicí, ještě vynucená – opozice se prostě vlamovala premiérovi do dveří, chtěla tu situaci řešit. Premiér ještě dneska se snažil na poslední chvíli to nějak uhasit, ale to nejde. To, kam jsme se dostali, je to pošesté už, co se to prodlužuje, a že opozice to nepodpoří a že jste naštvali i komunisty, tak to je důsledek toho, že jste kašlali na jakýkoliv jiný názor než na ten váš, že jste kašlali na doporučení odborníků, že jste kašlali na podněty opozice, které jsme vám hezky v mašliče vždycky dali. Něco jste nám vzali, řekli, že to je vlastní. V některých dobrých případech, jako bylo třeba tu zmíněné otevření knihoven v nějakém režimu, tomu jsme velmi rádi, to je fajn, ale většinou jste na ty opoziční návrhy kašlali.

Rozumím, že hnutí ANO je zvyklé vládnout z pozice síly, ale ta hlasovací mašina se jednou zastaví. A mám za to, že to bude zrovna dnes. Děkuji vám.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji, pane místopředsedo, a s přednostním právem vystoupí pan ministr zdravotnictví Jan Blatný. Paní poslankyně Hyřhová si ještě musí chvilku počkat. Máte slovo, prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Jan Blatný: Děkuji. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, jenom velmi krátce. Já to tady tak poslouchám těch deset hodin a vlastně jenom pořád nechápu, proč je taková nedůvěra až odpor k nouzovému stavu. Nouzový stav je jenom technikálie. Bavme se, prosím, o tom, že je tedy potřeba nějak jinak spolupracovat nebo že chceme společně upravit ta opatření a podobně, ale jenom pořád nerozumím – a chtěl bych to pochopit, ale zatím se mně to nepodařilo – proč je takový nesmírný odpor k nouzovému stavu. To je, jako když řekneme, že máme dům, který je natřený jinou barvou, než my bychom chtěli. A potom odtáhneme lešení, kterým máme kolem toho domu chodit, abychom ho mohli znovu natřít. Tak já tomu jenom úplně nerozumím, proto to chci znovu říct, protože spoustu těch poznámek chápu, řadu z nich třeba i podepíšu, určitě se dá vždycky něco udělat líp, ale jenom nevím, proč se tak obouváme všichni do nouzového stavu, který je jenom vehikulem, to je jenom technická věc, která nám říká, jakým způsobem můžeme dál pracovat.

A taky bych rád připomněl, že určitě všichni sledujete na svých mobilech a na svých počítačích to, jakým způsobem jsme během těch deseti hodin vydělali hejtmany. Kde ve chvíli, kdy opravdu nedojde k podpoření nouzového stavu, tak to, co já tedy – možná mám špatné informace – ale to, co vidím v mediálním prostoru, je něco úplně jiného, než co se tady říkalo – jak se hejtmani těší na to, jak to budou všichni sami krásně zvládat. Kdybych byl hejtman, tak mám tak veliký strach, že se budu držet něčeho hodně pevného.

Takže jenom na to, prosím, myslíme, a nevím, proč je nouzový stav takový červený hadr. Z mého pohledu je to jenom technická záležitost, kterou když si dáme pryč, tak se regulérně střelíme do nohy a budeme mít všichni problém. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. S přednostním právem pan místopředseda Feri.

Poslanec Dominik Feri: Dovolím si na to hned zareagovat, proč je to takový problém – z toho důvodu, že to není jenom technická záležitost. Mně se líbí to, že to je neustále opakované, že to je právní rámec, jistě, ale znamená to, že Poslanecká sněmovna s konkrétními krizovými opatřeními nemůže pak nic dělat. Když se vy zabezpečíte, tak my s tím nic neuděláme. Ani jako opoziční poslanci, i když možná taky někteří vládní poslanci nesouhlasí, prostřednictvím pana předsedajícího, s opatřeními, s některými dílčími, ale když má ministerstvo jiný názor, tak se s tím prostě nedá nic dělat. Buď ten nouzový stav skončí, skončí všechna krizová opatření, nebo neskončí.

A já bych chtěl ještě poprosit jednou. Pane ministře, má vláda nějaký plán na to, co se stane v pondělí, když se neprodlouží nouzový stav? Máte připravená opatření, která budou vydána podle zákona o ochraně veřejného zdraví? Máte přehled o tom, jaká budou

udržena dále, jaká nebudou udržena dále? Řekl byste to, prosím, tady? Postavíte to najisto? Díky.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Do rozpravy je přihlášena v tuto chvíli paní poslankyně Hyťhová, připraví se pan poslanec Koten.

Poslankyně Tereza Hyťhová: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Chtěla bych tady mluvit za Trikolóru. Naše stanovisko přednese samozřejmě náš předseda Václav Klaus, ale tohle moje vystoupení bude mířeno přímo k panu premiérovi Babišovi, který je bohužel tady nepřítomný.

Vážený pane premiére Babiši, vážená vládo, s hrůzou jsem si včera přečetla vaše vyjádření, kde jste řekl: Kdo dnes nepodpoří prodloužení nouzového stavu, tak bude zodpovědný za mrtvé. Vaše slova mě opravdu velmi šokovala. V tom případě tomu totiž lze rozumět tak, že těch předešlých X měsíců nouzového stavu, který jsme zde měli, a za tu dobu zemřelo s covidem, říkám schválně s covidem, ne na covid, zemřelo přes 17 500 lidí, máte na svědomí vy. Je to tak, že jste za to tedy zodpovědný vy? Nebo jak tomu tedy máme rozumět?

Pane premiére, prostřednictvím pana předsedajícího, nevydírejte nás těmito vašimi slovy. Z pozice vládního činitele, předsedy vlády, premiéra jde opravdu o velmi skandální výrok. Chtěla bych vás tedy tímto požádat, abyste se za tento svůj výrok nám všem omluvil. A dále bych vás chtěla požádat, abyste se do budoucna takových výroků a jim podobných zdržel.

K nouzovému stavu se naše stanovisko Trikolóry nezměnilo a nezmění. Živnostníci nemohou pracovat, děti nechodí do školy a omezuje se tady pohyb. Žádné konkrétní řešení nám tady dodneška nebylo dané. Živnostníci zkrátka nemají peníze, děti ve školách nejsou, řešení na dohled není. Proto my nouzový stav nemůžeme podpořit a nepodpoříme ho.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Tereze Hyťhové. Nyní je řadě pan poslanec Radek Koten, připraví se Stanislav Juránek a budeme pokračovat v rozpravě. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Radek Koten: Dobrý pozdní večer, dámy a pánové, kolegyně, kolegové, já to nechci dále protahovat, ale skutečně mi to nedá, abych se k tomu nějakým způsobem vyjádřil.

Máme tady šestou žádost o prodloužení nouzového stavu. My jsme vždycky chtěli nějaké odůvodnění, proč a tak dále, ale ta opatření se nám mnohdy zdála nelogická a bohužel i většinu obyvatel České republiky připadala nelogická. Protože například provoz vleků nebyl obnoven, nicméně lyžařů na svazích je ještě daleko více, než by tam bylo normálně, a shlukují se na různých místech, protože vleký nejezdí, takže se tam různě zdržují, hovoří spolu, protože si potřebují odpočinout, a podobně. Takže tím opatřením, že se nepovolily vleký, v podstatě vláda absolutně ničeho nedosáhla.

Nám se skutečně nechce tady prodlužovat nouzový stav, my jsme pro to nikdy nehlasovali. Já to vnímám jako takový bíancko šek vládě, protože v podstatě vždycky po tom prodloužení se nic moc tak zásadního nestalo.

Dnes v ranních hodinách jsem měl poměrně zajímavý telefon od mého kamaráda, ředitele základní školy v Krucemburku. Říkal mně: Hele, to už snad není možné, já jedu do práce, teď koukám na rybník a na rybníce je asi 60 dětí a bruslí tam, ale do školy chodit nemůžou. Já vím přesně, jaká je dispozice té základní školy, protože jsem tam chodil. Je to obrovská budova s obrovskými chodbami, tak jako většina škol, které byly postaveny v minulém století. Návrh, který mi dával, je: Prosím tě, pošlete ty děti už konečně do škol! Distanční výuka je pro nás šílená, děti se nedokážou absolutně soustředit, a my jsme schopni zajistit, aby ty děti chodily třeba týden do školy, týden měly distanční a prostřídalo se to, aby koncentrace dětí ve škole nebyla taková. Předpokládám, že to jde udělat ve všech školách. A u malotřídek, kde je deset dětí ve třídě, tam si myslím, že to není vůbec problém dodržet.

Takže já bych se skutečně zaměřil na to, abychom děti vrátili zase do školy, a rodiče, kteří musejí hlídat menší děti doma a nepracují, naopak musejí být placeni ze státního rozpočtu různou formou, tak pojďme je opravdu vrátit zpátky do školy. Myslím si, že ředitelé škol jsou už natolik zkušenější, že dokážou udělat taková opatření, aby ve školách nedocházelo k něčemu jinému než může dojít právě v těch prostorách, kde se děti scházejí mimo školní výuku, naprosto neorganizovaně, a navíc jim v tom nikdo nedokáže zabránit ani dát nějaká pravidla. Co se týká povinných testů, pokud by to byly testy ze slin, tak asi s tím nemá absolutně nikdo problém, ale co jsem se bavil s rodiči malých dětí, tak si rozhodně nepřejí, aby jim někdo něco strkal do nosu, a už vůbec ne někdo nekvalifikovaný, protože to může způsobit daleko větší škody.

Nouzový stav tady přináší poměrně dost sociálních dopadů, ať už je to na rodiny, na podnikatele. Některé skupiny, které podnikají v určitém oboru, buď zkrachovaly, anebo jsou těsně před krachem. Dá se říct, že lidé si opět poradili, protože pokud jsou zavřené restaurace, tak sousedi se domluví, koupí si soudek, sejdou se u někoho v garáži a tomu kýženému distančnímu odstupu, který jsme byli schopni alespoň nějakým způsobem vyhovět v restauracích, kde byly stoly po čtyřech a byly tam nějaké mezery mezi a lidé se tam chodili hlavně najíst, tak to jsme opustili. A bohužel, nyní přijde poměrně velká vlna jednak krachů majitelů těchto nemovitostí, protože nejsou schopni už financovat energie, které jsou potřeba v zimě na to, aby mohli vytápět. A bohužel podpora z těch různých Covidů, která se tady přijímala, jim nepomůže, protože tam bylo pravidlo, že nesmějí dlužit ani korunu, aby si dosáhli na tu podporu, což tedy skoro po tři čtvrtě roce, nebo za chvíli už to bude rok, co se tady střídají různé nouzové stavy a lockdowny, tak se není čemu divit, protože ty rezervy, které lidé měli, spotřebovali v loňském roce v první polovině roku. Pak si mysleli, že už to je konečná, že už je všechno vyřešené, ale bohužel není to vyřešené a bude to souviset s osobními bankroty, bude to souviset s insolventcemi, bude to souviset s tím, že lidé nemají z čeho platit hypotéky. AI z tohoto důvodu není možné trvat dál na nějakém omezování a zavírání ekonomiky.

Navíc nevím, komu to slouží nebo komu to neslouží, ale už tady probíhají taková ta skupování od majitelů restaurací a majitelů nemovitostí, hotelů a podobně, nabízejí se tady ceny výrazně pod cenou, že to někdo koupí. Tak nevím, k čemu to tedy má sloužit.

Já bych tady ještě upozornil na poměrně laxní přístup krajské hygienické stanice nebo hygienické stanice, která má na starosti testování v mém kraji. Jednalo se o případ nákazy v domě s pečovatelskou službou, já ho tady úmyslně nebudu jmenovat, ale až na

několikátou urgencí tam hygienická služba byla schopna poslat někoho, kdo by ty ležící důchodce otestoval, jestli mají covid, nebo nemají covid. To si myslím, že je naprosté selhání, aby týden nebo 14 dní museli čekat na to, než je někdo přijde otestovat, protože jsou naprosto na okraji zájmu kohokoliv, protože už jsou vlastně neproduktivní a leží tam jenom kvůli tomu, aby tam snad zemřeli, tak to si myslím, že je naprosto nepřijatelná situace.

Na včerejší schůzi, i na schůzích předchozích, tady od kolegů zaznívalo, že vakcíny tady musíme mít jenom od výrobců na západ od nás. Tak prosím vás, co tedy dělala Evropská unie, že nezajistila centrálně, jak chtěla, vakcíny, aby Česká republika měla dostatek vakcín? Ještě nám tady někdo bude zakazovat, abychom si vakcínu nemohli objednat od nějakého alternativního výrobce jenom kvůli tomu, že je tady nějaká ideologická bariéra? Já si myslím, že tady to není snad o ideologii, tady to je o tom, že chceme těm lidem, kteří se skutečně chtějí nechat očkovat, dát možnost si vybrat jednak očkovací látku, a jednak aby vůbec ta očkovací látka byla. Takže tady si myslím, že nějaká ideologie je naprosto lichá. Nehazardujme, proboha, se zdravím našich občanů. Někdo se očkovat nechce, prosím, ať má tu svobodu, ať se neočkuje. Pokud je to silný jedinec a je si jistý, že je zdravý a neonemocní, je to jeho volba. Ale já jenom doufám, že vládě se podaří zajistit vakcíny, a je úplně jedno, z jaké světové strany. A doufám, že tedy všechno zůstane na svobodě těch, kteří se chtějí očkovat, tak se budou moci očkovat. A kdo to bude odmítat, je to samozřejmě jeho plné právo.

Takže dámy a pánové, děkuji za pozornost a prosím, nehazardujme se zdravím našich spoluobčanů a konečně otevřeme ekonomiku, protože lidé, kteří jsou pořád doma v karanténě, nebudou vytvářet žádné daňové příjmy, a může to dopadnout tak, že se stát bude daleko více zadlužovat. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Radku Kotenovi. Nyní vystoupí pan poslanec Stanislav Juránek, připraví se Alena Gajdůšková. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Juránek: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážená paní vicepremiérko, kolegyně a kolegové, pane ministře, omlouvám se, chtěl jsem pozdravit všechny, kteří tady jsou. (Ministryně financí hovoří z vládních lavic mimo mikrofon.) Ano, děkuji, ale nechci se nechat vyvést v tuto chvíli z míry, protože bych do toho rád přinesl nový pohled.

Chtěl bych vám říct, že dnešní jednání mě velmi potěšilo. Možná vás to překvapí, ale velice mě potěšilo, zvláště jeho začátek, a to první dvě hodiny, protože první dvě hodiny jsme tady sice my v Poslanecké sněmovně měli jakoby přerušovaný čas a zdálo se, že nemáme co dělat, ale vedlo se jednání. Musím říct, že jsem přesvědčený o tom, že to, co nás čeká ode dneška až do voleb a ještě po volbách, je právě to jednání, a děkuji všem, kteří jednali. Nemyslím si, že když se začalo opravdu – a beru to jako velice seriózní a první vážné jednání koalice s opozicí, když to bylo skutečně první, tak si nemyslím, že musí zákonitě skončit dobrým výsledkem. Ale znovu říkám, že je důležité toto jednání bez ohledu na to, zda schválíme, nebo neschválíme prodloužení nouzového stavu. Ten pohled, který vám chci říct, je totiž pohledem z kraje, protože já jsem v Jihomoravském kraji poslední poslanec, který je tam od začátku, od prvního dne, co Jihomoravský kraj vznikl, nebo vlastně předtím ještě Brněnský, až do dnešního dne. Ten pohled z kraje je

takový, který by vás mohl obohatit, a proto říkám, že vítám ta jednání a doufám, že ta jednání k něčemu povedou, protože ta jednání se musí vést bez ohledu na to, jestli bude nouzový stav, nebo nebude.

Tady vám chci říct zcela zodpovědně jako člověk, který dvaasedmdesátkrát v Jihomoravském kraji vyhlášoval stav nebezpečí, že ať je to jak je to, budeme se o tom bavit v nejbližších týdnech znovu. Můžeme zvolit dvě cesty. Jedna cesta, že prodloužíme nouzový stav, prodloužíme ho třeba na 14 dnů a během té doby se skutečně naplní některé změny nebo řada změn, které vyžaduje současný nouzový stav, aby mu lidé uvěřili a aby tam v něm nebyly nadbytečnosti a aby skutečně směřoval k tomu, k čemu má směřovat, srozumitelně, anebo druhá cesta, že se věci odkážou směrem k hejtmanům. A tady je ten můj pohled. V rámci toho bych chtěl říct, že jsem se rozmyslel, jestli vystoupím, nebo nevystoupím, ale dostal jsem esemesku od svého hejtmana Jana Grulicha z Jihomoravského kraje a on mi řekl: Zkuste se domluvit a prodlužte nouzový stav o 14 dnů. On mě o to žádá a je to jeho hlas. A já, protože jsem dřív sice hejtmanem a prvním náměstkem hejtmana byl, ale můj hlas do Poslanecké sněmovny nedolehl, dnes na prvním místě chci, abyste slyšeli tento hlas. Jsem rád, že se takto ozval, protože to, co čeká našeho hejtmana a samozřejmě i ostatní hejtmány a primátora hlavního města Prahy, velice dobře a důvěrně znám, protože všechny ty předcházející krizové stavy za nějakých posledních dvacet let začínaly na spodní úrovni a pak došly na horní úroveň. My jsme teď v situaci, že si můžeme vybrat tu cestu, protože my jsme tenhle stav začali z horní úrovně a v tuto chvíli ji chceme posunout na tu spodní. Je to možné, není to pravda, že to možné není.

Chci říct, že v rámci těch opatření, která budou muset hejtmány přijmout, první věc, kterou podle mě musí udělat každý hejtman, nebo aspoň každému to bude doporučeno a primátorovi hlavního města taky, že bude muset vyhlásit stav nebezpečí od půlnoci z neděle na pondělí. Tato záležitost je opravdu taková, abychom si uvědomili, co to vlastně znamená. To znamená, že on využije všeho, co mu zákon umožňuje, ale už teď víme – protože víme, jaká je situace, jak to vypadá v celé republice – že to nebude stačit. On bude hledat tu spolupráci – a samozřejmě je tady obrovská možnost a bude tady spolupráce – s jednotlivými ministerstvy. Já sám za sebe můžu říct, že mně vždycky pomohli. Někdy jsem to musel vysvětlovat na některém ministerstvu déle, na některém kratší dobu, ale pomohli. Ministerstvo vnitra je to hlavní, to znamená všichni hejtmány se budou obracet na ministra vnitra, protože to je ta cesta, takhle je nastavena. A co to bude znamenat dál? Bude to znamenat, že udělají všechno, co je v jejich silách. Prosim vás, nevěřte tomu, že mohou udělat všechno sami. To znamená, že oni se postupnými kroky na čtrnácti místech, čtrnácti postupnými kroky dostanou k tomu, že budou muset buď požádat o nouzový stav, a já si teď dovolím říci ještě jednu věc, co se stane, když všech čtrnáct krajů vyhlásí stav nebezpečí: v ten okamžik je – já nejsem právník, ale – přímo povinnost vyhlásit nouzový stav. To znamená, že jestli tady někdo říká, že podá žalobu na to, když se znovu vyhlásí – (Reakce ze sálu.) ... pardon, trestní oznámení, děkuji za upřesnění, že se podá trestní oznámení, a to na každého člena vlády zvlášť a možná i krizového štábu, to já nevím, jak je to myšleno, tak je to sice možné, že něco takového někdo podá, ale na druhou stranu si opravdu neumím představit, že v okamžiku, kdy čtrnáct krajů vyhlásí stav nebezpečí, že v této situaci by někdo měl tu odvahu obráceně tento stav nevyhlásit.

A teď bez ohledu na to, jestli se vyhlásí, nebo nevyhlásí, jestli to bude trvat týden, nebo jestli to bude trvat šest týdnů, tak je zde situace taková, že se zde znovu sejdeme,

protože samozřejmě Poslanecká sněmovna, když vláda vyhlásí nouzový stav, má právo tento nouzový stav zrušit. To znamená, ne že by oni si mohli jenom tak rozhodnout. Ten náš zákon je hodně dobře provázaný a rozumná vláda bude chtít, abychom tuto záležitost jednoznačně tady projednali.

Znovu vrátím k tomu, co je důležité. My, ať zvolíme tu cestu – a teď se zdá pravděpodobnější ta cesta, že necháme tu zodpovědnost hejtmanům – tak my zcela jednoznačně se tady sejdeme. A já prosím, abychom nepřestali v tom jednání, které dneska začalo. Vidím ho velice pozitivně. My jsme si to zatím nevyzkoušeli. Máme sice skoro celé volební období za sebou, ale to jednání ve vážné věci jsme si ještě nevyzkoušeli. A pro mě... já si z něho беру to pozitivní – že se jedná, protože můj dědeček říkal, že dokud se jedná, ještě se nestřílí. On zažil první světovou válku. Takže dokonce bych i řekl, že se dneska míň střílí mezi námi navzájem, protože si všichni uvědomujeme vážnost této chvíle. A já mám velkou prosbu, abychom v tom jednání nepřestali. Přemýšlel jsem, jak ho posunout, a chtěl jsem, abyste na ty hejtmany nezapomněli.

Víte, já jsem se, když jsem byl hejtmanem, někdy jsem se v noci budil, protože jsem věděl, že zodpovídám za bezpečnost v kraji. Bylo to na začátku. Nevěděli jsme přesně, co se stane. Ale když se stala třeba jakákoliv vážná havárie, ekologická, nebo když potom přišly povodně, tak jsem prostě věděl, že za to zodpovídám – i když na kraji je celý orgán, který se jmenuje hejtman, a máte kolem sebe spoustu lidí, rozhoduje hejtman sám. A má ještě jednu věc – trestněprávní zodpovědnost, kterou nemá žádný jiný politik v celém našem systému. Ten může být napadený za to, že zneužil pravomoc veřejného činitele, ale co se týká hejtmana, je to horší. Pokud se nic nezměnilo, je tam spodní sazba pro hejtmana tři roky nepodmíněně. Prosím vás, vezměte si, jak velký je to přestupek, když hejtman něco udělá? Beru to. Má velké pravomoce. Ale není to trochu přece jenom přehnané? Neměli bychom právě v této věci uvažovat o určité úpravě směrem do budoucna?

Vrátím se tedy k tomu a řeknu jenom jednu věc. Nevím, co mám udělat pro to, aby se jednalo. V tuto chvíli nevidím šanci, protože jsem všechny poslouchal, od začátku, poslouchal jsem i Volného. Takže můžu říct, že jsem poslouchal úplně všechny, kteří tady dneska mluvili. Ale neviděl jsem vůli, že by se tady sehnala nadpoloviční většina. Přesto, ne proto, aby to prošlo, ale proto, aby to bylo důvodem k jednání a k zamýšlení, si dovolím podat pozměňovací návrh.

Dovolím si podat pozměňovací návrh, aby prodloužení nouzového stavu nebylo o 30 dnů, ale pouze do 28. února. Dávám to s tím, že vůbec není jisté, že to bude mít nějaký smysl. Pro mě to má smysl tehdy, když to povede k jednání. Když to nepovede k jednání, tak ani nemá smysl, abych k tomu přidával svůj hlas, protože si moc přeji, aby byla široká dohoda. Tento můj návrh je tu jenom proto, aby moje řeč nezapadla, abychom si skutečně uvědomili, že jsou dvě cesty a že nouzový stav je konečnou konečným výsledkem stavu nebezpečí ve čtrnácti krajích.

A proto vás prosím ne o to, abyste podpořili nouzový stav, ale prosím vás o to, abychom nepřestali jednat, a je mi vcelku jedno, jestli jsem oslovil poslankyně a poslance za koalici, nebo za opozici. Budoucnost, zkuste se na to podívat očima hejtmanů. Zkuste se na to podívat směrem do budoucnosti a buďme si vědomi toho, že jsou dvě cesty, to zase nepřehánějme, jsou dvě cesty. Jedna cesta je jít na tu spodní úroveň, která se teď jeví jako mnohem pravděpodobnější, ale vrátí se nám zase zpátky nahoru, protože tam prostě ty možnosti nejsou, je to vyzkoušené a vážné věci neskončily nikdy jinak než nouzovým

stavem. A ta druhá věc je případně možnost, kdybychom byli schopni dohodnout se rychle.

Ale znovu se vracím k tomu, prosím vás: děkuji za dnešní dvě hodiny, ve kterých jsem tady jenom chodil sem a tam a někde se jednalo. Protože znovu zopakují slova svého dědečka: dokud se jedná, tak se nestřílí.

Děkuji vám za to, že jste mě vyslechli. Jistě pochopíte, že budu hlasovat spolu se svým klubem, ať se rozhodne jakkoliv, a předpokládám, že to spíš bude ta druhá varianta. Ale prosím vás, berte to, že se tady v té věci sejdeme, že to bude i o nás, že to bude o vládě. A budu moc rád, když jednání povedou nejen v této věci, ale i ve věcech dalších k tomu, abychom měli k sobě blíž.

Věřte mi, že to nefíkám ze žádných volebních důvodů. O mém budoucím fungování v příštích volbách rozhodla moje žena – rozhodla se, že mi nedá hlas, a bez tohohle hlasu já do žádných voleb nejdu. A proto tohle říkám i s větší svobodou než mnozí z vás, kteří tady budete kandidovat. Ale prosím vás, přijměte to teď v tuto chvíli jako poděkování za jednání, která už proběhla, a jako prosbu, aby ta jednání nepřestala.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Stanislavu Juránkovi za jeho vystoupení. Nyní se k vystoupení připraví paní poslankyně Alena Gajdůšková. Ale s přednostním právem za předsedu klubu, který je vystřídán, místopředseda klubu hnutí ANO Roman Kubíček. Pane místopředsedo, máte slovo.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Jestli se domnívám správně, tak jsme si odhlasovali jednací dobu pouze do 21 hodin. Je to tak?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Já si to kontroluji ve stenozáznamu a je to tak. A i kdybych dal slovo paní kolegyni Gajdůškové, tak bych ji upozornil, že ji přeruším, a požádal jsem předsedy poslaneckých klubů, aby se ke mně dostavili potom, jak máme rozhodnout po 21. hodině. Takže jestli máte nějaký pozitivní návrh, tak ho přednesete a já ho nechám hlasovat.

Poslanec Roman Kubíček: Já bych si dovolil jménem dvou poslaneckých klubů ANO a ČSSD navrhnout, abychom jednali a meritorně hlasovali po 21. hodině do projednání návrhu na vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny s prodloužením doby nouzového stavu, což očekávám, že ještě bude poměrně dlouhá debata. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Tak. Já to nechám hlasovat, a to přesto, že jsem si vědom, že existuje i užší výklad jednacího řádu, že takový návrh musí padnout do 19. hodiny. Já ho nesdílím. Nejde o zákon, to za prvé. A za druhé riskuji jedině, že někdo namítne postup předsedajícího.

Takže teď dám hlasovat o návrhu poslaneckých klubů ANO a sociální demokracie, že o tomto bodu, o návrhu na vyslovení souhlasu s prodloužením doby nouzového stavu, budeme hlasovat i po 21. hodině až do dokončení jeho projednání. (Hluk v sále. Přibíhají poslanci.)

Hlasování číslo 21. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 21, z přítomných 85 pro 52, proti nikdo. Návrh byl přijat.

A v tuto chvíli tedy má slovo paní poslankyně Alena Gajdůšková a připraví se Václav Klaus. Prosím o klid. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji za slovo. Hezký večer všem. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážená a ctěná vládo -

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ještě vás přeruším, paní poslankyně, a opravdu požádám kolegy a kolegyně o klid! Prosím.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji. Děkuji za tu možnost tedy i po 21. hodině ještě vystoupit a doprojednat tento bod.

Když dovolíte, na tu celou záležitost, o které debatujeme dnes celý den, se podívám samozřejmě z úhlu kraje, takže navážu na svého váženého kolegu, pana poslance Juránka, ale také jako obyčejná žena, která se musí postarat o domácnost a prostě žije tak, jak žije většina obyvatel v této zemi.

Víte, když jsme na jaře s dámami z Českého červeného kříže šily roušky, ani ve snu nás nikoho určitě nenapadlo, že nouzový stav může trvat přes 200 dnů. Přiznávám se tedy velmi, že mne netěší a vadí mi mnohé nelogičnosti v tom, jak ty věci probíhají, že si už rok nelze koupit normálně věci běžné spotřeby třeba v marketech, kde jinak stejně si jdete koupit potraviny. Vadí mi, protože jsem původně učitelka, že malé děti se musí trápit s distanční výukou místo toho, aby si užívaly kamarádů a paní učitelka jim vysvětlila, co jim vysvětlit má, aby si zažily nástup do školy tak, aby získaly to nejzákladnější, co v prvních třídách základní školy mají získat, a to je dobrý vztah ke vzdělání.

Jako většina populace v téhle zemi čekám na to, až na mne přijde řada s očkováním, ale byla bych velmi, velmi ráda, kdyby napřed byli naočkováni ti, kteří pečují o osoby zdravotně postižené, o seniory v domech s pečovatelskou službou a v terénu, a aby byli také naočkováni učitelé tak, aby děti mohly jít do školy – (Odmlka pro hluk v sále.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, prosím o klid! Prosím, pokračujte.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji za pochopení. Ale z praxe na krajském úřadu vidím, že bez možnosti koordinovat a rychle reagovat na nárůst nemocnosti a zahlcení nemocnic a další problémy, které pandemie, ale i nové mutace koronaviru přináší, se prostě nevyřeší. Nedají se vyřešit. Velmi silně vnímám situaci zdravotníků i lidí pracujících v sociálních službách. Ti lidé dělají na maximum, stejně jako lidé v hromadné dopravě, prodavačky a všichni další.

Ale vracím se ke zdravotníkům, jejichž práce si opravdu velmi a velmi vážím. Dovolte mi přečíst to, co mi poslali z Odborového svazu zdravotnictví a sociální péče České republiky. Už na to odkazoval i pan premiér a i někteří další řečníci, ale já si vám to dovolím přesto připomenout a přečíst konkrétní esemesku, kterou jsem dostala: "Neohrožujte životy pacientů, prodlužte nouzový stav." Výzvu zdravotnických a lékařských odborů podpořily i nemocnice a obě odborové centrály. Pondělní společnou

výzvu Odborového svazu zdravotnictví a sociální péče České republiky a Lékařského odborového klubu, Svazu českých lékařů politikům a veřejnosti podpořily také Asociace českých a moravských nemocnic, Českomoravská konfederace odborových svazů a Asociace samostatných odborů. Odborový svaz a odborový klub zastupují všechny profese pracující v nemocnicích a na záchrankách v takzvané první linii a jejich naléhavá výzva vychází z konkrétních situací těchto pracovišť a jejich vyčerpaných zaměstnanců. Požaduje, aby politici přestali zneužívat situaci k prosazení svých sobeckých zájmů, vzali vážně nebezpečí nových silně nakažlivých mutací koronaviru a aby prodloužili nouzový stav. Spoluobčany pak tato výzva žádá o dodržování přijatých opatření.

Kolegyně, kolegové, myslíme na ty všechny v první linii, ale také na ohrožené skupiny, na seniory a osoby se zdravotním postižením. Já na ně myslím, a proto i tentokrát podpořím prodloužení nouzového stavu aspoň o těch pár dnů, tak jak to zde bylo navrženo, a prosím, zvažte také ještě jednou svá rozhodnutí. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní s přednostním právem za klub KDU-ČSL pan poslanec Jiří Mihola. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, váženě kolegyně, vážení kolegové, Česká republika je už 11 měsíců ve velmi svízelné situaci a bezmála rok, to je opravdu dlouhá doba a nepřítel covid silný a ještě k tomu mutující. Jak tady bylo správně už několikrát řečeno i mým kolegou Stanislavem Juránkem, základním atributem politika je komunikace a jeho povinností a základní schopností by mělo být už vůči vlasti a lidem komunikovat, hledat a nalézat řešení, a to i v těch nejtěžších situacích, ne se tvářit, že to nejde. Místo konsenzu jsme často svědky různých přestřelků, které v těžké situaci naši občané potřebují nejméně ze všeho. Oni opravdu od nás nepotřebují slyšet, kdo za co může, kdo co měl dělat dřív, kdo co dělal špatně nebo kdo náhodou dělá co dobře, ale jaká je cesta z toho ven. To je úkol politiků. Pak se nedivte, jak nás mají občané rádi. Já se jim nedivím.

Jedenáct měsíců je národ v bryndě, promiňte mi to slovo, je těžce zkoušen, a politici svůj zásadní úkol, aby je z tohoto slzavého údolí vyvedli, nerealizovali, nedokázali dokonce ani předvést nějaké to světélko na konci tunelu. Vrcholnou odpovědnost nepochybně nese vláda a musím jasně říct, že jsou nepatřičné výkřiky na opozici, že na nich ulpí vina. Ano, i opoziční politik je politik a nemůže se zříkat své odpovědnosti, ale vrcholnou odpovědnost má vláda i za tuto situaci, a ta na prvním místě má jednat, hledat řešení, vytvářet dohody a prostě být vždycky první na tahu. A uznejte sami, že ne vždycky, nebo velmi často, tomu tak bohužel nebylo. Posun za těch 11 těžkých měsíců nenastal skoro žádný. To je oprávněná kritika. Prostě to není možné být 11 měsíců skoro ve stejném stavu, tedy s tímhle rozvolněním, které dopadlo potom zase novou svízelnou situací – to prostě se nedá za to počítat.

Jsmo také svědky různých neuvěřitelných situací. KSČM tady pětkrát nouzový stav podpoří a po šesté přijde s tím, že by to šlo snad i bez nouzového stavu. Tak v tom tedy aby se člověk vyznal. Nebo to si kolegové opravdu uvědomili tou pověstnou rychlostí blesku? Že jsou poslanci KSČM naštvaní, že jim premiér nesplnil, co slíbil, to chápu. To si mají s ním vyřídit, ale opět, netahat do toho občany a dělat z nich vlastně rukojmí těch věcí, které jsou uvnitř koalice a těch tolerujících. Takové čisté řešení, pokud to nefunguje, by mělo být vypovězení tolerance vlády, a ne jako v jednom případě se naštvat a zrovna

v takové vážné situaci najednou změnit názor. To tedy opravdu nechápu a myslím, že mnoho občanů se mnou.

Nouzový stav zřejmě podle všeho, tady podle těch počtů, nebude a svět se točit nepřestane, ale ani se tím situace rozhodně nezlehčí. A to zlehčení mělo přijít, a už za toho nouzového stavu.

K nejskloňovanějším termínům patří školství, vzdělávání. Já bych se mohl připojit tady ke kolegyni sedící kousek ode mě, kolegyni Černochové, která o tom mluvila. Nebudu to opakovat, protože důležité řekla, ale chybí mi opravdu pružná, permanentní strategie, co se týká školství. To není přece o tom, že pan ministr se objeví a zmizí. Když je tady takhle důležité sezení a je to ústřední téma, tak bych předpokládala, že tady bude desetkrát ministr školství reagovat a bude nějak spolupracovat na blízko, nejenom na dálku s panem ministrem zdravotnictví, s premiérem a s dalšími. To se tady téměř neděje, ať se nikdo nezlobí, takže to opravdu nedělá dobrý dojem ani na ty, co to sledují. Ty děti, žáci, studenti, téměř rok bez školy. To je ztráta, kterou podle mého názoru, učitelského názoru, už nikdy v životě nedoženou. Skoro bych řekl, kdyby to jenom trochu bylo možné, celý ten rok vrátit zpátky. Ale opakovaně mě různí kolegové přesvědčují, že to není možné. Já vím, že by to na leccos naráželo, ale prostě ta ztráta je skutečně nedozírná a horší než ztráty ekonomické. Ty doženeme určitě snadněji. A pak ty opravdu nevysvětlitelné věci: ZUŠky, jeden na jednoho, jestli klavír nebo nějaký jiný nástroj. Učitel i žák může mít roušku, to přece není možné aspoň toto neposunout. Zdánlivá drobnost, a my namísto toho slyšíme, že je to nějaká volnočasová aktivita. Víte, jak tohle štve jak učitele, tak žáky, tak ty, kteří vlastně ani jiné alternativy dnes nemají. Takže tady si myslím, že je velký dluh.

Totéž lyžařské areály. Já chápu, jak je rizikové – já rozumím a pan ministr jako lékař je určitě větší odborník na to než já – určitě je rizikové to spustit. Ale vidíme to v okolních zemích, a co je mnohem horší a mnohem rizikovější, i s lékaři jsem to konzultoval, ty neřízené nájezdy do hor, kdy se lidé vozí na všem, co je po ruce, po těch dlouhou a za těžké finance upravovaných svazích. To také není možné tomu přihlížet. Majitelé skiareálů nadto tvrdí, že udělali všechno pro to, aby tam byl anticovid režim nebo anticovid opatření. Tak já bych chtěl aspoň slyšet, jestli to tak je, nebo není a jestli to jenom tak říkají. Prostě přece to snad neříkají do prázdna. Došlo mně několik takových dopisů, kde se takto zapřísahali, a když to funguje v Rakousku, věřím, že může i u nás.

Lidé zkrátka potřebují mít světlo na konci tunelu. Nejhorší ze všeho je frustrace, která nemá konce. Každý týden, každý den těchto omezení, kdy není naděje na nějakou změnu, je prostě velmi dlouhý. Jednoznačně je nutná revize těch opatření, jejich větší pružnost a nějaké řekl bych odlehčení. Každý pochopí, že nějaká opatření musí být a že něco musí akceptovat. Ale nemůže to být pořád stejné bez nějakého pohybu tam nebo zpátky. Chtěl bych tedy velmi poprosit zejména ty, kteří tedy mají tu největší zodpovědnost, členy vlády, aby na to mysleli a bez ohledu na to, jestli tady bude nouzový stav nebo nebude nouzový stav a bude nějaké jiné, jinak pojmenované krizové opatření, tyhle věci posunuli a jasnou strategii ve všech těch důležitých oblastech lidem nabídli. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuju. A nyní vystoupí k rozpravě přihlášený pan poslanec Václav Klaus a připraví se paní poslankyně Helena Langšádlová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Dámy a pánové, paní ministryně, pane ministře, dobrý večer, krátce stanovisko Trikolóry. Je už po deváté hodině, tak se budu držet faktů. Již takřka rok nejsou děti ve škole, již takřka rok krachují velké části českého hospodářství, již je to rok, kdy začal krachovat státní rozpočet České republiky. To jsou fakta. Další fakta jsou, že opatření nefungují, ani nikdy nefungovala. Nefungovala ani na jaře, to jsme měli ten australský model, měli jsme zavřené hranice, nikdo sem nesměl, lidé spolupracovali takřka naprosto a covid odešel. Ale odešel i ve všech zemích, kde žádná opatření neměli, prostě na jaře nějakou záhadou vymizel. Od té doby v podzimní vlně nemůžeme říct, že jakákoliv opatření fungují. Virus nastupuje, ustupuje, rozhodně ne podle vůle pana Hamáčka nebo několika ministrů. Distanční výuka nefunguje a kompenzace firmám samozřejmě také nefungují z podstaty věci. To není žádná vina vlády, to prostě nejde. Čili jediné řešení je otevření škol, otevření ekonomiky. Opatření nefungují a vláda poštěstí vlastně žádá se stejnou dikcí, ze stejných důvodů: teď je nějaká situace, ještě 14 dní vydržte, pak třeba nebude. V tom není žádná změna.

Jistá změna nastala u opozice, a tedy u komunistické strany, která to dosud podporovala. Naše stanovisko jako Trikolóry bylo od začátku stejné. Děti patří do školy, dospělí patří do práce. Čili my jsme nemuseli nic měnit, my hlasujeme poštěstí proti nouzovému stavu. Ale tady někteří, kteří se nejprve vybijeli na takové lidové umělecké tvořivosti, že, co jsem tak slyšel, Piráti byli spoluautory vynálezu semaforu s tehdejší panem ministrem Vojtěchem. Teď už zaznamenali, že nálada lidu se mění, lidé jsou už opravdu velice naštvaní a zoufalí, takže teď také tedy hovoří o otevírání škol a podobně. Zajímavé je, že většina z nich, jak tady někteří uváděli, chtěla ještě ráno nouzový stav podpořit, ale báli se, aby to nebyli jenom oni samotní.

My k takovému kvazi opozičním stranám nepatříme. Naše pozice je zhruba tato: chceme okamžité otevření škol, malých obchodů, služeb, jako je holičství a podobně, vleků a lanovek, restaurací za přísných hygienických opatření. Naopak stav, kdyby vláda si nechala nouzový stav pro nákup vakcíny bez výběrového řízení, strategických věcí a surovin, ochranných pomůcek, vedení vojska a integrovaného systému, ale i třeba povolání občanů a úřednictva na místa, kde jsou potřeba, toto bychom dokázali pochopit. Ale k ničemu takovému tady nedochází. Dostáváme poštěstí vlastně stejný návrh plošného lockdownu, který nefunguje, a proto to nepodpoříme. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji a nyní vystoupí paní poslankyně Helena Langšádlová, v tuto chvíli poslední přihlášená do rozpravy. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo. Zaznělo tady, jestli tuto krizi zvládneme lépe nebo hůře, jestli jsme udělali všechno, co jsme mohli, nebo neudělali. Zaznělo to tady od paní vicepremiérky. Tak, paní vicepremiérko, hůře. Počet obětí, počet nakažených: hůře. Ekonomické dopady: hůře než ty ostatní.

A co je vlastně předpokladem pro zvládnutí krize, jako je pandemie? U jiných krizí opravdu může stačit rozhodování vlády, správné rozhodování vlády. Ale u krize, jako je pandemie, potřebujete také spolupráci všech občanů, všech nás, kteří v této společnosti žijeme. Bez toho tuto krizi nemůžeme zvládnout. Nemůžeme zvládnout! Strategická komunikace a komunikace s občany není něco navíc, jak si možná myslí pan ministr, ale je základním předpokladem toho, abychom tuto krizi zvládli. Já jsem o tom mluvila před několika měsíci na tomto místě. Předpokladem pro zvládnutí této krize je, aby všichni

občané rozuměli tomu, co vláda dělá, akceptovali to a podle toho se chovali. Protože vy můžete přijímat jakákoliv opatření, můžete nasazovat jakékoliv síly, ale pokud se každý z nás ve svém každodenním životě nebude chovat zodpovědně, tak nemáte šanci toto zvládnout. Nemáte šanci.

Strategická komunikace není něco navíc. Strategická komunikace je základním předpokladem zvládnutí této krize. A to je něco, co je také zodpovědností vlády a v čem vláda naprosto selhala. Já tamhle koukám na pana bývalého ministra Vojtěcha. My jsme tady seděli v srpnu minulého roku. Tak jsem také takhle seděla s panem ministrem Prymulou i se současným panem ministrem. Zkrátka tohle je jedna z největších chyb, kterou tato vláda udělala.

Ano, udělala se spousta i jiných chyb. Mohla bych tady vyprávět jako kolegové, jak trasování je vlastně takové panoptikum, jak se lidem nevolalo, jak se postupovalo v mnoha oblastech špatně, ale jestliže vynecháte tuto část, která je úplně základním předpokladem toho, aby každý z nás, kdo v této společnosti žije, těm opatřením rozuměl, aby je akceptoval a potom se podle nich choval, tak s žádným nouzovým stavem, s žádným opatřením nemůžete uspět, protože nouzový stav možná uhlídá lidi na zastávkách, v hromadné dopravě, ale pokud to sami nepřijmou, nebudou se podle toho chovat, tak je neuhlídáte, jak se chovají v zaměstnání, jak se chovají doma, jak se chovají zodpovědně, jestli omezí kontakty. Zkrátka strategická komunikace, komunikace s každým člověkem, který tady žije, je úplně základním předpokladem pro zvládnutí této krize.

Chtěla bych poděkovat Dominikovi Ferimu, který mnohé z toho udělal vlastně za vládu. Já jsem byla také připravena, a mnozí z vás to víte, nabídnout mnoho odborníků, kteří chtěli pomoci. My už dneska nezjistíme, jestli to, že lidé se chovají jinak, jestli je to dezinformací, kterým jste také nechali úplně volný průběh, jestli je to ekonomickým tlakem, ale fakt je ten, a to je zkrátka velmi znepokojující, že pouze 20 % těch, kteří jsou dneska v nemocnici hospitalizováni, byli předtím na odběrech. To znamená, že 80 % z těch, kteří onemocněli, skončili v nemocnici, předtím vlastně se vůbec ani nenechalo otestovat. To je přece velmi závažná věc.

Jsmo v situaci, kdy 60 % sociálních pracovníků odmítá očkování, a ať už to byly dezinformace, nebo jakýkoliv jiný důvod, je to chyba v komunikaci vlády. Pokud budete všechno tlačit jenom silou, restrikcemi a nezískáte občany, každého z nás pro to, abychom nejenom tam, kde stojí vedle mě policajt, ale za zavřenými dveřmi, tam, kde pracuji, tam, kde jsem doma, se chovali odpovědným, odpovídajícím způsobem, tak není šance tuto krizi zvládnout. Vždyť vy musíte vědět, že 45 % občanů nezůstává doma ve chvíli, kdy mají příznaky. To znamená, že velká část společnosti odmítá spolupracovat. A když řešíme pandemii – my neřešíme jinou krizi, my řešíme pandemii a zvládnutí této pandemie je naprosto odvislé od toho, že se každý z nás, kdo žijeme v této společnosti, budeme chovat odpovídajícím způsobem. Je to tak, že dokonce 45 %, a jsou to všechno průzkumy, které znáte, považuje dodneška ve chvíli, kdy máme 17 000 mrtvých, kdy opravdu jsme ve vážném stavu, považuje tuto pandemii za mediální bublinu.

Chtěla bych říct, že sama nepovažuji pandemii za mediální bublinu, a jsem v tom konzistentní. Proto jsem již na jaře psala ministrům, premiérovi, ať se poučíme třeba ze zemí, jako je Tchaj-wan, který přes velké množství opatření má otevřené školy, fungující ekonomiku, dodneška 1 000 nakažených a po devíti měsících zemel zase první mrtvý. A je mnoho dobrých praxí, které jsme mohli přijmout. My jsme toto naprosto podcenili a teď jsme v situaci, kdy žádný nouzový stav – nenouzový stav.

Pokud data budou vypadat tak, jak jsou, to znamená, že polovina, možná i víc než polovina lidí nebude spolupracovat – a to je zodpovědnost vlády, protože zkrátka i strategická komunikace je základem krizového řízení, a i to, že vlastně dneska je situace, jaká je, za to nesete zodpovědnost a žádný nouzový stav vám nepomůže. Pokud vám lidé nebudou věřit, nebudou vám rozumět a nebudou se odpovídajícím způsobem chovat, tak žádná opatření nebudou fungovat, a proto z tohoto místa velká prosba. Na každém z nás záleží na tom, jestli budou otevřené školy, jestli budou otevřené obchody, protože jedna věc je, co se stane dneska. My jsme připraveni k jednání, zaznělo to tady opakovaně, ale pokud součástí práce vlády nebude komunikace s občany tak, aby občané důvěřovali, a bude takový stav, že víc jak polovina občanů nebude schopna a ochotna akceptovat z jakýchkoliv důvodů opatření a budeme to mít postaveno jenom na tom, že budou poslouchat tam, kde bude policajt, tak zkrátka nemáme šanci se z této krizové situace dostat.

Já si myslím, že v zájmu každého z nás je, abychom to co nejrychleji překonali, protože tato krize má opravdu velmi závažné zdravotní i ekonomické dopady. Velmi mě mrzí, že této oblasti vláda nevěnuje pozornost, opravdu úplně rezignovala na komunikaci, a nevdává vám, že desítky procent lidí v této společnosti nerespektují ta opatření. Opravdu toho nelze dosáhnout tím, že bude za každým rohem policajt, ale jenom tím, že budeme nést vzájemnou spoluzodpovědnost a v důvěře budeme se chovat zodpovědně. Ne kvůli vládě, ale kvůli sobě navzájem, protože ty dopady jsou opravdu mimořádně vážné. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji vám, paní poslankyně. Nyní s přednostním právem vystoupí pan ministr zdravotnictví Jan Blatný, připraví se také s přednostním právem pan poslanec Zdeněk Ondráček. Prosím, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Jan Blatný: Vážený pane předsedající, milé dámy, vážení pánové, dnešní jednání je velmi dlouhé, ale jak už zde bylo řečeno, a právě před nedávnou dobou, téměř v jeho závěru, spousta věcí jsme byli schopni dnes probrat a spousta věcí se dnes možná stala poprvé. Je jasné, že si všichni uvědomujeme, že situace je složitá. Všichni jsme se shodli na tom, že je vážná, a ať už se dnes bude hlasovat jakkoliv, všichni jsme se shodli na tom, že to nemá být signál k tomu, že bychom měli přestat dodržovat nastavená opatření. Jinak by se situace stala opravdu kritickou.

Rád bych znovu zmínil, že nouzový stav je jen technický způsob, kterým lze účelně a zákonně umožnit potřebná opatření. Je pravda, že jiné cesty jsou, ale jsou složitější a méně efektivní. Navíc by znamenaly extrémní zátěž pro kraje a hejtmany a zdá se, že bychom se stejně poté, co by byl ve všech krajích vyhlášen stav nebezpečí, zde sešli opět k vyhlášení nouzového stavu. Víme, že musíme udělat všechno pro to, aby se děti vbrzku vrátily do škol. Ministerstvo zdravotnictví a Ministerstvo školství na tom už začaly pracovat. Víme, že musí pokračovat vakcinace. Víme, že musíme do dvou týdnů předložit pandemický zákon. Víme, že spolu chceme mluvit o tom, jak upravit stávající opatření, i že chceme schválit rozpočet a kultivovat kompenzace.

Myslím, že jsme dnešek strávili velmi smysluplně, a znovu vás jako nestraníka a lékaře poprosím o to, abychom spolu našli cestu, jak dnes podpořit prodloužení nouzového stavu. Ne kvůli nouzovému stavu samotnému, ale jako pomoc krajům, jako cestu znovu

najít společnou řeč a při tom udržet fungující zdravotní systém. Proto vás chci tak, jako na začátku dnešního dne, moc poprosit o to, abyste rozhodli správně. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře. Nyní vystoupí pan poslanec Zdeněk Ondráček za klub KSČM a připraví se ještě pan poslanec Výborný, který se přihlásil do rozpravy. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych vás jenom požádal, jak předseda pan Filip načelil usnesení, které vám předkládáme k rozhodnutí, tak jestli byste se na něj podívali, protože jsme ho museli malinko, řekněme legislativně technicky, poupravit a jednu větičku doplnit, aby odpovídalo platné legislativě.

Takže bod I v podstatě vypouštíme, protože to je smyslem toho dnešního jednání. To znamená, že Poslanecká sněmovna bere na vědomí, to samozřejmě tady vychází. Ale u druhého bodu, pokud byste se na něj podívali, tak bude znít tentokrát takto – je to v podstatě totéž, ale je to malinko legislativně technicky poupravené: "Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR žádá vládu, aby na svém nejbližším zasedání projednala a předložila Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR novelu zákona o ochraně veřejného zdraví a předložila pandemický plán." V podstatě je to zachováno, jak to tam bylo.

A potom, bod III zůstává, ale bude to samozřejmě poupraveno jako bod II, a původní bod IV se na konci textu "zařízení a zařízení sociální péče" doplňuje čárka a text "po dobu pandemického stavu", protože pokud mluvíme o armádě, musíme říct, v jakém období to je. To znamená, stávající bod IV. – nebo původní návrh IV. – "Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR žádá ministra obrany, aby projednal s náčelníkem Generálního štábu opatření, která může ve své velitelské pravomoci učinit ve prospěch setrvání příslušníků Armády ČR ve zdravotnických zařízeních a zařízeních sociální péče, po dobu pandemického stavu." To je to doplnění.

Takže to jenom abychom doplnili, paní zpravodajka o tom byla informována. Děkuji kolegům, kteří nás na to upozornili.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. A pokud pan poslanec skončil svoje vystoupení a nebude už nic říkat na mikrofon – nebo ještě doplníte, pane poslanče?

Poslanec Zdeněk Ondráček: Ne, pardon, my jsme ještě doladřovali s paní zpravodajkou, jak jsem načelil. To znamená, znovu opakuji: ano, dám vám to.

A ještě mi dovolu je jenom kratšouce dvě rychlé reakce na některá vystoupení. Pan ministr školství Plaga se v podstatě vyjadřoval, ale ten jeho projev vnímám jako velmi slabý, přestože stále ukazoval na KSČM jako na stranu, která to je – ano, jsem velmi rád, že si uvědomujete a že jste se všichni přidali k tomu, že KSČM zvedla téma návrat dětí do škol a postupně se k němu přidávají ostatní subjekty nebo strany zde v Poslanecké sněmovně.

A pan kolega Míhola – dovolím si, prostřednictvím pana předsedajícího, já bych vám, pane kolego, doporučil, jestli chcete, poslechněte si znovu celé mé vystoupení, protože vy

jste o spoustě věcí říkal, že vůbec nechápete. Takže já myslím, že když si to znovu vyslechnete a uslyšíte ty argumenty, že pochopíte. Pokud ne, tak to se někdy stává.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Marek Výborný. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážený pane premiére, vládo, kolegyně, kolegové, já nebudu nějak dlouhý, protože vše podstatné tady už přede mnou řekli zástupci koalice SPOLU, ODS, KDU-ČSL a TOP 09, nicméně já bych právě rád tady přednesl návrh usnesení za poslanecké kluby ODS, KDU-ČSL a TOP 09, které jsme v rámci AntiCovid týmu – tak jak se snažíme dlouhodobě spolupracovat a dávat podněty opakovaně, je to sice občas někdy, jak když házíte hrách na stěnu, ale snažíme se, a my v tom neustaneme bez ohledu na to, jak dnes to hlasování dopadne. To usnesení, které za chvíli přečtu, seznámím vás s ním a požádám o podporu, vychází z toho, co jsme opakovaně předložili panu premiérovi a vládní koalici jako podklad k jednání o tom, abychom se dneska mohli bavit o prodloužení nouzového stavu. Opakovaně, naposledy dnes dopoledne, jsme nebyli vyslyšeni. Opakovaně nebylo vůbec reflektováno to, o čem chceme s vládou jednat, abychom dokázali skutečně pomoci lidem, kteří na to čekají. Návrh usnesení tedy zní takto:

Poslanecká sněmovna vyzývá vládu ČR

I. aby bezodkladně předložila funkční pandemický zákon, případně další návrhy v rámci krizové legislativy, které umožní vládě i krajům potřebné fungování při řešení pandemie COVID-19;

II. aby prostřednictvím Ústředního krizového štábu i jednotlivých resortů intenzivně spolupracovala s kraji na zvládnutí pandemie včetně dodávek vakcín a zdravotnického materiálu, finanční a materiální pomoci – tady jenom předdesílám, tento bod reaguje na předpokládané neschválení prodloužení nouzového stavu a na z našeho pohledu klíčovou věc, kdy vláda a jednotlivé resorty a integrovaný záchranný systém a Ústřední krizový štáb nesmějí rezignovat na spolupráci s jednotlivými hejtmany, krajskými krizovými štáby, protože jedině tak se podaří pandemii skutečně zvládnout;

III. aby bezodkladně činila kroky k navýšení a včasnosti dodávek vakcín proti COVID-19, a to i nad rámec již uzavřených dodávek v rámci objednávky Evropské unie;

IV. aby bezodkladně projednala návrh Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy na postupné uvolňování škol k prezenční výuce při zajištění ochrany učitelů i žáků, a to jak formou neinvazivního testování žáků, tak i přednostního očkování učitelů;

V. aby připravila program na záchranu drobných a středních podnikatelů formou odpuštění odvodů u živnostníků a odvodů sociálního pojištění pro malé firmy, tedy obnovení programu Antivirus C;

VI. aby neblokovala urychlené projednání odškodňovacího zákona, který by zachránil krachující firmy a podnikatele v důsledku opatření vlády v boji s pandemií COVID-19.

Sedmý bod, který není číslován a který nesměřuje k vládě, a požádáme také o podporu, a dopředu avizují, že je možné hlasovat jednotlivé body zvlášť a samostatně, tak ten poslední bod je apel na občany České republiky: "Poslanecká sněmovna apeluje na všechny občany České republiky, aby i přes ukončení nouzového stavu i nadále dodržovali všechna preventivní opatření, aby se v zájmu co nejrychlejšího zvládnutí

pandemie COVID-19 chovali vzájemně ohleduplně a zodpovědně, respektovali nařízení vlády i krajů."

Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se prosím ještě někdo do rozpravy? Ano, pan předseda poslaneckého klubu Pirátů Jakub Michálek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, v posledních měsících jsme mnohokrát byli konstruktivní a spolupracovali jsme s vládou na řešení pandemie covidu. Dnes tady máme opět prodloužení nouzového stavu a já říkám na rovinu, že ani dnes ruku nezvednu. Čtyři měsíce totiž prodlužujeme nouzový stav, a kam jsme se dostali? Dostali jsme se na třetí místo v celosvětovém žebříčku mrtvých. Každý den nám umírá kolem 130 lidí, což je o 80 % víc, než je průměr Evropské unie. A to se na nás teď valí další vlna zmutovaného koronaviru.

Vzpomeňme si prosím všichni, jak to začalo. Pan premiér Babiš v červnu vyhuboval Pirátům, že varují před druhou vlnou pandemie, že prý strašíme lidi a oni žádný plán nepotřebují. Během prázdnin pan premiér Babiš platil reklamu na Facebooku, že vir slábne, a na konci srpna nařídil ministru zdravotnictví Vojtěchovi, aby zrušil nošení roušek. V září se situace nenápadně, ale exponenciálně zhoršovala a čísla byla jednoznačná, 18. září jsme premiérovi psali, že situace je kritická, ať zavede nouzový stav, pokud je to potřeba, aby to stát zvládl. Vláda zavedla nouzový stav až od 5. října, tedy o dlouhých 17 dnů později. Mezi tím se počet případů zvyšoval exponenciálním tempem celkem o 58 %, zatímco v Evropské unii nárůst byl pouze o 30 %. To není o tom, že by lidi nebyli disciplinováni, ale vláda tu důvěru, kterou získala na jaře tím, že jsme skutečně všichni postupovali pospolu a zvládli jsme to, tak ji rozmetala a zkazilo se to.

Nicméně pokud byste viděli a slyšeli to, co jsem viděl a slyšel já, pro prodloužení nouzového stavu ruku také nezvednete. Jeden z klíčových lidí řídících epidemii mi řekl, že problémy řeší pan premiér taktó: Pane ministře, prostě to na někoho hod'te, vždyť víte, že takhle to probíhá. Všichni kolem pana premiéra jsou někde mezi soucitem, naštvaností a zděšením. Já jsem dnes slyšel, že dnes prý počet mrtvých není problém, pandemický zákon neví, co je, protože zákony nečte, a nejednali jsme s vámi, protože jsme měli komunisty, vakcínu neřeší ministr zdravotnictví, protože to řeším já, není na opatření, protože v únoru dojdou peníze, když mi to neprodloužíte, tak zabijete lidi. Prostě to předseda vlády řídí jako nezodpovědnou fušeřinu. A já jsem moc rád, že tady slyším i podporu od kolegů z hnutí ANO, kteří jsou tím rozhodně taky rozčileni.

Tato země nouzový stav nepochybně potřebuje. Potřebují ho nemocnice a zdravotníci, před jejichž prací se hluboce skláním. Potřebují ho hejtmani a starostové, kteří řeší situaci v krajích a obcích, ale ne v rukou šilence. Pokud nedostane vláda lekci a nezakročíme, zemře ještě mnohem více lidí, než když teď nouzový stav ukončíme. Proto je potřeba přimět vládu k tomu, aby se reálně posunula, situace se zlepšila a ty lidi jsme zachránili. Bude mnohem lepší, když pandemii bude řešit Ústřední krizový štáb, který ji řešit má spolu s hejtmany, a vláda jim bude poskytovat maximální a účinnou podporu.

Myslím si, že je skvělé, že díky kolegům, včetně Olgy Richterové, se podařilo rozhybat lepší motivaci zůstat doma během karantény. Ale proč vláda nepředložila pandemický zákon, ke kterému ji tlačíme od dubna, a minulý měsíc jsme jim ho dokonce

napsali v paragrafovém znění? Proč začíná vyjednávání o tak důležité věci, jako je prodloužení nouzového stavu, v podstatě z naší iniciativy a premiér o jednání k prodloužení žádá půl hodiny před jednáním Sněmovny?

Proč musí Piráti dělat přehled opatření v Rakousku, kde třeba mají povinné respirátory v MHD, pro vládu? Jak to, že vláda nevyplácí krachujícím živnostníkům, kterým zavřela krám, náhrady, aby neumřeli hladu, a naopak je žene do černého podnikání? Jsou tady samozřejmě kompenzační bonusy, ale ty náhrady, které se mají vyplácet podle § 36 krizového zákona, se téměř nevyplácí.

Proto chceme, aby se vláda chytla za hlavu. Dále budou platit nutná opatření, jako je prodej přes okénko podle zákona o ochraně veřejného zdraví, kde jsou omezeny stravovací služby. Ať se navíc kompenzuje i část tržeb. Dále mohou být limity návštěvníků obchodu, přísná hygienická pravidla na služby. Ať se klidně zavedou povinné respirátory v MHD a v dálkové dopravě, pokud vláda poskytne příslušnou podporu těm, kteří to potřebují, aby si je mohli dovolit.

Během 14 dnů můžeme schválit pandemický zákon, aby lidé viděli světlo na konci tunelu. Zákon umožní i kompenzace i převedení úředníků, kteří obvykle kontrolují hospody nebo EET, do krajských hygienických stanic i nasazení armády. Ještě nějakou dobu musíme vystačit s tím základem, kterým je testování a trasování, a kde to pořád nefunguje tak, jak má.

Důvěřujme konvenčním metodám řešení pandemie. Držme se parafráze, že pokud máme nedostatky v trasování, odstraníme tyto nedostatky, ne celý ten systém trasování a boje proti pandemii. My jsme navrhli taky – a jsem rád, že s tím přišli i komunisti a další strany – aby vláda připravila plán návratu dětí do škol, včetně kloktacích testů, které se připravují, a je dobře, že pan ministr na tom pracuje.

Paralelně s tím bude samozřejmě pokračovat očkování seniorů. A to, co nebude možné v nouzovém stavu, zvládnou hejtmani ve stavu nebezpečí, například pracovní povinnosti, které jsou potřeba k vybavení některých nemocnic. Současně musíme říct, že i ti studenti, kteří tam pracují, si zaslouží důstojné peníze za svoji práci ve zdravotnictví. Motivace by měla být především pozitivní, nikoliv tím, že je k tomu donutíme opatřeními vlády nebo hejtmána.

S vládou se shodujeme určitě v jedné věci. Není to sranda, nezačíná čas mejdanu. Konec nouzového stavu neznamená, že můžeme polevit. Naopak, musí proběhnout racionalizace opatření, aby je vyčerpaní lidé více dodržovali. Já jsem se obrátil dnes odpoledne na všechny ostatní kolegy, předsedy klubů, a jsem rád, že někteří z nich už zde představili i návrhy usnesení, které vycházejí z toho, co jsem doporučoval jako okruhy, ke kterým by se Poslanecká sněmovna měla vyjádřit tak, abychom vyslali jasný signál, že tímto nekončí nouzový stav.

My navrhujeme usnesení, aby Poslanecká sněmovna za prvé konstatovala, že na rozdíl od jarní vlny je situace v rámci současného nouzového stavu nevládnutá a vyžaduje významnou změnu dosavadní strategie boje proti pandemii.

Za druhé vyzývá vládu, aby systematicky přistoupila k rozšíření kapacit testování a trasování, jakož i motivačních a kompenzačních opatření pro obyvatelstvo a zabezpečila tak co nejrychlejší přechod do stavu, kdy bude trasování v kontaktu funkční.

Za třetí žádá vládu, aby nejpozději v úterý 16. února 2021, předložila Poslanecké sněmovně návrh legislativní úpravy pandemického stavu. To je ten návrh, který jsme předložili vládě už dříve v paragrafovém znění.

Za čtvrté žádá vládu, aby nejpozději do 28. února 2021 předložila Poslanecké sněmovně plán návratu žáků do škol.

Za páté apeluje na vládu, aby před vypršením nouzového stavu zabezpečila nezbytnou přípravu na jeho ukončení a poskytla krajům veškerou podporu při přípravě na stav nebezpečí a v jeho průběhu, protože tím, že končíme tento nouzový stav, se vláda nezříká své odpovědnosti. A naopak její podpora a prostředky z peněz daňových poplatníků, které spravuje, je potřeba nadále vynaložit prostřednictvím mechanismů, které budou fungovat i po ukončení nouzového stavu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Do rozpravy se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova? Ne. Tedy můžeme přistoupit k hlasování. Požádám paní zpravodajku, až jí budou předána usnesení. Prosim, paní zpravodajko.

Poslankyně Jana Černochová: Dobrý večer. Dámy a pánové, dovoluji, abych po šesti hodinách diskuze, která tady probíhala a týkala se prodloužení či neprodloužení nouzového stavu, zrekapitulovala všechny návrhy, které tady zazněly. Byly předloženy tři návrhy doprovodných usnesení. Jeden návrh v pořadí zástupci Komunistické strany, po nich návrh usnesení předložili Piráti – ne, Piráti byli poslední, ale přinesl mi to kolega dřív než pan poslanec Výborný, ale tak, jak se to načítalo, budu brát. Takže jako druhý předložil návrh pan poslanec Výborný za KDU-ČSL, za ODS a za TOP 09. Po něm tedy pan předseda Michálek předložil návrh doplňkového usnesení za Pirátskou stranu.

Dále tady máme dva návrhy: původní vládní návrh, který navrhuje prodloužení doby nouzového stavu do 16. března, a protinávrh pana poslance Juránka, který navrhuje prodloužení doby nouzového stavu do 28. února 2021.

Dámy a pánové, v minulosti jsme vždycky hlasovali doplňková usnesení až po usnesení o prodloužení či neprodloužení nouzového stavu, jenom na posledním jednání to bylo opačně. V rámci procedury navrhuji, abychom drželi majoritní hlasování, které jsme tady vedli, a doplňková usnesení se hlasovala na konci, nikoliv předtím.

Další je věc, na které se chci také dohodnout. Pokud tady máme víc než jeden návrh – což máme, máme návrh pana poslance Juránka – tak bych teoreticky mohla a nemusela dát hlasovat orientačním hlasováním. Ale opět bych se držela zaběhlé tradice, že pokud návrhů bylo víc, dám hlasovat orientačně. V rámci orientačního hlasování se hlasuje tak, že pak dám hlasovat vlastně o tom, který získal největší podporu, ten by byl hlasován jako první. Jsou podstatná hlasování pro, nezajímá nás, kdo byl proti a kdo se zdržel. Návrh, který získá větší podporu, následně bude hlasován jako první.

Teď bych se ale při stanovení orientačního hlasování držela návrhů tak, jak přišly. To znamená, první by byl vládní návrh a druhý by byl návrh pana Juránka. Který získá větší podporu, následně bude hlasován jako první. (Dohaduje se s předsedajícím, zdali tento postup je v souladu s jednacím řádem.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, je to postup, který je v souladu s jednacím řádem.

Poslankyně Jana Černochová: Diskutovali jsme to s vedením Sněmovny, že dám tento návrh na orientační hlasování, byť nemusím, protože máme pouze dva návrhy, ale držíme se konzervativního přístupu, který tady probíhal v minulosti.

Takže, dámy a pánové, je vám jasná procedura? Za chvíli, až schválíme proceduru, dám hlasovat návrh orientační, nejprve tedy vládní, po něm pana poslance Juránka. Který získá větší podporu, ten dám pak hlasovat jako první. Následně dám per partes hlasovat každé usnesení, které předložili v pořadí komunisté, SPOLU – KDU, ODS, TOP-09 – a Piráti. Všechno bude hlasováno per partes.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, zazněl návrh procedury. Budeme teď hlasovat o návrhu procedury tak, jak ho přednesla paní zpravodajka. Přivolať jsem už před okamžikem poslankyně a poslance do sálu. Samozřejmě se ještě zeptám, jestli má někdo nějaký protinávrh, pokud se týká procedury? Nemá. Je zde žádost o odhlášení. Všechny jsem vás odhlásil, přihlaste se, prosím, znovu svými hlasovacími kartami.

A můžeme přistoupit k hlasování. Kdo je pro navrženou proceduru? Kdo je proti?

Hlasování číslo 22, přihlášeno 107 poslanců, pro 106, proti nikdo. Proceduru jsme schválili.

Poslankyně Jana Černochová: Já myslím, že se shodneme v tom, že v rámci procedury větší počet než domluvený nevádí, ale zároveň bych poprosila předsedy poslaneckých klubů, kteří tady mají větší počet poslanců, aby se dohodli, kdo z nich bude hlasovat, abychom drželi dohodu. Děkuji.

Procedura byla, pane místopředsedo, schválena, takže nyní v rámci orientačního hlasování, které jsme odsouhlasili v rámci procedury, o něm explicitně dávat hlasovat nemusím. Nyní hlasujeme o vládním návrhu, který žádá o prodloužení nouzového stavu o 30 dnů do 16. března 2021.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Orientační hlasování, hlasujeme pouze pro.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti? Nemá smysl, omlouvám se, hlasujeme jenom pro.

Hlasování číslo 23, přihlášeno 106 poslanců, pro 48. A budeme hlasovat ten druhý návrh.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Druhý návrh v rámci orientačního hlasování je návrh pana poslance Juránka, který navrhuje prodloužení doby nouzového stavu do 28. února 2021.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajují hlasování. Kdo je pro? (Zpravodajka opakuje, že opět hlasujeme pouze pro, nemusí se hlasovat proti ani zdržet se.)

Hlasování číslo 24, přihlášeno 106 poslanců, pro 48.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Takže, pane místopředsedo, počet byl stejný jak v případě vládního návrhu, tak v případě lidovců. V tom případě bych se držela toho, že budeme hlasovat vládní návrh jako první. (Šum v sále.) Má někdo jiný návrh, než mám já, že nyní budeme hlasovat vládní návrh původně předložený vládou České republiky ve znění žádosti o prodloužení nouzového stavu o 30 dnů do 16. března 2021?

Místopředseda PSP Petr Fiala: Je nějaký jiný návrh? Neení. Budeme tedy hlasovat, jak navrhla paní zpravodajka.

Poslankyně Jana Černochová: Orientační hlasování dopadlo plichtou. Takže v tuto chvíli dávám z logiky věci hlasovat o prvním návrhu, který byl prvním návrhem, a to je ten vládní.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Je to tak a nezazněla proti tomu námitka, i když jsem vyzval k alternativnímu návrhu, takže se budeme řídit tímto doporučením.

V tuto chvíli budeme hlasovat o tomto návrhu usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s prodloužením doby nouzového stavu do 16. března 2021."

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 25, přihlášeno 106 poslanců, pro 48, proti 49. Konstatuji, že s návrhem nebyl vysloven souhlas.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Nyní tedy můžeme, pane místopředsedo, hlasovat všechna usnesení, která byla předložena jednotlivými kluby. (Nesouhlasný hlasitý šum v sále.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ještě musíme hlasovat o druhém návrhu.

Poslankyně Jana Černochová: Pardon, omlouvám se. Ještě musíme hlasovat druhý návrh, který získal stejných 48 hlasů v orientačním hlasování. Je to návrh pana poslance Juránka, který navrhl prodloužení doby nouzového stavu do 28. února 2021.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, takže já formálně přečtu celé usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s prodloužením doby nouzového stavu do 28. února 2021."

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 26, přihlášeno 106 poslanců, pro 48, proti 34. Konstatuji, že s návrhem nebyl vysloven souhlas.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. A nyní tedy můžeme hlasovat jednotlivá usnesení, která předložily politické kluby. Začnu návrhem, který předložili zástupci KSČM, který zní –

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dámy a pánové, prosím o klid, ať víme, o čem hlasujeme.

Poslankyně Jana Černochová: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky žádá vládu, aby na svém nejbližším zasedání projednala a předložila Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky novelu zákona o ochraně veřejného zdraví a aby předložila novelizaci pandemického plánu České republiky."

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?
Hlasování číslo 27, přihlášeno 105 poslanců, pro 52, proti 4. Návrh nebyl přijat.

Poslankyně Jana Černochová: Další návrh je: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky žádá ministra zdravotnictví, aby stanovil obecné podmínky pro opatření jednotlivých KHS, krajských hygienických stanic, k vyhlášení opatření podle zákona o ochraně veřejného zdraví." Také to je návrh zástupců komunistické strany."

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?
Hlasování číslo 28, přihlášeno 105 poslanců, pro 54, proti 2. Návrh byl přijat.

Poslankyně Jana Černochová: Další návrh zástupců komunistické strany je: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky žádá ministra obrany, aby projednal s náčelníkem Generálního štábu opatření, která může ve své velitelské pravomoci učinit ve prospěch setrvání příslušníků Armády České republiky ve zdravotnických zařízeních a zařízeních sociální péče, po dobu pandemického stavu."

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?
Hlasování číslo 29, přihlášeno 105 poslanců, pro 56, proti 1. Návrh byl přijat.

Poslankyně Jana Černochová: A poslední návrh z pera zástupců Komunistické strany Čech a Moravy je tento: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky žádá ministra vnitra, aby přijal opatření, která může učinit v rámci integrovaného záchranného systému pro zajištění realizace a kontroly přijatých opatření podle zákona o ochraně veřejného zdraví."

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?
Hlasování číslo 30. Přihlášeno 105 poslanců, pro 52, proti 1. Návrh nebyl přijat.

Poslankyně Jana Černochová: Nyní můžeme přejít k doplňkovému usnesení z pera ODS, KDU-ČSL a TOP 09, které má šest bodů, které budeme hlasovat per partes, a jeden bod, který není číslovaný, který je víceméně takovou deklarací, a ten přečetl pan kolega Výborný jako poslední, takže dám o něm hlasovat po odhlasování těch šesti.

Takže: "Poslanecká sněmovna vyzývá vládu České republiky, aby bezodkladně předložila funkční pandemický zákon, případně další návrhy v rámci krizové legislativy, které umožní vládě i krajům potřebné fungování při řešení pandemie COVID-19."

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?
Hlasování číslo 31. Přihlášeno 105 poslanců, pro 52, proti 1. Návrh nebyl přijat.

Poslankyně Jana Černochová: "II. Poslanecká sněmovna vyzývá vládu České republiky, aby prostřednictvím Ústředního krizového štábu i jednotlivých resortů intenzivně spolupracovala s kraji na zvládnutí pandemie včetně dodávek vakcín a zdravotnického materiálu, finanční a materiální pomoci."

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?
Hlasování číslo 32. Přihlášeno 105 poslanců, pro 43, proti 1. Návrh nebyl přijat.

Poslankyně Jana Černochová: "Poslanecká sněmovna vyzývá vládu České republiky, aby bezodkladně činila kroky k navýšení a včasnosti dodávek vakcín proti COVID-19, a to i nad rámec již uzavřených dodávek v rámci objednávky Evropské unie."

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?
Hlasování číslo 33. Přihlášeno 105 poslanců, pro 52, proti nikdo. Návrh nebyl přijat.

Poslankyně Jana Černochová: "Poslanecká sněmovna vyzývá vládu České republiky, aby bezodkladně projednala návrh Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy na postupné uvolňování škol k prezenční výuce při zajištění ochrany učitelů i žáků, a to jak formou neinvazivního testování žáků, tak i přednostního očkování učitelů."

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?
Hlasování číslo 34. Přihlášeno 105 poslanců, pro 53, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslankyně Jana Černochová: "Poslanecká sněmovna vyzývá vládu České republiky, aby připravila program na záchranu drobných a středních podnikatelů formou odpuštění odvodů u živnostníků a odvodů sociálního pojištění pro malé firmy, obnovení programu Antivirus C."

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?
Hlasování číslo 35. Přihlášeno 105 poslanců, pro 54, proti 1. Návrh byl přijat.

Poslankyně Jana Černochová: "VI. Poslanecká sněmovna vyzývá vládu České republiky, aby neblokovala urychlené projednání odškodňovacího zákona, který by

zachránil krachující firmy a podnikatele v důsledku opatření vlády v boji s pandemií COVID-19."

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 36. Přihlášeno 104 poslanců, pro 47, proti nikdo. Návrh nebyl přijat.

Poslankyně Jana Černochová: A poslední návrh z pera KDU-ČSL, TOP 09, ODS zní takto: "Poslanecká sněmovna apeluje na všechny občany České republiky, aby i přes ukončení nouzového stavu i nadále dodržovali všechna preventivní opatření, aby se v zájmu co nejrychlejšího zvládnutí pandemie COVID-19 chovali vzájemně ohleduplně a zodpovědně a respektovali nařízení vlády i krajů."

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 37. Přihlášeno 104 poslanců, pro 49, proti nikdo. Návrh nebyl přijat.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Tím se vyčerpal druhý návrh, předložený panem poslancem Výborným a zástupci tří stran. Zbývá nám poslední, doplňkové usnesení, které předložili zástupci Pirátské strany, toto usnesení má pět bodů a také jej budeme hlasovat per partes.

Takže: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky I. konstatuje, že na rozdíl od jarní vlny je situace v rámci současného nouzového stavu nezávládnutá a vyžaduje významnou změnu dosavadní strategie boje proti pandemii."

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 38. Přihlášeno 103 poslanců, pro 46, proti 2. Návrh nebyl přijat.

Poslankyně Jana Černochová: Další: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vyzývá vládu, aby systematicky přistoupila k rozšíření kapacit testování a trasování, jakož i motivačních a kompenzačních opatření pro obyvatelstvo, a zabezpečila tak co nejrychlejší přechod do stavu, kdy bude trasování kontaktů funkční."

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 39. Přihlášeno 104 poslanců, pro 34, proti 4. Návrh nebyl přijat.

Poslankyně Jana Černochová: "III. Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky žádá vládu, aby nejpozději v úterý 16. února 2021 předložila Poslanecké sněmovně návrh legislativní úpravy pandemického stavu."

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 40. Přihlášeno 102 poslanců, pro 22, proti 5. Návrh nebyl přijat.

Poslankyně Jana Černochová: "IV. Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky žádá vládu, aby nejpozději do 28. února 2021 představila Poslanecké sněmovně plán návratu žáků do škol."

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 41. Přihlášeno 102 poslanců, pro 47, proti nikdo. Návrh nebyl přijat.

Poslankyně Jana Černochová: A poslední, za páté: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky apeluje na vládu, aby před vypršením nouzového stavu zabezpečila nezbytnou přípravu na jeho ukončení a poskytla krajům veškerou podporu při přípravě a v průběhu na stav nebezpečí."

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 42, přihlášeno 103 poslanců, pro 31, proti 3. Návrh nebyl přijat.

Poslankyně Jana Černochová: Pane místopředsedo, v tuto chvíli mohu konstatovat, že jsme vyčerpali všechny body, které jsme měli k hlasování, a to ať už body, které se týkaly návrhů na data nouzového stavu, nebo doplňková usnesení.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, paní zpravodajko, a končím projednávání tohoto bodu. Nicméně s přednostním právem za poslanecký klub pan poslanec Výborný a poté je s přednostním právem přihlášen pan předseda Bartoš. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Dámy a pánové a hlavně vy kolegové, kolegyně z poslaneckého klubu hnutí ANO. Já naprosto respektuji to, že nepodpoříte doprovodné usnesení, kterým se opozice snaží apelovat nebo k něčemu vyzývat vládu. To chápu. To je zcela normální. Ale pokud je tady navrženo usnesení, které je apelem, prosbou k veřejnosti: chovejte se zodpovědně, ohleduplně, tak teď mně vysvětlete... (Část poslanců bouchá do lavic.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dámy a pánové, prosím o klid!

Poslanec Marek Výborný: Čili je to jednoduché, prostě lidem vzkazujete: chovejte se jak ta banda v Teplicích s Bendou a spol.! To je celé! (Hlučně nesouhlasné reakce poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Prosím o klid! S přednostním právem vystoupí pan předseda Ivan Bartoš.

Poslanec Ivan Bartoš: Děkuji za slovo. Já bych ještě možná doplnil pana Výborného o dvě věci, které by neměly k tomu uniknout. Já si naopak myslím, že o tom, jak pan premiér dnes hovořil o tom, že je nová doba, kdy nehledě na to, jak dopadne dnešní hlasování, začne spolupracovat napříč stranami a že naše setkání dnes jistě není poslední.

Tak je tady ten zmiňovaný pandemický zákon. Mluvil o něm Jakub Michálek, který poslal v paragrafovém znění už 20. ledna panu Blatnému. O něm dnes premiér ráno na jednání prohlásil: To jste měl mít ještě dnes, pane Blatný. Tak to usnesení, kde jsme říkali, že ten zákon by se měl urychleně projednat, tady vládní většina nebo strany, které podporují vládu, také neschválila. To mi přijde zvláštní, když dnes ministr Blatný dostane vynadáno, jak to, že to ještě nemá, a ta vůle ten zákon tady si potvrdit, aby aspoň ta ranní schůzka měla nějaké pokračování zde v usneseních, kterými se vláda historicky taky moc neřídí, tak to se tady nestalo, a mně přijde dost zvláštní, protože my jsme dnes už začali jednat se zástupci krajů nad tím, jakou součinnost jim můžeme poskytnout my. Já jsem se setkal se zástupci hejtmanů za Piráty a za Starosty, a že vláda ani na tuto dobrou praxi – a pan ministr Hamáček již pravděpodobně jednal s Asociací krajů – nemůžou ani tady zvednout vládní poslanci ruku, protože je důležité s kraji komunikovat, to mi přijde taky jako dost zvláštní moment.

Tak já doufám, že to byl jen nějaký políček za to, že se tady Poslanecká sněmovna ve většině rozhodla, že stávající nouzový stav nepodpoří, ale že ve finále k tomu stolu zasedneme. Dnes již asi ne, ale já doufám, že zítra brzy ráno se začne jednat, jak dál pokračovat, jak realizovat skutečná opatření, která pomohou v tom přechodu a následně povedou k zvládnutí této vlny pandemie. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Konstatuji, že bodu číslo 3, který byl schválen v programu 83. schůze, se nyní nemůžeme věnovat, protože se nevejdeme do času, který jsme si schválili. Z toho vyplývá, že přerušuji 83. schůzi na neurčito, ale připomínám všem poslankyním a poslancům, že za 10 minut budeme pokračovat v přerušené 79. schůzi Poslanecké sněmovny. Čili ve 22.24 hodin bude pokračování 79. schůze.

(Schůze přerušena ve 22.14 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
7. dubna 2021
Přítomno: poslanců

(Schůze pokračovala ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují druhý jednací den přerušené 83. schůze Poslanecké sněmovny.

Aby byla zaznamenána naše účast, nejprve vás odhlásím a přihlaste se prosím znovu svými identifikačními kartami. Náhradní karty a jejich čísla platí tak, jak bylo řečeno na 97. schůzi.

Vzhledem k tomu, že sněmovní tisk 545, exekuční řád, druhé čtení, byl již projednán na 79. schůzi, vyčerpali jsme pořad 83. schůze, kterou tímto končím.

Přečtu ještě omluvu. Omlouvá se z přítomnosti ministr zahraničních věcí Tomáš Petříček dne 7. dubna od 13 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

A nyní vyhláším 10 minut pauzu na to, aby mohl být přenastaven systém, a budeme pokračovat v 91. schůzi. Takže budeme pokračovat ve 14.41.

(Schůze skončila ve 14.32 hodin.)